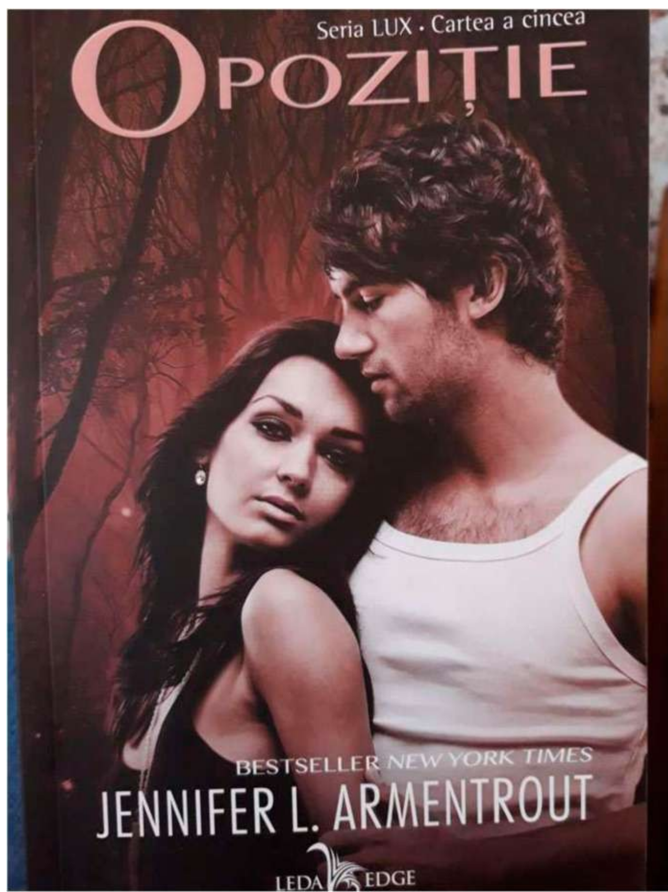

Seria LUX . Cartea a cincea
OPOZIȚIE
BESTSELLER NEW YORK TIMES
JENNIFER L. ARMENTROUT
LEDA EDGE

JENNIFER L ARMENTROUT

OFOZ'T'E

Scria IUX • Cann a oacra

Redactare: Mirella Acsentc Tehnoredactai* computerizată: Mihacla Ciufu Ilustraţie design copertă: Uz Pelletier

ISBN: 978-606-793-133-4

Descrierea CIP **a** Bibliotecii Naţionale a României ARMENTROUT, JENNIFER L.

*

Opoziţie / **Jennifer L Armentrout; trad, dm** *to.* eng* Olteanu. - Bucureşti: Corint Books. 2017

ISBN 978-606-793-133-4

I. Olteanu. Claudia-Roxana (trad.

)Tuturor cititorilor cart au dat peste Obsidian *la un moment dat* îi > 4U*„Extraterestri in liceu?* ***IM*** *naiba. de ce nu>* ***Am*** *citii chestii şi mai ciudateŞi apoi au ajuns să se îndrăgostească de Katv. Daemon fi trupa lor. la fel ca mine. Cartea asta e pentru* **voi.** *Mulţumesc.*

CAPITOLUL 1

KATY

înainte, aveam eu planul ăsta pentru improbabila situaţie in care s-ar ajunge la chestia cu sfârşitul lumii. Era ceva cu o căţărare pe acoperiş, urlând ca apucata melodia celor de la R.E.M., „It's the End of the World as We Know It (And I Feel Fine)" dar viaţa reală e rareori aşa de tare.

Chiar se întâmpla - tot ce ştiam noi despre lume se termina, şi, la naiba, nu era deloc bine. Sau tare.

Am deschis ochii şi am dat puţin la o parte perdeaua albă şi subţire. M-am uitat pe geam, peste verandă, peste curtea goală, în pădurea deasă care înconjura cabana pe care Luc şi-o trântise în Coeur d'Alene, oraşul din Idaho al

cărui nume nici nu îndrăzneam să încerc să-l pronunţ sau să-l scriu.

Curtea era goală. Nu se vedea nicio licărire, nicio lumină albă şi strălucitoare printre copaci. Nu era nimeni acolo. Corecţie. Nu era *nimic* acolo. Nicio pasăre care să ciripească sau sâ zboare din creangă in creangă. Niciun semn că ar exista vreo creatură care si mişune pe undeva. Nici măcar bâzâitul surd de insecte. Era numai linişte şi nemişcare, o lipsă de zgomote de cel mai sinistru gen.

Mi-am aţintit privirea asupra paduru. lipita de locul in car*.| văzusem ultima oară pe Daemon. Simţeam în piept o durere surdă şi sâcâitoare. Noaptea aceea in care adormiserâm amândoi pe canapea mi se pârea câ se întâmplase cu câteva secole in urmă, dar nu trecuseră decât vreo patruzeci şi opt de ore de când mă trezisem încinsă şi aproape orbită de lumina lui Daemon. in forma lui reală. Nu reuşise sâ se controleze, deşi, chiar dacă am fi ştiut ce însemna asta, probabil că tot n-am fi putut face nimic.

Aşa de mulţi ca el, sute - dacă nu mii - de luxeni veniseră pe Pământ, iar Daemon... nu mai era, dispăruse, cu fratele şi cu sora lui, iar noi eram şi acum in cabana asta.

Simţeam in piept o apăsare, ca şi cum cineva îmi strângea inima şi plămânii cu putere. Din când in când, îmi aminteam avertismentul sergentului Dasher. Fusesem convinsă câ omul ăsta - şi toţi cei de la Daedalus - călătoreau cu trenul nebuniei spre Tărâmul Alienării, dar avuseseră dreptate.

Doamne, *caid* dreptate au avut!

Luxenii veniseră exact aşa cum spuseseră ei. aşa cum se pregătiseră ei. iar Daemon... Durerea s-a ascuţit, mi-a scos tot ae rul din plămâni, şi am strâns tare din ochi. Nu aveam nici cea mai vagă idee de ce a plecat cu ei sau de ce nu am primit niciun semn de la el sau de la familia lui. Groaza şi confuzia legate **de** dispariţia lui au fost o umbră permanentă care mi-a afectat **fie**care secundă de veghe şi fiecare clipă in care am reuş.t să **dorm.**

De partea cui e Daemon acum? Dasher mă întrebase **asta la** un momem dat. atunci când eram prizonieră in extrem **de re-** ala Zonă **51** ş, acum nu **v0iam** sâ cred câ am aflat **răspunsul.**

În ultimele două zile. au mai căzut din cer alţi luxem. Veneau întruna, ca un şir nesfârşit de stele căzătoare, după care. .

— Nimic

.Opoziţie

Am deschis ochii brusc, perdeaua mi-a scâpat din mână « a alunecat încet la loc. şi

— Ieşi din capul meu.

— Nu mă pot abţine, a răspuns Archer de pe canapea hi transmiţi gândurile aşa de tare. încât îmi vine să mă bag într-un colţ şi să încep să mă legăn. şoptind numele lui Daemon iar şi iar.

Mă înţepa pielea de iritare, şi oricât de mult aş fi încercat să mi ţin pentru mine gândurile, temerile şi îngrijorările, oricum ar fi fost inutil când ai în casă nu doar un origin, ci doi. Perfecta lor pricepere de a citi gândurile devenea absolut enervantă într-un timp absolut scurt.

Am ridicat iar perdeaua, cu ochii spre pădure.

— Nu-i nici acum vreo urmă de luxen? am întrebat.

— Nup. Nici măcar o luminiţă nu s-a lovit de Pământ în ultimele cinci ore.

Archer părea la fel de obosit pe cât mă simţeam eu. Nici el nu dormise prea mult. În timp ce eu eram obsedată să mă uit pe geam, el era obsedat să se uite la televizor. Toate posturile de ştiri din lume relatau non-stop „fenomenul".

— Unele posturi de ştiri acreditează ideea că a fost o ploaie masivă de meteoriţi.

M-am strâmbat.

— La momentul ăsta, e inutil să încerci să mai acoperi ceva, a adăugat Archer, oftând obosit, şi avea dreptate.

irc-l ^ere I idoi •nu, mâ i. în m fi |

»eră le şi I

gea ram nul niei

>re- ae- cea iun »de fie-
rm

a la

re- jl.

Ve-

Ce s-a întâmplat in Las Vegas - ce Tăcuserăm noi acolo - fusese înregistrat şi transmis în câteva ore pe internet. La un moment dat. a doua zi după distrugerea completă a oraşului, toate filmuleţele fuseseră retrase, dar răul deja fusese ftcut Iransmi- sese elicopterul de la postul de ştiri înainte de a fi doborât

ae Daedalus, înregistraseră oamenii care filmaseră cu telefonul, n-aveai cum să

ascunzi adevărul. Totuşi, internetul e un loc ciudat. Dacă uni» spuneau acolo că a

venit sfârşitul lumii, alţiia«au o interpretare mul. mai creativi. Se pare ci deja se

for- M,

de fotogenic a. extraterestrului str,,
«tor zece 31
C Care era Daemon, trecând in forma lui reală. Trăsăturile lui Gri era
umane erau estompate şi aproape de nerecunoscut, dar eu
, .-ă el a fost. Dacă ar fi fost aici să vadă asta, chiar s-ar fi la orig şuâni t« vi
amuzat, dar eu nu... în
— încetează, a spus Archer cu blândeţe. Habar n-avem ce He a c face
Daemon, sau ceilalţi, în clipa asta. Se vor întoarce. m-am
M-am întors cu spatele la fereastră şi m-am uitat, în sfârşit, la el. Părul lui de
culoarea nisipului era tuns scurt, în stilul tipic militar. Era înalt, cu umerii largi,
arăta ca unul care ar fi putut să te doboare la pământ dacă era cazul, şi eu ştiam
că e chiar aşa. Archer putea deveni mortal in orice moment.
Când l-am văzut prima oară în Zona 51, am crezut că e un ^
simplu soldat. Abia după ce a venit şi Daemon am aflat că este cum omul infiltrat
de Luc la Daedalus şi că era, ca şi el, un origin, j
copilul unui luxen şi al unei mutante hibride. _
Mi-am strâns pumnii. capu
— Chiar crezi? Că vor veni înapoi?n-au Ochii lui de ametist s-au întors de la
televizor şi s-au uitat la venit
mine. —
— E tot ce pot să cred la momentul ăsta. Niciunul dintre rezer noi nu poate
crede altceva acum. iectu
Nu era deloc liniştitor.
— Scuze, a făcut el, ca să-mi dau seama că iar îmi citise gân durile. A arătat
cu capul spre televizor, înainte să apuc să niă enervez. Ceva se întâmplă. De ce
ar veni pe Pământ aşa de mulţi
luxeni, ca apoi să plece liniştiţi? plan,
Şi asta era tot întrebarea anului. Hus\
a
istor teligt

pe di

— Cred că e destul de limpede, s-a auzit o voce de pe hol.

M-am întors exact când Luc intra în cameră. înalt şi subţire, îşi legase părul castaniu într-o codiţă prinsă la baza gâtului. Luc era mai mic ca noi, avea in jur de paisprezece-cincispre- zece ani. dar era ca o căpetenie adolescentă a mafioţilor şi uneori era mai de speriat ca Archer.

— Şi tu ştii perfect ce vreau să spun, a completat el. cu ochii la originul mai mare.

În timp ce Archer şi Luc işi încrucişau privirile într o bâti lie a ochilor, cum tăcuseră de multe ori in ultimele două zile, m-am aşezat pe braţul fotoliului de lângă fereastră.

— N-ai vrea să explici mai clar?

Chipul frumos al lui Luc avea ceva de puşti, ca şi cum încă nu-şi pierduse rotunjimile copilăreşti, dar în ochii lui violeţi era o înţelepciune care îi depăşea cu mult vârsta.

S-a rezemat de rama uşii, cu braţele încrucişate.

— Fac planuri. Strategii. Aşteaptă.

Nu suna prea bine, dar nici nu mă surprindea. Am simţit cum îmi apare o durere în tâmple. Archer nu a spus nimic şi şi-a întors privirea la televizor.

— Altfel de ce ar fi venit aici? a continuat Luc, aplecându-şi capul să se uite pe fereastra de lângă mine. Sunt convins că n-au venit să dea mâna cu noi sau să pupe copiii pe obraz. Au venit aici cu un gând, şi nu cu unul bun.

— Daedalus a spus mereu că vor invada, a zis Archer şi s-a rezemat de spătar, strângându-şi genunchii în palme. Tot proiectul lor legat de origini era o pregătire pentru asta. în fond, in istoria lor, luxenii nu s-au purtat frumos cu celelalte fiinţe inteligente. Dar de ce acum?

Mi-am frecat tâmplele, strângând din ochi. Nu-l crezusem pe doctorul Roth când imi spunea câ, de fapt, din cauza luxe- nilor se ducea războiul cu arumii războiul care le distrusese planetele. Şi fusesem convinsă că sergentul Dasher şi Nancy Husher, scârba aia care conducea Daedalus. erau nişte demenţi.

Mă înşelasem.

La fel şi Daemon.

Luc a ridicat o sprânceană şi a scos un hohot scurt de râs

— Păi, habar n-am, poate are legătură cu spectacolul ăla foarte public pe care l-am dat noi la Vegas. Ştim că acolo erau infiltraţi şi luxeni care nu-i simpatizau prea tare pe oameni. Cum au luat ei legătura cu luxenii din afara planetei, n-am idee, dar chiar are importanţă acum? A fost momentul ideal să-şi facă intrarea.

Am îngustat ochii.

— Ai spus că a fost o idee genială.

— Despre multe chestii se poate spune că sunt geniale. Gen armele nucleare, băuturile răcoritoare cu zero calorii sau vestele din denim, a răspuns el. Dar asta nu înseamnă că trebuie să aruncăm lumea în aer, nu înseamnă că sucurile dietetice sunt şi bune, şi nu înseamnă că trebuie să te duci la cel mai apropiat Walmart ca să-ţi iei o vestă din denim. Nu e cazul să mă băgaţi în seamă chiar tot timpul.

Mi-am dat ochii peste cap aşa de tare, că aproape mi-au ieşit din orbite.

— Şi ce altceva am fi putut face? Dacă Daemon şi ceilalţi nu s-ar fi expus, ne-ar fi prins.

Nu a răspuns niciunul, dar cuvintele nerostite pluteau în aer. Dacă ne-ar fi prins, ar fi fost nasol, evident, dar Paris, Ash şi Andrew ar fi trăit probabil şi acum. La fel ca şi oameni» nevinovaţi care şi-au pierdut viaţa când s-a dus naibii totul.

Dar nu mai era nimic de făcut in legătură cu asta. Timpul poate fi oprit pentru o perioadă scurtă, dar nimeni nu se poat* întoarce în timp ca să schimbe ceva. Ce s-a făcut e bun făcut, iar Daemon a luat decizia aceea doar ca să ne protejeze pe (Iar nu l-a aruncat nimeni sub nava spaţială.

S-

- Pari epuizată, a comentat Archer, şi mi-a luat câteva secunde să-mi dau seama că vorbeşte cu mine.

Opoziţie

Luc şi a intors spre mine ochii ăia stranii.

— De fapt, arăţi ca naiba.

Uau! Mersi.

Archer nu l-a luat în seamă.

- Cred că ar trebui să încerci să dormi. Măcar puţin. Dacă e ceva. te trezim.

- Nu. Am clătinat din cap, în caz că negaţia mea verbală nu era de ajuns. Sunt OK.

Adevărul e că nu eram deloc OK. Eram probabil la un pas de a mă duce în cel mai întunecat colţ al camerei, unde să mă legân dintr-o parte in alta, dar nu îmi permiteam să cedez şi nici nu puteam să dorm. Nu când Daemon era undeva, acolo, şi când lumea întreagă era gata să... la naiba, să devină o dis- topie, ca în cărţile pe care le citeam eu.

Am oftat. Cărţi. Ce dor mi-era de ele!

Archer s-a încruntat şi faţa lui frumoasă a căpătat un aer cam fioros, dar înainte sâ-şi dea drumul, Luc s-a desprins de cadrul uşii şi a zis:

— De fapt, cred că are nevoie să stea de vorbă cu Beth.

Am ridicat surprinsă ochii spre scara din hol. Ultima oară

când m-am dus eu s-o văd, fata dormea. Părea că nu face altceva decât să doarmă. Am fost aproape invidioasă că poate să doarmă aşa.

— De ce? am întrebat eu. S-a trezit?

Luc a intrat în sufragerie.

— Cred că aveţi nevoie de o discuţie ca-ntre fete.

Mi s-au prăbuşit umerii şi am oftat.

- Luc. chiar nu cred că e acum momentul pentru consolidarea unei prietenii dintre fete.

13

S-alrlnUt pe canapea lângă Archer ţi şi-a pus picioarele pe

y^ JfcNMirm L AuMfxnwxn

— Par altceva ce mai faci. in afarâ de faptul câ te uiţi geam Incerţi sâ te strecori pe Ungi noi ca « te duci iₙ £ dure a l cauţi pt Daemon şi eventual «4 fu mâncat* de vr^

pumâ>

Mi am aruncat coada pe *pate. enervată

— **În primul rând.** n o ti **mi mănânce meto pumâ.** În 4 **doilea rând. cH puţin încerc aâ fac ceva decât «â Mau În fund p, canapea.**

Archer a oftat.

Dar Luc a ridicat capul la mine cu un zâmbet ves«L

— O luăm iar de la capăt cu discuţia asta? A aruncat o pn vi re spre Archer, care avea faţa împietrită. Fiindcă imt ptacc când vă certaţi. E ca şi cum aş asista la o ceartă conjugală intre mama şi tata. Am senzaţia că trebuie să mă ascund in dorim tor. sau ceva. ca să pară mai autentic. Poate să trântesc uşa. sau...

— Taci odată, Luc. a mârâit Archer, apoi s-a uitat urât ia mine Nici nu vreau să-mi aduc aminte de câte ori am discutat asta. Nu e o idee prea deşteaptă să ne ducem după eu Sunt prea mulţi, şi nu ştim dacă...

— Daemon nu e ca ei! am strigat eu. sărind În sus şi resţn rând precipitat. Nu s-a dat de partea lor. Nici Dee sau Dawsoo n-ar face asta. Nu ştiu ce se întâmplă.

Mi s-a înecat vocea de emoţia care mă înăbuşea.

— Dar ei nu ar face asta. Daemon nu ar face asta.

Archer s-a aplecat in laţi, cu ochii scânteind:

— Nu ai de unde să ştii. Nu ştim asta.

— Tu ai spus că se vor întoarce! am ţipat eu la el.

N a mai zis nimic, doar şi-a întors din nou ochii spre televizor, iar asta mi-a spus ceea ce ştiam deja şi eu în adâncul sufletului. Archer nu se aştepta ca Daemon sau ceUalţi să se întoarcă.

*Opariţ**

An, strâns burete ţi **am clitmat W de »are din cap, Incit** cosd* **mea s a** transform« **parei** Intr **un** bici **M -m Intor* cu** Spatele |jfl,Ui« înainte a ne «iundim **prea mult in discuţia arta**

- I nJf te duu? m a Întrebat Arener

Am rrnrtat tentaţiei de a ţipa la eL

V pare ci mi duc si vorbesc cu Beth ca Intre fete

- Mi sr pare un plan bun. « comentat I ut

I^am ignorat, m am uitat la sein şi apot in jur. clar am început fă urc Mâ enerva si stau aţa. ftri si lac mmk. Mi enerva ci de ote on devii kieam uşa casei. Lttc sau Archer erau acolo si mi cţwtasci. Şi ce mi enerva cd mai tare era ci puteau si mi opreasci.

hram eu. poate, hibrid, cu mutaţii de-alea obţinute prin bunivninţa luvenilw. dar ei erau ongini şi, daci era cazul, pu teau si-mi faci un vint si mi tnmiti direct in California.

Sus era linişte şi **întuneric, şi nu imi plicea si fiu aici. Nu-mi** dădeam seama **de ce, dar de fiecare dati când urcam aici. pe** holul ista lung şi **îngust, mi se ridica pirul pe ceafă.**

Beth şi **Da* son stătuseră În ultimul dormitor de pe dreapta** in **pruna noapte aici. iar acum Beth se ingropase acolo de când. de când plecase el. Nu o cunoşteam prea bine pe fata asu. dar ştiam ci trecuse prin multe cit fusese controlati de Dacdalus. şi nui ştiam ci nu era chiar cel**

mai stabil hibrid de acolo. dar asta nu era vuia ei Şt, deşi nu imi plicea s-o recunosc. uneori tata arta mi speria.

M am oprit **in taţa uşu şi n am intrat direct, am bitut.**

— Da? s-**a auzit vocea ei subţire şi ascuţiţi.**

15

Am deschis uşa. **diptnd. Vocea lui Beth suna oribil şi. cind** m-am uitat **la** ea. **am vizut ci şi înfăţişarea ei era la fel de ori** bilă. Stitea **rezemaţi de tiblia patului, cu un morman de P*turi in jurul ei, cu cearcine negre sub ochi. Palidi şi trasă ij laţă, ca un copil abandonat, cu pirul nespilat şi încâlcit.**

Am încercat să nu respir prea adânc, fiindcă in cameră mirosea a vomă şi transpiraţie

M ani oprit in taţa patului, ţocatâ — Eşti bolnavi?

Privirea ei abulic* M îndreptat «pre uşa dr la baia aparta montului Nu nu iun ten* Hibri/n noi nu ne imhoinâ \im Nici de vreo răceală banală, nici de cel mai per***olt» cancer. Ca luxentu suntem imuni la orice, când niw tmrba** de **bob. dar Beth? Mda, nu arăta deloc bine**

Am **simţit că mt se strânge brusc stomacul ca 91 cum m** v **ar fi încordai toţi muşchii.**

— **Beth?**

Ochi» **ei lăcrimoşi s-au îndreptat, in sfârşit spre mine**

— **A vmit Dawson?**

Mi s a strâns inima tare. aproape m a durut Copoi âşfu tw» tcrâ pan atâtea nenorociri, mai multe decât cele pnn cai» timar **ram cu şa I>aemon. $1 acum. Doamne, nu era deloc corect**

— **Nu. Iaci nu a venit dar tu. Beth? Pari bolnavi**

ta a înghiţit in sec şi şia dus mâna subţire 91 pâlnii la g*

— **Nu mâ sunt prea bine.**

Nu uni dădeam scama cam la ce nivel de „nebuse* era. dar mâ temeam >1 sâ ini 1 eb

— **Ce s-a întâmplat?**

A ndica un umâi, ceea ce a părut un marc etort

— Nu p Uce gn^ **a** spus **ea Încet a traa** o **pAiurâ H** **** Nu 1 **maie** lucru O **sâmi resm cAnd se întoaice I*»***»-**

Pnvuea a uwepoi tax sâ 1 iâtfc.cawâ. a Usal pătura ^P»" mana peste cusertura caie ii acoperea huita

— **O sâ ne revenim «.aiul ie inbMiic IXaMsotL** -OancJ

Am amuţit, cu uchu nun Mi s-a «kniii* maxilarul V
**rămas cu gura câstatâ la ca. . **
Opoziţie ţy
M-am uitat la mâna ei şi am văzut cu oroare cum îşi freacă burta cu mişcări lente şi circulare.
O, nu! O, nu, de zece ori nu!
Am dat să mă apropii de ea, dar m-am oprit.
— Beth, eşti... însărcinată?
Ea şi-a lipit capul de perete şi a strâns ochii.
— Trebuia să fim mai atenţi.
Mi s-au înmuiat brusc genunchii. Somnul ei. Epuizarea. Acum toate aveau sens. Beth era însărcinată, dar iniţial, ca o idioată absolută. nu am priceput cum s-a întâmplat. Apoi s-a trezit în mine raţiunea şi îmi venea să ţip: Dar n-aţi avut prezervative? însă oricum nu mai avea importanţă.
Mi-a apărut în minte faţa lui Micah, băieţelul care ne ajutase să scăpăm de Daedalus. Micah, puştiul care îţi rupea gâtul şi îţi distrugea creierul doar cu gândul.
Copii de-ăia de extratereştri, unul din ăştia avea ea acum? Un copil de-ăla sinistru - sinistru, periculos şi extrem de mortal? Sigur, Archer şi Luc fuseseră şi ei la un moment dat astfel de copii, dar asta nu mă liniştea cu nimic, fiindcă noua generaţie de origini pe care Daedalus o cultivase nu avea nicio legătură cu generaţia lor.
Iar Luc şi Archer erau suficient de siniştri şi aşa.
— Te uiţi la mine ca şi cum ai fi supărată, a spus ea încet.
M-am străduit să-mi compun un zâmbet, cu toate că îmi
dădeam seama că o să pară puţin dement.
Nu. Sunt doar surprinsă.
A zâmbit puţin.
— Da, şi noi am fost. E un moment cum nu se poate mai prost, nu?
Ha! Puţin spus.
în timp ce mă uitam la ea, zâmbetul i-a dispărut de pe buze. Habar n-aveam ce sâ-i spun. Felicitări? Dintr-un motiv sau
altul, nu mi **se P*^* P«» potrivit, dar** in acei«* nu puteam **sânu i spun Oarr**
ştiau mâcar cev> jcspfe copii» ¿ia **de** ta **Daedalus»**
Oaie copilul ăsta o si fie ca Mitah'
Doamne, **pe bune?** Nu **aveam** destule pe cap tcum» ^ **simţit** c* **mi se**
strânge pieptul şi mi**-a** fost teaznâ **atac de panicâ.**
— **Cât... in câte luni eşti?**
— **Trei lun», a spus ea.** înghiţind cu greu.

Trebuia să stau jos.
La naiba, aveam nevoie de un adult.
În capul meu se învârteau imagini cu scutece murdare fetişoare roşii de furie.
Oare în burta ei e unul «u jav-^ I tm? La asta nu ne am gândit in privinţa originilor, dar kuten ' se năşteau sigur câte trei.
Frate, Doamne. lartă-mâ, trei copii?
Beth mi-a intâlnit din nou privirea şi ceva din ochii a m-a I tăcut să mă cutremur.
S-a aplecat spre mine. cu mâna nemşcai I pe burtă.
— Nu vor fi la fel ca înainte când se vor întoarce, nu?
-Ce?
— Ei. Dawson. Daemon şi Dee. Nu vor fi la fel ca înainte
După vreo **jumătate de oră. am coborât** ameţită pe scărv Bă*' erau tot **acolo, pe canapea, se uitau** la ştin. Când am intrat in **ca**meră, **Luc** m -a **pnvit, iar Archer** avea aerul **că i** se **înfipse« ufl băţ** Intr-un **loc foarte neplăcut** atunci **mt-tim dat seama**
— Ştiaţi **amândoi de Beth?** Îmi venea **sâ-i** pocnesc cind w văzut că se uită la **mine a>a de** calmi **Şi niciunui** nu s-a **gândit** sâ-mi spună?
cu
Archer a ridicat **din umeri.**
_ Am sperat sâ nu fie o problemă. __ O, Doamne!
s» nu fie o problemă? Ct şi cum nu e mare chestie că eşti s ati cu un copil hibrid extraterestru şi ar fi posibil să. i ^dispară. M am trântit tn fotoliu, cu faţa în mâini. Ce
i „"ai urmează? Pe bune.
- O să aibă un copil.
- Asta se întâmplă de obicei când faci sex neprotejat, a comentat Luc. Dar îmi pare bine că ai stat de vorbă cu ea. fiindcă n-aveam chef să-ţi dau eu vestea cea mare.
_ O să aibă un copil de-ăla sinistru, am continuat eu, fre- şi cându-mă pe frunte. O să aibă un copil, iar Dawson nici măcar k> nu e aici şi toată lumea asta se duce dracului, iii - Nu e decât în trei luni. Archer şi-a dres vocea. Hai să nu intrăm in panică.
— Să nu intrăm in panică? am şoptit eu. t-a Mă durea capul şi mai tare.
atâ — Are nevoie de nişte chestii, de exemplu, nu ştiu, un doc tor care să verifice dacă e bine. De vitamine prenatale şi mâncare şi poate biscuiţi săraţi şi murături şi...

~ Şi noi putem să-i dăm toate astea, a replicat Archer, iar nU? eu am ridicat capul. Toate, in afară de doctor. Dacă iar lua sange. ei, ar fi o problemă, mai ales cu ce se întâmplă acum. i M-am uitat fix la el.

ca- — Mama mea...

C lcgituÎ''U- UC a IntorS repedc capul sPre mine- Nu poți ^ iei

8"a înţepenit spinarea. d cymn Ar PUtca să ajute. Măcar să ne facem in mare o idee de

avem grijă de ea. ab c| mi 3 VCnil ideea* n am mai pulul sa renunț ,a ea

S0«ut sinceră cu mine. Unul dintre motivele pentru

cai* mi se părea o idee genială era că voiam să vorbesc cu ea lf

Simţeam nevoia să vorbesc cu ea

L

caz

_ deja de ce are nevoie Beth. iar dacă mama ta nu e« specializaţi în îngrijirea hibridelor însărcinate, n-are prea mulu- să ne spună, in afară de ce putem găsi şi pe Google. Luc şi-a n.| di cat picioarele de pe măsuţă şi le-a trântit cu zgomot pe podea ^ adăugând: Şi ar fi periculos să iei legătura cu mama ta. E posibil | ^^ să aibă telefonul ascultat. E periculos şi pentru noi, şi pentru ea

f.

— Tu chiar crezi că pe ăia de la Daedalus îi mai interesează j acum de noi?

— Dar eşti dispusă să rişti? m-a întrebat Archer, întâi I nindu-mi privirea. Eşti dispusă să ne pui pe toţi în pericol, in clusiv pe Beth. bazându-te doar pe supoziţia că ei au altceva del tăcut? Eşti dispusă să o pui în pericol pe mama ta? m_

Am strâns tare din buze şi m-a uitat urât la el, dar atitudi nea belicoasă s-a scurs din mine ca aerul dintr-un balon. Nu. H Nu aş risca asta. Nu aş putea să o pun în pericol nici pe mama nici pe noi. M-am silit să respir adânc, simţind cum lacrimile îmi înţeapă ochii.

—încerc să fac ceva prin care sper să rezolv problema cu Nancy, a anunţat Luc, dar eu nu vedeam că face decât un sin gur lucru, şi anume să stea artistic pe fundul lui.

—OK, am spus eu cu voce răguşită, ordonându-i durem de cap să dispară şi îndepărtând tăişul dureros al panici i Ştiam câ trebuia să fiu tare, dar colţul ăla întunecat al camere era din ce în ce mai atrăgător. Trebuie să facem rost de nişte chestii pentru Beth, le-am zis.

Archer a dat din cap.

— Facem, a răspuns.

În mai puţin de o oră, Luc mi-a înmânat o listă cu chestii p< care le găsise pe internet. Toată treaba asta mă făcea să n^simt ca la un after-school de şcoală specială. fij
rea

>.i »tn« Si rid cind am băgat foaia in buzunarul blugilor, Uij . iv-d ci dacă aş t» inccput să râd. nu rn-aş mai fi oprit.

Uk urma sâ râmân* acasă cu Beth. în caz că... in fine, în a- a >e întâmpla ceva şi mai râu. iar eu urma să plec la cum- 'viritun <u Archer. Mai ales pentru că mi se părea o idee bună ^ din cabană Cel puţin aveam senzaţia că fac ceva - şi -.voie din ieşirea asta in oraş o să aflu ceva legat de locul unde ar ri putut să dispari Daemon şi familia lui.

V .un băgat părul intr-o şapcă de baseball care îmi acoperă aproape complet faţa. aşa că şansele de a fi recunoscută erou slabe. Nu ştiu dacă ar fi putut cineva să mă recunoască, dar nu voiam să risc.

Era dupi-amiazi târziu şi aerul de afară era rece, aşa că

din felicitat câ-mi pusesem un hanorac cu mânecă lungă lui Daemon. Chiar şi aici, in aerul ăsta care mirosea pu- :em:c a pm. dacă respiram adânc, simţeam parfumul lui speciaL parfumul ăla de mirodenii şi natură.

Ni am urcat pe scaunul de lângă şofer, cu buzele tremu- rânde. şi mi-am pus centura cu mâini nesigure. Archer mi-a aruncat o privire scurtă şi eu m-am forţat să nu mă mai gândesc la Daemon şi la nimic ce n-aş fi vrut sâ-i spun lui Archer, ar asia însemna la momentul ăsta chiar nimic.

Aşa ci am început sâ mă gândesc la nişte vulpi care dansează din bune, imbricate cu fuste din iarbă.

Archer s-a strâmbat.

— Eşti ciudaţi.

— Şi tu eşti necioplit.

M am aplecat in faţă, uitându-mâ atent pe geam, în timp ce

ndreptam spre autostradă; mă chinuiam sâ zăresc ceva pnntre copaci, dar nu era nimic.

— Ti-am mai zis. Uneori e greu sâ te abţii. Archer a oprit la -¿patul aleu, ca să se asigure din stânga şi din dreapta.

jENNffţ* L ArmEntrout ([/

Crede-mâ, a adăugat. Am momente când mi-a* dori sâ nu vâ | ce e in capul oamenilor.

— Îmi închipui câ astea două zUe cât ai stat cu mine au fo« 1 asttel de momente.

— Sincer? N-ai fost prea râu. S-a uitat la mine când am ri I dicat din sprâncene: Te-ai ţinut bine.

În prima dipâ nu am ştiut ce sâ-i râspund, fiindcă de când apăruseră ceilalţi luxeni. fusesem la un pas s-o iau razna. Şi nu-mi dădeam seama prea bine ce anume mă făcea să nu-mi pierd nunţile. Acum un an aş fi luat-o razna şi colţul întuneca? ar ti devenit prietenul meu cel mai bun, dar acum nu mai eram aceeaşi tată care bătuse la uşa lui Daemon.

Probabil nu aveam să mai fiu niciodată fata aia.

Am trecut prin multe, mai ales atunci când eram in mâinile cek>r de la Daedalus. Am trăit chestii pe care nu credeam câ o sâ le suport, dar perioada asta in care am fost cu Daemon şi lunile alea petrecute la Daedalus m-au făcut mai puternică Sau cd puţin aşa îmi plăcea să cred.

— Trebuie sâ mă ţin bine. am spus eu Ln cele din urmă. Lncruaşându-mi braţele, cu ochii la pinii care treceau repede pelangânoi.

Ramurile lor se vedeau ca prin ceaţă din cauza vitezei.

— Pentru câ ştiu că şi Daemon şi-a ţinut firea când., ain dispărut eu. Aşa că md eu nu pot sâ mâ pierd

-Dar...

— Te gândeşti la Dee? l-am întrerupt eu, îndreptându im atenţia asupra lui.

Bl ve -fci când se Tu nu şl

— Cn deva. în cred că curajos. Arch -Şi sper, ci portiera M-ai aglomei lumea vorbeai oraşe di seri tulatâP

pădurii tnn plute p; capul ş n-am p

Eu sfarşitu Am nil cu aiuriţi galben

FV obrazul hu s-a contractat un muşchi, dar nu a răspuns - toc restul drumului spre cd mai mare oraş din Idaho l-am fceut în ticere, tără sâ mâ pot împiedica să mi gândesc câ. de fap' nu asta trebuia si fac Ci, de fapt, ar trebui sâ fac ceea oe Acuşi Daemon pentru mine f \

11 venise după mine când m-au răpit.

I ra altceva, a spus Archer, intrând în gândurile mele pe „ And se apropia de primul supermarket. El ştia in ce se bagă. l\i nu ştii.

Crezi că ştia? l-am întrebat eu, în timp ce el parca undeva. În apropierea intrării. Poate avea o vagă idee. dar nu cred că ştia chiar despre ce e vorba, şi totuşi s-a băgat. A fost curajos.

Archer s-a uitat lung la mine, scoţând cheia din contact.

Şi tu eşti curajoasă, dar nu eşti proastă. Cel puţin aşa sper, că o sâ arăţi în continuare că nu eşti proastă. A deschis portiera: Nu te îndepărta de mine.

M-am strâmbat la el. dar am coborât. Parcarea era destul de aglomerată şi eu am început sâ mă gândesc dacă nu cumva lumea tăcea provizii pentru apocalipsa iminentă. La ştiri se vorbea despre o mulţime de scandaluri care au avut loc în mari oraşe după ploaia de „meteoriţi". Poliţia locală şi armata făcu-seră ordine, dar la televizor era difuzată acum o emisiune intitulată Pregătiri de apocalipsa, nu întâmplător. în general, Coeur d'Alene părea că nu e afectat de ce se întâmpla, chiar dacă in pădurile din jurul lui aterizaseră atâţia luxeni.

în magazin erau o grămadă de oameni cu cărucioare umplute până la refuz cu conserve şi apă. Am încercat să nu ridic capul şi am scos lista din buzunar, Archer a luat un coş, dar n am putut sâ nu sesizez că nimeni nu cumpăra hârtie igienică.

Eu asta aş fi luat în primul rând dacă aş fi crezut că vine sfârşitul lumii.

Am stat lipită de Archer şi am pornit împreună spre sectorul cu produse farmaceutice, unde am început sâ ne holbăm aiuriţi la şirurile alea nesfârşite de borcânele maronii, cu capac galben.

M -am uitat oftând pe listă.

— Nu puteau sA punA rahaturile «Mea În ordine alfabrficV'

— Ar fi fost prea simplu. A întina mAna dupA un flacon blocAndu mi privirea. E ţi fier pe lUtA. nu?

— Dap.

Am şovăit În laţa cutiilor cu acid lolic şt În final am luat una. ftrA sA ştiu mAcar cc o li Ala şi la ce e hun.

Archer se aplecase.

— Şi răspunsul la întrebarea ta de mai devreme e da.

-Ce?

El a ridicat ochii şi m-a privit printre gene.

— M-ai întrebat dacă mă gândesc la Dee. Mă gândesc

Mi s-a oprit respiraţia şi am strâns mâna pe cutie.

— Iţi place, nu-i aşa?

— Da. Şi-a îndreptat atenţia asupra borcanelor imense cu vitamine prenatale. În ciuda faptului că are un frate ca Daemon

M-am uitat in jos la el şi buzele mele s-au deschis in primul zâmbet adevărat de când luxenii...
Bubuitul, care semăna cu lovitura surdă a unui tunet, a venit din senin, rafturile cu medicamente s-au zgâlţâit şi eu am făcut un pas înapoi, speriată.
Archer s-a ridicat repede şi privirea lui scrutătoare a început să cerceteze magazinul. Lumea se oprise printre rafturi, unii işi încleştaseră mâinile pe cărucioare, alţii le dăduseră dru mul, şi acestea alunecau pe podea scârţâind.
— Ce-a fost asta? l-a întrebat o femeie pe bărbatul de lângă ea S-a întors şi a luat in braţe o fetiţă care nu avea mai mult de trei ani. Cu copilul ţinut strâns in braţe, s-a răsucit, cu faţa palida Ce-a fost asta?

A* f»riŞ°ar pul)<* A 11 iar Ş»» minau iar VF

casele Fu **se foi vită erar**

Bubuitul a răsunat iar în magazin. Cineva a ţipat. Sticlele au căzut de pe rafturi. Pe podeaua acoperită cu linoleum s-au auzit paşi apăsaţi. Mi-a sărit inima din piept când m-am întors spre intrare. Am văzut ceva care strălucea in parcare, ca un fulgerij

Opoziţie

— Fir-ar! a mârâit Archer.

Am pornit spre capătul rafturilor, simţind cum mi se ridică ftrişoarele de păr de pe braţe, şi nu m-am mai obosit să ţin capul jos.

A urmat o secundă de linişte, după care tunetul a răsunat iar şi iar, zguduindu-mi toate oasele, în vreme ce fulgerele luminau parcarea, unul după altul. Vitrina magazinului a crăpat, iar ţipetele... ţipetele s-au făcut tot mai puternice, pline de groază, iar cioburile de sticlă din vitrină au zburat pe banda caselor de marcat.

Fulgerele orbitoare din parcare căpătau contur, se lungeau, se formau braţe şi picioare. Silueta lor era înaltă şi subţire, tivită cu roşu, aşa cum era silueta lui Daemon, dar roşul acela era mult mai intens, aproape vişiniu.

— O, Doamne, am şoptit eu şi cutia cu pastile pe care o aveam în mână a căzut cu zgomot pe podea.

25

Erau peste tot, cu zecile. Luxeni.

pi" mf uri**1'
Mi""'

CAPITOLUL 2

fâcu»1 zat p*

S-s

KATV

au iuf

0 clipă, toată lumea a părut că îngheaţă, inclusiv cu, Ca c**şi de s** s-ar fi oprit **timpul, dar eu ştiam că nu asta se întâmp|**ast•gc**nu«** Siluetele **din parcare s-au întors spre magazin, cu gâ**tIlri|ţames **întinse, aplecate într-o parte, cu paşi fluizi ca mişcarea unui**

G

şarpe. **Mişcările lor erau nefireşti şi nu semănau deloc cu** cele

in mî

ale luxenilor care se aflau pe pământ de mai mulţi ani. raft >
0 camionetă roşie a ieşit din parcare scrâşnind din roţi 8oan
umplând aerul de fum şi **miros de cauciuc ars.** Apoi **s-a răsucit,**
afosi
de parcă şoferul ar fi vrut să intre în luxeni. nu ei

— **O, nu, am spus eu, cu inima bătându-mi nebuneşte.**raltu
Archer m-a luat de mână. a căz

- **Trebuie să plecăm de aici.**lui**" Dar eu înţepenisem in locul acela, şi am înţeles in sfârşit dt**
«oamenii încetineau să se uite la un accident de maşina darTu n ! M Urmeze ?i ştiam că **va fi ceva ce nu voiam s» ^ (Jna rl** m m'
^ez'**ipesc privirea.**
putseze in timp ce ridica braţul strălucitor.

Camioneta s-a repezit in laţi; silueta bărbatului din spatele volanului şi mica siluetă de lângă el aveau să-mi rămână întipărite in memorie toată viaţa.

Din mâna luxenului au ţâşnit mici scântei electrice, care s-au scurs pe braţul de lumină albă. tivită cu roşu. În secunda următoare din mână a ieşit un fulger de lumină. împrăştiind miros de ozon încins. Lumina - un fulger venit chiar din Sursă, probabil din cea mai pură Sursă a izbit camioneta.

Explozia a zguduit magazinul şi camioneta a luat foc, proiectată peste maşinile din apropiere. Prin geamul parbrizului tăcut ţăndări a ieşit un infern de flăcări, iar camioneta a aterizat pe capota ei. cu roţile invârtindu-se inutil în aer. S-a declanşat haosul. Ţipetele au sfâşiat tăcerea şi oamenii au fugit de lângă vitrina magazinului. S-au izbit de cărucioare şi de alţi oameni, ca o turmă de animale bezmetice. Au căzut in genunchi, în mâini, iar ţipetele deveneau tot mai puternice, amestecate cu plânsetul copiilor.

Cât ai clipi din ochi sau cât ai pocni din degete, luxenii erau rea un" in magazin, peste tot. Archer m-a tras după el în capătul unui

c cu ce raft şi ne-am lipit de marginile lui ascuţite. Un puşti a trecut in goană pe lângă noi şi singurul lucru la care m-am putut gândi r° a fost ce pâr roşu are - roşu aprins -, apoi mi-am dat seama că -a nu era culoarea părului, ci sânge. A reuşit să ajungă până la

rafturile cu gel de duş, când un fulger l-a lovit în spate. Puştiul neşte a căzut cu faţa în jos şi nu s-a mai mişcat, iar in mijlocul spatelui îi apăruse o gaură fumegândă.

— Dumnezeule, am icnit eu şi am simţit cum mi se întoarce . stomacul pe dos. ' fli^i Archer privea nemişcat, cu ochii mari şi cu nările lărgite. V - N u c bine.

a şi cum
gâtunli
* t M am apropiat de marginea raftului, să mă uit în jur, şi mi s-a . ţff ^râns stomacul când am văzut-o pe femeia cu copilul in braţe.

Stătea in faţa unui luxen. cu gura căscata. . de frică. Fetiţa era înghesuită cu spatele intr-uu ¿u* clhÎ I ftcută ghem. plângând şi legânându-se dintr-o parte in alt* I

Nu mi-am dat seama din primul moment că ţipă încontinuu I

— Tati! Tati!

Bărbatul stătea la picioarele ei intr-o baltă de sânge.

Când luxenul a intins braţul şi a pus mâna pe pieptul femeu, energia a început să pârâie pe pielea mea, plesnindu-l pe Archer.

— Ce naiba..., am şoptit eu.

Femeia şi-a îndreptat brusc coloana, ca şi cum cineva i-arfi băgat acolo o bară de oţel. Ochii i s-au lărgit, cu pupilele dilatate. Lumina albă şi strălucitoare a iradiat din palma luxenului şi apoi a învăluit-o pe femeie ca o cascadă. Când a ajuns la pantofii ei cu toc înalt şi vârf ascuţit, s-a estompat şi s-a scurs pe podea. Pe neaşteptate, femeia şi-a aruncat capul pe spate şi a deschis gura într-un ţipăt mut. Venele ei au început să devină luminoase, o reţea strălucitoare de artere care îi străbătea fruntea, ii umplea ochii, cobora pe obraji şi pe gât.

Ce se întâmpla? L-am simţit pe Archer lipit de mine când luxenul s-a îndepărtat de femeia care tremura violent. Pe măsură ce lumina din venele ei se estompa, culoarea îi dispărea din piele, iar lumina de care era înconjurat luxenul pulsa ca bătaia unei inimi. Toate se întâmplaseră in acelaşi timp - pielea femeii s-a ridat şi s-a zbârcit de parcă ar fi îmbătrânit cu zeci de ani in câteva secunde, in timp ce silueta luxenului se transforma şi se curba. Trupul femeii s-a prăbuşit pe podea, s-a retras in el însuşi, ca şi cum suflul vieţii ar fi fosl supl din e|. În timp ce ea se strângea ş, ajungea ca o coală de hârtie cu pielea cenuşie şi cu chipul de nerecunoscut, lumina luxenului a reve nit şi a dat la iveală noua lui formă.
Era identic cu femeia, aceeaşi piele bronzată, acelaşi na i- licat. Pe umerii goi cădea un păr castaniu ᴸ ■ as d

eerau de un albastru strălucitor neiuwc. ci douâ safire lustruite t'ixjic pe faţa Ochii lai Aih şi ai lui Andrew
ivmileard AON, am simţit vocea lui Archer plutind pnn trr gândurile mele *Rapid* *X* *am mai* »it
rut niciniatA aţa reva, amxim ft**m* **oi** *se poate* **În vrxea lui te «imţea un M de ui** mire tulburat*
F*rt* **ca filmul** *lm>a;ta jefuitorilor de trupuri,* varianta **kuen Mai era » mortalâ. fi se întâmpla peste tot**
În supermarke^ fVMr tot cădeau la podea oameni

— **Trebuie vâ plecăm Archer m-a strâns mai tare de mânâ g ni-a tras spre el. Acum.**

— **Nu' Am încercat sâ-mi trag mâna. Trebuie sâ...**

— **Nu trebuie nimic, decât sâ plecăm naibii de aici.**

M i târât după el spre capătul rafturilor, ţinându-mâ strâns hfMtâded.

Am început sâ mâ zbat in vreme ce mă trăgea după el.

— **Putem** sâ-i **ajutăm**

— **Nu** putem, a **spus el printre dinţi.**

— hşti un ongin. am **izbucnit eu. Teoretic, eşti cel mai al** dracului pui **de extraterestru, dar practic tu...**

— Fug? La naiba. da. **Ongin sau nu, aici sunt zeci de luxeni.** * tuni puternici

M-a împins după raftul cu pastă de dinţi. În mâna lui stângă «nai eti şi acum cutia cu pastile de care eu deja uitasem

— N-« văzut ce-au ftcut?

L-am pocnit *in* burţi şi l-am Împins, smucindu-mâ din Hrâmoţfţ

— [1] >moarâ oameni! Putem aâ-i ajutăm'

^cher s-a repezit spre nune. cu ţaţa desfigurată de frustrare.

Nucauti pe Pământul âsta vreun luxen care sâ poatâ lua ^ ADN-uL Ăştia sunt mai puternici. Trebuie sâ plecăm de

u * **ne** întoarcem la cabană, şi după aia sâ..., u m-a ftcut »4 m* rl»uce», ^ 1 «•

«uM in ,cvs 1« fetiţi. v u un ^^'

^Cciunc.nuP».an^I«fetlţaaic,Nuavc« ^«¿ft,

„gă idee ce arc de gând luxenul. dar in& .... ^

e u ceva matern. M-am uit.« un pic la Archcr. c, „u

el. aruncând cutia cu pastile. Nu! o

Prea târziu. Am luat-o la fugi; simţeam cura Imi pulsează >> Pj^u

miinilc ş. picioarele când m-am repezit la celălalt »ir de raliuri,

din taţa magazinului. Când am ajuns la cărţi. s a auzii un al. u, ^ ,,

net şi parcarea s-a luminat iar. pentru că veneau alţi luxeni, şl ^

tuna aşa de tare. incât am avut impresia câ o sâ mi crupe inima. rul

M-am strecurat prin spatele rafturilor. u

Luxenul s-a oprit lingi letiţâ. după care a întors capul spre r

mine. Ochii lui strălucitori s-au uitat in ochii mei. Buzele roza- j, -

Iii s-au deschis uşor. Răceala din ochii lui iţi dădea senzaţia ci(ai pătruns intr-o zonă cu temperaturi sub zero grade. Nu era

ie părea M-a

n in ochii aceia, nici măcar o frântură de compasi clipa

une, doar calcul rece.

al la altul că âsta ei

Pc

Am ştiut in fracţiunea aia de secundă in care ne am uitat

începutul şi tot âsta era şi sfârşitul. Lu- culine ţi

du-l

xenii chiar ne invadau.

Jlrjlr

şi m-am repezit s-o

braţecătpu^detareşiamC^^L ^ ^

Uxenul s-a ridicat ca o co.oan^' ^ , , C*

scurgea pariind energia. Se uita U mine cu o ' *

intensă, de parcă pătrundea până in interiorul ^ ^ *tf, cuvâ« pe care LI rostea i se rostogolea pe l *r .

engleza cu viteza luminii. cum lnv*ţa 0

'I I «Iriţi» drtculull

Ml am dai »roma rapid de două chestii. Luxenul simţea câ /Imram >!'>'" pe cerurile prietenoase ale pământenilor şi, retras, cu mâna ridicată, am priceput câ asta ' "bine Mi habar n-are ce e un hibrid. ""I etlţa *c tot /bătea În braţele melc şi a reuşit să-şi elibereze , s a răsucit spre mine. mi-a aruncat şapca de baseball. , pirul misa revărsat pe spate. Luxenul a făcut un pas înainte, CU dinţii rânjiţi. Nu era bine.

Cu braţele ocupate de copilul care ţipa şi se zbătea, am înţeles ci *c* cazul să mă retrag. M-am răsucit pe călcâie şi am luat-o pe culoarul cel mai apropiat, printre rafturi. Când am trecut de colţ, dind cu piciorul în chiflele căzute pe jos, mirosul de carne şi plastic arse se simţea foarte tare. M-am oprit brusc. Uau. Numai extratereştri goi goluţi peste tot. Chiar dacă nu aş fi fost hibrid şi nu aş fi ştiut unde să mă uit ca să-mi dau scama dacă cineva nu e un extraterestru travestit, in clipa asta era destul de simplu să spun care e luxen, întrucât se părea că nu au nicio problemă să stea complet dezbrăcaţi.

M-am gândit, prosteşte, că văd mai multe trupuri goale, masculine şi feminine, decât aş fi vrut, dar când m-am întors, simţin- du-l pe Archer apropiindu-se, am sesizat o problemă şi mai gravă. I Eram înconjuraţi.

- Eşti fericită? a mârâit Archer la mine, cu ochii lui de »metist scânteind.

Cel puţin şase luxeni se holbau la noi. încercând să-şi dea :Z^c;r^b3 SUn,Cm_ Trei dimre ei în formă umanâ şi
ieri CeSr ^^* Cebr ** «« "» asim,la_
«wwau cu 7 f0rmde lor rea,e> cu silueta imoasă i«ţ.nugWinu pU- În faţa noastr* a apărut femeia luxen din
MM mâtar unul nu pirea ii ar vrea U nc iui*
linlni¡iK" ^J*
Am îngenunchea! Incit, cu Inima bubutndu n,, ,„
m «mi utttl În ochii H'nl ^ •■"»»" »• fettţri '& *
< Ind iţi dau drumul. U fugi. i am ţopt» fu ^ ((' o &
poţi iu de urc »1 »* nu Ir opreţl i * ^
Mu eram prea «guri ci m a Inţdcv dar ml rugam În g^,. ^ H 11 pnccpui Am rrM»iral greu. I am dat drumul ţi
a,n in,^ I plifl* 64
uţor spic culoarul dintre rafturi. Copilul nu m a de/ai„iK„ s , M llt>'
Inton »i * luat o la lugi. iar cu m am ridicai in picioarr, cu ^ o„ tu*** '
rcrc dc riu ci nu pot face mai muli pentru ea.^ m
Unul dintre luxcnil strălucitori a alunecai spre noi ţi apoi», vl|irv-
oprit, lisindu şi capul pe un umăr Ceilalţi, cel in formi umani ¡¿et*'» ^
ţi cei in formi reali, te uitau la Icmrta dc la care luasem copilul Ui**nu
Ana n o m1 se Irrmine bine. u bigat vocea lui Archer. KU Cu un
hazardez dacă sper cii afumi *nind* utJ fi i *pun ui fugi. o ui fup*>chiar cilH
Am respirat adine *S am depind Ui le lat singur.* jupi care
Un colţ al gurii lui t a ruinai .Wdcur alăl am pricepui fi tu. pariind, d
Sd trecem la atac Sa ne Jacem drum tprt lepreŞl ţtun Cil am stat la DaedaJus. am Ion tnviţaU si mi lupi nu nu j Archer
mai in stilul specific oamenilor, a >i lolosindu ■ mi de Suni. Anla Suni S apelat la cunoştinţele astea şi in Vega», dar. cu toate ci Intr-un k1 ! nul care U»
eram convinşi ci aş li putut si mi lupt şi cu cel mai tare dinut |n c|ip
et am simţ» un fior de gheaţi polari pe şira tpinini. iltoi^,
Firi si mai aştepte. Archer s-a tăcut riu""fkiij S a repezit spre eu cu braţul ridicai. Un glob de energ* in Mi» U,
puri i s-a scurs pe braţ. a ţâşnit din palma lui fi »-a ixbit drt^ ^
ta P"qxul luxenului. scoţindu-l din forma umani şi pn»* M-J/
«ndu I in uşa de rndi a vitrinelor cu lactate. Sudde au exp^ ^
* pe podea s-au revărsat răun de lapte O

Lwd dintre hixem, strălucitor, s , repezit spre Ard»«. *
•cum întorsese şt o ţintea pe fcmeu goali M am cootf11'

^Opottţle

SursA. I-umina care »1 IncolAcM pc braţul meu nu era nu. pc departe aşa de Intens* ca a Iul Areher. dar ţi a Acut Ircab» Va arcuit peste rafturi fi I a irbll În umAr pe un luam. rAaucindu I M **am ambalat »A mal trimit un alt glob de energie, dar am «mut o durere În umAr Acum eram În picioare, ţi În «ecunda doi eram În genunchi, iar umArul Iml fumega M am chinuit »A mi ridic. bAibAind cu mAna spre umAr (:And m am uitai la ea.**
cn phnA de sAngc

M am întors şi era gata sA iau un pumn cArnoa În faţA de la un luxen În formA umani - un tAnAr M am împleticit citiră paşi. m am echilibrat şi am ridicat genunchiul. Am simţit ar rul vâjâind in jurul piciorului care s-a Îndreptat spre zona aceea la care nici nu voiam sâ mâ uit.

Luxenul cu înfăţişare de tânăr **s** a chircit. Cu un rinjet sinistru, l-am apucat de părul lui castaniu, chiar când începea sâ se transforme. încâlzindu-mi mâinile, dupi care l-am pocnit cu genunchiul in nas. Am auzit oasele pârâind. dar ştiam câ asta n-o sâ-l ţină la pământ. Şi ştiam şi ce trebuie sâ fac.

Archer a mai aruncat un fulger, iar cu m-am conectat din nou la Sunâ.S-a scurs pc braţul meu. curgând ca o cascadă peste luxe nul care tocmai înălţa capul, cu ochii ca nişte globun de lumini.

În dipa următoare zburam În spate ca şi cum aş fi fost Iov ui de o maşini Am căzut cu zgomot pe podea, in aerul plin de energie statică, şi un moment am rămas nemişcaţi, uitându-mâ În sus la lumina fluorescenta mişcătoare. Au. mami'

7Sh
% ^Pinj-,
»S* V,
•CUpj.

apois **iunus.** copik. :her M JSd.flif-
put fi ^
pt nu - —;
intr-ur
i7 **V**

M am rostogolii Intro parte. gemând. **cu ochii strânşi Lu**ciul era şi **d** trântit **pc** spate, la câţiva metri **distanţi M-am** chinurt sâ mi ridic şi l-am vAzut pe Archer aruncAnd **un luxen** P*** congelatoare. S-a întors spre mine. **m**-a vâzui cA **m-am** ridicat şi a dat din ca
p(RMPM i.. /wmmiOTfi

Acum »c fâtuw uri cuiOf liber, pe lingă attiik răMurn*, M rt* cu îngheţai!. Nu era chiar llbrr, «rau luxeni pril/uţiţi pr ¡„^ ^ /i pălpăind intermitent. căzuţi momentan, «Jar nu pute» ^ , fef3\ consideri KOţt din lupii.

De undeva dimpre legume % * »uz.il *o expUrzk* tare -d rafturile. Uţile congelatoarelor au *iii* ut Implozk, *ut* tzl cher am luat-o la fugi, tu cioburile di- »licli I * câţiva unUman in spate. Am fugii pe podeaua aluncumi, pe lingi ra/uiriit u pâine ţi am ajun» În faţi. tn jurul notfru, oamenii w înghesui» si iasă pe geamurile sfărâmate, ţocaţl ţi plini de ninge. cu su¡Mrr"F

Când am văzul parcarea ţi clădirii« de lingi ea, *rru-t as wmo,* inima. Fumul se ridica in aer in vililuci mari, deasupra unor '' 3m ' flăcări roţu-portocalii. Un »tâlp electric «e prăbuşise *petic* un k* ™>citoare, de maşini. Din depărtare se auzeau sirene. O maţini a uceierr -n dărâmat nebuneşte şi v-a Invit de o alta. Metalul a scrâşnit ţi a cedaL fxd trecea rr

— E ca o apocalipsă, a murmurat Archer. Puteam Am înghiţit cu greu În sec. ettk^.

— Mai lipsesc doar zombii. - Katyi El sa uitat la mine cu o sprânceană ridicată, a vrut si V** -*&c;?

ceva, dar in clipa aceea toate mărfurile de pe rafturile cu Ajj,
suri s-au impriţtiat afară. „jul*<
În aer zburau chipsuri ţi covrigei. gogoţele ţi i<l-i r^
Curgeau pe jos cu zgomot, ca o ploaie Acum. În locul r - ^
lor din magazin era o gaură mare & di '
Hai Aplecăm dTalcl. a spus el. ţi de data »» nU ^
mai împotrivit ^„¡rv ^"^di»

Mi am păstrat cuvintele pentru o alUyj1 ,f U ftiam câ daci o si reu,.m si a,unKcn, la
tot posibilul ti ne convingi ti o Inhndcmdin^ fj ţ* -
ţi eu că locul aia nu mal era «tgur. d,¡* (kth.'<c. |
navea deci. Având In vedere .urca în <*•< ^ Ċ ^

care
deforma

Mi « a mâni. fur care nu le
*I .-o duci cât mai departe de ** 'V «1Opo***

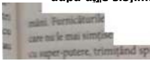
.. _arc3i distruse, Ar-

^ji^L* pnandiii * **iot aerul mi-a ieşit din plâ- "r»u acolo, calde şi familiare, senzaţii pe m de doui zile. În piept, inima mea bătea re vene sânge vijelios.**

Hm

y-aa kon inco. şovăitor, de parcă stăteam pe nisipuri Ti^jtjact s aer, scrutat culoarele dintre rafturile distruse. Prinşi ie wedea lumina pulsând Aveam impresia că tim- » «îngreunase aşa de mult, încât nu raţwa. -Ameţiti şi muh prea plină de speranţe şi de E'.-ca imn ţre lumini.

după uţ]e sl5jimate »1 r^S^rs^*-*«*»*

L ^

„ | M.m
uhlA, «li Alu« tnd

„," S «SwM W» «•»•»'H I"M»lI, «J*^ ..ii«!...«' '-mi.;

......................IM,.................................„„»«|)

.K «>n. 1" otrtiwinll«' *|iMi»r dr un M.ţu (.«Ud «L\it un I"" ./t•A 1« el«• «m "I""

piatapamt .»"««ai uot |HIIMHI. I!i-,Iru«aB,um «'«""iuti. când L MII.I.N •IcHAiuirt (llniK- noi. I'rntru totdeauna. ;wm,»i I *MW* >ii ijţiti cu. prin tmermfdlul IrgAturii rii>aM,« KU dispărui din IdţA III«1«, miştiându »c mult prea repede ca si I pot uimiri

Kat! «ţipat Anhci, În aceeaşi v lipii, pul sil Jur cA ml 0111 auzii numele rostii În capul meu de o voce mult mal proluiulft ţi mol caldă, care mi strâns stomacul şi mia întins toate umrdclc dc care era prinsă

Am simţii o căldură pe tot spatele şi in am întors, ajungând ţaţă in faţă cu ochii lui de smarald str&lucltor; cu pielea lui, cart părea mereu bronzată. Indiferent dc anotimp; cu pomeţii lui largi şi fini; şi cu părul lui negru şl dezordonat, care ii cădea peste sprâncenele la fel de negre.

Colţurile buzelor pline s au ridicat rigid. Nu era Daemon. u un cap şi jumătate mai înalt ca mine, Dawson

mi-a întâlnit privirea. Ml s a părut că văd În ochii lui o frântură dc regret. " ",a cr* lloar d<"inţa mea. Din spatele pupilelor a apă- ni« umma. transformându i „chil În globuri albe. Energia sU" Ăn7vZta• 7 ;br«» formAnd mlci degete de electricitate-

* Că,d:;r lumin4_apoi am > imţH un ^
fost nimic dk»• ta acr. duP» aia **n-a t**

.......^sîsîîs

0

^»nîfcruptd« **i «acare vorbeau ţw in tâmpi**
«ou, ţi

ÎN XN.

vi*!»*«»

CAPITOLUL 3

^ DAEMON
** -l
Kt;
ICifiC

[2] Fluxul neîntrerupt de voci care vorbeau in limba mea şi zecile de voci care vorbeau in limba omenească imi dădeau duren groaznice in tâmple. Cuvintele.

Propoziţiile. Ameninţările.

Promisiunile. Afurisita gălăgie neîntreruptă făcută de membru familiei mele aşa de fantastic lărgită, atunci când descopereau ceva nou, şi asta se întâmpla la fiecare cinci secunde nenorocite.

A! Un blender.

A! Oamenii ăştia sângerează o grămadă şi cedează foarte uşor.

La naiba, cum deschideau ochii, cum vedeau ceva pentru prima oară in viaţă, şi dacă uimirea lor legată de aparatura casnică sau de anatomia umană avea ceva copilăresc, era şi ceva dement in chestia asta.
Nou-veniţii ăştia erau cele mai reci jigodii pe care le văzu- vreodată.
ţ» wiien
Ş2
I

semvnÎn tthuMtt t>mi,,,,, (M
....vi;;:?,:;; ■ -„
, ...«•.
În, ...Hi,... ,,,„, ,,,
⁴""" •«•>• »1!!,,'.'' , ...
....
•Umi.l. ţl ,i»|Ml ,1(111................ fo |,,„. (
....
* .... ' ' .... ' „!.,.,,
in MMV MI »IMIT .IM ,!,„, , „III NOU,......... I,

....
NM Allllll 1 ilM illll lll|j>0 ,u • ,
. umvrt,|,.|„.H. ,1a. „,, («ţi, ,1, ,„,.
I» timp *yp* mergeam **prin** mm»» «nit • vtUi *u,* ■ »»«A|V.» .1 tnrrM||A miliţie, «I Iul MMI Itoiiki» * I'/'
..
*lktt. 1« «m uitat |>C tarif 1« Iirii. k mm yumto %> *m pn* lumini Im ro»cm»l .!«■ perelr, lin^ itiţv .,ţl ,|
,„„ t™ MI hiilim În piept, «u «primmieii lnotim«« iMiioiiiml un leleInn (Aml mn ajun»ImJumftuu>» iln
<*mer» puternic luminaţi, cil pmliun <lr irmiduliti nimtn mvtalU de linge, ii rldit «I i apul. M «iu npiiipl.il
tic el ţi ii nmpical «din,
Hei. a focul. Aici ml. HI I-mn kmuU telelmiiil din mini, m uni Intor» ţt I «m an til am pulul mul dcpurle,
Mlml obiect pitriţm • /but* prin t «interi ţl »a Izbii de peretele opt».
Ce dracu', Itilf u explodai I >awM»n, tu mâinile În MI aļunx la nivelul ţaljnoui din (iandy Cru»h,
nemernicule f» ţth ce greu e »A
Am IamI mina În jo» ţi I am repezii un pumn În Ulei Va w de perete ţt a du» mina Iu laţi. Am »Imţll o
*ai»Utţ<e bolnavi A ridicat capul ţl l-a li»ai Inlr o parle.
Dumnezeule! A la»at mân»)o» ţl • rnarrm N-«nwn rtl-u. Logic.
Ani respirai intrctAiat. simţind ci toate gândurile inii dispar ca o cană de apă care se varsii.
- $tiam foarte bine ce fac. Daemon. S a uitat la uşă şi a vorbit mai încet. Nu aveam ce face.
M-am întins spre el şi I -am apucat de gulerul tricoului, ridi cându-l in aer până când a rămas doar cu vârfurile ghetelor pe podea. Explicaţiile lui nu erau suficiente.
- Niciodată nu ai ştiut să controlezi felul in care iţi foloseşti Sursa, i-am spus. De ce naiba ar fi acum altfel?
Pupilele ochilor lui au început să strălucească alb. Şi-a arun cat braţele intre mine şi el, scăpând din strânsoare.
- N -am avut ce face.
— Da, sigur.
M-am forţat să plec de lângă fratele meu, înainte să-l trân iese de pereţi sau să-l arunc în faţa unui tanc.
Dawson s-a întors şi îi simţeam privirea intensă in spate.
— Ar trebui să te mai controlezi, frate, mi-a spus.
M-am oprit in faţa uşilor şi m-am uitat la el peste umăr.
El a clătinat din cap.
— Taci! I-am avertizat eu.
Dawson a strâns ochii o clipă, şi când i-a deschis, a început să se uite la uşile închise cu o expresie distrusă.
— Cât mai durează? a şoptii el.

Am simţit groaza lovindu-mâ in stomac. Era prea mult. Ştiam că apărarea lui e la pământ şi că fusese pus intr-o poziţie proastă. Nu avusese de ales

- Nu ştiu, pentru ci...

Nu trebuia să-i explic mai mull. Am văzut pe faţa lui că a 'iţeles.

te

n care pute pentru mu şi am prinse şi duble. Stă concentrai i drumului, in uisbt

al buf*

-Dee...

® JINNIMK L ARMINTROUT W7

M-am uitai in ochii lui, ţi nu mai era ni mic dc întors spatele, am deschis uşa. iar zumzetul continuudT

' meu s-a focul mai puternic când am intrat in biroul n^ circular.

Nou-veniţii erau aici, dar cel care mă interesa era I aşezat cu spatele la mine, cel care ne atrăsese atunci când ven seră la cabană.

Stătea intr-un fotoliu de piele, cu ochii la un televizor mare fixat pe perete. Un post local de ştiri transmitea imagini din cen trul oraşului Coeur d'Alene. Care arăta acum cu totul altfel decât acum trei zile. Din clădiri ieşeau suluri de fum. Zona de vest ar dea ca un apus incendiar. Străzile erau vraişte. Ca după război

— Uită-te la ei, a spus el, cu o inflexiune ciudată in voce, < şi cum s-ar fi descurcat cu greu in noua limbă. Cum viermuiesc pe Pământ fară ţintă.

Aveai impresia că jumătate din populaţia umană jefuia un magazin de electronice.

— Sunt aşa de neputincioşi, de dezorganizaţi. Inferiori.

Râsul lui era aşa de sincer, încât devenea aproape molipsitor.

— Planeta asta o să fie cel mai simplu de dominat pentru noi

Eram şi acum uimit că ei fuseseră acolo în tot acest timp,

generaţie după generaţie de la distrugerea planetei noastre, ascunşi în cine ştie ce univers uitat de lume, aparent nu aşa confortabil ca Pământul.

A clătinat din cap, ca şi cum ar fi fost uimit, văzând pe ecran imaginile cu tancurile care patrulau prin oraş. A început iar râdă.

— Nu se pot apăra.

Un alt nou-venit, o roşcată înaltă, îmbrăcată cu o fustă strâmtă.

W

W

m

YY'

^odffll
.(frSCKW
-ţpdaţi-il «utaciii »^aptoirr
O*
ÎS.

neagră şi o cămaşă albă, călcată, şi-a dres glasuL O chema Sadt, n Sadi Sadica.Z/[1] Nu părea câ-i pasă prea mult, fiindcă in scurtul timp de T"[1] când o cunoşteam, porecla i s a potrivit perfect, şi singura * ti chestie pe care o mai ştiam despre ea era că de obicei privirea

ei era lipită de fundul meu. ᵉⁿ»l — De fapt, au arme, a spus ea.

— Nu suficiente, draga mea. Asta se întâmplă in marile oraşe din toate statele, din toate ţările. Lasâ-i să aibă micile lor arme. Poate o să avem ceva pierderi, dar pierderile astea nu ne vor afecta iniţiativa.

Fotoliul s-a rotit şi am simţit cum mi se încordează muşchii. Forma umană pe care şi-o alesese era aceea a unui bărbat îngrijit, de vreo patruzeci de ani, cu părul negru, pieptănat cu cărare, şi un zâmbet larg, cu dinţi albi, perfecţi.

Luase forma primarului din oraş, şi îi plăcea să i te adresezi cu numele persoanei moarte: Rolland Slone. Destul de ciudat.

— Obiectivul nostru tot va fi atins. Nu e aşa, Daemon Black? M-am uitat în ochii lui.

— Chiar nu cred că vor reuşi să te oprească.

— Sigur că nu. Şi-a lipit vârfurile degetelor sub bărbie. Am auzit că ai adus ceva cu tine?

A spus-o ca pe o întrebare, dar ştia deja răspunsul. Am dat

Sadi s-a întors spre mine cu interes, ochii ei albaştri-verzui s-au aprins, iar cel de lângă perete s-a foit.

— O femelă? a întrebat Sadi, care a prins probabil imaginea fogară din gândurile mele.

— Ultima oară când am verificat eu, aşa era. Am zâmbit <*nd şi-a ingustat ochii. Dar tot nu sunt convins că ştii să-ţi pui

in valoare toate părţile feminine.

— Nu, cred că mă pot lipsi de asta. Rolland s-a aşezat picior peste picior şi a chicotit.
— Femela asta. Nu e chiar fiinţă umană, aşa-i? Am clătinat din cap, şi Sadi nu s-a mai uitat la mine „ muşchi, un nerv sau ceva la fel de enervant a început si. ° zvâcnească sub ochi.
— Nu. Nu e.
El şi-a pus mâinile în poală, una peste alta.
— Ce e, mai precis?
— Un mutant, a spus Dee, intrând in cameră cu buclele, lungi şi negre răsfirate pe spate. S-a uitat la Rolland cu un 2in bet dulce. De fapt, fratele meu i-a produs mutaţia.
— Care dintre ei? a întrebat Rolland.
— Ăsta. Dee a dat din cap spre mine şi şi-a pus mâinile in şolduri. A vindecat-o acum vreun an. Fata e un hibrid.
Toţi ochii s-au îndreptat spre mine.
— Voiai să ne ascunzi asta, Daemon?
— Chiar am avut vreodată ocazia să răspund la ini asta?
— Adevărat, a murmurat Rolland, privindu-mă cu Eşti un tip greu de citit, Daemon. Nu ca simpatica ta suncori aici de faţă.
Mi-am încrucişat braţele la piept şi am ridicat din într-un gest nepăsător.
— îmi place să cred că sunt ca o carte deschisă. ^ _ Dintre noi trei, el a fost cel mai puţin intere» meni, a spus Dee.
Rolland a ridicat o sprânceană.
— Mai puţin de fata asta. am impresia, a sp
— Mai puţin de ea. ¿e co vani
Presupun că Dee era acum purtătorul meu
— Daemon era îndrăgostit de ea.
_ a sa» ua ducocst sarpnnzător de deli- , eM-CMâe -Sfab?
^.^«kepuCBmeT-asammormiit:
"tfc: _Exphcă-«i şt sae chestia asta ca vindecarea şi cu , rm-a cerst Roâaad apiecându-se in faţă.
Mă «septam ca Dee sa icceapă si vorbească, dar de data **«sa.** nsacar. părea că preferi sa tacă.
— A arat o rasă nsortaii. iar eu am vindecat-o. tară să ştiu * că aşa va «aen ■
Anumite abilităţi s-au transferat de ia
TTTV ii ea st '~7T1 snomeutui ăia am rămas conectaţi.
— Eter ce te a tacul să vra s-o vindeci? Csiozitatea ii colora tocul vocu. Dee a pgfnw
— Nu aed că a gândit cu capul de pe umeri atunci, dacă ■ţeieget ce vreau să spun.
Am rezistat dorinţei de a-i arunca surorii mele o privire ■^¿gz Rolland s-a uitat hing la mine o clipă, şi apoi a zâmbit, ca
şi cens nu numai că a inţeks foarte bine ce voia Dee să spună, dar er» şi extrem de interesat de detalii.
— Interesam, a murmurat Sadi, aruncându-şi pletele ară- «â peste umărul subţire. Cât de puternică este conexiunea
, dintre n»?
Mi-am trecut greutatea de pe un picior pe altul, aruncând o P"*»" ia hixenul tăcut care stătea şi acum rezemat de perete.
— Moare ea, mor şi eu. E destul de puternică pentru tine?
fc-P&asta nuebine... pentru tine. - -Mup. am mârâit eu
mâ!^ iUl Sidl sau strimbat incet, făcând-o să pară «r ea simte ce simţi tu? Şi viceversa?

- Numai dacă c vorba despre o rană foarte gravâ am ,i puns eu cu o voce la fel de plată ca podeaua Sadi s-a uitat la Rolland. iar eu ştiam că În acel mome comunicau. Cuvintele lor se pierdeau in zumzetul celorlalu voci, dar licărul de entuziasm care a trecut pe faţa lui Sadi făcut să-mi încleştez pumnii. Nu aveam încredere în ea. Nu aveam încredere nici în individul tăcut.

— Nu e nevoie să ai încredere in ea, a spus Rolland cu un zâmbet larg. Noi trebuie să avem încredere in tine.

Dee s-a încordat.

— Puteţi avea încredere în noi.

— Ştiu. Şi-a lăsat capul pe celălalt umăr. Şi a mai fost ce*i acolo, nu? A scăpat?

Intrându-şi din nou în rolul de lingău util, Dee a dat din cap, în vreme ce se aşeza într-un fotoliu.

— Un origîn, produsul rezultat din împerecherea unui lu- xen mascul cu o femelă hibrid. Sper să nu fie nevoie sâ-l dem. Mie mi se pare destul de simpatic.

— Interesant.

Rolland s-a uitat la Sadi şi eu ştiam că iar schimbă înt informaţii secrete, ca nişte veveriţe gălăgioase. S-a ridicat în picioare şi şi-a închis nasturii de ia sacoul lui b<t

— Sunt multe lucruri pe care nu le ştim. Hibrizii ăştia suni ceva nou pentru noi, a spus el, iar mie îmi venea să izbucni* în râs.

Pentru o rasă care n-a fost niciodată pe Pământ, păre^ ştie o groază de chestii legate de cum merg treburile. Era ce nu reuşeam să pricep. Ceva, sau mai multe ceva-un, a crat din interior. Părea important. , • •« voi să i*

— Ne bazăm pe tine şi pe familia ta. şi P" *V> n aceste s

-Sin linişteşti?

B mi-a zâmbit iar lai£. trecând pe lingi mm« cu Sadi şi cu iî&J 4 «dmdul cu patine cuvinte in urma hii 1 -*Stvedeta* curând. Daemon.

1 Uşa 5-a închis in spatele lor. intărindu-mi ideea că mi eram inţ(iC2: in toc ce se intâmplâ. Erau multe lucruri ascunse.

A. àm som «ta <ap n Dee ta fd.

AœiMjKiucranôe&cuL A ocott btroci dm lemn

Am oftat, m-am întors spre sora mea şi abia atunci mi-am da: seama. Era aproape de nerecunoscut. Dee a ridicat capul şi s-a uitat in ochii mei . — Am crezut ca e treaba ta s-o supravegheri, am spus. Ea a ridicat din umeri, ea ^ — N-o să plece nicăieri prea curând. Dawson a amuţit-o pâ&i săptămâna următoare, după cum cred eu. i Mi s-a încordat ceafa.

— Deci nu e nimeni cu ea? ob«^ —Chiar nu ştiu. Şi-a privit încruntată unghiile. Şi chiar jjjofr " M-am uitat la ea o dipă, simţind cum uni vrn pe buze cu- ¿k^^ rime de nespus, dar m-am abţinut. ^ iil*^i ~ Mă mir că n-ai adus-o pe Beth aici Ea a ridicat o sprânceană.

- Beth e slabă, mai slabă decât Katy. Probabil ar lua-o la ţ,; • fugi ir. dipa in care ne-ar vedea, ar cădea, s-ar sinucide, şi l-ar + ucide ţi pe Dawson in timpul ăsta. Cred că existenţa ei uebuie

-l minţi pe Rolland?

minţii !>«"«<" '»l ţtale bine «,

tnuw mu ul 1«. «'« " W «m,nr " ><*
),- Brth. »1 ntci de«prr K»l nu «u ţinu pini num. _:1 ndlmt capul »1» a ului la mine dlntro part». t„ „ ,1 chinuiam s» IRI»<" apAnaren pe carc o Mmţcam În ptqx

— Pact tu crctl c* a** e bine. Cred.« rtspun* ca rece.

Nu mai era nimic de spus. aşa că m am îndreptai spn

— Tc duci la ca. a spus l>ec M-am oprit, dar nu m-am întors. -Şi?

— Dc ce le-ai duce?

— Dacă rănile ei se infectează şi moare. În fine. ştii întâmplă cu mine.

Râsul cristalin al lui Dee m-a filcut să mă gândesc la de gheafă care cădeau in veranda noastră iarna.

— De când se infectează rănile hibrizilor?

— Hibrizii nu răcesc şi nu fac cancer, Dee. dar cine poate ce se întâmplă când au arsuri adânci? Ştii tu?

— Aha, e poate un argument bun, dar... M-am întors spre ea cu pumnii strânşi.

— Ce vrei să spui de fapt?

A zâmbit. icJ1»
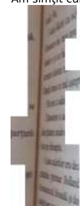
— Cel mai rău lucru carc s-ar putea întâmpla ar B s*'F* trezească mâna şi sâ cadă.

M-am uitat fix la ea.

Dee a dat capul pe spate, plesnind..*. ** y

— Ar trebui sâ ţi vezi faţa. Ascultă, nu vreau că am impresia câ vrei s-o vezi din al. motiv ^

Am simţit cum mi se răsuceşte un muşcn , ochi până in falcă.

;pSKi

şkisx

Ai avut dreptate mai devreme.S-a încruntat. H - Ha?

Am zâmbit, aţa cum obişnuiam sâ zâmbesc parcă intr-o altă via|ă.

- Că gândesc cu un alt fel de cap. _ Ih! Şi-a încreţit nasul. Doamne, OK, nu vreau să ştiu mai mult. Pa I-am făcut cu ochiul, m-am întors şi am ieşit din cameră. Dawson nu mai era în sală şi nu îmi plăcea deloc să nu ştiu unde e şi ce face. Nu putea să iasă nimic bun din asta, dar nu aveam destui neuroni ca să-mi mai bat capul cu aşa ceva, pe lângă ceea ce mă aştepta sus. Nu eu o adusesem aici.

Dawson o adusese, şi eu nu eram acolo când o cărase sus, - dar ştiam unde e şi fără să întreb. La etajul doi. Ultimul dorm i - tor pe dreapta.

Casa scărilor era decorată cu fotografii înrămate ale adevă- ^ râtului primar Rolland Slone şi ale familiei lui, o femeie frumuşică, blondă, şi doi copii până în zece ani. Nu i-am văzut când am venit aici. nici pe soţie, nici pe copii. Ultima fotogra fie, la etajul unu, avea geamul crăpat şi era murdară de sânge Am continuat sâ merg.

Paşii mei erau mai repezi decât aş fi vrut, dar etajele superioare erau, practic, goale, şi când am intrat pe holul larg. ai că |ui pereţi verzui erau împodobiţi cu tablouri in care apăreau lacurile din jurul oraşului, murmurul şi gălăgia au scăzut, încât aveam senzaţia ci su„t aproape numai eu în capul meu. Aproape.

i . Mi am trecut o mâni prin păr. am respirat, şi respiraţia mea * ' ? Iransformal instantaneu in înjurătură când.m-am ui-

f toi la ultima uşi.

/ Era întredeschisă.

CAPITOLUL 4
j OAEMON

Tw«* imaginea **a** căpătai un contur roşu ţi mam repezit în ¿smeri a o cobră care atacă, iar luxcnul mi-a simţit prezenţa ^ >-a **«kcaL** S**-a** întors ţi a trecut in forma umană pe care o prefaţase - un tânăr de vreo douăzeci de ani. Mi se pare că i se sponca Quincy. Nu ci aş ti dat eu doi bani pe asta.

— Nu **e cazul...**

Pumnul meu l-a nimerit chiar sub coaste, fâcându l să se : îndoaie de mijloc. înainte să se prăbuşească pe pal. 1 am apu aide umeri şi l-am aruncat într-o parte.

Quincţr s-a lovit de perete şi impactul a făcut ca ramele fo- •agnfiuor să zingâne. Ochii lui albaştri s-au albit, dar cu m-am la d mi am înfipt mâinile În umerii lui şi l-am trântit •de perete.

M-am băgat in el

~ Ce tâceai aici?

o^'r S»-a întins buzele peste dinţi.

- Nu trebuie si-ţi dau ţie socoteală.

50 ^«LArmw,^,

— Daci nu vrei si vezi cum c a-ţi ,mu,

umani. bucali cu bucali, l-am rispuns **eu,** cu' dSLĭî®** 1>i®-ei in tricoul lui. atunci o s»-ml spui.

tncte^

A râs.

— Nu mi sperii.

M-am umplut dc furie, o furie amestccati cu frustrare ţi 0 groazi de alte emoţii de rahal. Nu mai voiam decit si l lac p,rf pe nenorocitul ista.

— Ar trebui. Şi dacă te mai apropii de ea, daci te uiţi mica, la ea sau respiri in direcţia ei, te omor.

— De ce?

Şi-a îndreptat privirea spre pat, peste umărul meu. L-am apucat de bărbie. for(ându-l si se uite la mine. Silueta lui a început să sclipească.

— O protejezi? Simt că nu e o simplă fiinţă umană, dar nu e nici una de-a noastră.

— Nimic din toate astea nu e important.

În strânsoarea mâinii mele, pielea şi oasele bărbiei pârâiau. S-a zbătut şi s-a eliberat din mâna mea. A râs, dându-şi ca- puJ pe spate.

— Ai stat prea mult cu oamenii. Asta e. Eşti *mult* prea uman. Crezi că nu-mi dau seama? Crezi că n-a observat nimeni?

Buzele mi s-au strâmbat într-un zâmbet rece.

— Ar trebui să fii un idiot de esenţă specială să crezi că faptul câ am fost crescut pe Pământ ar putea să mă împiedice să te omor. Nu te apropia de ea şi de familia mea.

Quincy a înghiţit în sec când mi-a întâlnit privirea. Nu ştiu ce a văzut acolo, dar asta l-a făcut să dea înapoi. Am zâmbit mai larg, iar lumina albă s-a stins din ochii lui.

— O să-i spun lui Rolland, a scrâşnit el. I-am dat drumul şi l-am bătut pe obraz.

Aşa să faci

.El t ezitat o clipă, apoi s-a dezlipit de perete. A pornit spre •a cu paşi mart şi nu s-a mai întors sl se uite spre pal. Nici micar o dată. Se învăţase minte băiatul. Am văzut cum se in- ¿fcde incet uşa şi am fluturat din mână. Clinchetul încuietorii mi'-a răsunat in vene ca un tunet. Era perfect inutil să încui uşa ¡ntr-o casă plină de luxeni, dar era o chestie foarte *umană*.

.Am închis ochii şi mi-am trecut mâinile peste faţă, simţin- du-mă brusc epuizat in ultimul hal. Probabil că nu a fost cea mai deşteaptă idee a mea să vin aici, dar nu am putut face altfel. Din clipa in care am păşit in casă, am fost atras de camera asta, la tel de puternic cum am fost atras de cei din rasa mea. Nici măcar nu mă puteam *gândi* la numele ei. Garda mea era Ia pământ şi am încercat să nu mă gândesc la nimic, dar când m-am întors spre pat, parcă am primit un pumn in burtă. Nu puteam să mă mişc şi nu puteam să respir. Stăteam acolo, de parcă eram suspendat în aer. Nu trecuseră decât două zile de când nu o mai văzusem, dar aveam senzaţia că trecuse o viaţă.

Şi chiar fusese o viaţă - o altă lume, cu un alt viitor. Mă uitam la ea şi îmi aminteam cum mă dusesem în Zona 51, cum o găsisem dormind, după câteva luni de despărţire, cum se schimbaseră lucrurile după aceea, în şi mai bine. Aproape îmi venea sa râd la gândul că la Daedalus ar fi avut o soartă mai bună, dar era adevărat.

Era culcată pe spate, şi se vedea limpede că atunci când altcineva decât Dawson o adusese aici, nu se chinuise nimeni s-o »ţeze confortabil. Pur şi simplu o aruncase acolo, ca pe un sac cu ™ e murdare. A avut noroc că măcar au pus-o in pat şi nu pe jos.

hra Şi acum încălţată cu tenişii. Un picior era îndoit de la înd ŞırăSUCU Sub celălalt- Blug" aveau pete de sânge uscat «lălS"' gCnunchilor- Braţul drept era îndoit din cot, iar pe ' avea ** burtă- Hanoracul prea mare - hanoracul *meu* - « ridicase puţin, dând la ivcali u„ ^ . SÎU ınde*«« Pumnii ,am s(rim * put si mi doari încheieturile. ^ - C. |

Ce ftcca Quincy in camera su? Curiozitatea . il atrăsese pe luxen aici? Mi îndoiam că ma. viZ?""" simţise pani acum un hibrid, iar nou-veniţa istovi * * din cale-afari. Dar daci era altceva?

i dădeam seama ci mi I ra ultimul loc in care ar fi 1 rc şi si plec, aşa cum ar tact I m rămas acolo, cu ochii lipifc I

Doamne! Nici micar nu mă puteam gândi la io«t bihtăţile. fiindcă niciuna dintre ele nu era buni. Daci RoO^j I va aprecia în continuare prezenţa mea, ea va rămâne in ruy. 1 numai că după două zile petrecute cu ei. înţelegeam ci I

lucruri şi mai rele decât rr

Stăteam lângă pat şi nici nu iļ mişcasem. N-ar fi trebuit să fiu aici. trebuit să fiu, dar în loc să mă int< cineva care mai are doi neuroni, a de mâna pe care o ţinea pe burtă

Mâna ei era aşa de palidă, aşa de mică[1]. Aşa de fragili. În I ciuda faptului că nu era o fiinţi umani obişnuită. Privirea mi-i ţ alunecat pe braţul ei. Bluza era ruptă şi arsă la umăr, u rialul bleumarin avea pete întunecate de sânge.

M-am aplecat peste ea şi m-am sprijinit cu mâna de pat. 1 lângă şoldul ei nemişcat. Sângele pătrunsese prin cuverturi s l cearşafuri. Nu e de mirare că era aşa de palidă. Inima a început să-mi bată cu

putere când m-am uitat la şuviţele lungi de pir castaniu răsfirate pe pernă.
Mă ardeau degetele să-i ating părul, s-o ating pe ea, dar top muşchii mi s-au blocat când privirea mi-a căzut pe buzele ei întredeschise.
Prea multe amintiri au năvălit peste mine, ş. m-am luptat si le dau la o parte, cu pulsul accelerat la maximum. S.ngurul lucru care pirea să mai domolească vuietul sângelui dm venele $_{me}f_t$ j, inconiarra muşchilor *cri* dira şocanta (ie cukwr roi* du, colţul gurii. Sing*
MI. am ridicat cu greu **ochu.** simţind **o arisare ?utem>ci** pe __ jj ^ văzut Vinitaia oribili de **la timpii. ro$u-vioiet-** C4nd a lovit-o Dawson. a căzut ţi s-a lovii cu carul de podea, „r zgomotul acela iaci îmi mai răsuna in **minte,** săcăitor. Adevărul e d avea sa mi urmărească mereu. Toată viaţa.
Genele ei dese erau nemişcate, pielea de sob ochi era umbrii. Mai avea o vânâtaie şi de-a lungul iruntu. dar cu toate
.Am respins gândul ăla. am indus ochii şi am expirat lent. Nu ştiu de ce. mi-a apărut in minte taţa lui Archer, expresia **pe** care a avut-o atunci când ni s-au întâlnit privirile după ce ea căzuse. În confuzia şi haosul acela sângeros, a fost ca şi cum timpul s-a oprit in loc Apoi Archer s-a îndreptat spre ea şi eu., eu am vrut s-o las acolo. Ştiam ca trebuie s-o las acolo, dar a luat-o altcineva.
Şi eu nu l-am oprit.
.Am deschis ochii şi, cand am ridicat mâna, am văzut că imi tremură. În clipa in care ne am atins, de pe pielea ei a sărit pe mine o încărcătură electrică, fâcându-mă să tresar. Cu griiâ. un tras marginea hanoracului, să-i acopăr pielea, mâna mea a atins-o. un contact scurt, dar dureros.
Apoi am mângâiat-o ţi m-am pierdut naibii cu totul.
Degetele mele i-au mângâiat obrazul rece, i-au dat la o parte o şuvi(â de pâr de pe faţă. Nu ştiu cât am stat acolo, mângâ- indu-i obrazul ţi buzele, ţi chiar nu eram conştient că o vindec, dar vânâtâile au început să se estompeze şi mi-am dat seama câ *-» oprit sângerarea. Voiam s-o iau de acolo, s-o curăţ, dar ar fi prea mult.

Dc'1 aed că era prea mult, şi ce s-ar întâmpla?

Nu trebuia să mi vadâ aici. "* Cur4nd Am descălţat-o cu griji. i-am ridica, plc,„a,c|e „ ,m. gat-o sub pături. Mai erau şi alte lucruri pc care >ş fi „„7 le tac. pe care ar ti *trebuit* si le fac. dar. trebuia »i îni „J^ Am închis ochii, am aplecat capul şi am inhalai parfum? special, al ei şi numai al ei. apoi i-am sărutat buzele intrcdeschiJ Senzaţia m-a copleşit, am simţit un cutremur care ar putea fi mit sublim, şi m-am chinuit cu greu să înalţ capul, să mâ ridic lo picioare şi să plec dracului de lângă ea, înainte să fie prea târziu, deşi o voce sumbră îmi şoptea că probabil deja e prea târziu.

Existau o mie de feluri în care s-ar fi putut încheia u povestea asta, şi eu nu puteam să văd un final fericit la niciti dintre ele.

KATY

A trebuit să mâ lupt mult să ies din ceaţa inconştienţei, şi creierul meu şi-a revenit greu. După ce am stat nemişcată câteva dipe, am rămas oarecum surprinsă că nu am dureri prea mari. Simţeam în umăr o durere surdă şi undeva, in fundul ochilor, un fel de zvâcnitură, dar mă aşteptam la mai mult.

Am început să rememorez preţioasele clipe de dinainte» plonjării în nesimţire, şi m-am simţit destul de confuză. Atunci, la magazin, se declanşase haosul şi luxenii erau peste tot. preluând ADN uman într-un asemenea ritm, încât oamenii mureau. Speram ca fetiţa aceea să fi reuşit să scape, dar unde ar fi puM fi acum în siguranţă? Erau peste tot şi..

— Ce> a tacus ea. dandu-şi ochii peste cap. apoi şi-a cobortt pjootreie huşi şa subţiri. Te aştepţi sâ dau fuga să-ţi aduc haat? A început sâ radi. şi eu am făcut ochii mari cand «aă ce straniu suna răsui ei. Mai gândeşte-te. a spus. î **mori** de *sete* duar acum.

ei şi nu eram in state de bafoez ia ea cnm se ridică SJ îşi trece mâuuie peste Wuşii strimţi

saeşrL Poate croerui rr poate m-arn *trezit* âatr-tm UIUYCTS parakl **in** care dulcea

in»« «* - - -

_ Miroşi a sânger • trans».rat»e Am ridica' brusc din sprâncene.

_ E cam respingător. A (icul o pauri sâ ş» a tocreţrt rW

a.X M-am rezemat de spitarul patului.

_ Ce s-a întâmplat cu tine'

_ Cu mine? A început iar sâ râdâ. De dau asta. nu cu mine s-a întâmplat ceva.

M-am uitat uimită la ea.

_ Nu... nu înţeleg.

_ Bineînţeles că înţelegi. Nu eşti proastă. Şi ştii ce nu mai eşti?

_ Ce? am şoptit eu.

Buzele lui Dee s-au întins într-un zâmbet crud. aproape batjocoritor, care făcea ca frumuseţea ei sâ se transforme in ceva veninos.

— Nueşti nici...

S-a repezit la mine, cu mâna ridicată, iar eu am reacţionai fără să mă gândesc. Am ridicat braţul drept si am prins-o de încheietură înainte ca palma ei să-mi atingă obrazuL

— Nu eşti nici slabă, a spus ea, eliberându-se cu uşurinţă din mâna mea. S-a tras înapoi şi şi-a pus mâinile pe şoldurile înguste. Aşa că n-ai decât sâstaiaicişisăteuiţila mine ca şi cum ai fi cam idioatâ, dar n-avem timp să ne jucăm de-a v-aă ascun- «lea, mai ales că Daemon te-a vindecat, după cum se pare.

Şocată de atitudinea ei, dar şi de faptul că, probabil, ar trebui sâ fiu îngrijorată că fusesem lovită de două ori de Sursă, m-am uitat la mâna mea. Palma era plină de urme de sânge Bscat- Mi-am atins umărul. Bluza era arsă şi pielea era sensi- Wă, dar umărul era întreg.

lINNMR L A*MENTRan

M-am uitat ia ca.

— Ei... **a** fost aici?

— A fost.

Inima a început să-mi bată mai tare. şi apoi m a zal. Las-o pe Dee şi răutatea ei. lasă că se pare ci m,™ D*»1* urat. Trebuia să-l văd pe Oaemon. Am dat pătura la ***O M***^ m-am ridicat la marginea patului. N-aveam tenişi. N-aT«* şosete. Ce naiba? Nu conta.

— Unde e acum?

— Habar n-am, a spus, apoi a oftat, a tras draperia de la ' trâ ţi s-a uitat afară. Dar ultima oară când l-am văzut se ducea spre un dormitor. Dee a lăsat draperia, a revenit in locul in care stătuse ţi m-a privit cu un zâmbet rece. Nu era singur, a adăugat

Am înţepenit.

— S-a dus ţi Sadi după el. Asta a devenit foarte rapid un obi- cei la ea. Probabil că in clipa de faţă se pregăteşte să sară pe A A tăcut o pauză, bătându-se cu degetul in bărbie. De fapt, nu ştiu dacă asta e expresia potrivita, atunci când vrea ţi el.

Aveam impresia că mi se formează în stomac mici gheme de gheaţă.

-Sadi?

— Exact. Nu o cunoşti. Dar sunt sigură c-o s-o cunoşti.

Am clătinat din cap, fiindcă toată fiinţa mea se revolta la insinuarea el

— Nu. Nu se poate. M-am ridicat cu picioare tremurătoare. Nu ştiu care e problema ta, sau ce ţi s-a întâmplat, dar Daemon nu ar face aşa ceva. Niciodată.

Dee s-a uitat la mine cu o privire aspră, ca şi cum nici n-aş fi meritat să calc pe acelaşi pământ cu ea.

58

— Lucrurile nu mai sunt cum erau, Katy. Cu cât pricepi mai repede situaţia, cu atât mai bine, pentru câ în clipa asta. tu eşti punctul lui slab. Doar *asta* eşti pentru el. A ftcut un pas spre

Încerca« să-mi păstrez calmul. Eşti in viaţă acum

""""^riti lui. Î' "u IHIn,ru ci te iube*,e' fiindcă vaPorul "a""1 ^ marelui ocean din clipa in care noi am des-

*** ^ $Uvi Domnului.**

tfisin, juztndu-i cuvintele, şi răceala din stomac se ¿JZdc*. incheţăndu-mi acum şi venele.

iTuam eră si timpul, a continuat ca, lâsându-şi capul intr-o rte. Din clipa in care ai intrat in viaţa lui - a noastră -, totul i'jdaipeste caP- Daca Puteasă te desfiinţez in secunda asta, ¿ri <a-i ucid. aş face-o. Cu încântare. Şi el la fel. Nu mai in- secau nimic pentru noi sau pentru el. Eşti doar o problemă pe ¿srr trebuie să vedem cum o rezolvăm. [

Ara tras aer in piept, dar era inutil. Parcă aveam un nod in ţăt care mă împiedica sâ respir, şi mi-am zis că nu contează ce spune Dee. Era dar că ceva s-a întâmplat cu ea, pentru că Dae- IDOE nu doar mă iubea, era *îndrăgostit* de mine, şi ar face orice **sâ** ne cu mine. La fel ca mine, şi nimic nu putea schimba asta. Căsătoria noastră din Vegas poate că n-a fost chiar legitimă, **dar** pentru mine - pentru *noi* - însemnase ceva. Totuşi cuvintele ei... mâ răneau mai adânc decât un pumnal. Dee şi-a coborât pleoapele, cu faţa crispată.

- Dea?

Am deschis gura, dar ghemul de emoţie m-a înecat puţin, »când am început să vorbesc, vocea mea era răguşită.

- Ce ai vrea să răspund la asta? A ridicat din umeri.

- Chiar nimic, dar trebuie să te duc să-l vezi.

- Pe Daemon? M-am încordat

- A chicotit, şi râsul acela suna delicat şi cristalin,

«nuntmdu**-mi** o dipâ de Dee, aşa cum o ştiam eu. Nu pe el,

"" LLNNIIIR L AftMtN I'ROUI

N-, ma, continua., ,i când . v4,u, a nu fac nicjQ a pocni, cumva dm limbâ.

fhi.tr.,». „ ,.a repTzin ° ^

d r M " m a - * 4>u dl;:;^:

— Hai. a făcut grâbită.

Mam chinuit si-mi potrivesc mersul după păţi, ei „„_ Desculţă. epuizat» fi ma, mul. decât confuzi, mi s,m,eam m„ mult om decât h.brid, dar când am ajuns pe palier, aproape ci mi-a smuls mâna. şi am simţit o durere groaznici in umir.

— Pot sâ merg şi singură. Nu e cazul să mi târăşti dupâ U

M-am smucit şi m am eliberat din strânsoare. dându

seama *ci.* de fapt, ea mi-a dat drumul.

— Pot să-

Privirea mi-a fost atrasă de o fotografie înrămată de pe scară, in care era o familie frumoasă. Geamul era spart şi mân >it cu ceva întunecat, vişiniu.

Mi s-a strâns stomacul.

— Poţi să stai aici înţepenită? S-a uitat la mine printre pleoape. Dacă nu te mişti, te arunc pe scară. O sâ doară. Poate iţi rupi gâtul. Sunt trei etaje. O să te vindece cineva. Sau poate te lăsăm aşa, vie, dar incapabilă să...

— Am priceput, am ţipat eu la ea şi am respirat adânc, încercând să mă abţin să nu o arunc *eu* pe scări.

— Bine, a zâmbit ea, veselă.

Nu ştiu din ce motiv, dar tocmai atunci, când încercam si

înţeleg că această creatură plină de răutate e aceeaşi fată care

acum două zile stătea în bucătărie şi făcea spaghete. nu-am amintit de Archer.

A pornit pe scări.

M.,m uitat la spatele ei. cu inima bubuind. _ An, vorbit serios, a strigai ea la mine. O sâ te arunc pe «cirile astea nenorocite.

O dipâ. m-am gândit câ ar trebui să-i trag una în cap. Singurul lucru care mi oprea era convingerea că sigur avea vreo insectă extraterestri fixată pe undeva, care ii schimbă complet personalitatea, şi atitudinea asta nu era vina ei

Am început să cobor, forţindu-mî creierul să funcţioneze normal, analizând situaţia. Eram într-o casă mare, genul ăla de casă opulentâ care stârneşte invidii. Erau aici o mulţime de camere şi holuri, iar când am ajuns la cel de-al doilea palier, am văzut şi foaierul luminat de un candelabru de cristal. De cristal adevărat. Dar acolo jos, am văzut şi luxeni, toţi in forme umane. Ni- ciunul nu mi-era cunoscut. Măcar ăştia descoperiseră utilitatea hainelor, dar in timp ce mă uitam la ei, mi-am dat seama că niciunii nu sunt În seturi de trei, precum familia Black. Fiecare dintre ei era diferit. îmi amorţiseră degetele de cât de tare le strângeam. Luxenii se uitau la mine la fel ca Dee. Câţiva s-au mişcat când am trecut pe lângă ei, înclinându-şi capul cu un gest care mă făcea să mă gândesc la un şarpe. Unul s-a ridicat dintr-un scaun de piele; toţi păreau să aibă vârste cuprinse intre douăzeci şi patruzeci de ani, deşi vârsta lor reală nu o ştiam.

Ce văzusem eu la magazin nu semăna deloc cu ce imi povestiseră Daemon şi Dee. Ce făcuseră luxenii acolo fusese altceva.

O femeie cu părul deschis la culoare, care stătea lângă scaunul de piele, a început sâ rânjească şi părea că vrea să sară peste masa grea de stejar ca să mă apuce de umeri şi să-mi rupă capul. Oricât

îmi era de greu, mă forţam să ţin capul sus, cu toate ci inima uni bătea aşa de tare, încât aveam impresia că o să mi **«efrcâriiL**
® iKNNUl* L ArmiNTROI/T
Am străbătut un coridor lung. ţi după imun,« , 1 vedea prin pereţii de sticlă imi dădeam scama * 1
Când am ajuns la mijlocul lui. am simţii. ᵉ ⁿᵒ»Wt 1
Furnicăturile mi-au gâdilat ceafa. Inima mi s a opnt, apoi a sărit o bătaie. Daemon era 1 spatele uţilor duble. Eram sigură de asta, iar in mine a in^ ^ 1 o luptă intre speranţă ţi nesiguranţă.
Ctp* 1
Uşile s-au deschis înainte să ajungem noi acolo, dind u I iveală un birou cum nu mai văzusem niciodată pană atui*, I inlr-o casă, iar privirea mi-a fost atrasă de masa din mijloc«| 1 biroului. La masă stătea un bărbat care zâmbea, dar şocant cri I că ii mai văzusem cu câteva clipe În urmă.
Era bărbatul din fotografia cu geam spart, dar ştiam că nuc 1 om. Ochii lui erau de un albastru strălucitor, nenatural S-a 1 ridicat fluid de la masă când am intrat, uţile s-au închis in 1 urma noastră, dar atenţia mea a fost deturnată imediat I Erau ţi alţi luxeni în cameră, doi bărbaţi ţi o femeie frumoasă. 1 inaltă şi roşcată. Nu mâ interesa niciunul dintre ei. Lângă fetneu I roşcată, in dreapta bărbatului de la birou, era Daemon.
Mi-am simţit toată pielea infiorându-sc şi inima mea a li I cui ceva ciudat în piept. Privirile ni s-au întâlnit şi iar m-am 1 simţit ameţită. Atât de multe s-au stârnit in mine. am făcut un I pas spre el. limba mea încerca să-i formeze numele, dar vocea I îmi dispăruse.
Contactul vizual a mai durat o secundă şi ap« | el... a întors capul, iar profilul lui arăta resemnat şi neutru. Am 1 rămas cu ochii la el. cu inima bubuind.
- Daemon. am spus eu, şi când el nu a răspuns, când s-a uitat ia bărbatul de la birou ca şi cum... ar fi fost foarte plictisit j de toate astea, am încercat din nou. Daemon?
La fel ca in noaptea in care au venii luxenu. n am primrt iun răspuns.

CAPITOLUL *5*

KATY

Continuam să Il privesc pe **Daemon. cu toate** câ **îmi dădeam vun» cl toată lumea** din **cameră, cu excepţia lui. se uita la mine. Atent. Dar el** de ce nu **s-ar uita la mine? Am simţit panica in măruntaie ca o lamă** dc **cuţit. Nu. Asta nu se poate in tâmpla.** *Imposibil.*
Corpul meu s**-a mişcat** înainte ca eu **să mi** dau **seama ce fac. Am vizut cu coada ochiului câ** Dec datini din **cap ţi** unul **dintre birbaţi tace un pas** spre mine. dar cu eram hotărâtă ti **merg înainte, pentru că simţeam** o nevoie arzătoare **sâ**-mi **demonstrez că ede mai cumplite temeri** ale mele **nu** se ade-

În lond, mă vindecase, dar apoi m-am gândit la ce Îmi spu- **
[)]**ee. la cum se purtase Dec cu mine. Dacă ţi Daemon c** la [el] «
ca? Transformat in cineva străin ţi rece? Ar fi **putut sâ mă
"todece doar ca sâ-, fie lui bine nu m-am oprit.**
[Tt] «* **spuneam in gând încontinuu.** ***Te rog. Te rog. Te rog.***
tINNIIIR L ARMINTUIX'T

Ani traversai camera cu picioarele nesigure şi. deşi Dae- mon nu pârea nici măcar sâ remarce existenta mea. m-am dus direct la el şi l-am atins pe piept cu mâinile tremurătoare. — Daemon? am şoptit eu. cu vocea înfundată. HI a fntors capul repede şi s-a uitat la mine de sus. Privirile ni s-au întâlnit iar şi pentru o fracţiune de secundă am văzut in ochii lui frumoşi ceva crud. ceva dureros. Apoi mâinile lui mari mau prins de braţe. Atingerea lui m-a ars prin bluză, am simţit-o direct pe piele, şi am crezut - am aşteptat - să mâ tragă la pieptul lui, sâ mă îmbrăţişeze, şi chiar dacă nimic nu ar fi fost în regulă, măcar ar fi fost mai bine.

Daemon mi-a strâns braţele spasmodic, iar mie mi s-a tăiat respiraţia.

Ochii lui au căpătat o nuanţă intensă de verde când efectiv m-a ridicat pe sus şi m-a aşezat mai departe de el.

M-am uitat uluită la el, simţind că se rupe ceva undeva, in adâncul meu.

— Daemon?

El mi-a dat drumul, desprinzându-şi degetele unul câte unul fără să spună nimic, şi şi-a lăsat mâinile jos. A făcut un pas in spate şi şi-a îndreptat atenţia spre bărbatul de la birou.

— Ce... penibil, a murmurat rânjind femeia cu pârul roşa

Rămăsesem ţintuită în loc. respingerea lui mă durea ca şi cum mâ tăiase bucată cu bucată.

— Cred că unii s-ar fi aşteptat la un alt fel de întâlnire, a remarcat bărbatul de la birou, amuzat. Ce părere ai. Daemon?

A ridicat din umeri cu indiferenţă.

— Nu cred nimic.

Am deschis gura, dar nu aveam cuvinte. Vocea lui. tonul lui, nu erau ca ale surorii lui, dar erau la fel ca atunci când ne-am văzut prima oară. Atunci imi vorbea cu o iritare abia ascunsă, fiecare cuvânt sugerând un soi de toleranţă.a (Scul ţi mai mare.
ni am adus

minie'de «vcrtJamenlul sergentului Daahcr. Dc ce parte vor fi Uiemon »< I^xlia lui? Am simţit un fior pe ţira spinării. Mi-am cuprin» irupul cu braţele, incapabilă să procesez ceea ce se intârnpUsc

- Şi tu? a întrebat bărbatul. Când a văzut câ nu răspund, m-a întrebat iar: Kaly?

Am fost forţată sâ-mi întorc privirea spre el, şi aţ fi vrut să tcap de ochii lui. -Ce?

Nu Îmi păsa câ mi se gâtuic vocea după un singur cuvânt. Bărbatul a zâmbit ţi s-a ridicat dc la birou. M-am uitat repede la Daemon, care se miţcasc puţin, atrăgându-i astfel atenţia femeii cu pârul roşu.

- Te aşteptai la o primire mai personală? m-a Întrebat bărbatul. Poate ceva mai intim?

Habar n-aveam ce să spun. Aveam senzaţia că am căzut intr-o vizuină de iepure şi din toate părţile se auzeau semnale de avertizare. Un instinct primitiv m-a făcut să înţeleg că sunt înconjurată de prădători. Complet.

-Nu ştiu ce să... cred. Aveam În gât oribila arsură a lacrimilor gata să cadă.
cum ! ‹rma8›nCZ Cà ,0ate aslea te_ au ce p»e¡» - aşa
o ştii tu. sc aflâ in pragul unei mari schimbări, iar tu eş*
•P»' Rolland.
df |a,g m^ Car nu ?tii cum mâ Cearnă. Bărbatul a zâmbit a,
prfpa.Il» din pieplul ni«-., pentru a tuta »ari de când veniseră luxcnii. .
n-am întrebat dacă nu îl doare gura. Poţi să-mi
V" a întins mâna.
am una, |a ea, dar nu am făcut nicio mişcare.Ro«»nd a chicotit, a,
întrebarea lui m-a luat pe nepregătite, dar n-am spus nimic

S-a aşezat pe marginea biroului.

— De fapt, eşti primul hibrid pe care ¡1 văd.

— Chiar n-are nimic deosebit, a şuierat roşcata. De fapt, chiar murdară, ca un animal nespălat.

Oricât era de stupid, mi s-au încins obrajii, pentru ci într-adevăr *eram* murdară, iar Daemon mă îndepărtase la propriu de el. Orgoliul meu - *toate ale mele* - erau rănite oficial.

Rolland a râs.

— A avut o zi grea, Sadi.

Mi s-au încordat toţi muşchii când i-am auzit numele şi m-am uitat repede la ea. *Asta* era Sadi? Cea despre care Dce zicea că vrea să sară pe Daemon - pe Daemon al meu? Furia şi-a făcut loc prin tulburare şi durere. Normal că trebuia să fie un nenorocit de model umblător şi vorbitor, nu vreo hoaşcă.

— Grea sau nu. eu nu îmi imaginez cât de bine s-ar putea curăţa. Sadi s-a uitat la Daemon şi i-a pus mâna pe piept. Sunt destul de dezamăgită.

— Serios? a replicat Daemon.

Mi-am desfăcut braţele, simţind cum fiecare firişor de pir de pe trupul meu se ridică.

— Da, a tors ea ca o mâţă. Cred sincer că poţi mai mult de-atât. Mult mai mult.

Vorbind, a început sâ-şi plimbe un deget cu unghie roşie de pe piept în jos, pe abdomen, până la nasturele de la blugi.

Şi, ah, la dracu, nu!

— Ia-ţi mâinile de pe el!

Sadi a întors repede capul spre mine.

niDndi Care are mutaţii şi o leBilllr, cât dacă unul dintre voi puternică cu el, i celălalt?

Poftim

?. . vorbit destul de clar, am spus şi am făcu.
un ,Credeam vo ^ ^^ să repet- la-ţi mâinile ,e-
p35sprcea. Dar se P
C Si»™ « cu buZC Umfla'e S'a ridiCat în SUS'
Vate viei să mă obligi.

- V „ străfundurile creierului, eram conştientă că «mişcaşi nu vorbea precum ceilalţi luxeni. Compor- enlul ei era prea omenesc, dar gândul ăsta a fost repede ri, când Daemon .-a luat mâna şi i-a indepărtat-o.

_ Termină! a murmurat el. cu vocea aia profundă pe care o avea când flirta.

Am văzut roşu in faţa ochilor.

Tablourile au început să se clatine pe pereţi şi hărtiile de pe birou s-au ridicat În aer. Energia statică se plimba pe pielea mea. Eram gata sâ fac la fel ca Beth, mai aveam puţin şi zburam spre tavan ca sâ smulg părul ăla roşu şuviţă cu şuviţă...

- Şi *tu* incetează, a spus Daemon, cu altă voce.

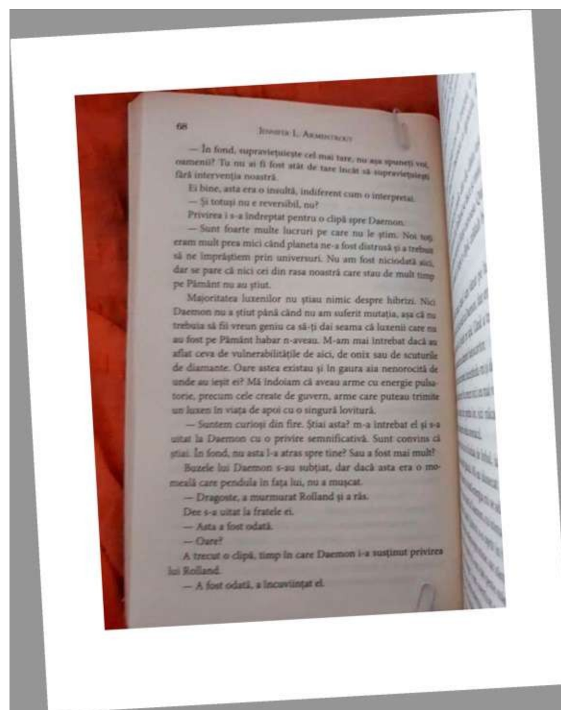
În cuvintele lui era un avertisment care a oprit vântul ce îmi umfla pânzele furioase.

Tablourile au încetat să se mişte, iar eu îl priveam cu gura «fecală. 0 palmă peste faţă ar fi fost mai uşor de suportat.

- Uimitor, a spus Rolland. uitându-se la mine aşa cum probabil se uitaseră cercetătorii ăia de la Daedalus când au vă-

zzr.z^ căpă,at muite dimre abiiuăţiie iui_
^'^^dinaÎcap0^ ^ ** 3 SP"S U"Ul dmlre luxeni_
forme de via<* superioare şi
o asemenea ^ T" nu
^rL™ CTa " Une "''in flne"un
fel ^ blas- "Cbu"** fie 53
exi?,i_Răni,e Pe care le-ai

* ^mon „ tresărit un muşchi.

68 Jennifer L. Armentrout

— În fond, supraviețuiește cel mai tare, nu așa spuneți voi, oamenii? Tu nu ai fi fost atât de tare încât să supraviețuiești fără intervenția noastră.

Ei bine, asta era o insultă, indiferent cum o interpretai.

— Și totuși nu e reversibil, nu?

Privirea i s-a îndreptat pentru o clipă spre Daemon.

— Sunt foarte multe lucruri pe care nu le știm. Noi toți eram mult prea mici când planeta ne-a fost distrusă și a trebuit să ne împrăștiem prin universuri. Nu am fost niciodată aici, dar se pare că nici cei din rasa noastră care stau de mult timp pe Pământ nu au știut.

Majoritatea luxenilor nu știau nimic despre hibrizi. Nici Daemon nu a știut până când nu am suferit mutația, așa că nu trebuia să fii vreun geniu ca să-ți dai seama că luxenii care nu au fost pe Pământ habar n-aveau. M-am mai întrebat dacă au aflat ceva de vulnerabilitățile de aici, de onix sau de scuturile de diamante. Oare astea existau și în gaura aia nenorocită de unde au ieșit ei? Mă îndoiam că aveau arme cu energie pulsatorie, precum cele create de guvern, arme care puteau trimite un luxen în viața de apoi cu o singură lovitură.

— Suntem curioși din fire. Știai asta? m-a întrebat el și s-a uitat la Daemon cu o privire semnificativă. Sunt convins că știai. În fond, nu asta l-a atras spre tine? Sau a fost mai mult?

Buzele lui Daemon s-au subțiat, dar dacă asta era o momeală care pendula în fața lui, nu a mușcat.

— Dragoste, a murmurat Rolland și a râs.

Dee s-a uitat la fratele ei.

— Asta a fost odată.

— Oare?

A trecut o clipă, timp în care Daemon i-a susținut privirea lui Rolland.

— A fost odată, a încuviințat el.

ifeunat tu pieptul meu cn un tunet cred că N ^,(),,,' ,trudele dtn jur.
Am înghițit«. gurii «le aer. ți
, „it«t în slfti jH 1« '""" Spatele lui era mal țeapăn JJh, mod normal
când s-a uitat, dar privirea lui parcA tre

Mi iniirb daci Intr adevAr (ine de trecut, a spus Sadi
,n>p«i ¥1^P41ı" u" *cr i,cruı
Mi .«• ridicase iar părul pe ceafii. dar de data asta din alt nh>tiv. vizând câ zâmbetul lui Rolland se facc şi mai larg. _ A ta cum am spus. suntem fiinţe curioase. Quincy? ** S a uitat peste umâr ţi după o clipă, celălalt bărbat a dat din cap.
Am llcut ochii mari când l-am văzut pe luxen apropi- îndu so Nu era

Opotillr *(»>*

la fel de înalt ca Dacmon, dar era mai solid şi **mriţca** ca şi cum ar fi plutit pe apă. Când a trecut pe lângă Daemon, i-a aruncat un zâmbet batjocoritor.

Am făcut un pas in spate, incleştându-mi şi descleştându-mi pumnii pc lângă corp. Nu aveam nici cea mai vagă idee la ce aş putea si mă aştept din partea lor, nici măcar din partea lui s. Dacmon. Groaza imi ardea stomacul.
ut Quincy era lat ca un fundaş de fotbal, iar privirea lui mă p:;-' *"*ht,a 04 un yânt glacial. Mi-au alunecat picioarele pe po- «aua recc de lemn şi toată energia mi se adunase ca un ghem "Sl0macıMam uı'<a< 'a Daemon, cu inima bubuind. Privirile
tapiet" Ta niı "nd QUinCy S"3 °Prit în fa<a meaı cu chipul
w / :A ,nUns mâna spre mine. iar zâmbetul lui m-a ingro-
Ams4nlinspateşiiamdatpestemănă
~ Nu 4 • — pesie mana.
Wse,d,,„a,in8e"l am aver,izat simţind cum începe sâ Zi"ncpePiele energia statică.
- Ce ilt3 d,SpărUl de pe faıa lui şi a mijit ochii,

^•e inscamnâ asta? a întrebat Daemon

.ll NNirRR L. AUMtNTROU

— Sunt curios, a spus Rolland. cu o voce aproape siropoasi, aruncându-i in treacăt o privire. ImobUizeu-o.

Am simţit câ mi se opreşte inima, mă uitam când la Daemo$_{n<}$ când la luxen. A fost o clipă În care Daemon nu s-a mişcat, ţj doar s-a uitat la Rolland, dar apoi s-a întors pe călcâie. Am înţepenit, cu gura uscată, În timp ce el se îndrepta spre noi.

A trecut in spatele meu, aruncându-i lui Quincy o privit, ameninţătoare. În clipa în care mi-a prins umerii din spate' imobilizându-mă. am crezut că o să vomit. Că, efectiv, $_0$ si vărs peste luxenul încrezut din faţa mea.

Am tresărit şi m-am lipit de Daemon când Quincy a întins iar mâna spre mine şi m-a prins de bărbie cu nişte degete reci dar nu mă puteam mişca. Daemon era ca un zid de piatră.

S-a încordat când Quincy a aplecat capul ca să mă privească în ochi. Niciodată nu mi-a trecut prin cap că voi fi într-o astfel de situaţie, că Daemon, în loc să mă protejeze, o să-i permită cuiva, unui luxen scârbos, să se apropie aşa de mine. Niciodată din ziua aia când eram la lac, când şi-a deschis pentru prima oară sufletul în faţa mea şi mi-a povestit de fratele lui.

— Se simte altfel, a anunţat Quincy, punându-mi mâna pe gât, unde pulsul meu bătea accelerat. Nu se sim ceilalţi oameni. Nu doar îi intuim, putem să-i şi simţim.

A făcut o pauză, aruncându-i o privire lui Daemon. Zâmbetul lui a devenit mai enervant şi degetele lui lungi şi subţiri mi-au înconjurat gâtul.

— Eşti foarte furioasă, a remarcat.

- Pe bune? a zis Daemon şi degetele lui s-au mişcat puţin pe umerii mei. Mai ştii ce am spus mai devreme? E valabil S< acum.

J®ÎnV

-Chiar aşa? ^ _ ^ Ja M cum

— Vviuai a^a. . ţ

70

jV:

v,

outftat-:.

SW V

SS

Quincy a ezitat, apoi mi-a pus mâna pe P' P • făcuse şi luxenul acela la supermarket.

iii un fel de cutremur în spate, dar nu îmi dădeam ^"divine d(. ,a Daem0n sau dacă tremuram eu aşa de Srt S rincencl« luxenului se împreunaseră de concentrare, "¡^ «re s-a uitat la Rolland. ^ Nimic a spus el. Nu pot să-î asimilez ADN-ul. ;mZu,ochii

mari când am priceput. Dumnezeule, văzuse se întâmplase cu oamenii cărora li se asimilase ADN-ul M-ar fi omorât! La fel şi pe Daemon. dar în clipa Î^Diemon era cel pe care aş fi vrut să-l lovesc în vintre. M-am zbitut furioasă in mâinile lui, încercând să mă eliberez, " tru ci aveam nevoie de spaţiu ca să-l lovesc, dar el m-a strâns mai tare şi am simţit cum lacrimi de furie îmi înţeapă ochii.

— Asta e o chestiune interesantă, a comentat Rolland. Şi ce ihceva mai puteţi face voi doi? Ştim că dacă moare unul, moare şi celălalt. E evident că ea are acces la Sursă. Mai e şi altceva?

— Nu se poate îmbolnăvi. Ca noi. Cuvintele lui Daemon erau seci, la obiect.

— E rapidă şi puternică.

Am respirat cu greu, simţind cum mi se cuibăreşte în inimă senzaţia oribilă pe care ţi-o dă trădarea.

— Remarcabil.

Rolland a bătut uşor din palme, de parcă am fi dansat în *Lacul lebedelor* în loc să stăm acolo, pur şi simplu, în faţa lui.

— Şi atât? a întrebat Sadi, nepărând deloc impresionată.

~ Da. a spus Daemon şi eu am făcut ochii mari, dar am wţsă îmi păstrez o expresie neutră, ^li-am ţinut respiraţia, dar Dee nu a spus nimic. Amândoi » in clipa asta prin omisiune. Mai erau şi altele. Când ^n torma lui realş, puteam să comunic cu Daemon aşa cum Cluni T" ™ 1 în,re ei- Nu ştiam cum să interpretez min- '' ^«nţa a început să se trezească din nou in

I

y^1

Pieptul meu. M-am uita, repede la „„ ,

atentă spre perete, de parc* acolo ,c arta ce« " '"»"«

Ce se întâmpla de fap. .ici? Hra ceva m,?

Gândurile ml s-au lmprâşl.a, complet clnd nici măcar nu se uita la mine. ,e uita „ DaemÎ'^ ** mâna pe piept, adică. fix pe piept. M-am cutremurai 2'» oculu, apo, m-am umplu, de furieşi de dezgust. Fiecarepfc ticică din mine s-a crispat.

Pe neaşteptate, am simţit că alunec pe podeaua de lemn aterizez într-un fotoliu de piele. Şocată, am nd.ca, capul şi m-am uitat printre şuviţele de păr murdar care imi câzuierl pe faţă.

Cei doi luxeni erau angajaţi într-o impresionantă bătălie i privirilor, iar în faţa mea, Dee, care nu mai ţinea ochii fixaţi pe perete, se uita acum la fratele ei. !n cameră era aşa de linişte, încât ai fi putut auzi şi sughiţul unei muşte.

Şi apoi Daemon a explodat ca o sticlă de şampanie agitată

DAEMON

Am simţit furia ca un val de sânge care îmi umple gura şi din cauza ei nu am mai fost capabil să gândesc sau să văd cm Puteam să fac faţă la multe, puteam să mă prefac că tolerez P puteam să *aştept*. Dar el s-o atingă *aşa* era prea mult, era «1 naibii de mult.

Am trecut in forma mea reală şi am fost bombardat insun taneu de ceilalţi din specia mea, de nevoile şi de donnţele lor care se ridicau ca un ciclon, dar furia mea era imu pu«en> decât ele. L-am apucat pe Quincy doar cu o ««^J^ a se transforma şi l-am izbit de perete, de data as mult efort decât atunci când l-am găsit în camera • Corpule. ® cunoştinţa cu peretele!
S a izbit *de* el ftră să se schimbe. Tencuiala s-a crăpat şi a
ijt in urma loviturii. Praful alb plutea in aer. Quincy a alu- CW\ pe perete. Asta era o chestie caraghioasă la luxeni. încă Ţşi dăduseră seama cât de slabi sunt in formă umană.
Am fost lângă el inainte să ajungă pe podea.
|-am trântit un pumn in bărbie, desfătându-mă la auzul zgomotului pe care l-a făcut scăfârlia lui când s-a lovit de zid. Nu mi-era dcloc de ajuns, l-am luat pe sus şi l-am băgat efectiv in perete, până la grinzile de sprijin.
Apoi i-am dat drumul.
Quincy s-a prăbuşit grămadă la pământ, licărind intermitent ca un licurici strivit. Din spatele capului a început să i se scurgă un lichid albastru sclipitor şi, in timp ce mă uitam la el, intre- bându-mă dacă aş vrea să-l arunc pe fereastră ca pe o minge de fotbal, mi-am dat seama ce linişte se aşternuse în cameră.
L-am lăsat pe Quincy, sau, mă rog, ce mai rămăsese din el, mi-am reluat forma umană şi m-am întors. Era posibil să fi mers prea departe cu asta, dar nu mai era nimic de făcut.
Rolland a ridicat o sprânceană.
— Bine, deci...
l-am aruncat in fugă o privire, după care, cu pieptul ridi- «andu-se şi coborând rapid, m-am uitat spre *ea.* Se ţinea cu ■namile de spătarul fotoliului şi se uita fix la mine, cu ochii ei «nuji. mari, imenşi pe faţa palidă.
chinuv n0/n S"au privit ?i mi"am dat seama> duPă expresia lradb V ţCi ei' Că "u înţele8ea "¡«"ic din ce se întâmplă, •unofe W 3tâta ,ulburare- ^ durere pură. şi furie care
£lu T ufocându_mi
" m 'am Cl'pe Să mă caln,ez- M'-am reglat respiraţia

curioasă. ^ Îmor<: Spre Rolland. ca să-i văd privireale arunca in spate cu ochii, d* nu am

privit-o. E numai a mea. Simplu.

Rolland s-a uitat la mine cu atenţie, apoi s-a ridicat de b birou. Şi-a îndreptat spatele şi a plesnit din palme.

— Atenţie la mine! Toată lumea.

M-am încordat, ştiind că poate urma ceva foarte grav.

— 1\i. A făcut semn către un luxen. Scoate-l de aici pe Quincy. Anunţă-mă dacă îşi revine.

O parte din mine chiar spera să-şi revină, ca să-l mai U praf o dată.

Apoi Rolland s-a uitat la Sadi cu o privire aspră.

— Ia-o pe... domnişoara asta şi ai grijă să se cureţe şi si* ***simtă bine.***

La naiba, nu! Am deschis gura, dar Sadi s-a repezit in taţi. cu ochii sticlind de o plăcere răutăcioasă.

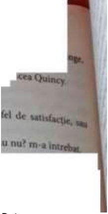
— Sigur, a spus ea, aruncându-r lângă mine. „; «a «oft

Am făcut un pas spre ea, gata

fereastră.

_Tu, mis-a adresat RoUandosă—^^Îe

îi aparţine, am spus. Efectiv,

nge,
cea Quincy.
fel de satisfacţie, sau
u nu? m-a întrebat.

Puteam«

— I -am spus de la începu, să n -o ati ngă ci .

o si-l omor. Eu nu mint. am zis. " ^{CL}-<*«4 o,

Sadi a arunca, o privire spre locul unde zJ

— Nu e mort. a remarcat.

— Deocamdată, am promis cu. Sadi şî-a umezit buza de jos cu un poate simplă poftă.

— îmi aparţine.

— Ai mai spus asta.

M-am chinuit să respir cât mai adânc.

— E a mea şi e o parte din mine. Aşa că. da, inseamni mui pentru mine. dar ceea ce simt eu pentru ea nu schimbâ cu ni' mic relaţia mea cu tine. Am susţinut privirea lui Rolland fori să clipesc şi am adăugat: Sunt de acord cu ceea ce faci.

— Cu ce fac eu? A chicotit. Dar nu cu mine trebuie să fii de acord. Eu sunt doar... o albină lucrătoare, ca şi tine.

Ei. na!

— încă o mai iubeşti? m-a întrebat el, schimbând subiectul, încă o mai vrei?

Ce mă întreba el de fapt era dacă mi-a mai rămas vreo emoţie *umană* de la sosirea lor sau mi-am preluat rolul din stup, ca şi ceilalţi.

— O vreau.

— Fizic?

Mă dureau cumplit fălcile, dar m-am chinuit să dau din cap.

— Vrei mai mult decât asta?

Mi-am ales cu grijă cuvintele.

— Ceea ce *vreau* este un loc în care familia mea să fie in siguranţă, şi numai noi putem să facem asta. Noi suntem prioritatea.

Rolland şi-a lăsat capul pe un umăr, fără să-şi desprindă ochii de pe faţa mea.

— Suntem. Şi în curând o să ai locul acela în care familia să fie in siguranţă. Deja lucrăm la asta.

Voiam să-l întreb cum lucrează ei mai exact la asta. fiindcă pană acum nu văzusem decât nişte omoruri oribile.

Intre noi s-a aşternut o tăcere plină de tensiune, a făcut un gest spre uşă.
e, dar apoi el

Avea pe faţă zâmbetul ăla scârbos, ca atunci când se adresase «.Micului mai devreme, la ştiri. Când le spunea că oraşul, sau «noi rămăsese din el. îşi va reveni, că oamenii vor învinge şt o Laza de alte rahaturi pe care le spunea foarte credibil. *

_ Nu mă face să regret că nu te-am curăţat atunci. în pădure. fiindcă dacă eşti un *trădătoooo,* a spus el, scăpându-i o pronunţie din limba maternă, nu de mine va trebui să te temi, ci de ft'moooo. Nu numai că-ţi vei pierde familia, dar fata aia o si aibă o moarte lentă şi dureroasă, iar ultimul lucru pe care îl vei vedea va fi suferinţa ei. *Inţeleeee?*

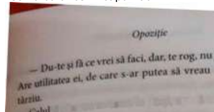
Am dat din cap iar, cu spatele ţeapăn.

- Nu sunt un trădător şi mă supun doar liderului. înţeleg.

- Bine, a spus el, ridicând mâna, şi telecomanda de pe birou a zburat în palma lui. Ţine minte. N-o ataca pe Sadi.

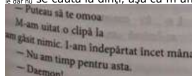
Concediat cu această ameninţare de pedeapsă, am ieşit din «w îi in hol am dat peste sora mea.

M-a apucat de braţ, strângându -mă tare.
-Ce naiba a fost încăpui tău?

Opoziție

— Du-te și fă ce vrei să faci, dar, te rog, nu c
Are utilitatea ei, de care s-ar putea să vreau
târziu.
Calul

si beneficiez mai
i ataca şi pe Sadi.
pornit spre uşi*
_ Ah! Daemon?
RsM. **M-am** oprit şi m-am întors la el.
ie dar nu se caută la dinţi, aşa că m-am Întors şi am

— Puteau să te omoa
M-am uitat o clipă la
am găsit nimic. I-am îndepărtat încet mâna.
— Nu am timp pentru asta.
— Daemon!

re acolo când ai încercat s-o aperi, ea, căutând ceva in ea, orice, dar nu

[11] «Pirau ochii.78llMNIIIH I- AR MINI Util

Nu am mai luai o in seamă, am trecui p,|„ |1(l) scările cile două Irepte dcudalA. Cind n„ «)„„)a u'1»' palier, am auzit deja țipetele care veneau de U ceHUh^j*1*

Dumnezeule!

S-a auzit un zgomot de sticli spart» şl cu nm lu«.0|,, pe sciri. Am ajuns la ultima uşă de lu etaj Inlr o undj deschis-o şi ni am uitat in cameră, intreblndu nu tunii," fac si n-o arunc pe Sadi În ceva.

Dormitorul era gol, dar aveai impresia câ trecuse pe acolo o tornadă. Fotoliul prâzuliu era risturnat, cu unul dintre piuoa rele din lemn rupte. Perdelele albe erau pe jos. Toată podeau era plină de perne murdare şi pătate cu singe.

Iar hanoracul cu care fusese ea îmbrăcată hanoracul meu negru - era la picioarele patului, ferfeniţă. Ce mama naibii?

.M-am uitat repede spre baie. când am auzit un zgomot În fundat, ca şi cum s-ar fi izbit cineva de perete, apoi un ţipăt a răsunat in toată camera.

Am dat uşa de perete şi m-am oprit brusc. **Încăperea era** mare, genul ăla de baie care are duşul şi cada separate, **dar** şi camera asta văzuse zile mai bune. Oglinda de deasupra chiuvc **tei duble era** spartă. O mulţime de sticluţe zăceau **peste tot,** împrăştiate. Pe podea se făcuseră bălţi de lichide lăptoase.

Ea stătea in faţa unei căzi imense, cu părul ciufulit şi faţa aprinsă. Stătea cu picioarele depărtate, iar ochii cenuşii arun cau flăcări. Din nas i se prelingea o şuviţă subţire de singe. **În** mână avea un ciob de sticli.

Şi era doar în blugi şi sutien - un sutien alb, cu floricele galbene. Pieptul iî clocotea de indignare şi furie.

//

I

c-

Se pare că Sadi înţelesese chestia cu curăţarea În cu lotul alt fel.

Mi-am aruncat privirea spre locul unde stătea Sadi. la jumă tate de metru de ea, respirând greu. Cămaşa ei albi era rupţi.

m

mai avea Părul ei, de obicei aranjat perfect, părea câ NaS,U"o"nnTr un .unei de vânt. dar partea cea mai tare? «^f^aei era plină de zgârieturi de unghii, care li lăsa- ,rme rosu-albâstrui de sânge. Am fost cuprins de o seri ni*« urme , £adriedisproP°1.onati- , .

««cutele au gheare, şi încă ce gheare!

_Nu* poartă frumos cu lumea, a hârtii Sadi. Aşa că în- gcc si ! corectez atitudinea.

_ Ur eu încerc să-ţi smulg inima aia din piept, javră.

În ciuda faptul că toată situaţia era al naibii de complicată, nu mi-am putut reţine un zâmbet.

-Ieşi!

Sadi s-a uitat la mine cu ochii plini de ură.

— Eu sunt...

— Ieşi naibii de aici!

Când am văzut că Sadi nu face nicio mişcare, m-am dus la ea, am apucat-o de mână şi am împins-o afară din baie.

— Rolland are nevoie de tine diseară, aşa că dacă vrei să fii utilă, nu mai face niciun pas spre mine.

Nările i-au fremătat şi obrajii i s-au schimonosit de furie, dar s-a oprit, cu pumnii încleştaţi. A trecut o secundă, dar nu s-a nu>cat din uşă. Sadi îmi punea răbdarea la încercare, pe bune.

l-am trântit uşa in nas şi m-am întors repede. Cu inima huruind, am văzut-o iar şi am uitat pe loc de Sadi.

Ha rămăsese în continuare lângă chiuvetă, cu ciobul de sti-

* mană, uitându-se la mine ca un animal încolţit. În clipa

Er U a mi se mai Păr«a deloc o pisicuţă inofensivă, rnj auceT 0aiCi adevărată> #Părea acum gata să atace. Să Uriul la altu|Urn f PUlUt S"o condamn? Tot uitându-ne aşa crinii, şi aMl eXpresia s"a schimbat, ochii i s-au umezit de la- Cra mai dureros decât o lovitură primită între wimi,

O iubeam aşa de lare. ***Noi*** ne iubeam aţa de tare, ţi eu voiam sâ lie aici. Voiam sâ fie undeva departe, departe de toate astea, dar acum era prea târziu.

Prea târziu pentru amândoi, şi poate pentru toţi ceilalţi

Şi-a mutat greutatea de pe un picior pe altul, cu buzele tremurând şi cu degetele de la picioare in bălţile de şampon sau balsam de pe jos. Am privit-o cu nesaţ, de parcă trecuse o eter nitate. Au inceput să mă bombardeze tot soiul de amintiri - începând cu ziua aia în care a bătut la uşa mea şi mi-a schimbat viaţa, până la ziua în care mi-a spus pentru prima oară cele doua cuvinte care m-au făcut să fiu ce sunt azi. Dar nu erau doar amintiri. îmi dădeam seama că nu ar trebui să simt ce simţeam, dar fiecare celulă din mine o cerea. îmi fierbea sângele.

O voiam.

Aveam nevoie de ea.

O iubeam.

Ea s-a dat un pas înapoi, lovindu-se de marginea căzii.

***— Kat,* am spus eu, rostindu-i pentru prima oară numele după atâtea zile, permiţându-mi să-l*gândesc,* iar în clipa aceea, lacătul din inima mea s-a desfăcut.**

CAPITOLUL 6

KATY

Muchiile sticlei imi intrau in palmă în vreme ce mă uitam la Daemon. După toate câte se întâmplaseră în birou, iar apoi cu ne femeia aia sinistră, eram incapabilă să-mi calmez respiraţia sau **•«• s4**-mi potolesc tremurul din braţe. L-am văzut cum face un pas ipre mine. Privirea din ochii lui incandescenţi şi hotărârea din pasul lui m-au făcut să mă inftor. -Nu.

Ochii lui s-au îngustat.

tn prea multă durere în mine, amestecată cu tot felul de **«k lucruri, lucrurile pe care îmi spusese** Sadi că avea de gând **54 lc iaci cu Daemon, lucrurile pe care** Daemon dăduse de **"W«- atunci. În birou,** câ **i-ar face plăcere să le** facâ. **mi »u UMIUa P›clea› aveam impresia câ toate** măruntaiele **' k*1 scoase' simţeam nevoia sâ mă descarc,** să lovesc

-tT M U a V a › Ucrimi,e îmi ardeau 8iUcÎul

l-a i gUr Ci "" Vrei să P.eci cu noua ta prietenă? "Pinit in ochi o uşoară nuanţă verzuie. ItNWri K L ARMINTROtIT

— Di »uni rigur

— Mai devreme nu ml »•» pirul aţa. Voi doi

_ Nu mal spune nimic, m a întrerupt el. răguşit.

huna urla In mine c« un taifun, ţi am clipit.

— Poftim? Cine te crezi *si...*

Daemon era in capătul celălalt al camerei, dar in secund» urmitoaie a fosl in faţa mea. Gcându-mâ să alunec pe mizeria lipicioasa de pe podea.

Am ţipat

— Mă irită *la culme* când faci asta..

Mi-a prins obrajii in palme, iar in clipa în care i-am simţit mâinile pe pielea mea, creierul meu a părut să facă un scurtcir cuit. Ciobul de sticlă mi-a căzut din mână, aterizând inofensiv pe covoraşul pufos de pe jos.

El şi-a aplecat capul şi gurile noastre au fost aşa de aproape, încât respirau acelaşi aer. Era absolut nedrept. Din clipa in care dispăruse, nu voisem altceva decât să-l văd din nou, să-l ating ţi sâ-I iubesc, iar acum nu ştiam precis cine stă în faţa mea. Nimic nu mai avea sens de când veniseră luxenii. El a rămas nemişcat. Privirea lui luminoasă, de smarald, se *plimba* încet pe faţa mea, ca şi cum ar fi voit să reţină fiecare detaliu. Sub privirea lui, m-a învăluit o căldură, iar zvâcnetul pe cate îl simţeam în nas, acolo unde mă lovise scârba aia, s-a potolit

Mă vindeca. Jar. După ce mă îndepărtase, după ce spusese *ci m-a iubit,* aşa, ia trecut, şi după ce se asociase cu cel mai si nistru soi de monştri. Era insuportabil.

— Nu e deloc în regulă, am spus eu, cu vocea întretăiată Povestea asta e aşa de aiurea... Daemon m-a sărutat.

Nu era nimic blând sau ezitant in sărutul său. Gura lui era l'P'tă de a mea, dezlipindu-mi buzele cu îndrăzneală, săi* tându-mă ca şi cum i-ar fi fost foame. Toată năvala aceea

aproape ci mi-a tâial picioarele. Mi s-a strâns stoma- ^"Jgeamătul acela al lui. care m-a cutremurat.

- inte.a de speranţă din inima mea s a aprins ma, tare, dar ei veneau confuzia şi furia, ca nişte căţei enervanţi. 10 unT1* a ¡nclinat uşor capul şi mâna i a alunecat pe obrazul Dinp^getele i s-au încleştat in părul de la ceafă. Inima îmi S

„eîineşte. era prea mult pentru mine.

m pus mâinile pe pieptul lui şi I-am împins. _ pisicuţă, a spus el răguşit, muşcându-mă de buză. Mi s-a tăiat respiraţia. -Tu...

*

deltf!' adUCâ»du mă cu obrazul la pieptul lui. M-a ţinut Hran$. 'ncât ii simţeam bătăile inimii.

ei. Nu e chiar groaznic, acum. Sunt nişte lucruri pe care ei nu le ştiu, am reuşit sâ le a cundem, dar nu ştiu cât vom putea noi sâ facem asta. cap.

— Noi? am întrebat eu în şoaptă.

A dat din M am incruntat. **fiindcă nu mi-l aminteam pe Dawson aşa** d<pn plrcl m-a lovit cu Sursa, am protestat.

^ absoiut convinşi că mi **a crăpat capul cu lovitura lui.** ¿chii lui Daemon au căpătat **o nuanţă extraordinară de**

şi falca **lui** a **primit mulţumiri pentru asta. Dar nu a ,vut** dc ales Mai era un luxen care **voia** să **te atace, şi a făcut** »sta ca să-l împiedice să te ucidă. _ Şi pe line.

În capul meu, gândurile se învălmăşeau. **Toate astea erau doar** o faţadă.

-ŞiDee?

A dăunat capul şi genele lui dese i-au umbrit faţa. -Ce?

Am respirat intretăiat, copleşită de dezamăgire. Cuvintele o mă răniseră, dar pentru Dawson şi Daemon probabil că fusese şi mai râu. -Ea nu... nu se preface?

- Nu. A fost complet absorbită de ei. Gândeşte-te la un stup de albine. A clătinat iar din cap, şi vedeam bine îngrijorata care u marca trăsăturile. Nu-mi dau seama de ce eu şi Daw-

putem Si gândim cu capul nostru şi ea nu poate, crescut" °bra''' şi 4,11 simţit asprimea

uşoară a bârbii ~ Eu cred că stiu. An^cat o sprânceană.

°arc pe Beth'am spus eu ince,, u',ându_mi in

och^ iui r

şi cu m' . ,U mă ai pe mine. Poate asta e explicaţia. Exact ca

— M ^ f°arte simplu.

^•-teasteanuesimpl.

- Am fost aşa de speriata, am mărturisit cu

clipe. Când ai plccnl cu ci. şi apoi **când** te-am rcvi*ui aşa Am crezul că te-am pierdui.

Emoţia mâ incca şi mi au trebuii câteva clipe ca st pot vorbt din nou.

— Am crezut câ dupâ toate câte **s-au** intâmplat, tot te-ani pierdut.

— Nu m-ai pierdut. Kat. N-ai putea să mâ pierzi vreodatâ. M-a strâns la pieptul lui şi, când a început să vorbească, buzele lui îmi atingeau obrazul. Dar n-aş fi vrut **să** fii aici, aş fi vrut **si** fii departe de toate astea. Nu eşti în siguranţă aici.

Durerea pe care o simţeam in piept s-a mai domolit puţin după ce i-am auzit cuvintele, dar tot mai simţeam în gură gustul amar al suferinţei şi al fricii. Şi acum erau multe lucruri pe care nu le înţelegeam, lucruri pe care cred că nici Daemon nu le înţelegea.

Mi-a luat mâna şi mi-a pus-o pe pieptul lui, deasupra

— Chiar ai crezut că te-am uitat?

Am dat din cap, şi nu-mi era deloc greu să-mi amintesc de răceala din privirea lui.

— Nu ştiam ce să cred. Tu... te uitai la mine aşa cum te uitai la început, când ne-am întâlnit prima oară.

— Kat. A murmurat numele meu ca intr-un soi de rugăciune şi apoi m-a sărutat in spatele urechii. Am încălcat toate regulile speciei mele ca să te

vindec şi să te ţin lângă mine. M-am căsătorit cu tine şi am dat foc unui oraş, ca să te apăr pe tine. *Am ucis* pentru tine. Cum credeai că pot să uit ce însemni pentru mine? Că există ceva in lumea asta - În oricare lume - mai puternic decât dragostea mea pentru tine?

JuP* câtev,

[I

S

Mi-am îngropat capul între umărul şi gâtul lui **şi mi-a** scăpat un suspin înăbuşit. Mă ţineam de umerii lui ca **un pui de**
„¡muţă dornic dc afecţiune. L-am strâns tare in braţe, până auzit cum chicoteşte uşor.
Mă strângi de gât, a spus el. mângâindu mă pe spate. Un

^l'scuze. am mormăit eu cu gura în umărul lui, dar nu i-am **dat** drumul.

El m-a sărutat pe creştet, iar eu am oftat. Doamne, nimic nu «a in regulă. Nici pe departe, dar Daemon era. Era el Însuşi, şi, la naiba, impreună puteam face faţă la orice.

- Ce-o să facem?

Mi-a dat la o parte părul încurcat de pe faţă şi mi-a sărutat **obrazul.**

- O să continuăm să ne prefacem. Voi fi nevoit să spun tot felul de chestii, şi poate să şi fac...

3 **-Înţeleg.**

Dar şi aşa inima mi s-a strâns. N-aş fi vrut să retrăiesc povestea din birou, dar dacă va trebui, o voi face. Trebuia s-o fac.

- Sigur că înţelegi, a spus şi m-a sărutat pe colţul gurii. Aş fi **vrut** să nu **fie** nevoie vreodată să înţelegi aşa ceva.

Buzele lui urmăreau curbura obrazului meu, fâcându-mă să •ni cutremur.

- O să plecăm de aici, dar nu pot să plec fără Dee. Am dat din cap. Nici nu m-aş fi aşteptat s-o abandoneze.

^ chiar dacă se transformase într-o afurisită plină de furie, care. ^ J * P4rertra dispusă să mă arunce de la etajul doi.

- **Şi nu putem pleca înainte de a ne da seama ce planuri au.** a adâugat el. Au **planuri mar.**

«Γ, ~ Logic. Am **zâmbit uşor.** Mi-am **dat** seama **după** faza cu **¡/ | invada^ Pământului.**

~ '^eaptâ mai eşti! f Mi-a pnns cu dinţii lobul urechii şi asta m-a făcut să mâ

and l-am

^tremur din tot corpul.J^l JINNIMR L. ARMINTfcan

Am scos un geamăt. iar chlcotltul înăbuşit ₤U care mi-, ₙ. puns era de-a dreptul pervers şi absolut nepotrivit ptntru situaţi* în care ne allam. M am retras, cu obrajii aprigi. - Numai tu eşti capabil ***si*** te porţi aşa intr o situaţie ca nᵤ A zâmbit cu un col| al gurii, uitându-se la buzele mele şi apoi mai jos.

— l'Ai, stai pe picioarele melc, in blugi şi sutien - un sutien simpatic după ce ai caftii o gagică. Asta-i sexy. Şi chiar im excită.

Roşcaţa din obraji a coborât până la marginea de dantelă a sutienului meu, fiindcă mi-am dat seama că era chiar excitat

— Eşti caraghios.

— 1\i eşti frumoasă.

— Put, am murmurat eu. Daemon a chicotit răguşit.

— Pot să te ajut să rezolvi asta. Vreau să spun că aş putea să-ţi fiu *foarte* util aici.

— Vai, nu mai spune!

— Hei, nu se presupune că eu sunt interesat doar de partea fizică?

M-am uitat fix la el şi a făcut o pauză.

— Bine, nu doar se presupune. Când e vorba de tine, sunt interesat de partea fizică mai tot timpul.

Mâinile lui au alunecat pe braţele mele goale, făcându-mi pielea de găină.

Am lăsat capul pe spate.

— Deci, in afară de chestia evidentă, mor eu, mori şi tu, ceilalţi luxeni cred că tu vrei să mă ţii prin preajmă fiindcă...

— Vreau să fac sex sălbatic şi animalic cu tine? a sugerat el. Am strâns buzele.

— Cam aşa ceva, a zis. M-a prins de şolduri şi a vorbit cu gura pe gura mea:

Deşi. după ce s-a întâmplat în birou, nu cred
că-şi pot închipui că eşti dispusă.
Chiar ««sunidispusă.măgarule.

'f^^teiac să te răzgândeşti. - l-am pus mâinile pe umeri. Chiar cred că tre-

Imie să ne concentrăm la alte chestii.
Şi erau o **grămadă.**
_ Ei ştiu ceva de Beth, de... ?

_ Nu ştiu nici de ea. nici de Luc. Şi trebuie să avem grijă să "ᵁ Mâinile lui au alunecat

pe spatele meu, până la breteaua

— Dar ştiu ce e Archer, a adăugat.

Mi-am muşcat buzele când şi-a strecurat mâna pe sub

— Beth e însărcinată, i-am spus. Şi-a lăsat capul pe umărul meu gol.

— Ştiu.

Mi-a picat faţa. -Ce?

Nu a răspuns, fiindcă era prea ocupat *să-mi lingă* umărul - Doamne, Dumnezeule! L-am apucat de un smoc de păr şi i-am ridicat capul.

— Şi nu mi-ai spus?

El mi-a prins gura intr-un sărut apăsat şi fierbinte, care aproape m-a făcut să uit despre ce vorbeam şi unde eram. Sărurile lui aveau genul ăsta de putere magică. mic hK m 3VUt 0C3Zia Săţi spun Daemon băgat degetul sub bretea şi a tras-o puţin mai încolo, în vreme ce spunea: U1Ut? Min unata invazie extraterestră de peste tot. ~ A. Da. Aia. Am inchis ochii când buzele lui mi au atins breteaua. Sto- macu'mise încordase.

W •

— Totuşi, lui Beth i-a fost rău. Nu-mi dau sca m mal sau nu. De-asta. de-asta veniserâm la magazin.^' răm pentru ea nişte chestii.

— Archer n-ar fi trebuit să te lase să pleci din ct

A ridicat brusc capul, cu ochii la uşa inchisâ a bi

îi sclipeau ca nişte diamante.

— Vine cineva.

Am îngheţat in braţele lui, cu inima în gât.

El a întors iar capul spre mine. Mi-a prins obrajii în palme, s-a aplecat iar şi m-a sărutat apăsat, stârnindu-mi simţurile aşa de furios şi iute, încât, când a ridicat capul, am scâncit Chiar am scâncit.

— Prefa-te că eşti furioasă. Ceartă-te cu mine.

încă pierdută după sărutul acela, m-am uitat aiurită Ia eL

-Cum?

în clipa următoare m-am trezit pe spate, periculos de aproape de cioburile de sticlă. Au sărit peste tot stropi de şampon şi balsam. Daemon stătea deasupra mea, ţinându-mâ de încheietura mâinilor, cu genunchiul strecurat între picioarele mele. Mi s-a strâns pieptul.

— Ce naiba...

El a aplecat capul şi a spus încet:

— Imaginează-ţi că sunt Sadi.

Dacă făceam asta, puteam să-I tai.

Am îngustat ochii, dar uşa de la baie s-a dat de perete şi a apărut un luxen - tăcutul care fusese in birou. Am simţit câ mi se încing obrajii, pe de o parte fiindcă eram îmbrăcată aşa, pe de altă parte fiindcă mă gândeam cum arătam noi acolo.

— E totul în regulă aici? a întrebat el cu o voce ciudată, cumva cadenţată.

Petreceam şi noi câteva clipe împreună, a răspuns Daemon, şi mi s-a tăiat respiraţia la auzul vocii lui, iar tonul ăla arogant şi batjocoritor care mă făcea a-i trac un genunchi într-o parte importantă a jl-mi doresc » e>

ie'pe deasupra lui Daemon. I-am văzut pe luxcn lăsându-şi opul intr-o parte.

_ Se pare că nu merge prea bine.

_ Păi... A rânjit. Ar fi mai simplu dacă n-ar fi aşa de furi *otsi*. Este? ra-a întrebat el. Dar nu-i nimic. îmi place că încarcă să-mi opună rezistenţă.

— încearcă? am răbufnit eu, strângând pumnii. O să te.

— Sssst, a făcut el calm.

Apoi. mişcându-se cu viteza fulgerului, a început să-mi sărute lobul urechii, aşa încât să vadă şi luxenul. A trebuit să-mi muşc buzele ca să nu țip *ți* să-l lovesc in boaşe. Avea să plătească scump asta mai târziu. Daemon a făcut spectacol, uitându-se la mine ca la un bufet suedez, dar apoi s-a uitat la luxen.

— Nu te supăra... sau ai de gând să stai să priveşti? Expresia curioasă a luxenului mi-a întors stomacul pe dos.

— Oricât de tentant ar fi, sunt nevoit să spun pas. De data asta.

Ce greţos. Mi -am eliberat un picior şi l-am lovit cu călcâiul 01 ^^ Pe Daemon. fiindcă a deschis discuţia asta. -Au.'

S-a uitat la mine uimit. Am zâmbi, plină de satisfacţie.

Rolland voia doar să se asigure că e totul in reguli, a spus ^nul. phmbându-şi ochii reci şi cristalini pe mine.

Asta nu mă făcea deloc fericită. dwinUm0« '' 3 SChimbat P°zi'ia' acoperindu-mi corpul ca ~

Asta-itot?

r

Mi-am umezit buzele.

— Nu crezi că Roliand şi-a dat seama că te prefaci?

— Nu. Daemon părea foarte sigur. Am fost mai mult dec* precaut

— Şi atunci, ce crezi că vor să facă? A clătinat din cap, şi mişcarea asta a făcut ca şuviţele Mgre să-i cadă peste sprâncene.

— Mai devreme a făcut o înregistrare pentru presă. Se di drept primarul...

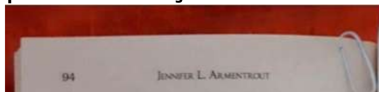
Nu a mai continuat, mi-a lăsat mâinile şi s-a ridicat cu o expresie îndepărtată, şi eu am avut senzaţia că se gândeţ* la acelaşi lucru ca şi mine. M-am ridicat in fund şi mi-ara«- prins mijlocul cu braţele. A întors capul spre mine şi ne-»» uitat unui la altuL

— Crezi că se preface? l-am intrebat eu. *Ci,* de fapt * preface ci,
JtNNllt.lt L. ARMİNTROUT
- Nu. *m* răspuns el. Rnlland vrea să vii ţi t„ |a coniertnu A. pmi de mâine. Şi *-o iei cu tine ţi pe falâ
Conferinţă dc presâ? Să mă ia ţi pe mine? Aii am ^ ion in «o« corpul. Deloc nu-mi plâcca cum tuni ^^
Daemon a reuţil sâ-şi compunâ un rânjet.
— Pare distractiv.
Luxenul a ezitat, după care a dat din cap. După o privi« mult prea lungâ aruncatâ spre mine. a ieşit din baie.
— Petrecere frumoasă!
Minute bune, niciunul dintre noi nu s-a mişcat şi nici n_, cos vreun sunet, apoi Daemon s-a uitat la mine.
Am respirat adânc.
— Nu-mi place cum se anunţă ziua de mâine, am spus.
K,
primar, ca şi cum...
Ca ţi cum ar lucra din interior ca sâ preia controlul- - Dacă mai sunt şi alţii ca el? Care sâ fi preluat corpul mW oameni importanţi?
oaj
Pl a înjurat in surdină şi şi-a trecut mâinile prin păr.
Tfcbuia sâ mi dau seama de la început. Adică, mi-am ~ama că se preface că e primarul, dar nu m am gândit mai *a* rte Omoară nişte oameni fără să-i asimileze. Urmăresc d^r anumite persoane. Cam de aceeaşi vârstă. Suficient de maturi ea să aibă.
_ Familie, am şoptit eu.
Şi asta ar fi mai rău decât dacă ar asimila numai persoanele aflate in poziţii-cheie, fiindcă dacă s-ar preface că sunt mame, taļi sau profesori, ar însemna că sunt peste tot şi nimeni n-ar mai avea cui să spună, chiar dacă ar şti. Poveştile cu luxenii care fură trupuri n-ar putea opri o chestie aşa de extinsă. M-am uitat la Daemon. Luxenii erau deja pe această planetă de zeci de ani, poate chiar mai mult, şi nimeni n-a ştiut.
— Televizorul din camera aia funcţionează? l-am întrebat eu.
— Cred că da.
— Cred că ar trebui să-l deschidem.
După ce m-a ajutat să mă ridic, Daemon mi-a frecat uşor braţele, să mâ încălzească.
— Fă un duş, iar eu mă duc să-ţi găsesc nişte haine.
M-am uitat spre uşă, şovăind. Să mă dezbrac în apropierea gloate de luxeni care nu cunoşteau conceptul de spaţiu personal întorcea stomacul pe dos. a aplecat capul Spre mine şi mi«a atins uşor Sura N o sâ las pe nimeni să intre aici. Eşti in siguranţă.
ţf"m siguranţă.

sud vreodatS'l[1]* *** ab'a aştePtanl

să nu mai fie cazul să le Cruţat

Uşor " inchis ocl»«i. m-am ridicat pe vârfuri şi l-am

M-a tras spre el şi m-a îmbrăţişat scurt, apoi a pornit spt* uşi. S-a opnt. a întors capul, plimbându-şi privirea pe corpul meu. incilzindu mi.

- **Kat? -Da?**

M-a privit cu ochii lui superbi, luminoşi şi limpezi, şi tim**pul parei s a oprit in** loc.

— **Te iubesc.**

CAPITOLUL 7

KATY

Când am intrat in dormitor, înfăşurată în prosop, **Daemon se** uita la televizor, cu volumul scăzut.

M-a privit printre gene, din vârful picioarelor mele acum curate pânâ in vârful capului cu părul ud. -Salut.

Pârea ca uitase de televizorul care era fixat pe unul dintre analele internaţionale de ştiri. De când plecasem de la cabană, nu mai văzusem niciun jurnal. — Vino încoace!

^Awtms mâna spre mine, aşa cum stătea aşezat pe marginea

trt^T ,USe* * arăta ca înainte ca eu şi Sadi să in- perddelc şi fotoliuL

Acest<* stăteau şi acum M-am;n£ Cear^nle şi pernele fuseseră înlocuite. ** U ProvmT31 ipre pa1, CU măna Pe nodul Pe care U &CU-

n Z™ t VrUt Sâ mă ,ângă el. dar m-a prins de Pe picioarele lui. În cameră era răcoare

dar căldura care iradia din corpul lui m-a cuprins imediat. Era ca o pătură electrică umblătoare şi vorbitoare.

La televizor era un prezentator de ştiri cu părul argintiu, care se uita la cameră cu un aer solemn. În partea de sus a ecranului era o transmisie preluată de la televiziunea din Los Kn- gcles. afiliată acelui post. Filmarea părea să fie făcută dintr-un elicopter care zbura în cerc deasupra oraşului devastat, iar imaginile cu clădiri fumegânde, cu traficul haotic de pe marile bulevarde şi cu străzile pline de oameni nu arătau deloc bine. Apoi a urmat o transmisiune live din New York, de unde se vedeau cam aceleaşi imagini.

— Sursele noastre susţin că lovitura iniţială a fost în Las Ve- gas, dar încă nu am reuşit să verificăm această informaţie. Prezentatorul avea chipul marcat de o îngrijorare care se simţea şi în voce. În prezent se apreciază că ploaia de meteoriţi de acum trei zile nu a fost, de fapt asta, ci... Şi-a dres vocea, părând să facă eforturi pentru a pronunţa cuvintele următoare: Ci ar fi fost primul val al unei... mari invazii extraterestre.

— Am impresia că s-a înecat cu cuvântul „extraterestru", a comentat Daemon, sec.

Am dat din cap. Aveai impresia că tipului nu-i vine nici lui să creadă ce a spus la televiziunea naţională.

Prezentatorul şi-a aruncat ochii pe hârtiile pe care le avea în faţă, clătinând uşor din cap.

— Sperăm ca dr. Kapur să ne aducă nişte informaţii legate de... procesul acesta şi, eventual, despre consecinţele lui, dar in acest moment, tot ce ştim este că după această venire în

finet trei zile de acalmie, după care au urmat - a ndi-

cat privirea spre cameră, cu faţa crispată – atacuri strategice în toate oraşele mari ale lumii. Încă nu avem confirmarea cifrelor, dar se presupune că în aceste oraşe şi în zonele limitrofe ... sunt substanţiale.

pieruci uc ut »ivţ» —-»

-₀ᵣₒnle«**«H**.ᵒ-ʳᵉᵐ ʲᵘ ˂ˡᵏᵗˡ» ˢ» cutremur. Chiar «am ce er»nt. chiar daci În ultimul an văzusem multe, ₘ mi Iu» ameţeai»când auzeam asia. Nu numai lumea *mea ic* sdnmha*. Se schimbase lumea tuturor. ^ Daeroon m» strâns În braţe. cu ochii În televizor Nu spu nea nimic,

Oporitic

fnndci era unul dintre acele momente În care nu ¿sesti cuvinte destul de puternice care să descrie ceea ce simţi

Pe ecran, omul a strâns in mână hârtiile de pe care citea.

- Ceea ce ştim sigur este că atacurile asupra oraşelor au durat câteva ore, dar de atunci nu au mai fost văzute accittr Kirme extraterestre de viaţă.

M-»m uitat la Daemon şi am văzut că li tresar muşchii obrazului. Puteam să bănuiesc de ce nu mai văzuse lumea ni aun luxen. Pentru că nu mai erau in forma lor reală.

— Am mai primit o informaţie referitoare la un episod alarmant de-a dreptul tulburător. E dificil de spus ceva despre asta şi. dacă până acum nu aţi văzut această filmare, trebuie să vi avertizăm că nu este recomandabilă copiilor. A făcut un semn cuiva din studio. Filmarea ne a fost trimisă de un lele spectator din zona Miami, Florida. Se pare că filmarea a fost făcută cu telefonul ieri, in timpul atacurilor.

În micul pătrăţel din dreapta ecranului a început să se diiu teze o filmare mişcată, care apoi a fost lărgită pe tot ecranul. Am făcut ochii mari.

S« pârea că cel care filmase stătea ascuns in spatele unei ®»*uii. Pe ecran se vedea un luxen În toată splendoarea lui de «erme luminos, indreptându-sc spre un bărbat de vreo două de ani. Mişcările luxenului erau fluide ca ale unei statui de jP». ţar tânărul se lipise cu spatele de un autobuz abandonat

<® ˡᵘ> s a umplut de groază când luxenul şi-a pus mâna de ^^wă albă pe pieptul lui.

ce urma să se întâmple.

„O. Doamne! O, Doamne!" şoptea întruna cel care fiiₘ

Luxenul a asimilat rapid ADN-ul bărbatului, i a preluat form,

ai rămas decât

şi caracteristicile fizice, iar din 01 de coajă uscată care a căzut pe jos.

Imaginea a început să tremure şi mai tare, şi n seama că cel care filmase o luase la fugă.

După încheierea filmării, prezentatorul părea că îmbătri. nise cu câteva decenii.

— Aşteptăm o conferinţă de presă a preşedintelui Statelor Unite, şi am primit informaţii că in cursul acestei zile vor ieşi cu declaraţii mai mulţi reprezentanţi ai guvernelor din ţările

— Cum reuşesc să facă asta? am întrebat eu. Daemon ştia la ce mă refer.

— După ce am venit aici, am fost luaţi de Daedalus şi am fost asimilaţi.

Mâinile lui au alunecat peste braţele mele reci.

— Am fost expuşi la o fiinţă umană - toţi trei - o perioadă de timp. A durat câteva luni, dar la final, când am trecut in formă umană, toţi aveam trăsăturile acelei persoane - părul negru, culoarea pielii, trăsăturile faciale. Persoana aceea era un fel de surogat, dar nu a murit. Cel puţin din câte ştiu eu. După ce am fost scoşi de acolo, împreună cu... Matthew şi familia Thompson, nu I-am mai văzut niciodată.

Daemon nu îmi mai dăduse până acum astfel de detalii, şi mă durea creierul încercând să-mi imaginez trei mici extratereştri asimilând un om într-o perioadă lungă de timp. Cum naiba găsiseră cei de la Daedalus oameni care să fie dispuşi să facă asta?

- Deci luxenii ăştia fac ce aţi făcut şi voi, numai că o fac «na. repede... mult prea repede? am zis eu.

A dat din cap.

- un sojFac fix ceea ce *am fost învăţaţi* să facem. Mi-a ridicat •namile tmpreunate la buze şi mi le-a sărutat. Apoi a continuat: **. . <MU atât DI ntultc lucruri pentru unii care n au mai E f" *ni „ o grămădi de chestii pe care nu le »tiu.**

S^U ce« Je aici«»*»« si8ur Pentru el« _ Sad'? e

^ ÎS'nu^aidar n-ai observat? Se mişcă ţi vorbeţte

^dSîceilalt. luxeni. am explicat eu. H mai umană. Cred **câ**

' 'Colturile gurii i s-au lăsat în jos. _ N-am observat, dar mă străduiesc să stau cat mai de-

MrteJe ea. H cam periculoasă.

Iar am simţit că-mi clocoteşte sângele de furie.

- Nu-mi place deloc, am murmurat. -Ştiu.

M-a sărutat pe obraz, apoi m-a ridicat uşor în picioare. M-am clătinat puţin, iar el s-a uitat la mine îngrijorat.

- Trebuie sâ te odihneşti. Mai avem câteva ore până la răsăritul soarelui şi până la conferinţă.

Mi-am încrucişat braţele la piept, peste prosop.

- De ce vrea să venim şi noi?

- Nu pot sâ-mi dau seama. Rolland spune că nu îmi poate citi gândurile, dar nici eu nu pot să i le citesc. A întins mâna in îpate ?i mi-a dat un tricou mare: Am reuşit să-ţi găsesc chestia «a pe post de cămaşă de noapte.

* n U" ınCOU bărbătesc> 5» mi '-a"1 tras peste cap, încercând ™ mâ gândesc cui i-o fi aparţinut. Mi-am scos prosopul pe

- Osj'triC0U'îmi a'Ungea până aproape degcnunchi.

ci asta,, vfa" Cu ,me'Sa "dicat şi s-a uitat spre uşă. Nu cred <mna.Mis 'nchlpu,au că eu î' Daemon facem sex în-

^ leasta'd™.* 0braiii, ^ "" ridiC०ı S⁎ mă

Cetatea l„! nT " ăŞlia mă considera". Pu' * simplu,

U1 Daemon şi nimic mai mult.

100

mai mişcat puţin, a verificat uşa şi fereastra, deşi ştiam^L doi câ e inulil. apoi a închis televizorul. Patul s-a lăsat când aşezat şi el. Şi-a strecurat braţul pe sub mine şi m-a tras la nL tul lui cald.

Mi-a mângâiat uşor părul, mi l-a dat după ureche şi respirau» lui dansa pe tâmpla mea. Am închis ochii când buzele lui mj.au

— Am fost noi în situaţii şi mai grave, mi-a şoptit el. 0 să ieşim şi dintr-asta.

Chiar am fost in situaţii şi mai grave? La Daedalus măcar ştiam că ne vor in viaţă. În viaţă, ca să facem nişte chestii oribile pentru ei, dar cumva parcă era mai bine. Cu luxenii ăştia, ştiam foarte bine că nu s-ar fi sinchisit dacă mâine ne-ar fi găsit morţi pe amândoi.

Cred că şi Daemon îşi dădea seama de asta. — Trebuie să scăpăm de aici, am spus, uitându-mă in întunericul camerei. Mâine, când ne scot afară, e momentul perfect

Daemon nu a răspuns, şi după câteva clipe am închis ochii. Ziua de mâine ar putea să fie singura noastră şansă, numai că era ceva care ne stătea in cale, ceva

foarte important, care il bloca de tot pe Daemon. Ceva-ul ăsta era Dee.
DAEMON
evomi. ^
JfNMIIR U ARMENTROUT
Asta Îmi dădea mâncirimi de piele şi senzaţie de M-am urcat in pal şi m-am aşezat pe o pane. Daemoil
'apiep.
Dawson părea la fel de nervos cum eram eu, stând in faţa camerei unde dormea Kat. N-am fost surprins câ a venit la mine in zorii zilei, când cei mai mulţi dintre luxeni, dacă nu toţi, dormeau fără teama câ ar putea cineva sâ-i atace.

T

Tna.4 lumeu spunea despre mi,« «4 sunt arogant, dar. la
l ne luxenii ăştia chiar nu-i atingea nimic, nalt»-
despre posibilitatea de a-i ataca încă din
""dimineaţă când am fost aici şi am văzut că toţi dorm djr niciunul dintre noi nu era aşa de idiot. Am fi pu- Somorâm vreo câţiva, numai că aici erau cu zecile şi nu ar fi fa« ¡n ioc doar vieţile noastre.

_ Cum se simte? m-a întrebat Dawson încet, arătând cu capul spre uşa închisă.

_ A adormit. în sfârşit.

M-am rezemat de perete, uitându-mă spre capătul corido-ndui. Aici. sus, nu era nimeni, nici măcar Dee. dar tot stăteam

— Chiar îmi pare rău. Sper că ştie. nu? Dawson şi-a trecut mâna prin păr şi a făcut o grimasă. Ei îi datorez totul şi...

— Ştie. Apoi mi-am trecut greutatea de pe un picior pe al**tul.** Ştii **de** ce era cu Archer la magazin? Se pare că voiau să **cumpere** nişte chestii de-astea prenatale pentru Beth.

I-a fugit sângele din faţă.

— **I-a** fost rău şi habar n-am dacă aşa e normal sau e alt**ceva, am** spus eu.

În minte mi-au apărut copiii ăia afurisiţi din Zona 51, dar ma '"doiam câ ar fi momentul să-l întreb pe Dawson dacă ştie ** «cistenţa lor şi sâ-l bag acum in sperieţi.

— Nici Katy nu ştie. Niciunul dintre noi nu ştie nimic despre sarcină.

A «râns ochii şi a expirat cu putere.

Dar cât'rf "U PUtem * P'eCăm farâ Dee> a SPUS «'• dar- fala Pecare 7'1 Să Slea Dawson de Parte de Beth> de *P»»U av°! de fa,a care a Purta copilul? De fata care in

fat :

Ci" de mi "eVOIe de el mai mult decă< orice? mai puteam şi eu sâ aştept

? 1

a mal .... U

Înainte >â a**)iiiigâ** Kal «Ici, eram dispus *â mai Mju Uliu . uir II. «induce pe luwnil ,i>lin «l ce strategic mj r ' " ' ,1 >1111 eu. «Indii Ştiam tot"»' Kat e in siguranţă cu Archer Nu nil plâ.ea deloc câ nu sunt cu ca. mi scote» ^ minţi ci nu i micar nu puteam si mâ gindesc la ea, de frici u nu mi ilţească cineva gindurlle.

Dar acum?

Si i la naiba pe luxcni!

Si li naiba toati omenirea!

Trebuia « o scol pe Kat de aici. Fiecare celulă din fiinţa mea Iml cerea s-o protejez, deşi ştiam ci şi ca e a naibii de capabilă so lacă. dar voiam s-o ştiu departe de locul ăsta. La naiba, aş fi fost În stare s-o înfăşor in folie de-aia cu bule de aer, dacă n-ar fi fost cam sinistru şi cam neplăcut, mai ales că eu am şi obiceiul timpii dc a sparge ca un obsedat toate bulele alea pocnitoare.

Nu voiam altceva decât s-o scot pe ea dc aici, dar nu puteam s-o fac. Cum aş putea s-o las aşa pe Dee? Trebuia sâ o rupem cumva dc ei, dar niciunul dintre noi nu ştia care ar fi cheia magică prin care sâ desfacem legătura asta. Şi unde aş fi putut sâ fug cu Kaly? Ce viitor aveau Dawson cu Bcthany şi... copilul lor?

Nu ştiam.

În câteva minute, de când ii spusesem câ lui Beth i-a fost râu, lui Dawson li apăruseră cearcăne întunecate, şi mâ întrebam daci n-ar fi fost mai bine si nu-i fi spus.

M -am desprins dc perete, i-am pus mâna pe umăr şi l-am sirâns uşor. Ni s-au încrucişat privirile şi mi-am simţit pieptul încleştat parcâ Intr-o menghină. Nu era prima oară când mâ gândeam la asta. Gândul ăsta a fosl undeva in creierul meu. parţial conştientizat, Incâ din clipa in care am aflat câ va ajunge fi Kat aici. Ştiam câ la fel era şi pentru Dawson.

El s-a cutremurat şi mi-a pus mâna pe umăr.

Nu pol si mai aştept prea mult.

i Adică probabil câ mai curând decât mai târziu o sâ fugă

la
JÎtl!! cu sau fără sora noastră.

Mâ^durea. efectiv, inima, la gândul câ aş putea s-o las pe Dee creaturile astea cu cate n-aş fi vrut sâ am de-a face.
a dat din cap. a lăsat mâna jos şi a făcut un pas în spate

— E naşpa.

Am râs şi m-am uitat la uşa închisă. _ Ai putea sâ mai stai tu câteva minute aici, ca să-i găsesc ctva de îmbrăcat?

- Sigur.

L-am lăsat pe Dawson la uşă şi m-am dus in camera alaturată. de unde Dee mai şterpelise nişte haine. Camera era vraişte. Patul era demolat. Şifonierele erau răsturnate şi toate hainele erau pe jos. Am călcat peste sticluţe de parfum şi fotografii şi am intrat într-un dressing. Tot uitându-mă să văd dacă găsesc ceva pe mărimea lui Kat, mi-am dat seama câ n-am prea multe variante. Femeia care locuise în casa asta fusese clar o femeie micuţa. Probabil că nu mâncase in viaţa ei un cheeseburger dublu, daca «a să te iei după dimensiunea şi stilul hainelor.

Am scos o rochie albastră, dintr-un material lucios. Avea o «^Picătură până la şold şi, în ciuda situaţiei în care mă aflam, magi nat-o pe Kat îmbrăcată cu ea. V» mi-am imaginat-o fără ea. & aıa ma lovi« un pumn în burtă.

•"»"-Exac!'^11"! ° Să fm toată d^ineaţa o erecţie umblă- | „ jQ'ce lipsea!

^CclT, .î* n'Şle pan,aloni a'bi. care păreau sâ i se * ^i pŞ dc trening neagră. Mai era şi o pereche

^^ZVTT,eam adunat pe toate_ _

î1 m-am uitat din întâmplare spre noptieră.

Sertarele erau trase afară. Într-unul dintre ele era o adevă-
rată colecţie de jucării de adulţi. Frate, se pare că primarul cu
soţia lui erau înnebuniţi după perversiuni. În sertarul de sus
erau şi alte... chestii interesante. Printre ele, şi o cutie plină de
pachețele negre şi lucioase.

1 v">« rota

Am luat o mână de pachețele şi le-am băgat în buzunar.
Întotdeauna trebuie să fii pregătit. Am zâmbit în

«wo«s un gMtvi U Oawson. v V irittwtul teta de tiu Amare? Ninxtv
m * întreb« ei.
r* *m,V/rt ° *W spunea cA pricepe foarte bine
v " v « ^ ceva? CAnd am clitinat din «p, a dll a *
o.v o*: v oprit. Rolland vrea si te duci cu el la conferi«, ¿epwstdeaa?
Am viat din cap. ai mina pe danțft: Vum si vini şi Kat Dw»e»n încruntat.
Tkebuie si fim pregătiţi pentru orice, i-am spus eu.
A noiMrat adine. a încuviinţat din cap, iar eu m am uitat Jupi ei curo se indepirtrâiA. Am intrat tiptil tn cameri şi am rim«s . r.i! > o vid pe Kat tirari. rezemaţi de tiblia patului. Pirul el cu tîihnu!. ii cidea pe umeri şi pe braţe în valuri ciufulite
- **F totul in reguli» m-a întrebat, frecindu-se** la ochi cu pumnii.
— IU **Ţi**-am gisit nişte haine.
Preţ de o **dipi. am rimas cu ochii** la **ea. uitindu-mi cum îşi** u **miinile de** la **ochi. cum di pitura** la **o parte, cum se ndici** În **pitioarc Inima Uni bubuia.**
Uneon - şi »sta se intimpla în momente aiurea mi scmțeam complet uluit de faptul ci ea era *a meu* **şi** eu eram *al* **e» Asta era unul dintre momentele alea**

.I-am oferit hainele furate. _ Pentru tine. am adăugat, ca un idiot perfect. A luat hainele cu un zâmbet obosit. _ Mulţumesc.
M-am uitat după ea cum trece pe lângă mine şi dispare în tuie, şi am rămas aşa până am auzit apa curgând. Era încă **foarte** devreme şi ar ti putut să mai doarmă, dar cum eram un egoist nemernic, mă bucuram că s-a trezit.
Era nasol că nu puteam să mă uit la ea cum se îmbracă, totuşi. Asta chiar m-ar fi înviorat. Uşa s-a deschis, ea a intrat în cameră, şi eu eram tot acolo.
Spre norocul meu, pantalonii pe care îi adusesem nu prea i se potriveau.
Erau cam cu o măsură mai mici, i se lipeau de fund ca o mănuşă, iar asta mă (acea un om fericit.
Kat mi-a surprins privirea şi şi-a dat ochii peste cap.
- Slavă Domnului, pantalonii ăştia sunt elastici.
— Îmi vin în minte nişte gânduri cam nepotrivite în clipa asta, i-am spus eu.
Şi-a încrucişat braţele sub piept, atrăgându-mi atenţia asupra unei alte părţi a corpului ei de care aş fi putut să fiu puţin om prea fascinat.
— Nu mă surprinde prea tare.
- Am considerat că e bine să-ţi spun.
fij După ce 3 trecut pe lângă mine şi s-a aplecat să pună pantofi Pe podea, am avut o altă privelişte care m-a făcut să nu mă
*»omL^T¹** nimic Poate eram prea obosit şi nu mă interesa

de lm*tea dimineţii, să îmi ordonez priorităţile. Poate v; J era rochia din dressing sau toate prostiile pe care le
«ST«?!!5ertar Poa,e că> de fapt eram un ,ip care are sex în
mai gande "' de situa»ie- Oricum ar fi fost. am încetat să l^nder, CSC asta era 0 veche problemă pe care o aveam

^'n preajma ei.M -am dus la ea şı am luat-o pe tut. apucând o cu un braţ A* mijloc. Am strâns-o la piept, ea a scot o mici exclamaţie dt uimire, apoi miam strecurat mâna in pirul ei mi-am lipit buzele de gura

IBMU L Akmmtki»!

ei.

Am tirutat-o apăsat. încercând si tau tot ce pot - gustul et limba ţi toate sunetele acelea dulci pe care le scotea sub buzele mele. Undeva, in fundul creierului, ştiam ci nu ar trebui a ***fac*** asta. La naiba, ar fi trebuit sâ facem planuri şi chestii de genul ista. dar le-am dat dracului pe toate Ca Întotdeauna, o doream.

Am put-o cu picioarele pe podea ţi am trasat o dâră de U nituri până la lobul mic al urechii ei. ttrrcurindu-mi mina pe sub bluzi. Pielea ei era catdi ţi fini ca mătasea M am retru puţin, i-am scos bluza fi am aruncat o pe podea.

Am tratat o altă diri de Urutun pe gitul et. am **lirutal** fi«, care floricică galbeni. tnurtind mai muh pe unele **dintre ele** Apoi am Intort o cu «patrie U mine H **parei** acrul mi **a râma»** blocat În plimim Cicatricele.

Mi-a scipat firi voie un tunet Inibuţtt. inuman.

— Daemon'

M pnvit peste umir Am înghiţit in tec.

- **Eu., eOK. Dar nu era OK.**

Detestam cicauxefc aia. duar nu erau decMatfuH nu rozalu abu vizibile. cu marginile netezite, dar ele imi amu» teau permanent de durerea pe care o tulense şi *dt* **neputinţa** *p** **cur o simţisem eu Vrem un urile.**

¡ am alint uşor umenx. m im aplecai pini În ¿"P* omoplaţilor ş. am piuat c*r un tirut pe fietarr cicatn«.do nndu mi ci Ir pot şterge cumva, ti şterg cumva amu*»*

AW loc'»* ochii, «o «ifulal o pe ceafă »1 mum pro rind Uw orice cheu* groaznic* pentru ea ^CorH" <™ ™ nuUKliii o alţi *cicatrice*

am hmWimic <1* pe braţe M -am îndreptai ţi m - am *o. m ta** începui U **respire precipitat I am** cuprins cu mtuu ^ **«n doâcut nasturele sidefiu de la pantalon** pi «r pru» lobul **urechii cu buzele Imi plicea bucăţica aceea** ^ ^ **a,«** *P* **«mrtul pe care 11 scotea ea când o atingeam ţi**

- Na mi p>" controla când eţti in preajma mea, i -am şoptit eah«idx. Dar am impresia ci ţtiai atu deja.

* **obri>" ei au căpătat cea mai frumoasă a<fa» ţi lenjerie. Şi. oricum, n-aş fi**

I-am mângâiat coapsele.

_ N-am absolut nicio problemă cu asta. Absolut Niciuna, niciodată. Niciodată nu voi avea. Chiar n înțelegi?

A râs încetișor.

— Cred că am înțeles.

— Ești sigură? Am sărutat-o în spatele genunchiului zâmbit când am văzut cum tresare. Fiindcă aș putea s,c. 11,1 form intr-o regulă.

— Nu cred că e necesar.

Am râs, m-am ridicat din pat și mi-am scos hainele mai repede ca oricând. Privirea ei a alunecat pe corpul meu și a scos un geamăt, cu ochii strălucitori. O mândrie ridicol de mare m-a făcut să zâmbesc.

— **Iți place?**

A ridicat ochii.

— **Hi ce crezi?**

— Eu cred că iți place foarte mult.

A respirat adânc și pieptul i s-a ridicat.

— **Dar nu avem niciun fel de protecție, a zis, și. având in vedere că eram gata** să **leșin când am auzit câ Beth e însărci-nată, cred că ne-ar trebui neapărat ceva.**

— **Am înțeles.**

Am luat blugii de pe jos și am scos din buzunar un pachețel. Dar. ciudat, uitându-mă la ea. văzând-o in pat, așteptându-mâ. aproape câ uitasem cum se pune. Asta chiar ar fi fost aiurea.

— O. Doamne! a făcut ea, culcându-și din nou capul pe pat. În vocea ei se citea o exasperare amuzată, dar in pori!«

aceea arăta exact ca o zeiță.

— **S-ar zice că ai un talent special la găsirea prezervaţi"** Pe bune! Cred ci. pur și simplu, cad din cer acolo unde ești»**

i am ficut cu ochiul și am rupt cu dinții ambalajul. _ Am toate talentele care contează. Kat. Azâmbit, iar privirea aia sexy a ei. printre gene. m-a pătruns • i in adânc. M-am așezat deasupra ei, trecând peste părți ale P2» u)ui „ ^e sigur voi avea timp să le venerez iar și iar, mai 2. Am deschis gura, probabil ca să spun ceva groaznic de „ogant și ultra-sexual, dar mi-am pierdut toate cuvintele.

Kat mi-a pus mâinile pe obraji și m-a tras spre ea. iar sărutul ei m-a răscolit in cel mai perfect mod. Eram uluit, absolut șocat de faptul că

un simplu cuvânt al ei, o simplă privire, o simplă atingere sau, pur şi simplu, un sărut dulce de-al ei mă putea pune fix la locul meu, complet dominat de ea.

Apoi n-a mai fost timp nici de vorbit, nici de gândit. Gura mea era peste tot. Mâinile noastre erau in mişcare. Am văzut că e pregătită pregătită şi, după sărutul ei, m-am lansat. Ne mişcăm împreună, ţinându-ne strâns de mâini, iar eu am ridicat capul şi am rămas cu ochii in ochii ei cenuşii, plini de scântei albe.

M-am îndrăgostit iar de ea.

Pereţii se umpluseră de lumina albă şi inimile noastre bănuia unison.

Mă ţinea strâns cu picioarele, mă trăgea spre ea,

* «» i-am înăbuşit ţipătul cu un sărut, cutremurat de un «ţşitor vârtej de senzaţii.

m'wifer 1 Ump_a durat*dar ° ţineam strâns > 0 UPeam de

Apoi ^ • ci"'" ^ nu rămână niciun milimetru intre noi.

* Petrec« ^to sfâr?it- c" toate rahaturile alea care Petreceau in jurul nostru, am găsit pacea.

CAPITOLUL 8

Mi-am ţinut gura când un luxen - cel care intrase in bai, *i verifice pe Daemon cu o seară în urmă - m-a luat de [w maştna ia care se opriseră Daemon, Dawson şi sora lor.

Flota de maşini era înconjurată de poliţişti, şi nu era nim>c nefiresc în asta, având în vedere că eram în plină invazie extra- terestră, dar toţi cei pe care îi vedeam fără ochelari de aveau ochi luminoşi de luxen.

Normal.

Când am văzut că luxenul brunet mă conduce spre zina neagră cu geamuri fumurii, mi s-a strâns stomacul Am îndrăznit să arunc o privire spre şirul de maşini şi l-am văzut pe Daemon lângă un Hummer. Expresia de pe faţa lui m-a ti- cut să-mi dau seama că e pe punctul de a lăsa prefăcătoria la o parte şi de a rectifica alocarea maşinilor, iar asta ar fi fost nasol, foarte nasol. ^

Am clătinat uşor din cap spre el, apoi m-am îndreptat **grai» spre maşina care mă aştepta cu portiera deschisă.** Apasarea**L-w o siml«»[1] l* «l«"- 'l' '«luKcnul brunet nu er. pr«. blind». *fi* in »ni «r*nlil repctlr pr v «unul «Ir pirlr A ur< >| Unu* nun* ^ TU NU JIU îndreptai «palele »1 ml am <I.U ptrul .Ir p, F,ŢI [Viravi de mine stăteau Kollmid ţi nemernU • ala .IC , u } obnui. .uMlinM Să i 1.1 nalba p<- lux-nll Aţi.», < u «bthuim'b» Jf vindeau« Mi ar li plii ut să .. vid cu urmele «Ir« pe (aţi. În loc si mi uit la Umbetul Ala dulce cu tare mi privea portiera s a Închis ţi a losl ca «1 cum m ar (1 Inchlt Intr un | sicriu

' Rolland stătea cu picioarele încrucişaţi' ţi cu miinlle in poală, exact ca un politician, in costumul lui bleumarin. l-ăngă rf. Sadi era Îmbrăcată la fel ca ieri, cu taior ţi fusti strămtă. cu pirul araniat impecabil. Arătau perfect, sinistru de artificial.

M-am uitat pe fereastră cu mâinile uşor transpirate, intre bindu-mâ cât de repede aş putea invoca Sursa ca s-o sparg in cai de urgenţă.

- Probabil te întrebi de ce eşti În maşină cu noi, a «pus Rolland.

Am intors capul spre el şi i-am întâlnit ochii de un azuriu tulburător. Nu era niciun dram de omenie în privirea aia rece.

-Da.

A zâmbit calm.

- Am multe curiozităţi legate de specia ta, Katy Swartz, legate de tine şi Daemon. Simte o puternică legătură fizică cu tine. Tu ce simţi pentru el?

Limuzina s-a pus în mişcare, iar eu m-am gândit câ cel mai tone ar fi să fiu sinceră cu el, probabil. Niciunul dintre noi nu »«a exact cam ce aflase Rolland despre noi, ce anume dezvâlut- «râ fără să vrea Dee sau fraţii ei.

- Simt o conexiune puternică cu el, am spus eu şi. gan dindu-mă la ceea ce se întâmplase în dimineaţa aceea, nu era

dt'**oc o minciună.**

— Dar asearl I le impolriveai.

RoUand a ftcul senin cu capul spre luxenul de Ung» mine

— De ce?

— Nu mi-a plicul cum m-a (ratai În birou. Nici asta nu era minciuna.

— Îl iubeţii, a intervenit Sădi, ţi tonul pe care o spusese H,. gera câ asta este echivalent cu a sări în fata unui autobuz.

Am respirat adine ţi am dat din cap.

— Da.

— Şi crezi câ ţi el te iubeşte? Rolland ţi-a îndreptat cravata.

— Aşa credeam, dar...

M-am chinuit să-mi storc două lacrimi, ceea ce nu a fost prea greu, gândindu-mă la felul în care se purtase Daemon înainte să aflu ce se

Opozillr

petrece. Şi acum mă mai durea ca naiba.

— Dar acum nu mai ştiu. Lucrurile pe care le-a spus şi... felul in care s-a purtat cu mine...

Am simulat un frison, ca să fie spectacolul complet. Sâ-mi dea cineva un Oscar!

— **Nu mai sunt sigură de nimic.**

A urmat un moment de tăcere, apoi Rolland a început sâ râdă din toată inima. Nu la asta mă aşteptam.

— **Eşti simpatică, a spus el în cele din urmă. Uau!**
A râs din nou.

— **Stai aşa aici, micuţă şi fragilă, dar cu câteva ore în urmi ai umplut-o pe Sadi de sânge.**

Sadi s-a strâmbat, promiţându-mi din ochi răzbunare-

Mi-am încordat pumnii şi abia m-am stăpânit să nu-i^ ^ ^ *îndrăzneşte!* Ba, mai mult, îmi venea să mă arunc a <• strâng de gât.

.„ frţa mea ai .««a. Sur« cu marc uţurlnţi. »1 totuţi

' a o creaturi timldi. a conllnuai el. Iâaându-»e |»c ¿S^unulu«, apoi «i a Inlina picioarele pini cind »-a II- ^t cu gamba de piciorul meu.

Am înţepenit.

FJ a râmbii fi mai larg.

_ Am vroi doar si foc observaţia asia

Limuzina a trecui peste o denivelare, aruncindu mi in Iu- ^ cci ucut. În clipa aia mâ simţeam mai degrabă ca un JOBTCT urmirit de o pisici. Dc o pisici foarte mare ţi foarte llimindi Îmi bubuia inima in piept. Poate totuşi n-ar trebui sl încep si-mi compun in minte discursul dc Oscar.

-OK.

— Vreau si ştiu mai multe despre originul care era cu tine ii magiun, mi-a cerut el. Cine e?

Nu am răspuns.

El s-a uitat la luxenul de lingă mine, clătinând din cap cu ■n zimbet acru. Pini si apuc să respir, am simţit o mână apu- dndu-mâ strâns de git ţi lisindu-mă fără aer. Am căscat ochii *fi* pieptul mi-a tresărit de panică. Uite aşa putea să fie ultima *** respiraţie, înainte si-mi dau seama.

Rolland s-a aplecat spre mine şi şi-a pus mâinile pe genun- dui mei.
K. VfM Ca ,oa,â ,rcaba 45,8 d f,e s>mplâ. fără mizerie.

^rebuie.decât sâ mi ^punzi la intrebâri.

* '"4m ind^la' degetele in mâna luxcnului. dar el a început H,^;- V căldura lui a început să-mi ardă pielea, iar

vrei " I>aemon sâ trăiască, ai face bine să-ţi Ut jj^ ' a spu5 el pe un ton detaţat, de parcă am fi discu-

^J^ceo să mincăm la cină. Bine? dat din cap cum am putut.I uxonul şi a desftcut mina şi lumina lui i

Rolland nu M mişc. Stătea ,„, aploca, t„ fa,â- cu
ce mi umplea
Ica de valuri de dezgust.
genunchii mei. ce — Cine era?
Nu Imi plicea deloc ce trebuia să fac. dar nu puteam să gândesc doar la mine. Chiar dacă il protejam pe Daemon vându-mi propriul gât. ştiam că aş putea in acelaşi tra^îf, fata autoblivnllii np Arrh».r ci r.*.
n..-- ''

— Îl cheamă Archer. Nu ii ştiu numele de familie n ştiu dacă are nume de familie.

Mi s-a făcut pielea de găină.

— Şi cum ai intrat in contact cu el? m-a întrebat Rolland. S-a rezemat pe scaunul lui, iar Sadi s-a mutat lângă mine Mi s-au incordat toţi muşchii când mâna ei rr
genunchiul.

— Nu minţi, Katy. Se aplecase spre mine şi îmi vorbea b ureche: Ştim mai multe decât crezi.

— Pentru că ai fost aici tot timpul? am întrebat-o eu. A râs încetişor.

— Măi-măi, ce isteaţă suntem!

Unghiile ei ascuţite păreau gata să pătrundă prin materialul subţire al pantalonilor mei.

— Hai, cu curaj! m-a îndemnat. Am luat o gură de aer.

— L-am întâlnit la Daedalus?

— Şi ce-ar fi Daedalus? a întrebat Rolland. ,
Oricât aş fi vrut să mă îndepărtez de Sadi. am ramas j

^ E o grupare din cadrul guvernului milarea luxenilor. Ii
supraveghează, u cat.

„ Ii controlează?
"¡.I Intr-o anumită măsură.
' rl. atrecut mâna prin spatele meu ş, s-a aplecat spre m.ne,
du m'tot spatiul Pe=0=33_Am reSpirai PreciPkat-
AU ftcut experimente.

* I În timp ce le povesteam despre Daedalus. faceam eforturi J " ¡'bag unghiile in faţă.

Rolland mă asculta. în timp ce limuzina îşi continua drumul.

%' _ Iţi mulţumesc că ai fost aşa de deschisă. Katy. Aş fi fost foarte dezamăgit dacă minţeai. i _ Şi ne-am fi dat seama, a adăugat Sadi. I Mâna lui Sadi era pe undeva, pe la buricul meu. I _ Vezi tu. a continuat ea, am aflat de micile lor arme şi de onix. Chestiile astea

încă ne pot afecta, dar acum am aflat de | existenţa lor. 0 să fim pregătiţi să le înfruntăm.

Am ridicat confuză privirea spre Rolland. Îşi întinsese braţele pe spătarul scaunului, extrem de confortabil. ¡1 — Am avut ajutoare de aici. Sunt convins că v-aţi dat seama | de acum.

Am simţit o apăsare in piept, pentru că am avut o presimţire uiătă.

— Cineva ca ea?

Râsul ei răguşit mi-a ridicat părul de pe mâini.

- Da, cineva ca mine. Ca Archer al tău. Ah! Şi de cine alt- (men n" nc-ai mai spus?

ieşit tot aerul din plămâni. ""J"*» Plesnit uşor din buze.

~^«cunzi ceva, Katy, sau pe cineva?urrra "^Sadi- Şi-a trecut degetul pe braţul meu. iar in ^luieL C• neplăcu,e rai s"a ftcut pielea de găină.

Nu- 116

— Dar nu c numai asta.

Sadi s-a uitat la Rolland.

El a rânjit.

— Sigur că nu, a Încuviinţat.

Degetul lui Sadi mi-a urmărit curbura obrazului

— Mai e şi Beth... şi copilul, a murmurat ea I i^f

— Măi, să fie! a făcut încet Rolland.

Mă uitam fix la el, creierul meu refuzând să accem întâmplă.

El a bătut cu degetele în spătarul scaunului.

— Voi chiar aţi crezut că am venit aici fără să fim invitaţi» Că oamenii, cu inteligenţa şi avansul lor tehnologic, nu vor fi în final cauza propriului lor dezastru?

— Chiar şi asta, să denumeşti un ser „Prometeu"?

Respiraţia lui Sadi dansa pe obrazul meu.

— Nu e ca o profeţie?

Pentru că în mitologia greacă, Prometeu l-a creat pe on. „„. lut şi, fără să-i asculte pe zei, le-a dat oamenilor focul, punând bazele civilizaţiei. A fost pedepsit pentru as

Ca fi Daedalus, a şoptit vocea lui Sadi printre gândurile ^ | mele tulburi.

Am întors încet capul spre ea, plină de groază. Ochii ei, de un albastru strălucitor, nu erau adevăraţi. Lentile de contact U fel ca Archer, care îşi ascundea ochii de noi, ca să pară om. Sadi făcuse invers, îşi pusese lentile de contact ca să pară că e luxen.

Dar nu era.

Era origin.

Şi nu doar că putuse să-mi citească gândurile în tot acest timp, dar putuse să le audă gândurile lui Dawson şi lui Dae- mon, indiferent în ce formă erau.

— Da, a şoptit ea, ţi buzele el mi au atins obrazul, făcându-mâ sâ mă cutremur. Aţi încurcat-o rău de tot.
hirtil Itftturtnvf«« (*tu»o dlntr udatl pr»» mic.
, J, ,r «»> h »» cu «Ingurulc cuvinte |>e care mal puteam
|. „»-Ir^ ^ >||ulf Rg||in<| n rulicoi lenevos braţele. Sau . '^„'„„I pu. InlicMrir
Vezi lu. nu pricepeam. Cei doi I...I totcţl Nici când erau În forma umanâ nu se gân
U nimic
s,,..i rxiraordinar dc IrumOfl fi. cu toate câ nu mulţi ,„„i binn uvintaţl ulii umuneţe fi cu Inteligenţă, a spus Sadi fi , nbuinu in r»n când m-a vâ/tit rămasă aşa. cu gura căscată, ■ri-a Mi Įircu <A c red t A nu au chiar nimic În cap.
. Snili a rruflt >A mai prindă câte ceva la un moment dm mu i itrAlulgcrAri de gânduri care ne-au trezit bănuiala ,1 nu suni chiar aţa de sinceri cu noi, a continuat Rolland. Itai nu nr didram seama ce anume li face aţa de rezistenţi in Itţj ciutrl noastre, etnd sora tor a cedat atât de uşor. Şi apoi «apărut iu.
sadl • bătui cu unghia in vârful nasului meu.
- Norocul nostru!
- TUcfii răspunsul. Deoarece ai suferit mutaţii, s-a format toirr Iinr ţi Dtemon o legătură indestructibilă.
- V ţiiam i A Dawson ne ascunde ceva, a adăugat Sadi. Sau * cineva Adrcâ pe Beth.
- I>«l «cum ftim că ar putea să mai fie luxeni ca Daemon
"K"li de oameni Intr-un mod care ar putea consti-
"ptolilcnu peniru noi. Nu cred câ voi patru sunteţi unici.
^ ^«m fi alţii, asia am vrut sâ aflăm azi. Rohatl Rahatl
\ ¹" •■'»¡cotii
* ij,;;'!""¹' ' lini»-ln> pe bieţii oameni, «â-i facem sâ creadă
* C u «la•lu cu minc ci 3518 no sâ
«ouând a zâmbii cu zâmbetul lui fermecător. În
a . t i m p , În.*, Irrliulr .11,.„„„„„„ „„ . ... ,â ...
...............................■
sâ ,n,uui ,n • - ....«»•.. r:**
Şl asta suntem nul. Un mc.«),
Eftl falâ dcflcapld, II RAKPIIN« ,„ ,,„.........
un ....An. N>r<- drc.pu ' ' Uma»'
~ <um' ' ""«v«n.t Sad,. „ m „„ uMj(
ea. M ,i hâtut pe obraz, S»|.punem'
El a ridicat din umeri.
Vc/.i tu, o sâ «Ic şi luxeni care te uită, |₉, vor -U suntem, chior dacâ transmisiunea ur v» Ivr ,*„, ,„, televiziunii, a explicat ea. 0«t4 aruncim pe fraţi tuli wmbvn la care te gândeai tu mai devreme. O ti-i expunem ca ia Mama mâ-sli!

- Asta o să nc rezolve două probleme K/Hland H , din nou in faţă. Când oamenii vor vedea cu ochii lor ci I arată exact ca ci şi vor afla că sunt oi ei, sc va stârni panică.

Iar lor Ic-ar fi mai uşor să preia controlul.

- Exact, a murmurat Sadi, urmirindu mi cu drfttol ***cm*** turul buzelor.

- **În acelaşi timp, vom trimite un me»aj da/ cefc*WP xeni, că nu vom tolera pe nimeni care incearci »a ***

Zâmbetul i-a dispărut lui Rolland de pr fa(i * au începui să lumineze. Cum ţi -am spus. rezolvăm doui pri»Wrmr ^ Doamne. Dumnezeule! Groaza ca/r * ""^^pco proporţii astronomice. Chiar daci la încep«

^

cenl de populaţie va vedea filmarea. „

Dacă mai existau luxeni ca Darmort v dar mesajul.

Opozi(ie

_ Nu poţi f»<* nimic, a spus Sadi, citindu-mi gândurile.

Dar puteam.

Si-a dat capul pe spate, a început să râdă, iar eu am început jj mi-i închipui pe cei din limuzină dansând lasciv. Pe toţi. Pe individul tăcut. Pe Rolland. Pe Sadi. Toţi aplecaţi, cu fundul in sas, arătând ca nişte idioţi.

Sadi s-a retras puţin, încruntată.

-Ce faci?

M-am răsucit pe scaun şi am acţionat fară să mă gândesc prea **mult, condusă de instinct. Era un mare risc, dar nu pu**team **sâ-i las să ajungă la destinaţie.**

Sadi a strigat ceva in timp ce eu mă conectam la Sursa pe care o **atrăgeam din adâncurile fiinţei mele. Individul tăcut m-a apucat repede de gât, în vreme ce energia mi se rostogolea** pe braţ, **invârtindu-se rapid, şi am dat drumul fulgerului.**

119

Aerul a **dispărut, nu mai puteam respira, dar fulgerul de** energie nimerise la **fix, chiar în capul şoferului. m 11)111121113 s-a repezit brusc spre dreapta şi a început să meargă** dupi ce **Şoferul s**-a **prăbuşit peste volan. Apoi a luat-o t^ s * S1, In tirop ce mâna** de pe **gâtul meu mă strângea ma**

C o min;-Sad; cu . ¿rU pJZ ^ ^

pomninfcţi. **d.«**

Aveam dispoziţie u dau cu pumnii. fa-Mdt^dupIfaKwp,^^^

-«ea cu Kat Tunpul «da petrecut cu ea. in ea. acum mi« toane îndepărtat. În găndunle raeie era ceva ciudat o du perart de care nu puteam scipa. Cum ar fi gândul ia »enzaţa buzelor o p cum mi se părea ca e «va din trecuL

CAPITOLUL 9

Fratek meu s-a uaai lung la mine p apo. intors prmre. L *Era* încordat. Încordat ia mărim.,ₘ ca un arc

primarul avusese casa undeva, pe coclauri, şi încă mai erau ^ ₇ece kilometri, pe puţin, pană in oraş. îmi venea sâ-i spun ₜ₎pului de la volan să meargă naibii mai repede.

Pe neaşteptate, jeepul din faţa noastră a frânat brusc şi. ¿¿„d Hummerul a frânat şi el, am sărit din scaun. M-am apu- ed cu mâna de scaunul din faţă şi am înjurat în surdină.

__ ₜₑ se întâmplă? a întrebat Dee încruntată. Nu trebuia să

⁰⁽⁾ ₘₐᵢ departe, un sedan negru a virat la stânga pe neaşteptate ^ ₐm văzut ceva care a făcut să-mi stea inima in loc. Mi s-a strâns stomacul de groază.

Limuzina în care era Kat a luat-o spre dreapta, apoi s-a înclinat pe două roţi. A agăţat în mers motocicleta unui poliţist are mergea alături, motocicleta s-a învârtit, nimerind in alt poliţist, care şi-a modificat forma prea târziu şi s-a izbit în parbrizul sedanului. Limuzina

M-am oprit brusc.

Portiera din spate a zburat cu o aţa forţă ¡„ s efectiv l-a rupt in două pe un luxen in uniformă^1^!'^ Cum ar fi. un luxen a devenit deodată doi luxeni ,Hut- bine legaţi. nu ^

— Doamne, l-a tăiat in două, a murmurat Dawson Chiar in clipa in care fratele meu spunea asta, din locul | care fusese portiera a ţâşnit ceva albastru-roşu-alb. a zbur« peste şosea şi s-a izbit de un pin. Bătrânul copac s a zguduit Acele lui au căzut pe jos, peste silueta înceţoşată care se prăbuşise cu faţa la pământ.

Şadi.

M-am uitat cu ochii holbaţi la limuzină şi am văzut apărând I pe asfalt o mână mică şi delicată, apoi un braţ subţire şi o mânecă neagră.

Kat a ieşit singură prin locul in care fusese portiera. S-a ri- j dicat in picioare şi şi a dat părul de pe faţă. Din colţul gurii îi i curgea un firicel de sânge, pantalonul ei era sfâşiat pe piciorul I drept, şi el plin de sânge.

Am pornit spre ea. M-a oprit cu trei cuvinte.

S-a uitat la mine, respirând adânc, în timp ce lumina albă, tivită cu roşu. ii învăluia braţele.

— Ei ştiu tot. '

Dawson a înjurat, şi amândoi ne am cutremurat când am auzit. Dee a strigat, iar eu am ieşit din forma umană. Era ca şi cum mi-aş fi scos paltonul. Jocul s-a terminat. Singurul gând pe care îl mai aveam acum era sâ-i scot naibii de aici pe cei la care ţineam.

M-am întors repede spre şofer şi am dat drumul Sursei.înainte sâ apuce sâ facă specialităţi de luxen pe fundul nostru-

m

Specia noastră nu e aşa de simplu de ucis. Suntem ca iepuraşi Duracell extratereştri. Tot ne ridicăm şi **tot a** comp»«!ic cl

. e a |c rupi capul. Alta e si-i loveţti in inimi. O !., I «rt explozie a Sursei nu e mereu wfidentt.

Şoferul s-a împleticit ţi apoi s-a tras in spate, aruncând ţi el micul lui glob dc fericire, ţi l-am mai lovit o data ţi incă o dată, direct in piept. Loviturile multiple de Sursă dau rezultate.

Pe corpul ţoferului a apărut o lumină albă, pulsând prin reţeaua de vene. apoi lumina s-a stins ţi ţoferul s-a rostogolit ca o pungi de hârtie luata de vânt.

Dawson dăduse drumul furiei pe care o adunase in el ţi U atacase pe un alt luxen in uniformă de poliţist. Kat s-a intors spre limuzina strivită, cu braţele ridicate, ţi a aşezat -o din nou pe roţi.

Drăcia dracului!

Luxcnul înalt, care nu prea vorbea, a ieşit repede din maşină, eu m-am repezit la el, am aruncat un fulger de lumină, dar acesta s-a oprit in ţuviţele lungi de păr ale lui Kat, care se ridicaseră in aer. Aerul din jurul ei părâia de energie statică.

Din mâna ei stângă a ţâţnit o explozie de Sursă care l-a lovit **P«** luxen şi l-a aruncat in aer. Nu s-a oprit, a mai trimis un ful- 8« Si incâ unul. până când luxenul a rămas strivit de capota »»»inii. Sub silueta lui inertă s-a format rapid o baltă de lichid "Kandescent.

»"> simţit tot felul de furnicături in anumite părţi ale ^'«nd am văzu, asta.

"ita ca' 1 r4SUC" spre mine- cu ochii luminoşi. În clipa aceea

j^⁰«» - zeiţa războiului.** *"Pacul ¿¡g «i acum lo,uJ*

te lipeam imediat de

tura trebuie si fie catastrofală. La fel ca ţi cu zombu - o

-----Katy ar fi de acord o modalii ale de a •

1,1 «I gurii ei

Eşti aşa de... Ai grijă in spate!

M-am întors şi l-am prins pe luxen de braţ.

Trădătoooo. a sâsâit el, ftcându-mâ probabil trădător.

Cum zici tu.

M-am aplecat puţin, l-am ţinut bine în mâini, |-am ridi in aer şi l-am aruncat ca pe un frisbee. Luxenul s-a răsucit in aer şi s-a lovit de un stâlp de telefonie. Lemnul a crăpat. Cablu rile au plesnit şi s-au împrăştiat peste tot scântei de curent

Kat a trecut în goană pe lângă mine, dezlânţuindu-se asupr, unui luxen care încerca să se strecoare prin spatele lui Dawson, care se ocupa de vreo doi. Nou-venitul s-a răsucit spre ea, a ur- lat, ţinându-se de umăr, apoi a atacat-o.

Fata mea s-a ţinut tare.

S-a ferit în ultima clipă, după care şi-a repezit genunchiul În zona lui mediană, apoi l-a lovit cu pumnii când a aplecat capuL Sursa pârâia in palmele ei, căzând ca o cascadă direct în capul luxenului.

A mai căzut unul.

Fir-ar, era al naibii de magnifică.

Pe marginea drumului, Sadi îşi revenise şi mergea împleticit. S-a sprijinit cu mâna de o maşină, ca să poată sta în picioare.

Kat a pornit spre ea, cu faţa ei palidă plină de hotărâre. S-a aplecat, a luat portiera smulsă a limuzinei şi a învârtit-o in aer ca pe o bâtă de baseball. Uşa a nimerit-o pe Sadi în piept, a dezechilibrat-o şi a făcut-o să cadă într-un genunchi.

— Asta fiindcă ai fost aşa de javră! A apucat-o de spate şi a îmbrâncit-o. Şi asta fiindcă ai avut impresia că ai voie să pui mâna pe mine.

Lovitura finală a venit din faţă, când i-a apucat capul şi i l-a răsucit până în săptămâna următoare.

Şi asta pentru că ai îndrăznit să rosteşti numele lui Daemon.I

a ^u, in fund. cu picioarele sub ea, iar Kat s-a întors
\!!ne respirând precipitat.

^ K a t , c e *rea eşti, aproape că mă sperii, deşi eştifan-*

„studcstxy

A aruncat portiera jos.

_ Nu cred câ a murit, a spus.

pure moartă.

A lâmbit.

__ E „n origin. Nici măcar nu ştiu cum aş putea să omor „nu de-âsta, dar chiar vreau să aflu.

Pana să apuc să procesez informaţia, un luxen din spatele midi noastre caravane de maşini a venit în fugă spre noi, dornic să participe şi el la petrecerea noastră minunată de ciomăgeală. Am făcut un pas înapoi, m-am uitat în jur, făcând contact cu Sursa, şi am căutat arma perfectă.

Am simţit un val de energie zguduindu-mă, care a făcut să crape asfaltul şi să răstoarne maşina. Sirenele au amuţit când «-aiul de energie s-a izbit de pinii de lângă marginea drumului. Doi dintre ei au tresărit violent şi au ieşit din pământ. Rădăcinile groase au rămas în aer, pline de pământ, şi tot aerul s-a umplut de miros reavăn de sol vechi.

Lti pământ! am trimis eu mesajul, iar Kat şi Dawson s-au trinut pe jos ca nişte experţi.

Pinii au zburat pe deasupra şoselei ca nişte cârlige uriaşe de . • luând cu ele un şir de siluete luminoase şi proiectându-le
«Wall rând de pini.
•wtfcuni

kat braţele jos, m-am scuturat de tensiunea pe care o «« cu "
m Umeri ?i 3,11 P^**in faţă. Erau câţiva luxeni care semă- CBor însecte storcite de parbriz, acoperiţi de lichid strălu-

Kat *eau să se mai ridice curând, dar alţii mai puteau, tini r!" 541131 în
Picioare- S-a îndreptat şi a arătat spre limu- înd se chinuia să iasă, rămas in formă umană.

lINNIMR I... ARMINIROMI

— Omorâţi i! a »lrigai el. apoi a începui »4 ur(r Jj^^ in limba noasirâ materni. ^

Mai erau cel puţin şapte În picioare, sau ceva de genul timp ce mi repe/.eum spre Kal 51 Dawson. Imi dădeam JÎ^ câ situaţia nu c prea rox. Fâcuscr»m ceva pagube, **mai** sc^^* râm din funcţiune pe câte unul. dar Inc* erau mulţi Pre» ^

M» durea fiecare părticică a corpului. Situaţia ajunsese debce epeméi la *mama má-sii!* in doar câteva secunde. Eram in rahal pânâ la gât. Când soldaţii au început să inunde strada, cei doi frap au "< in formă umană şi m au împins înapoi spre o maşină lotd^uti- Nu aveam nicio şansă. Nu când ploua peste noi ca

A^*EMÔN MI A A«NS MÂNA MAI TARE CÂND UN LUIEN ŞI A ^ » • TNM.S U„ FULGER DE ENERGIE SPRE CEL MAI APROPUI DI ¿TVL ùCTUL 1 « NIMERIT CHIAR SUB ELICE. EHCOPTERUL A DOI' FC^J"®' MRÂNS, INTR-O PLOAIE DE SCÂNTEI, APOI A ÎNCEPUT TĂ *E ¿T*4** HAOTIC ŢI A MIRAI IN PINI IMPACTUL A CUTREMURAI PI VALUL DE CILDURĂ VENIT DE LA FULGER«- L»P* «TOTUL

'^«ndu-i^

Unul dintre soldaţi a îngenuncheat şi 5,.a ^ capătul ţevii s-a văzut o flacără albastră, apoi a ţaţn~' ^ ' asemănătoare cu cea de Sursă, numai ci de m ' 0L/B4~ citor. I.umina l a nimerit in plin pe luxen, ir fi fost lovit de fulger. S-a văzut o paji roşu, apoi luxenul a căzut pe spate. Când lumina lu^ estompat, era evident că nu mai exista strop de v i a u H S-a dezlănţuit iadul. Din armele cu energie pulsatorie ţâşneau lumini pe to»i şoseaua, la fel ca luminile venite din Sursă. Din ambele t^enT pica pe capete, soldaţii şi luxenii cădeau ca piesele de domina" - Dumnezeule! a mormăit Daemon şi m-a impiw ¡ar-o parte.

Am nimerit in pieptul lui Dawson şi in secunda următoare un şuvoi de lumină albastră a lovit maşina. Dawson m-a împins după maşină, încercând să mă îndepărteze, dar eu m-am ţinut tare pe picioare, ridicându-mă pe vârfuri ca să-l văd pe Daemon.

Plecase printre maşinile abandonate, printre luminile albe şi albastre care brăzdau aerul.

— Dee! a strigat el.

M-am uitat după sora lui şi am văzut-o ceva mai departe pe şosea, aproape de Rolland, care mergea repede. Daemon se ducea spre ea, ferindu-se de fulgerele de lumină. Mi-a sărit inima din piept când o armă cu energie pulsatorie a trimis un proiectil care a explodat chiar la picioarele lui.

— Daemon!

Am vrut să mă duc după el. dar Dawson m-a prins din spate

— O să te omoare!

M-a tras cu putere la pieptul lui şi. când m-am zbătut sa eliberez, m-a ridicat, pur şi simplu, in braţe.

L-am apucat de braţe şi am început să dau din picioare.

— Dă-mi drumul!

n a continuat să mă tragă în afara şoselei, in timp ce on a sirit Peste o ma?ini- indreptându-se repede spre ^"¡ui Dawson s-a întors, iar flăcările din apropierea limuzinei aproape mă orbeau.

ZDoamne, Dumnezeule! a spus el în şoaptă. Uită-te la ei!

0 clipă, nu am fost în stare decât să ne holbăm. M-a lăsat jos Şi Şi-a slăbit strânsoarea. împărtăşeam aceeaşi fascinaţie pură, poate morbidă.

Luxenii atacau unul după altul, şi tot unul după altul erau doborâţi de armele soldaţilor care alcătuiau acum o linie aproape impenetrabilă. Luxenii erau perfect conştienţi de existenţa armelor, dar păreau să nu priceapă chestia esenţială, şi anume că e suficientă o singură lovitură ca să-i doboare. Din partea mea, n-aveau decât să fugă spre soldaţi cât vor. Treaba lor.

Dar doi dintre soldaţi avansau în mijlocul şoselei, printre maşini, căutându-i pe luxenii care aveau destulă raţiune încât să încerce să fugă.

Unul dintre ei se îndrepta direct spre Daemon, care ajunsese la Dee, o prinsese de umeri şi o scutura zdravăn. Rolland era pe marginea şoselei, mult prea aproape de ei. De aici încolo i" puteau să se întâmple decât chestii nasoale.

Singurul meu gând era cum să ajung la Daemon. Prt T" l0V), Pe Dawson cu P'ciorul, iar acesta, luat prin sur- "rmârT m'-a ^ drumul'Am lua,«ela fugă Pe marginea şoselei, «deînjurăturile lui. Am trecut printre un Hummer şi un

IR;A DR TNPIDOR-

Ceva pus un genunchi jos şi a ridicat arma. 'r,l<le 11131 *^°parte, în faţa lui. Dee reuşise să se elibereze de JJ««* crispată.

130 Jennifer L. Armentrout

— Te rog...

A prins-o din nou.

— Nu. Nu înţelegi! L-a îmbrâncit şi el s-a împleticit puţin, mai mult de uimire decât de forţa loviturii. Pentru prima

. ' .... """ N» ">i mu Jac vriji v,,,, IZ**

Amvii

, ,

....^-««-.j-xts:

* rt ,na,n,c/- ™» decftt dispuiitl

ri până la soldatul

gilr.i «a trагă, când pe neaşteptate a apărut altul in fata m M «m oprit brusc, mi-atn pierdut echilibrul şi am câzut În fund

Ţeava nrmcl lui era chiar În faţa mea.

Nu mişca, s a auzit o voce înfundaţi din cascâ.

Din arma cclullalt soldat a ţâşnit lumina albaştri, iar eu am Inccput si ţip. Îngrozită. Dacmon s a răsucit, încercând să-fi acopere sora cu

trupul lui, dar ea s-a indepârtat de el. Proiectilul a trocul prin maşini,
Indreptându-se În viteză spre locul În cure erau Dacmon şi Dcc, spre ţintă.
În spatele lor. Rolland a primit lovitura in plin, iar forma lui umană dispărea şi apărea intermitent. A căzut pc spate şi s-a izbit cu capul dc asfalt. Lumina care il înconjura s a intensifi cat o dată, apoi n-a mai fost nimic.
Soldatul nu II ţintise pe Daemon - iar Daemon rămăsese« ochii mari ţi privirea fixă, respirând precipitat.
Mul nvcuin tlimi
care se pr,

Dce a avu. o ezitare, apoi s-a întors, a trecut iniorma bnu-noasă şi s-a pierdu, printre pinii deşi. Lumina albast** ^ flecta printre copaci, urmărindu-i retragerea. ^^ întors, cu gândul dc a sc duce după e a . i p w - văzut pc mine. Cu coada ochiului, l-am zânt pe u ,c dc locul În care eu stăteam pe "__ Ţi-am »Pu» u fc1ai deoparte. 8 mkrAlt P'inirc dinţi, cu ! Udatul care avea puşca îndreptată spre mine.

" Parei «u ai stat dctjpartc. am ţipai cu la el.
CdiUh soldai flccascmn cu Pu^a ,ui L)a^nion. forţându I
vini in locul un<k cram ntM a aÎuni» s"a ,ncct)os- * _ Nu mi**1«,itrat ">'datul

Paemon a continuat mi>carca, furios, aruncându-i soldatului o privire care spunea *îndrăzneşte să mă opreşti.* M-a apucat de umen şi m-a ridicat în picioare, iar degetul soldatului a tre ,int pc trăgaci. Daemon m-a tras la adăpostul braţelor lui. aţezându-mâ in aşa fel încât aproape nu se mai vedea nimic doi muie.
Pe obrazul lui Dawson a tresărit un muşchi.
— Rahat!

S-au auzit alte pale de elicopter şi in câteva secunde a mai «părut un Black Hawk deasupra pinilor, care a aterizat in mijlocul străzii, la numai câţiva metri de noi, stârnind pale de vânt care imi zburau pârul, aşa cum stăteam ascunsă la pieptul lui Daemon

Enun epuizată, ruptă, stoarsă ca un burete, ştiam că s-a terminat cu noi. Cu toţi trei. Dacă deschideau focul, era gata. începusem sâ am o stare de greaţă. Aş fi vrut sâ închid ochii, dar mi sc pirea că ar fi un semn de laşitate.

S-a auzit un scrâşnet metalic, uşa elicopterului a glisat in- dând la iveală persoana care stătea acolo in genunchi, cu f*hu la noi. Aşteptând. Ca întotdeauna. N*ncy Husher

.CAPITOLUL 10

DAEMON

Au existat momente în viaţa mea când am avut impresia că nu poate fi nimic mai naşpa decât în clipa aceea, cum ar fi momentul ăsta, când Dee a fugit cu circul nenorocit al luxenilor.

Dar de fiecare dată s-a demonstrat că mă înşelam foarte tare. Nancy se uita la noi cu ochii ei întunecaţi, cu faţa aia pe care nu se citea nicio emoţie, perfect goală de expresie.

Dawson a tras o înjurătură şi a vrut să se mişte, dar Nancy a început să vorbească înainte ca el să poată face ceva care s-ar fi terminat cu explozii şi dezastru total.

— Dacă vreţi să trăiţi, a spus ea cu vocea aia seacă, vă urcaţi naibii în elicopterul ăsta. Acum.

Chiar nu aveam de ales. Fie ne împotriveam, şi 3tunU^, doborau cu armele lor, fie urcam in elicopter. După c3re. • Săream din lac şi nimeream direct în puţ. Numai că una di<V opţiuni implica o moarte imediată, iar cealaltă o moarte ^ târzie, probabil. Iar dacă era mai târzie, aveam timp să ne gândim cum am putea ieşi din mizeria asta.

|-am arunca! o privire lui Dawson care »punea calmează«' ţi o clipă
®
am crezul ci o »1 »puni *tă ie ia draiu pe toau'* «isr şi-a îndreptai umerii ţi apoi a pornii spre elicopter

M-am întors spre Kat, i-am prin* privirea, ţi *în* ochii *a* cenuţii. pe lângă îngrijorare, epuizare ţi durere, am văzuj Privirea ei ţi faptul ci nu puteam si fac nimic În clipa MU m au rănit adânc.

Am aplecat capul spre ca ţi i-am sărutat uşor buzele.

— O si fie bine.

Kat a dat din cap.

— Ce drăguţ! a remarcat Nancy.

Am întors capul spre ea, rânjind.

— Mai ţii minte cum s-a terminat uhima oară, când credeai că ne ai sub control?

Pe faţa ei întotdeauna calmă a trecut un fulger de mânie.

— Crede-mâ. N-am uitat deloc.

— Bine, am mârâit eu şi am urcat-o pe Kat înăuntru, lângă Dawson.

A tras-o mai spre el, ca să urc şi eu, peste Nancy. Femeia s-a dat înapoi, s-a aşezat pe banchetă şi s-a uitat la mine.

— Dar de data asta se va termina altfel, a spus.

— Oare? M-am băgat in faţa ei şi am vorbit încet, doar pen- 'ru ea. fiindcă oricum zgomotul elicelor ii împiedica pe ceilalţi să audă: De fapt, da. pentru că de data asta o să mă asigur ci eşti moartă.

Nancy a înţepenit, eu m-am retras ţi am întins mina spre Dawson i-a dat drumul si vini la mine şi Nancy nu a spus nimic. A lisat capul pe spate ţi a inchi» ochii. Femeia asta era mai 'are ca mine, daci e si ne gândim.

Am strins-o pe Kat lângi mine ţi Dawson s-a aţezat Ungi ea. A» mai sărit i„ elicopter doi koldaţi. care s-au a*eul Ung* Nano s-a aplecat in (aţi ţi i-a ftcut semn pilotului si decotoe

În dipa in care elicopterul vi ridicat. Kat a Mrtfil . Şi-a pus pe pieptul meu pumnul încleştat şi va cu» n*K " Inima ii bătea prea tare. Nu era lan al zborului. şi p U z„^*n K UU» acum. În elicopter, era pe punctul de a o lua rama. 01

Firi sâ mi iau ocini de la Nancy şi lingăii ei. arn ndi Kat şi am aşezat-o pe genunchii mei. Am luat o |„ br^"!* "J '*"tt mim« ei a |ic mână pe ceafa ei. şi am aşezat-o În aşa fel Incit ,„ lipită de mine. Unul dintre soldaţi ş,-a sprijinit arma pe podea. |wi* „ coare. şi şi a scos casca. Şi a trecut mina pnn pirul şaten-nUtou şi-a descheiat uniforma la git şi a deschis ochii.

AmetUt.

O javră de origin.
Evident, unul dintre produsele de succes ale lui Nancy, pre cum Archer şi Luc. Nu puteam si citesc nimic din gândurile individului, aşa cum nu putusem nici cu Archer, pini **si** alin ce era. La **fd** şi cu Luc. Irni dădusem teama de la incepui **ci r** ceva in nereguli cu puştiul **ila.** numai ci nu ştiam ce **Iar Sad!** am crezut ci e luxen.

Un alt talent de origin. presupun, să pari altceva decil tuni. Erau o groază de chestii pe care nu le ştiam despre ci. dar În clipa asta mi durea in COL

Am aplecat capul, toc cu odm la cei **trei din** laţa mea. >i' **vorbit lui Kat** la **ureche,** l-**am** spus toc felul de timpen» l*» **povestit ultimul** episod **din** *VănJUont de fantome.* i am V» \Tca si ne ducem **si** vedem odată azilul abonai.
nl a

convu» ia **un momenc dac pe** Adamdj**^ pe Omul Molie Intr-o noapte când stăteam de vegl*^ ^ ь arumii Apa i-am anumit ci mai e doar t«o ^ ^ Haiiowecn şi trefeu* si facem ^ ^ gremlm.** l am ^ **tot Mul de «**

sc mai gindeaoci unde suntem «I <* t*⁰"

"r

O/HW'f"

intr.o oarecare măsură. Ritmul inimii ei s-a A IU•KI rlbit PUtin strânsoarea pumnilor.

ceva În timpul zborului, in afară de Nimf'" IlTm u Kat De fapt. nici n-ai fi putut auzi ceva ¿»•«Z ZTI chiar la urechea cuiva. Huruiala elicopteru- J^ISX« corpurile, de parcă ne-am fi aflat intr-o

""¡ÎSL idee de cit timp eram in aer. Poate vreo oră. după *ok* elicopterul s-a înclinat intr-o parte, şi am fost aproape st- prddeia Kat începuse să se roage în surdină. În oricare alt moment, asta m-ar fi făcut să râd, dar acum eram îngrijorat la

Ce ne mai aştepta acum? O să ne închidă iar? Mă uitam la Nano-, care deschisese ochii şi îşi netezea pantalonii ei negri, şi mi îndoiam că vrea să ne ţină in viaţă. Obsesia ei de a crea rasa perfectă, prin încrucişarea hibrizilor cu luxenii, nu mergea chiar aşa departe. Ar fi trebuit să ne treacă multe cu vederea. U urma urmelor, evadaserăm, doborând o groază de soldaţi, fuseserăm implicaţi în distrugerea unui oraş şi ne expuseserăm chiar înainte de invazia luxenilor.

La naiba, ceea ce facuserăm noi putea să aibă o oarecare legătură cu faptul câ luxenii aleseseră acest moment ca să apară

bine să f Pafte• ^ ar fi Vn,t Să ™e omoare• P«,ea foar,e * o facă undeva, pe o stradă din Coeur d'Alene. deci ha-

rJ¡i. iVeam«aredegând.

nin^l"*l a aterizat"S'le s-au deschis imediat. Când Kat v«ui & PUţ•n dc mine•am apucal să nl4 uil afară Nu anl Ud•«ai«r "" ^^ •nah C« Sârmă Rhimpată şi. în spatele lui.

Unul V "" mUme Cenu«iu- Poa,e M"nţii Stâncoşi? jos |mâi " Solda» a coborât şi ne-a făcut semn să ne dăm * <eşit Dawson. apoi Kat. Am ţinut-o între noi şi. după

MO JINMIIA L. ANMIHINdK

ic ani piu picioarele pr piminl. am luat » imed,,, de ^ ^c

(And m am uilat mal bine În Jur. nu mi ■ pUcut deblT^ ii''

vedeam ** " ° rti f

I ra clar cA ne allAin Intro bazl militari. una imenşi. «„ ^ ¡io

se întindea cAt vedeai cu ochii. Şiruri dupi şiruri de buncire ' ' avioane «1

tancuri fl tot Iclul de alte Inconveniente majore in Cftn-

'aţa unei eventuale evadiri. În faţa noastri era o didire mare «ile

ţi inaliA, tn formi de U.

Şi o groazi de soldaţi împuţiţi. 'J* .

Unii În uniforme. Alţii in echipament negru, ca cei de pe a

şosea. Aveam bAnuiala ci erau soldaţi ultra-speciali.

Bine aţi venit la Baza Aeriani Malmstrom, a spus Nancy. luind-o înaintea noastră. pot««
Cind am trecut prin faţa soldaţilor infiraţi. mi aşteptam
s-o salute. N-au fleut-o. ^
- Toată baza e perfect închisă. Nu intră fi nu iese nimeni. - De
nici micar luxenii. Lai L
l-am privit spatele cu ochii mijiţi. — Ei,
Doamne, femeia asta are o ţintă desenată chiar pe cap. Nu .Nasc
numai pentru ce i-a făcut lui Kat, dar fi pentru ce i-a făcut reuşeam
fratelui meu, lui Bcth, pentru toate vieţile pe care le atinsese cuochii ia e
mâinile alea perverse.
Nu mâ încânta ideea si iau viaţa cuiva, nici micar pe a y a (
cuiva ca ea. Dar al naibii si fiu dacâ nu ardeam de nerăbdare si^ ^'
ajung la momentul in care o sâ-l plătesc înzecit pentru toate. u ^' "
De ce ne-ai adus aici? a întrebat Dawson. Nancy continua si meargă cu pas rapid. — O si vedeţi că baza este pregătită bine pentru specia voastră. " Un, ^oia.
«au
Adică era dotată cu onix fi diamant pe post de arme fi cu o <3 ^
mulţime de lucruri încântătoare pe care cei de la Daedalus le n,. r
-Ce
scorniseră În atâţia ani. . ^r .
A*, nu Uni rtspunde I. întreba,,. a replic. Dawson.
Nano
-o ti înlrini p<
oprii În UI- un». u»l duble de oţel. hra clar câ uşa principal» S a Intor» puţin spre n«|ļj_
'Z,„ pama oart de când o cum»,«ea,n pe femeia asta. am in ochii e. ceva cc nu mai văzusem niciodată
Fnci
¡¡T* oţel n-au deschis larg. cu un scrâşnet metalic, dând biw«li un tunel duminat şi pc cineva care stătea in mijloc. Cu mâinile bipate in buzunarele unor blugi tociţi şi rupţi.
Kat a tresărit de uimire, lovindu-se de mine.
— Era şi timpul să veniţi. Chiar mă plictiseam. Luc a începui si se legene pe călcâie, zâmbind larg. Dar am impresia câ lipseşte unuL Nancy.
Nancy s-a încordat şi a respirat adânc, pe nas.
— i)ee a plecat cu luxenii. E controlată de ei.
Un Luc i-a pierit zâmbetul de pe faţă.
— **Ei. asta-i** nasol.
.Nasol* nu era nici pe departe cuvântul potrivit, dar eu nu «tuşeam deloc si pricep ce era aici. Am clătinat din cap, cu
- Ce dracu se intâmplă aici. Luc? Ha ridicat o sprinceană.
- * ar li mai bine întâi un .mulţumesc"? Ce zici? Până la ^ eu v a ^lvat fundul, nu? Chiar mi-ar plăcea să pri-
mulţumire. Poate şi o îmbrăţişare. Intr un fel. simt

uii ^ " Brth? D»w&°n a tăcut un pas in laţâ. părând si ^nc ^IT.. ChU ,C0l0i ,U1 Că i ar fi păsat Tc r°g-

' k'* ivi;; * *rêlp"^ Uc> scoţând mâinile din buzunar.« »ici. **Sunt convins că unul dintre .. oamenii** g Jknniur l Armentroui ăştia minunaţi - a făcut un gest spre soldaţii in unifo ^.J' faţa uşii -. despre care <

:hiar nu ştiu ce misiune au. * & >"

ducă la ca.

Dawson a dat să se întoarcă, iar unul dintre soldaţi s-a ap, piat. M-am repezit la el şi l-am luat de umăr. " ' „¿i

- Stai puţin, am intervenit eu, înainte ca fratele meu si „ " la sănătoasa. De ce naiba ai adus-o aici, Luc?

1-a revenit zâmbetul.

- E bine-bine-foarte bine, Daemon. Nu e cazul să faci pe Hulk cu cineva. Sunteţi în siguranţă aici. Nancy nu va fi o pm- ** ■ no blemă. Nu-i aşa? a intrebat-o el pe femeia care îşi ţinea buzele strânse '

După cum arăta, ai fi zis că are înfipt ceva extrem de incon- fortabil într-un loc stânjenitor.

Faptul câ nu a răspuns nu m-a liniştit, dar chiar dacă ar fi fegrijont, spus „nu", tot nu m-ar fi convins. Nu am făcut nicio mişcare. ¡anişori Nici Kat nu s-a mişcat, în schimb Dawson era gata să facă peAmres maratonistul. wl Solda

Luc a oftat şi a ridicat mâinile. * traci

- Uite, nu e nici capcană, nici test, nici experiment. Şi Ar- | i, cher e aici. De fapt, ne aşteaptă, şi sunt mai mult decât dispus , sâ vă explic totul, dar n-am de gând s-o fac aici. Cu atât mai q^ mult cu cât înainte de a veni voi am descoperit nişte pachete de^ Lunchables. şi am de gând să fac un bulet delicios cu $unci şi ^ caşcaval pe biscuiţi. «*!,_

M -am uitat fix la el.

- Ce? Sunt acolo şi biscuiţi Oreo. a replicat el. O chestie ts,„ mişto de tot. I Pij^

- Doamne, aveai alăla potenţial, a mormăit Nancy În«* . \ Luc şi-a întors spre ca ochii violeţi şi i-a vorbit încet, m * ^ noi aproape câ nu-l auzeam. , ¡H

- Şi tu chiar mă calci pe nervi. Nu cred că îţi doreşti asta.

j » r, .ia aia nu s-a făcut albă ca hârtia la S. eilrimi-am da. scama că observase.

^'iJalea dc Lunchab.cs au V Capri Sun. a adăuga, Ăştia de la Lunchablcs nu se mcurcâ ^ Torice aş fi &cut sau orice hotărâre aş fi lua. in chpa UZ era un risc. iar cu l.uc niciodată nu ştiam ce e. Nimen, Ked că ştia. Singurul lucru cert era că nu prea aveam de

Mi-am fixat privirea pe el. _ Dacă încerci să ne păcăleşti, jur pe. - Tată. pc Fiu şi pe Sfântul Duh că o să mă omori sau ceva, m-a întrerupt el. Am priceput. Şi cu

toate că nu par destul de ingnjorat, să ştii că sunt. Deci, copii, acum putem să ne punem in mişcare?

Am respirat adânc şi mi-am luat mâna de pe umărul lui Daw- son. Soldatul l-a aşteptat. Nancy s-a dat la o parte, permiţându-le să treacă. Nu îmi plăcea asta, dar el nu avea decât un gând - Bethany. Nu a întors nirio clipă capul. La fel cum făcuse şi Dee.

Când m-am gândit la sora mea, am simţit o greutate pe wneri. am respirat iar adânc şi am luat-o pe Kat de mână. Ea «tâns mâna imediat, strecurându-şi degetele printre ale

--amspus. Să facem şi asta. Prin tunel Z d" ^ răSuCU P* călcâie- Am Pomit Locul io a?PUıUmp

ce Dawson se dusese în partea 8t0a"^ uşi inchr r IMCA dC Zona 5L Coridoare largi. O nt, c t Un

ciuda< miros de antiseptic.

^ aid decât cu ceila Hi luxeni. Cel toate chestiile lui, îl cunoşteam

.Jennifer l Armentrout Luc a deschis o uşă dublă şi a ,¡nu,,0 C11 trat după

el şi, aşa cum spusese, in «piu, ^
pe masă şi cu mâinile sub cap.
Când s-a închis uşa după
intrat, mi-am dat si
f e inlămPlă ceva ciudat |„,,„,.
femeia asta nu circula decât însoţită.

— Eşti teafăr, a spus Kat uşurată, după care mi-a dat drum,, la mană şi s-a îndreptat spre masă. Am fost foarte îngrijorată

Archer şi-a dat picioarele jos şi s-a ridicat. În clipa urmi- toare, a strâns-o pe Kat în braţe.

— Ţi-am spus să stai acolo. Dar tu, nu, n-ai vrut să mă asculţi. S-a uitat la mine peste capul ei: I-am spus clar să rămână acolo

Luc s-a strâmbat.

— Pe mine de ce nu mă îmbrăţişează nimeni? Toată lumea l-a ignorat.

Vocea lui Kat era înăbuşită.

— Trebuia neapărat s-o fac, înţelegi?

— înţeleg. Dar, fir-ar să fie, fato, putea să se termine nasol, i-a răspuns Archer. Putea să ne ia naiba pe toţi, şi după aia cine mă mai ducea pe mine la Olive Garden să mănânc gnsuie de-alea interminabile?

Kat a râs, dar râsul ei era cumva gâtuit. Am rămas pe loc. încercând sâ mâ conving ^mî aia nesuferită pe care o simţeam venea de la o indigest*. la gelozie. Sigur nu era gelozie, fiindcă Archer nu se comp
Nancy,

CUtnechiar trebuia s-o îmbrăţişeze aşa de mult? * aşa de ii, da. Cam da, trebuia.

!! A^'r^ câ eşti gata să cazi din picioare. De ce nu
SW Mpârca într-adevăr epuizată când s-a lăsat pe scaunul ăla
nlianl de metal. .... „„?

_ Ce se întâmplă, băieţi? Cum de sunteţi toţi aici, şi cu ea. Archer s-a aşezat pe scaun, după ce mi-a aruncat o privire. -UndeeDee?

M-am aşezat şî eu lângă Kat, simţindu-mă tot mai încordai. După ce m-am aşezat, am văzut tensiunea de pe faţa lui Archer, parcâ i se aduna în ochi. -Ea...

Am clătinat din cap, neştiind cum să explic ce s-a întâmplat

El şi-a încleştat pumnii pe masă.

— Nue... nu epierdută, nu?

— Nu, a spus Kat. E altfel. Cum s-ar spune, joacă in cealaltă echipă.

Archer a deschis gura, dar apoi s-a lăsat pe spătarul scaunului Şi a închis-o la loc. Nu imi dădeam seama cam cât ştiau ei din toată povestea asta, dar nu aveam de gând să vorbesc îna- wu să afi" ce naiba se întâmplă aici. M-am întors spre Luc şi am ridicat o sprânceană când l-am cum îşi pune tacticos şuncă şi brânză pe biscuiţi.

— J-e se Întâmplă aici? am întrebat eu.
de bră„!«nCy eSăsC poarte fr,«nos, a spus el, împingând felia
^nză mai spre mijloc.

^fiS* UC Şi Părea că e 8ata si sPar8ă «va. «mo,ifrCdC ^ ă dacă ar fi după mine. acum toţi aţi

Nu înţelegeam. În timp ce I nc a ft aplecat spnr r*

- Si ricemci (icvar dr^nţxnt pe al ci. a »pus Lut ţi »., »p^)(^ alt Nv-uil Nu-i prea Inimos Nu e crva in ; a» „ | * " bag nasul I>ar. asfa-i viaţa ***

Asta nu clarifica nimic. K«t s a apropiat dc mine.

Cum aţi ajuns toţi aici?

Am reuşit si mi întorc la cabanl Şi dup* ce. un pm, tit lui Luc ce s-a intimplat la magazin, ne am gândii .1 „ cazul si plecăm, a explicat Archer. Dar nu am mai i>ut timp ci a apărut Dacdalus.

Buzele lui Nancy erau acum o linie subţire. - Şi-a imaginat ci ne-a prins. Luc a pus un turn baciul Oreo peste biscuitul garnisit cu brinzi şi şunci şt. truc. au s« pirut chiar greţos. Dar ... a continuat eL

Ai **spus ci o ti faci ceva in legiuiri cu asta. a** sp» **t". uitându-se la Nancy, care nu zicea nimic. Cio** ti gitett"0 **dalitate de a ne descurca cu Daedalut.** Ai gisit **ccta***

Sunt o pertoani care are multe relaţii, a spu»U». c» plini de porcini. Când ne au spart uşa şi Nane* * ultn* ® ca&i ca şi cum era cea mai tare din paiva/e. i am artoi -w multe rdaţu am eu.

— Cum? am întrebat cu. cu ochii U Nam> ^ ^

— (Jim ţl-ain spus, fiecare are un cikii J h» ^Ţ*(ISwt Nancy e foarte evident. Luc a InlijX paiul in cutia d< 1

C
CN
i
/

apoi a continuat: Singura chettic din lumea aria ^
şi pentru care şi-ar arunca toati familia În laţa ta»-"

** «re un câlci, al taOparlțit*
L»« ** u h» m4n⁎.n ^ ^ ⁎ ^din,r
¡^ «spatideon^ „fuiideongin'
Tjjrt c* cri mai mulţi dinirc hibrizii ţi originii mai l* iarr vau dus ai ca să vă recuperczc pc voi. nu suni «Kiniaţi dr i rai amoniul primii la Dacdalus. a spus Ar ; jinihn dar tir* veselie. Cei loiali, in fine... tiNmerodţi. a şuierat Nancy. Voi ştiţi dc cât limp a fost jk <-« w cultivim ceva aşa de loial şi aşa de verificai -Ova> a ridicat vocea Kat. Vezi. asta nu c in regulă cu ii fi originii nu sunt ceva. Sunt fiinţe vii, care trăiesc

u înţelegi. Nancy i a aruncat lui Kat o privire întu- L Niciodată nu ai creat ceva.

I? Numai fiindcă ai forţat două persoane să lacă d pe care apoi sâ-l iei lu, nu inscamnă că ai creat ceva. ir lui Kat te strânseseră dc furie. — Nu eşti tu mama lor. Tu nu eşti decât un monstru pen-
^ laţa Lui Nancy a trecut fugar o expresie care semăna cu

® ar fi. pentru ea ei înseamnă enorm, iar eu ştiu Nam» ,muţi , explicat luc. înghiţind şi ultimul biscuit. • wfcta. spune |e ce voiau să faci barosanii. -Un«strtosdemargmea mcs.,
; mi s-a cerul să desfiinţez proiec- i¢p,ii Kat dar cu dat seama ce

Mi *-a spus si abandonez programul ţi m di«rUB explicat Nano *

O, Doamne! a murmurai Kat

Am închis ochii. S* desfiinţeze. Si distrugi «o» (M tk, vinte, primise un ordin de la cineva aflat pe o ireapu m«, ca ca in lanţul trofic si ştergi orice urmi a programul.»

— Ţi-au spus d i omori?

Ea a dat din cap. expirind zgomotos.

Spuneau ci ar fi o contestare plauzibili. Ci lumea nu tre buie si atic ci noi nu numai ci ştiam de existenta acestor forme de viaţi extraterestre, ci mai şi lucram cu ele de zeci de am

- Doamne! Mi-am trecut mina peste frunte. Nu numai pe copii, nu? Şi pe luxenii iia care erau acolo de bunivoie Pe aia care vi dideau voie si faceţi teste? Şi chiar şi pe cei care nu fuseseri asimilaţi după standardele voastre?

— Da. a rispuns ea.

- Sigur, nu era o problemă pentru ea si-i termine. În torul, sunt dispensabili, cel puţin dupi ea. Dar originii? Luc a cliunai uşor din cap. Asta nu putea si faci.

Am ridicat o sprinceană. Femeia aia chiar avea pe undeva, prin piept, o inimi? Luc a început si rădă, citindu mi gândul

- Nu. Daemon. nu are inimi. În sensul ci nu t-a ataşai ca o persoană oarecare de o clasă plini de nişte ciudaţi m*i. dai bizar de adorabili, ba nu voia si se piardi rezultatele muntu eu aşa ci i-a luai din Zona 51 fi c-a gindit U i ascundă

Dar nu i-a ascuns? a întrebai Kat. dandu şi pirul dupi ureche.

El a clătinat din cap.

fi

S

— Cum am mai spus. am al naibii de mulle relaţii. Şnu unde sunt şi ştiu cit de mult Îşi doreşte Nano- si »e intoarci la ei
■ , . t.vite âst«, presupunând ci o si "<
rt toţii in viaţi. , ...Nuncv
_Aja cum *m "C1" 11 li lm ,.»«ritat degetul.
Î^Nancy ştie că dacă ne atinge măcar ,, u.iâ într-un tel care să mâ enerveze *
o afişa întotdeauna .-a pierit
ţi daci se
Ti^ţa obişnuiţi pe care o afişa întotdeauna ,-a pieri, . masei. S-V apleca, in faţă. cu ochii lui viole,,
rindea diamantele, când Nancy s-a întors spre el
|„ clipa aia l-am văzut pe acel Luc care era în stare să-l tacă * un om matur să faci pe el. pe acel Luc împotriva căruia nu ni-aş dori să fiu. iar acel Luc avea o faţă chiar înfricoşătoare
■Tştje că aş avea grijă să-i omor pe toţi, unul câte unul, a spus el, cu o voce joasă. Iar dacă oamenii mei nu primesc un semn de la mine, adică dacă nu voi putea da telefon la timp, o să moară cu toţii. Şi după aia Nancy n-o să mai aibă nimic. Doamne, Dumnezeule!
Kat se uita cu ochii mari la puştiul ăsta ca şi cum nu-l mai văzuse niciodată.
Nu aveam niciun dubiu că Luc era capabil să facă asta. Oricât de urât sau dc nedrept ar fi fost, ar fi făcut-o, dar în acelaşi timp nu-mi venea să cred că i-ar putea lăsa pe copiii ăia din nou in mâinile lui Nancy.
Si mă întrebam dacă ea chiar crede asta. Pe de altă parte, avea de
~ "c ce n-ai omorât-o, pur şi simplu? l-am întrebat eu.
ayem nevoL de m * " Archer« Cel
a sPerăm ci ST'' U« r0C SigUr in C3re Să Stăm Pină-
^''Pcvoide^ la n U PCntrU .otdeauna 'lVebuia să vă a imervenu LUC-
c? a întrebat Nancy.
o floare, s
11 chiar

On«^-m»''ot nu prea înfricoşător.Archer s-a uitat la el calm.] | ^ _ Era destul dc greu să luptăm cu atâţia lu^n, .
asta, ne am făcut frate cu dracu. 1 n cl|ip« | »¡jf
— Pc bune, chiar cu dracu', a râs Luc.; (fi M-am lăsat pc spătarul scaunului ţi mi am treţut ^
prin păr. Se pare că Luc o ţinea pc Nancy in lesă. |m, „^ -'
prin cap o grămadă de chestii. 1
— Şi acum? a întrebat Kat, atrăgându-mi atenţia. Trtb^^ s-o îndepărtăm pe Dee de ei.
Asta m-a făcut să-mi doresc să-mi tatuez numele ei pefrunt
— Şi trebuie să ne gândim cum putem să oprim toate astea, ' si... «iit»
Şi asta m-a făcut să-mi doresc s-o încui undeva, într-un du te!* lap, de exemplu.
— Ce trebuie acum e să vă odihniţi şi eventual să mâncaţi, & a întrerupt-o Archer, uitându-se la mine. Amândoi. Asta e j attsp prioritatea. «tmp
— S-au întâmplat nişte chestii. Nişte chestii pe care sunt ¡tea convins că Nancy de-abia aşteaptă să vi le povestească, dar nu _ i acum. Luc s-a întins spre ea şi a bătut-o uşurel pe mini. ca pe j
un copil. Dar acum vrea neapărat să vă spună ceva. I ^
Nancy a strâns nervoasă din fălci. a^
Am rânjit. _ p
~ Mă îndoiesc că poate să-mi spună ceva care să mi ">- ¡^ tereseze. ^
— De fapt, a spus Luc sacadat, cred ci asta v ar interesa pe ^ tme şi pe Kat.
Kat s-a încordat.
-Ce mai e? i ^
— Spune-lc, s-a **întors** el plin de încintare spre Nancy. **când** a **văzut** că **nu** vorbeşte, vocea i s-a înăsprit. Spune-'e

I
O
A:

adevărul.Opaaţv
F oh* Am onM" rtom*tU*
Oft _ A*v»n«id«r«
- burcii" strinw
mie nu ml plăcea deloc situaţia
I m „Ujh ţi ţi * îndreptai spatele
I "pa' ___________1« Dacdalus s a lucrat la multe seruri
ta-«, dcMffl van.inta de succes. iar in anumite cazuri. S a ^ ,,„„ Luc, care i-a zâmbit vesel. Succesul » a do- ^ lii in tinal un eşec Am avut. de exemplu, serul Daeda tas pr carr i l-am administrat lui Beth şi lui Blake şi aşa mai
tjg « început d respire precipitat auzind numele jigodiei ¿»speram ca a. um putrezeşte intr-un colţ de iad. Mă enerva ■pfcşhşMMOţaie a numelui ăstuia in prezenţa ei. Kat il omo
ihc te legitimi apărare, dar eu ştiam că şi acum o afecta asta. M - Apm. desigur, a fost serul Prometeu, a spus ea, cu ochii qpnaţL ui un copil care a găsit ouăle ascunse de Paşti. Serul P« tiir am administrat oamenilor care au suferit mutaţiile de
PoBl VTC1 Să spui oamenilor cărora ne-ai obligat tu să le «■»cor. muiaţii, am înfruntat-o eu
^■»eru; Prometeu a io« administrat *voluntarilor* care au «•OL TS * h•bri7•i_r dln
care 8 »Pi«""! ultima sene de
W ulm•hju mă
««r * U*rVCn C4nd eram noi acolo, tocmai tăceaţi
¡SKr*'^
^H^ 1lCunL 0amCn C8rr a sufer.t ^cidental k au primit serul ăsta. Nu e vorba de

cei cărora Daemon le-a produs mutaţii acolo, ci de cei ca tine sau ca Beth, oameni care au fost vindecaţi de un luxen.
Eram complet derutat.
— Deci făceaţi teste cu serul ăsta pe oameni cu mutaţii forţate?
— Am mai spus, erau *voluntari*, l-a corectat ea.
Şi eu eram gata să mă ofer voluntar să dau un picior in ca-
— OK. E o informaţie foarte interesantă, dar total inutilă pentru mine.
Pentru prima oară de la încântătoarea noastră revedere, pc buzele lui Nancy a apărut un rânjet.
— Serul Prometeu e diferit de serul Daedalus. Datorită lui, omul care a suferit mutaţia, hibridul, nu rămâne legat de luxen.
Am lăsat capul intr-o parte.
— Aşa...
— Când tu ai vindecat-o pe Kat şi doctorul Michaels ne-a anunţat că e bolnavă, nu am folosit serul Daedalus.
Kat a înţepenit.
— Ce? El a spus...

— TU ai impresia că el ştia ce îi dăm noi?

Ochii ei întunecaţi se fixaseră asupra lui Kat.

— El a crezut ce i-am spus noi şi gata. I-am dat serul Prometeu, şi pe ăsta ţi l-a administrat ţie.

Privirea ei s-a îndreptat din nou asupra mea.

— Acelaşi ser pe care l-am administrat celor cărora le-ai produs tu mutaţii.

— Nu. M-am aplecat în faţă. N-are nicio logică. Când Kat a fost împuşcată...

— Ţi-a fost rău. Ai crezut că o să mori? O, scuteşte-ne de dramatismele astea! s-a strâmbat Nancy. dându-şi ochii peste cap. Asta pentru că adevărata ta legătură cu ca e **la** nivel

14«

OpOTi\it

S iul cu I" C» »1 cum ar

^^Tbravo ţie. dar cu chiar eram pe moarte.

—^nridiNtVX tc simţeai bine, dar dacă ca ar fi murit, tu u**, in continuare- Te fleeai bine. Viaţa mergea mai departe. Dr n**-a,** a,uns până acolo pentru că, evident, a vindecat-o

akanevi

Kat a scos o mică exclamaţie de uimire. **M-am** ndicat in picioare. Aveam impresia că se clatină po**deaua** cu mine. Mi-am strâns genunchii. Mă şocase complet, nu mi venea să cred ce spune. **Nancy** a respirat adânc.

- Vieţile voastre nu sunt legate aşa cum credeaţi voi. Dacă unui dintre voi moare, celălalt o să simtă - o să simtă totul, pani la uiuma suflare, până la ultima bătaie de inimă da^ V» «1 care credea că o să moară va începe iar să respire şi

«nuna lui iş, V, „lua bătăile.

C \RIROI UI II

.\..\>.-. ;vvtttvţt « fa* «raiwMt a«u|m« iumdIia. nkiunul nu«

«W ;V*M »uhr ,». \|MI\ Aluiucwm Ii« limit* Hl min. În

saw s.wnrntarra kw

c iwum supra tnrtiv«t, »cInvAi ira În ten Inamul •WA s;wiic Nancy. În turul lui I><*\ und« erau num a ţi |>iu trn. d*ok lu« «y«* inn (HlevĂrcqniml «aupca lui N»m> *» or ne Mu num Mttorul tf*B tcrauuM **IW-awo era itnmnăl**

^^ * ¡i. m un |s»,vu Inaimé J. « ne » ottdurt U nmcra »»"ri \ Uiui * un I« o ţ| apoi « de»» hl» ». Mi« U «•» r4»punv |>„, irnvirr, n « .im*» nkiunul dlnlr» «...•

■■uMpr vwp

,n,«Mnr 1ă .a|>4,Hl pvtulul Iii .41« ■ ' vat>, * , an, tniiw^pi j,n veva, .Ui /Amin ml »«'

- ; '- Ul.lu.Beih.Ai.lA.xhc, ,,.«,.. ....

•»ui *à nu Impiciih

VV — m4m,Ir |„ podi P faţa " drigiUf»

,------- ^¿J-l. Imul era lo«r'«" r*l'<l »• ce.n inele

fc.«, pomuiUate. Jar privire» **Il cr. limpede** *V*

hm pair **»i vi vid.** • spu» ca. **punindu** ţi mAna

r^» Am m* ím de Ingniorati
p*H nimic. a spus Dacmon. uitindu se U fratele
^D«* li «vW! bt fati pe Italele **lui şi pc Beth. care pirea in** jjl 4,,n c| india

tensiune.
_ Şi «a sunteţi bine'
n^in * dat din op ţi sa aşezat lângă ca.
_ , fost deia consultată de un medic aici. În bază.
i rtapum ci ţi i-a prins in mână genunchiul. Sc parc că au otpetKiiU J> domeniu.
Destul de ciudat, dar presupun ci Mdtae
Itictnon ı ı aruncat o privire lui Archer, apoi s-a uitat la htfa
- Doctorul s-a purtai frumos cu tine?
- ha - doctoriţa Ramscv - a fost chiar drăguţă şi a spus ci in tine ca sarcina evoluează normal. A spus ci trebuie si ■» odihnesc ţ> si încep si iau vitamine.
A tioM o pauza şj apoi a aritat cu mâna spre o comodă. Pe "tT4u ,m cu«» mari. la fel ca cele pe care voiam să le luăm eu « Archo E» nu-» urmărit privirea.
Iţi mdţumex ci ai plecat atunci din ca&i. Ai riscat toarte llw nou
de. pentru ci În prima (azi nu im am dat cu mine Am ridicat din umeri. Mi-ar fi plicul si reuşim ti ţi le şi aducem.

!• mare chestie. m a corcclal I >aw«on. Ui ţl Archcr pute,« «A... S a întrerupt. văzându-l pe (ratele lul încordat. În linc ştiţi ce se putea IntAmpla.
I>ar nu s-a IntAmplât, nu? Archer s-a rezemat de uş*. cu mAlnile încrucişate la piept. I'ână În urmA ne am descurcat
Suntem toţi aici, a spus Beth, apoi a lAsnt capul În jos, IncruntatA.
Bine, aproape toļl. Dec nu c. îmi pare rAu... tarc rAu.
S-a uitat spre Dacmon, care acum rămăsese cu ochii lipiţi de peretele din spatele patului.
— O s-o aducem şi pe ea, am spus eu şi, la naiba, trebuia s-o
Numai că trebuia să vedem cum.
— Deci... Archer şi-a dres glasul. Aţi aliat dacă c băiat sau dată?
Schimbarea subiectului nici nu putea să vină într-un moment mai bun, şi pot să jur că obrajii lui Dawson s-au îmbujorat puţin.
— Nu ştim, a spus el, Intorcându-sc spre Beth. Ţi-a spus doctoriţa ceva de vreo ecografic?
— Săptămâna asta, a răspuns ea, culcându-şî capul pe umă rul lui. Au spus că vor să facă o ecografie. S-ar putea să fie prea devreme ca să se vadă.
Pe faţa lui Archcr a apărut un mic zâmbet.
— Dacă c băiat, ar trebui sâ-i puneţi numele Archer.
Am inceput să râd.
Dacmon s-a întors spre origin.
— Ar trebui si-i pună numele Dacmon.
— Daemon 2.0? Nu cred că lumea ar face faţă. Dawson a râs încet, clătinând din cap. Pe bune, n-am avut timp să ne gândim la aşa ceva.
Nu, a confirmat ea. Dar presupun că va trebui.O/**'
.„camerJ ,t
^u num-»

tai cupidon« «L comerăat
ide
uită d
loviţi d'
părut ca
seama'
mine Ş»"
noi păream aşa
Archer încet-
Daemon a mârâit:

a adăugat el

._ ieşi afară din capul ei! Archer a râs.
_ scuze. Nu mă pot abţine. ciŏr0văiască,

ID^ CLPI« . . d i n c o n d u , . , n , r - o încăpere care îmi amintea mult prea mult de cele din Zona 51. Aţa de mult. încât nu mi-am putut reţine fiorul pe care l-am simţit alunecându-mi pe şira spinării.

- În baza asta e, efectiv, un oraş, a spus Archer din uşă. Case. şcoală, magazine, chiar şi o policlinică. La etaj e cantina. V-am luat de acolo nişte dulciuri şi le-am băgat în dulap.

Daemon a dat din cap, uitându-se prin cameră, privind ** televizorul montat în perete, uşa care ducea la ba.e unici dulap ţi masa de metal

- ^ * se .Sir aia mea de ^urcat
N»
55«

0 Policlinică ¡naorA ****

M-am aşezai pe marginea patului şi mi re mă durea. Nu puteam să mi-l imaginez ol" ı'"" ***** LCva. Nu pentru că nu credeam că ar putea s-o7 *

simplu pentru că refuzam să cred că ar face ° Pur *
Archer a ridicat un umăr. LUC 6 în StarC de 0rice+
vorba să obţină ce vrea. Din fericire pentru noi toţi, pe n0?n dacă t
vrea in v,aţă^S-a desprins de cadrul uşii, adăugând: Sunt mul, de discutat. O să trec mai târziu pe la voi.

A dat să plece, dar dintr-odată mi-am adus aminte de ceva.

— Stai. Aţi adus ceva din lucrurile noastre aici? El a dat din cap.

- Am adus tot ce mi s-a părut important, inclusiv hârtiile alea.

I^

Hârtiile alea. Am respirat adânc, nici nu îmi dădusem seama că îmi ţinusem respiraţia. Hârtiile erau certificatul nostru de căsătorie şi actele noastre false. Deşi căsătoria nu fusese, practic, legală, pentru mine şi Daemon era legitimă. — Mulţumesc, am spus.

A dat din cap. Apoi a ieşit din cameră şi a închis uşa dupa el. Am rămas atentă, să aud eventual cum se încuie, dar nu s-a auzit nimic şi m-am relaxat. Daemon s-a întors la mine.

Credeai că o să ne încuie aici. nu? I-am prMt faţa frumoasă, întârziind puţin asupra umbrelor palide care ii apăruseră sub och, Archer şi in

^zz^^fr...........

_ Cred *ci* oricinc are Încredere in cineva e puţin nebun am uitai la el cum se plimbă prin cameră, oprindu-se in b, dulapului i. inspectând sertarele, apoi masa. A ridicat o mină şi J'-a trecui degetele prin valurile negre de păr. În fie--ar* eesl se simţea încordarea.

[1] Cum ştiam că probabil se gândeşte la sora lui. mă durea sufletul pentru el. Ştiam foarte bine cum e să pierzi pe cineva care. de fapt, nu e pierdut. Nu trecea o oră fără să mă gândesc la mama mea.

_ O s-o aducem înapoi pe Dee. Deocamdată nu ştiu cum, dar os-o facem.

El a lăsat încet mâna jos, dar umerii lui s-au încordat când s-a întors spre mine.

— Dacă într-adevăr suntem în siguranţă aici, ai părăsi locul ăsta ca să intri într-un cuib de vipere pentru a o salva pe sora

— Chiar poţi să mă întrebi aşa ceva? Ştii că aşa aş face.

Daemon s-a apropiat de mine.

— N-aş vrea să te pui singură in pericol.

— N-am deloc de gând să stau deoparte când tu o să pleci s-o cauţi.

A zâmbit cu un colţ al gurii, şi era uluitor cum un simplu zâmbet putea să mă dea aşa peste cap.

— Nu m-am gândit că ai sta deoparte, iar eu sigur nu te-aş aici. Unde merg eu, mergi şi tu, şi viceversa. Nu scapi de mine aşa uşor, nici măcar pentru puţin timp.

— Mă bucur că suntem de acord in privinţa asta.

Pnma oară după multe zile când eram singuri şi pu- jorbi deschis între noi.

Şi, uitându-mă la el, mi-am dat mai e ceva care îl frământă. în afară de sora lui. Cu

Nu cu mult timp în urmă, Daemon ar fi încercat să mă probeze, dar cred că ac

:ă acum ştia că asta nu merge.

Era

«amacâatitea chestii strrsantr pe capul nostru. ar fi (ml ca ţi cura ^ ' (tuia acul În carul cu lin

— CfcM-am întrebat

(Vhti noştri i au întâlnii, ne am susţinut privim H cu am imcput aâ respir precipitat tVhil ila de smarald. cu «vrdelr acida mlrnv irral. mi iu captat mereu atenţia Oaemon er» trumos U modul imposibil. dar frumuseţea lui venea din „t» rio». «Ic dedesubtul pielii lui. car* nu era forma lui reali , h«r din adâncul fiinţei lui. Când l-am virat prima oarl nu mi-«m dat teama de «sta Acum ştiam mai bine.

Genele lui dese s-au lisat in jos

Mi gândeam la ce spunea Nancy despre **ser. despre** **DOI** IVsprc noi. ci nu suntem conectaţi aşa cum **credeam?**

— Da

— t bine. totuşi, am spus.

A ridicat privirea şi cu am zâmbit. Nu ştiam ce si cml. doar ci aveam impresia ci faptul ci vieţile noastre nu erau legate trebuia si fie o veste buni şi ci asta nu schimba cu nume reiaţi* g

Adia. **nu** mi **înţelege greşit.** Mi **enervează** ci **Nancv** ne **a minţH. ci a experimental pe mine ceva aţa de nevgur. dai e OK Şuu ci pot ti calletc ţi eu vreo** ciţiva. ci **pot** ac **.**

cet* **Suna. dar lu eşii mai puternic decât mine fcu** tuni mm

- Nu eşti tlabi. Kal N-ai lotl niciodată slabi. atei uaaone. nui dup* mutaţii ^

Mulţumetc. dar cred ci ţiii ce visau a spun Ita »i fim rwhţu (i„d e «ort* de o l„i*i eu tuni o posari. tnlr o anu t

nuti mituri Nu pol.oduc l* iiesArvi. rtmdci obnoc I*. n» \

- Am laţele*

Şi-a Imul din m«u mâinile prin pir, încruntat. M am uilal atent la d u că înseamnă, m-am gândit că n-o .. Că nu va mai trebui să-mi fac griji ci not trăi nicio zi liră tini

ci m-aş face dacă n-ai mai fi. Şi nu încerc să transform povestea asta într-un rahat gen Romeo şi /ulieta, dar acum îmi dau seama câ sunt şanse să se întâmple aşa, iar chestia asta… mă sperie ca naiba. Pe bune, Kat.

Am clipit des, ca să-mi înăbuş lacrimile, şi i-am prins obrajii in palme. Simţeam sub degete înţepătura uşoară a bărbii.

- Şi pe mine mă îngrozeşte ideea că ai putea să nu mai fii. S-a aplecat şi şi-a lipit fruntea de fruntea mea.

- Ştiu că e o veste bună şi ştiu că e stupid. Ar trebui să-mi fie frică de moarte în general, dar..

- Ştiu. Am închis ochii şi mi-am lipit buzele de gura lui. Hai să nu murim niciunul, bine?

Rasul lui uşor mi-a gâdilat buzele.

- Îmi place planul ăsta.

- Tu n-ai să permiţi să mi se întâmple ceva, i-am spus eu, upă ce m-am retras, cu mâinile pe umerii lui. Şi eu nu am să

Permit sâ ţi se întâmple ceva ţie.

a mea›3 SPUS e1f Privindu-mă. Apropo de asta,

- Obosită. Nişte zahăr ar fi bun.

ce credeam
carea ta. sau

^TL'ir MhârUl îmi *Cea bine d«P* ce
"a Prins de şolduri şi
t,°0i's« <£t n âdUCă «i?te Mhâr ** vine

a aşezat pe pat, lângă mine. -a tras la pieptul lui.

respiraţia.
-Oh!
Răsul lui înfundat m-a făcut să mă cutremur. f #
Maia

-Cefaci? '
Când şî-a trecui mâna peste coapsele melc, mi s-a tăia,
_ Nu ştiu dacă mă crezi, dar nu am gânduri nepotrivite 4 ^(T0»1
spus. '
Am întors capul spre el şi l-am privit cu sprâncenele ridicate. ¡013
Zâmbetul lui seducător îmi înmuia inima. &
— OK. Nouăjnouă virgulă nouă la sută din timp mă gân- ¿ps dese la ceva care ţi-ar înroşi vârful urechilor. *
A strâns buzele.
— Mda, bine. Sută la sută din timp, dar de data asta am motive absolut întemeiate să te ating. - ^
— îhi. Mi-am lipit capul de obrazul lui. Apoi i-am simţit ta118a mâna sus, pe coapsa dreaptă. Ce faci? hainele, dai
— Am grijă de tine. ridicat braţ
Căldura care iradia din degetele lui mi-a cuprins coapsa. oprit să-mi
— Nu e nevoie de asta. E doar o zgârietură. m scos ni
— E o rană in toată regula şi ai şchiopătat întruna de când ^ s-a întâmplat. Trebuia s-o fi făcut în elicopter, dar eram prea ocupat să te ţin bine, ca să nu te arunci în carlingă.
- Nu m-am comportat chiar aşa de rău. Am zâmbit obo-¡¡^ e sită. Dar îţi mulţumesc pentru asta. Mi-a fost teamă că o săd^ * vomit pe tine.Vi
- Mă bucur că n-ai făcut-o, a răspuns el sec.V C" « După ce durerea surdă din coapsa mea a rămas doar amin- p^
tire. am vrut să mă îndepărtez, fiindcă ştiam că vindecările as- ^
tea il epuizează, dar nu mi-a dat drumul, ci s-a săltat de pe P»<.A
« faţa mea. Când a pus picioarele pe podea, m-a ridicat m >

^al la cl cu ochii mari.
-r^lncon,^ " j „»ncle dese. dar cu i-
fel
m-a lăsat inia cea din baia pri
it şi singură
¿JJST.minte C ar fi cazul si facem o bai. pirii.M' 4"'
uni Hţnrafs^esân^şcaUa
Era adevărat. Iar eram plină de praf şi desânged
AnUntra' într-o baie surprinzător I
n fata căzii. Nu era la fel de mare c^M * 11 dar iot mi se părea de o dimensiune anormală. m*A aprins luminile, s-a întors spre mine şi mi-a făcut s< « degetele M -am dus spre el. A zâmbit.

_ Mai aproape.

Am mai făcut un pas.

_ Ridică mâinile.

Eram gata să-i spun că sunt capabilă să-m hainele, dar nervozitatea m-a făcut să-mi înghit cuvintele. Am ridicat braţele şi el mi-a scos bluza ruptă de trening, apoi s-a oprit să-mi netezească părul, înainte s-o arunce pe jos. Nu a mai scos nicîun cuvânt in timp ce îmi desfăcea nasturele sidefiu de la pantalonii pe care apoi mi i-a tras uşor jos.

M-am sprijinit de umărul lui ca să-mi păstrez echilibrul în am picioarele din pantaloni. Simţeam o ai cobora din obraji până în picioare. Chiar pornii spre baie. cu mic zâmbet in colţul

fuseserăm împreună de mai multe ori. tot mă simţeam Nu prea de Poate pentru că el mi se părea fcfcfate«tlmP = CU aVCam Un COrp foarte uman„ P'in
Pieptul cu mâinile, i
351 dea drumul la
apă.

•^tafeuil^"'mbrăcâminte a ajuns pe podea, iar eu stă- ■fiW!"«"Perită. iar el era complet îmbrăcat. Mi-am
timp ce el s-a întins peste mine
Aburul fierbinte a umplut imediat camera. El ţi-a îndreptat spatele ţi mi a sărutul uţor obrazul, ftcându-mi vi mi

N-am vărul niciodată un tip care si se dezbrace aţa de re pede ca Daemon ţi. până să-mi dau seama, m am trezit cu ochii în pcctoralii lui bine desenaţi. Privirea mi-a alunecat pe abdomenul bine lucrat, ţi apoi mai jos...

Mi-a prins bărbia cu două degete, orientându-mi privirea spre ochii aceia de un verde intens, care păreau să aibă dedesubt o strălucire albă.

— Ochii sus, altfel o să mă simt ca un bărbat-jucărie. Mi s-au îmbujorat obrajii, dar am râs.

— Cum zici tu.

HI a tras draperia de la duş şi mi-a făcut cu ochiul.

— După tine.

Nu mai făcusem niciodată baie cu un bărbat. Evident. Dar chiar dacă aş fi făcut, nu cred că s-ar fi putut compara cu un duş făcut împreună cu Daemon Black.

îmi tremurau mâinile când am păşit sub ploaia caldă a duşului. În clipa următoare era şi el lângă mine, şi dintr-odată cada nu mi s-a mai părut chiar aşa de mare.
Mâinile lui mă atingeau delicat, abia le simţeam când m-a întors cu spatele spre duş. Am ridicat capul, respirând precipitat. Mă aşteptam să mă sărute sau să facă ceva care să-mi înmoaie genunchii, dar nu a făcut asta.
S-a uitat in ochii mei, apoi mi-a adunat cu grijă şuviţele de păr de pe umeri. Pe urmă m-a prins de braţe şi m-a lăsat uşor pe spate.

M-a îmbrăţişat, strângându-mâ la piept, lipindu-mâ de el. Am strâns tare pleoapele, simţind brusc un alt fel de emoţie. Era un val intens, care depăşea nivelul fizic, şi cum mă ţinea aşa, strâns lipită de el, am ştiut că şi el

simte la fel.hrJ,r?« ftrrima. I» cuvintc. Când ş... lipit obrazul dc "U Îul im-u. nu s-a" ¡nniu.a. gcnunchii. iar cl a reuşii cumva C r » lineascA Şi «îai mult dc el * toamne. cât il iubeam! Eram la fel de Îndrăgostită de el ca clipa cind ani priceput ce înseamnă senzaţia aceea arzâ- ¿«e. ce înseamnă atingerea lui pe care o simţeam ca pe un şoc

<*h™ etagreu să privesc în urmă şi să mă gândesc la cât timp pierd uscrâm, încercând să ne împotrivim sentimentelor pe care le aveam, luptându-ne între noi. Era greu, mai ales acum, când viitorul părea groaznic de scurt, dar nu mă puteam concentra acum la asta, pentru câ eram împreună. Nu conta câte ore. zile. luni sau ani ne mai aşteptau - aveam să fim mereu

Genul âsta de iubire era cel mai important, mai important decât o planetă întreagă plină de extratereştri psihotici şi un

Am stat aşa mult timp, ţinându-ne în braţe, înainte de a profita de duş. adică de a-I folosi aşa cum se cuvine. Dar o baie cu Daemon era in fine, o baie cu Daemon. în final, am ieşit din cadă, ne am şters şi apoi am pus pe noi nişte pantaloni de "CTmg 51 blu2* de bumbac uriaşe, care pentru Daemon nu mlî'" alil de UrıaŞeı Tricoul alb cu care se îmbrăcase se ¿u* Pi un,er" lui Pe fiecare pătrăţică de pe abdomen.

^ZZ?*^ ™ ^chiar dacă nu se întâm"

Am gâsit un ni® ii descurc piru| Şı mam a*ezat in vârful patului să-mi "n canal dc " ""ıP W Daenlon 3 dat drumul la televizor pe 14 lângă' arUnCat telecomanda la Picioarele patului şi

Mi-a luat pieptănul din mână. — Dă-mi voie să fac eu asta. M-am strâmbat, dar el a început să mă pieptene la televizor, am văzut un alt oraş in ruine, apoi nu m"8 vi

uitat. Nu voiam să mă mai gândesc la asta. fiindcă nu t ^ i </*
e mama. unde sunt prietenii mei şi cum au trecut prin 2"nde I *
vestea asta. a P°- ^it.
Daemon se dovedea surprinzător de priceput la descâlci. . părului. lul

- Există ceva ce nu poţi să faci? l-am întrebat eu.

— Ştii şi tu răspunsul.

Am zâmbit. | 0'

După ce a terminat de pieptănat, am simţit că mă împunge uşor cu pieptănul în spate. M-am uitat la el peste umăr, cu | Cu sprâncenele ridicate.

-Ce?

El s-a aplecat şi m-a sărutat delicat. Vârfurile ude ale păru- I toate a lui lui mi-au atins obrajii, el s-a apropiat mai mult şi m-a sâru- An

tat apăsat, până când inima mea a început să bată repede. _ (

Mi-am lipit mâna de pieptul lui, în dreptul inimii, simţindu-i ritmul, acelaşi ca al meu. Am ridicat capul şi ni s-au întâlnit privirile. Am ajuns cumva întinşi pe pat, eu lungită cu spatele la el. ^

— Nu mi-am terminat vindecarea, a şoptit el, cu o voce^ înfundată. q.

Degetele lui mă mângâiau încet pe tâmplă. | m

Am închis ochii şi l-am lăsat să facă ce vrea. În fond. asta îl făcea să se simtă bine. Dar căldura vindecării s-a transformat" Vţ dintr-odată în altceva când degetele lui au coborât pe braţul -q meu. pe sub tricou, peste abdomen. Nu mai era nimic între| ^ pielea lui şi a mea.

— Ai folosit mult Sursa.

JSfixat pe abdomenul meu, iar degetul lui mic ^euiat pe sub betelia pantalonilor.

'"1 Cred că eşii epuizată.

~ degc, s-a strecurat pe sub betelie, iar eu nu mai eram

^^'SrenTa'mea era concentrată pe mâna lui - pe greutatea şi căldura ci, pe poziţia ei exactă.

— Kal? _Mmm?

Vocea lui era joasă şi blândă.

— Am vrut doar să văd dacă ai adormit.

— N-aş putea să fac asta.

O clipă n-a mai spus nimic.

— Ştii la ce mă gândeam?

Cine putea să spună, când era vorba de cl? -La ce?

— Mă gândeam unde să ne ducem când se vor termina toate astea.

Acum jumătate din palma lui era sub betelie.

— Ce o să facem.

— Ai vreo idee?

— Am o mulţime de idei.

M-a cuprins brusc fierbinţeala.

— Sunt convinsă.

Oaemon a Început să râdă încetişor, rotindu-şi încet dege- ™ arc pe abdomenul meu. __ ii * Bindeam si mer gem la facultate. _ c mai fi racul,ăţi după ,oate astca?

«•Piriţu"1* * d⊕Uă deBele au coborât mai jos, tâindu-mi ^^cecreiiasu?

- Simplu. M-a sărutat pe obraz ţi a continuat: Daci e cev ce m-ai învăţat, ccă oamenii sunt rezistenţi, mai rezistenţi^ cât specia mea. Indiferent cc se întâmpla, merg mai depa. Aţa că nu pot si cred că nu vor mal exista facultăţi. slujbe.* toate astea.

M-am hotărât să intru în jocul lui ţi am zâmbii uţor.

— Cred că ar fi bine să mergem la facultate.

- Parcă ziceai ceva de Universitatea din Colorado mai d. mult. a spus el, strecurându-şî degetele mai departe, spre sud, motiv din care toţi muşchii abdomenului meu s-au încordai Ce zici?

îmi aminteam când vorbiserăm despre universitate şi cât de îngrijorată eram că din cauza ei ne-am putea pierde relaţia. Parcă trecuse o veşnicie de atunci.

— Ar fi perfect.

— Sunt sigură că le-ar plăcea şi lui Beth şi Dawson. Dae- mon a făcut o pauză, apoi a adăugat: Şi lui Dee.

— Da, şi ei i-ar plăcea.

Mai ales dacă ar fi pe acolo şi Archer, numai că mai întâi trebuia s-o facem să-şi vină în fire.

— Poate... poate aş convinge-o şi pe mama să se mute acolo.

— Normal, a murmurat el, şi mi-am muşcat buzele până la sânge când a reuşit să-şi strecoare genunchiul între genunchn mei. Trebuie să fie şi mama ta acolo, fiindcă acolo o s-o facem.

Am deschis ochii mari.

— Hmm, nu prea cred că mama vrea să fie de faţă la aşa ceva.

Râsul lui Oaemon parcă mă gâdila.

— Nu te mai gândi la prostii, Kat. O să facem o nuntaa ^ vărată. Cu tot tacâmul - cu domnişoare de onoare, ca er

u rochia albi şi frumoasă, cu ceremonia. Şi cu o pe-

m cuvinte. M-am lăsat prinsă

AW ÎÎneiC'ti adevăraţi' mama. care mă ajută sâ mă i0ftn rLhia "'ea gen Cenuşăreasa. Dee şi i-esa lângă lmbraU na«^n. Archer şi chiar Luc pe post de cavaleri de ^ Şi ap0i Daemon in smoching, da, asta era ceva ce aş f.

.tui să mai văd o dată

Apoi am face fotografii, şi la petrecere s-ar serv. friptura cu fcsume. Ar fi şi un DJ care ar pune nişte muzică destul de proastă, iar eu şi Daemon am dansa pentru prima oară ca soţ şi soţie.

Inima începuse să-mi zburde prin piept şi până in clipa aceea nu îmi dădusem seama cât de mult îmi doream toate astea. Mă comportam ca o fetişcană, dar nu-mi păsa.

-Kat?

— îmi place, am şoptit eu, simţind o apăsare în piept. Adică îmi place să vorbim despre asta. Pare aşa normal. Ca şi cum am avea...

onoa«'

trecere.

Cu toate.

Daemon s-a aplecat peste mine şi mi-a acoperit gura cu un sărut. Sărutul lui m-a pătruns până in măruntaie, ca şi cum mi-ar fi aprins toate celulele. -Chiaravem un viitor.

Pericolele au

Am încetai sâ mai gândesc când buzele lui mi-au atins din

mguraşi m-a lăsat uşor pe spate. Restul lumii, toategrijile şi le au început să dispară şi am rămas doar noi doi. Fă- eram copleşită de senzaţii, val. Şi când am revenit, l-am

Pe spate.

A pricepu! destul de repede, conturul trupului sâu a incţ put sA capete «cea lumini alb roşie, apoi şi a strecurat mâna pârul meu ud înainte de n şi lisa pleoapele În jos. i-am vi " ochii ca nişte diamante veritabile, şi expresia cumva uimii chiar daci. de lupt. habar n-aveam ce fac. Dar se părea ci I place, şi cred câ Si plicea nindcă mi iubea.

Mai tirziu, an, Mat unul lingi altul, firi si spunem n.mif I am mângâiat conturul buzei de jos şi mi-am ficui cura, n. întreb ceva care mi frământa.

— De ce te-ai dus cu ei când au venit? Ochii lui erau închişi şi faţa relaxaţi.

— Când au ieşit din pădure, auzeam tot ce gindesc, tot ce vor. La fel auzeau Dee şi Dawson. Ne-am conectat instantaneu Şi la început a fost copleşitor. Am vrut să mă duc cu ei.

A făcut o pauză şi a deschis ochii. Ne-am uitat unul la altuL

— A fost ca şi cum aş fi uitat de toate, în afari de ei. Ca şi cum deveniseră totul.

Nici măcar nu puteam să-mi închipui cum e asta.

— Acum îi mai auzi?

— Nu. Aud doar un soi de bâzâit în fundal. A tăcut o clipă, apoi: Nu e prima oară când se întâmplă asta. Când suntem mai mulţi din specia noastră, e dificil, ca şi cum ai auzi un milion de aparate de radio. De-asta nici nu ne plăcea in colonie. Când suntem mulţi, ne conectăm cu toţii, aproape că devenim o sin gură fiinţă, şi eşti influenţat să faci lucruri pe care nu ai vrea si le faci. Nu mai eşti un individ. Faci parte dintr-un întreg. Dar nu credeam că o să fie aşa de puternică legătura cu ei.

— Dar ai reuşit să te eliberezi, i-am amintit eu. pentru că părea aproape dezamăgit de sine.

— Datorită sentimentelor mele laţi de tine. La tel s-a întâmplat şi cu Dawson şi. evident, cu alţi luxeni care sunt legaţi de cineva, dar Dee... S-a oprit şi a clătinat din cap. Ce.

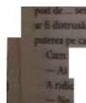
m «.nt »"«''> dcctl noi. Ş«lo câ «cum e evi-

^"-S^ ''''''''1'''' ....

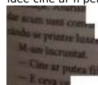
ZZu to" u " lnflI>''rr

«minte de pirtnţi. mei. d.rnupoţ a cred - N° ^Lupun ci no. nu suntem a»« ftindcâ an, stat + ^Toamcmlor 1 «P» *«» dt «-ntimente fi de penaM'. Kat. Sunt convins câ mai periculoş.

*Op**!»*

post de... ser
ar fi distrusă,
puterea pe ca
Cum
— A
A ridic
— Ne

obnrul cu un deget, tar el a întors capul şi
sâ nu aibâ şi un punct slab. totuşi. Totul în in punct slab.
Pacmon mi j luat mâna şi şi-a strecurat degetele printre ■Mirniefc
- fa tone coloniile există un senior care conduce grupul, i ngui ci şi pnntre cei veniţi acum trebuie să fie unul pe it. ceva. Regina stupului. Dacă persoana aceea ia nu i-ar opri, dar ar f. mai slabi, şi ar slăbi şi «i asupra celorlalţi luxeni.
•rfiDee
idee cine ar fi persoana asta? l-am intrebat eu. at un colţ al guni.

dar acum sunt conv
cându-se printre luxen
M-am încruntat.
— Cine ar putea fi?
— E ceva se

id a ascuns asta destul de bine, şi acum înţeleg «lluoriu lu, Sadi, a înţeles ci nu trebuie sâ divulge această a aia de Sadi. Habar n-aveam câ e origin, ci nu e singura care se preface, ascun-

n-«m observat niciodată până am plecat din " ven* după tine. Ciudat e câ niciodată nu amWH Iinnitir L Arminircîii
avui încredere În lipul Asta lira ccva În nereguli tud« u. am plecai mi a lis nişte chestii aiurea. Nişte che%n, c„f'' mi s au pirul ilogice, şi pc care nu le am înţeles Archer ne a spus ce c. Ştii tu, culoarea ochilor lăsat pe spate, oftând. Ethan Smith.

Am stat o clipă să-mi amintesc cine c.

— Este seniorul coloniei de acasă?

A dat din cap.

— Ochii lui sunt exact ca ai lui Archer şi Luc.

— Ce porcărie! am şoptit eu. M-am ridicat in fund şi mi-ans strâns picioarele sub mine. Dar dacă e origin şi dacă exista or • gini care l-au ajutat cumva să-i aducă aici pe ceilalţi luxem. întrebarea e de ce?

Daemon s-a uitat la mine.

— Asta e întrebarea de un milion de dolari, nu? De ce a colabora originii cu luxenii?

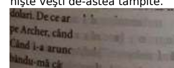
Capitolul 12

daemon

Kat avea o expresie de parcă o durea creierul.

Nu puteam s-o condamn. Fuseseră aruncate atâtea chestii peste noi, încât aveam senzaţia că am nevoie de o cască, la fel ca la baseball.

Toată treaba cu Ethan Smith mi se învârtea în cap cât am stat in pat, sperând să ne odihnim puţin înainte să apară Archer şi sâ ne mai trântească nişte veşti de-astea tâmpite.

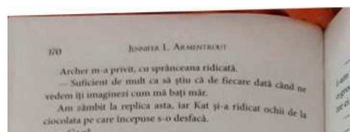

dolari. De ce ar
pe Archer, când
Când i-a arunc
bându-mă că

—iii-ain inc
! de mult citise din gândurile mele.

coiaoora luxenii cu originii? Asta l-am întrebat s a întors la noi cu nişte sacoşe pline de haine. ¡at lui Kat 0 ciocolată, m-am încruntat, între-

Îmi dădeam seama câ, deşi Kat stătea în braţele mele fără sâ spună nimic, totuşi nu dormea. Ca şi mine, era copleşită de toate astea. Când mă gândeam la Dee, îmi venea să mă dau cu capul de pereţi, aşa că încercam să înţeleg ce naiba putea să aibă Ethan cu invazia luxenîlor.

bestia e că asta era într-adevăr ;ntrebarea de un milion de

170 JENNIFER L. ARMENTROUT

Archer m-a privit, cu sprânceana ridicată.

— Suficient de mult ca să știu că de fiecare dată când ne vedem îți imaginezi cum mă bați măr.

Am zâmbit la replica asta, iar Kat și-a ridicat ochii de la ciocolata pe care începuse s-o desfacă.

— Ce e?

Nimic, am spus cu şi am Început sâ caul Intr o unde un găsit o pereche de blugi pe mărimea mea. Asta era enervant de ciudat.

înapoi la întrebarea ta. Cu luxcnii şi originii. Archer rezemat de masă şi şi-a încrucişat braţele la piept. Sincer, habar 11 am cc s-ar putea obţine prin colaborarea asta, in afară de clasica reunire a forţelor pentru dominarea lumii, bla, bla. bla

— Asta c un clişeu, am spus eu.

— Şi mult prea evident, a convenit el.

M-am uitat la Kat. Expresia care i se întipărise pe faţă in vreme ce devora ciocolata, de parcă ar fi gustat o gură de rai şi era gata să aibă un orgasm gastronomic, m-a făcut să regret că Archer e în camcră.

Zâmbetul lui s-a întins pe toată faţa. Şi m-a făcut să vreau să iasă dracului din capul meu. -Ştiai de Ethan? l-am întrebat eu, încercând să mă concentrez.

A clătinat din cap.

— Noi nu suntem ciudaţi ca voi, extratereştrii, cu creierde lipite, ca să ştim în orice clipă unde e fiecare.

Ultima oară când am verificat, parcă făceai şi tu parte din familia noastră de extratereştri ciudaţi, deci...

Kat a rupt o bucăţică de ciocolată şi mi-a intins-o. Am clâ- tinat din cap, aşa că ea a băgat-o in gură.

Deci nu l-ai întâlnit niciodată pe Ethan şi nici n-ai auzit de el? a întrebat ea." *** £rfndau "ost transferaţi la alic ba/c. Dacdalus are ·-*B ho» puternice in lumea asta. Daci doar câţiva din- 0grO* olabora cu luxenii. ar însemna că dăm de belea, """«n dai deja? am întreba, eu.

"" ¿^ ^ u,(e care e treaba. Noi pulcm să ne prefacem că oameni, luxeni sau chiar hibrizi. Putem să vâ citim Tu deja te ai fript cu unul despre care credeai că e f«n Poate cu doi. dacă Il punem la socoteală şi pe Ethan ăsta.

«ta înseamnă ci ai o problemă cu ce crezi tu că ştii sau ce i tu ci vezi. a explicat Archer. Să zicem că ar fi câţiva ori- ă. doctori sau cadre militare care chiar colabo- iL Ar însemna câ au un grup...

— Si ce facem atunci? Kat a sărit din pat şi a aruncat ambalau! la gunoi. Adică, nu putem să ne lăsăm aşa. Trebuie sâ fie cevideâcut.

Faţa lui Archer s-a crispat o clipă.

— Se face deja ceva.

Kat s-a oprit in mijlocul camerei, Iar pe faţa ei se citea ceva iatie presimţire urâtă şi speranţă.

-Ce?

Archer s-a uitat la mine, iar privirea aia mi-a spus că doar nişte cuvinte nu aveau cum sâ explice totul, şi am intuit clar că ■■eradeloc bine.

— Ce-ar fi sâ vă îmbrăcaţi şi eu vă aştept pe hol. a sugerat el.

r!! *indeŞUt Pumnii micu|'-

ce nu vrei sâ ne spui?

«mZ™ VrWU 14 Vâ Archer s"a dezlipit de masă şi

Khu Tl NUma' Câ e ccva ce ««• că trebuie sâ vedeţi

casă credeţi.

M-am ridic»! ţi am dai să-mi «ol pantalonii. Archer era tot la uţi. aţa ci am ridicat o sprinceană.

- Iţi propun să cam pleci, asta daci nu vrei si mă vezi in toată splendoarea.

Archer ţi-a dat ochii peste cap.

- Nu. mersi.

Eu ţi Kat ne-am imbricat repede, iar faptul că blugii i je potriveau perfect m-a făcut să plonjez iar in visul meu cu ochu deschiţi in care il pocnesc pe Archer, dar ea arăta bine, mai ea însăţi în blugii ăia negri ţi tricoul gri Pârul i se uscase in bucle moi ţi ai fi zis ci ne pregăteam să mergem să mâncăm undeva sau la un film.

ia să facem era aţa de departe de fantezia asta,

Mi-am încheiat nasturele de la blugi ţi apoi i-am întâlnit privirea.

— Eşti gata sâ facem asta, indiferent ce-o fi „asta"? A dat din cap.

— Aproape câ mi-e fricâ să văd ce vrea să ne arate, a răspuns.

— Am simţit. La momentul ăsta, orice e posibil.

M-am oprit lângă uşa inchisâ şi i-am întins mâna. Când m-a prins de mână, am tras-o spre mine. Am luat-o de mijloc, am ridicat-o şi am strâns-o tare în braţe.

Râsul ei frumos mi-a sunat in urechi ca ceva preţios.

— Mă striveşti.

— Ihi. Am lăsat-o jos şi am sărutat-o pe frunte. Indiferent ce s-ar întâmpla, nu uita de planurile noastre.

Mi s-a părut important sâ-i amintesc de ele. Când s-a uitat la mine. ochii ei aveau o nuanţă caldă de cenuşiu.

. jr

U

Ajorif
-Dup
A*" j atiflcu | maz"? amie-td Aidxrs | ^pa, acodofi! «nqtiu, ^«ifcoaa

Rl

»S \%

încât t<

— Planurile de nunti?

t^ "";',, fi. o si încep si mi gândesc la pl.nur.le f « ndK- rochia de nunti ,1 mi aşez în genunchi. « W*« »1. cind m-am indepirtai rirind de e^rii-S « Eţt« ^ de ^ *

""-Cum'

A d«inat din cap şiaînghiţit in sec.

— Gieudestipânit

Am rtnjil ii «m deschis uşa.

_ După tine. KaL

A hiat-o înainte, iar eu i-am tras o palmă uşoară pe tund, ort« flcut-o să sari in sus şi să se întoarcă spre mine. Mi-a nuncaî o pnvire urâtă, şi eu am rânjit, fără niciun regret. Lucruri de-astea mărunte din viaţă mă făceau fericit. Archer s a ftcut că nu observă, ceea ce însemna că preţuieşte mmnite pitii ale corpului său. Am mers in spatele lui pe hol, am coborât o scară şi apoi am luat-o pe un alt coridor. Li capăt or nişte uji duble de sticlă, in spatele cărora ai fi zis că e centrul de comandă de la NASA.

- Ce e asta? am Întrebat eu.
- txtct ce crezi tu că e.

Zâmbetul hii nu a ajuns până la ochii ăia ciudaţi când m-am ■lai urii U el.

- I centrul de comandă al bazei. De aici se face legătura cu «Aţi. cu rachete şi toate celelalte jucării distractive pe care le

^frecat la Ms. dar nu. spus nimic.

® «oln ta?'"' """ mani mrai 84-l văd pe Luc s,ând ^ » cocoţai'" '4'CU PWearele 'ncrucişate in dreptul glezne- ** minâ " * marEinea *»>ă a unui birou. Avea o cutie de ffţ ;infw>' ■■ - '

Am clătlnai din cap

NaflOi «» I" ff-pirtc, c u Patrie Uu^mcy^, el îngust. cu bļa încordaţi ta »1 cum toua» ^ ' Unul < a era un birbsl Imbrkjrt < u Mmi _

«Uļia nasturi ludoţl »1 ifiMg/vt. incit ti mi a c* '

lea ti constituie o problemă

Incâpcrea gemea dc militari, loţj cu câţu p. urechi , la ce naiba fâccau ci acolo. În lata mrjtuxoat^r t

uitat la noi când am intrai. Niriunul dintre «1 tu. ^^ ^ prins. Pe peretele din faţa lui Lot era un aramor r^rr ,-

M am uitat iar la bărbatul in urui'Trmi, cu ot - , „ de o(el ţi cu pirul scurt, şaten-deschis

— Cine i handicapatul ista"'

Kat a făcut ochii mari. iar Lut s~a intere spre ,vj. se ineaci de râs.

— Doamne, ştiam eu ci trebuie si (ie un tuaia ptntr. a te plac.

— lupiii! am mormiit eu.

Nancy nu părea amuzaţi când bărbatul l-2 imun ip» m cu umerii drepţi.

— Este generalul Jonathan Laton. u&ţerui cu ax na » portanta funcţie din Forţele Aeriene al Nancy sacadat, ca ţi cum ar fi dat pun» mai respectuos.

Am ridicat o sprânceană.

— **Cum si nu!**

Am fost nevoit tâ-l reconsider pe g Când şi**-a fixat privirea cenuşie &apn ochii lui ntcio picături de intare.**

— Ştiu că nu ai o părere prea- 8 vernului, a spus d i>ax pot w ir augur

suntem duşmanii tăi.

Opoziţie 175 Jgn păstrez dreptul de

a decide eu asta, am rispuns. ui

Pu, cate imi dideam seama, era un oraş marc, văzut din ^ Se distingeau câteva vârfuri de zgâric-nori ţi o pată al- bijtri» cut putea si fie un ocean

_ E de înţeles, a replicat el, atrigându • mi atenţia. Ar trebui să jpno ci n-am avut niciodată vreo problemă cu cei din specia ta.

_ w. eu nu am avut nimic cu specia voastră, am spus eu. Asa portă când ne-aţi răpit şi aţi inceput să faceţi experimente ¡»¿de cu noi. mi-aţi destrămat familia şi aţi devenit principala asasrTi saU in coastă.

Pe tata lui Nano' a trecut rapid o expresie îndurerată, dar

— Mulţi dintre noi nu au ştiut cu ce se ocupă Daedalus, ş na cam ii aduceau acolo pe luxeni şi pe hibrizi. În viitor se voi

— Ăsta-: unul dintre mahării care au dat de pământ cu Daedalus, a intervenit Luc.

§«-a încrucişat braţele la ceata, şi habar n-aveam unde dispar.« cutia lui de suc Privirea i-a alunecat spre Nancy şi un zamoet rece i-a apărut pe buze.

— Mi te pare un tip destul de tare.

— Sunt impresionat să aud asta, a replicat sec generalul, iar probtemeie V» *su> 1

t ^

Archer a semănat suspect de mult cu un râs. Poate câ « «asem de aceeaşi părere şi poate gândim diferit, mi s-a ei. şi ştiu câ nu pot sâ spun nimic care să compenseze pe care le-au avut familia ta şi cei dragi. După ce a la Nancy şi a adăugat: Cei responsabili Daedalus vor fi sancţionaţi

- «gura la eLStai puţin. M-am dus mai aproape de Kat - nu câ pi alunei stăteam prea departe, dar acum eram, practic, peste
E minunat ci tu personal iubeşti câţiva luxeni. dar de ce ^ ai avea încredere acum in noi? Şi de ce am avea noi w.?!
Generalul şi-a ridicat bărbia.
- Ştiu ci nu iţi imaginezi că tu şi fratele tău
, , "ssu"'eţ. singurii
luxem care au produs mutaţii persoanelor pe care le mbesc Mai mult, cred că Iţi dai seama câ există mulţi luxeni care foce orice ca sâ-i protejeze pe omul sau pe oamenii la care ţi" Ştiu câ legătura aceasta este mai puternică decât influenţa celor recent sosiţi. Ştiu asta sigur.
— De unde ştii? l-a întrebat Kat.
— Pentru câ aici, in bază, se afla şi fiica mea cu soţul ei, a spus el, uitându-se la mine. Şi, da, el e luxen.
Am simţit ochii lui Kat asupra mea când mă uitam la general. Nu ştiu cum naiba se întâmplase, dar dintre toate chestiile posibile, ăsta era cel mai şocant rahat pe care il auzeam. .Am început să râd. Nu mă puteam abţine.
— Fata ta e căsătorită cu un luxen? j ^ Nancy a strâns din buze şi am avut impresia câ o sâ i se
surpe obrajii.
— **Sunt căsătoriţi de cinci ani, a spus el şi şi-a** încrucişat ^ **braţele, făcând materialul bleumarin al uniformei sa i se ui ^ tindă pe umeri**
— **Fata ta e măritată cu un luxen** şi **n-ai nkio problemă cu , ce le făcea Nancy? Cu ce ne făcea nouă?**
Chipul lui Kat se aprinsese de furie. ^
El a privit-o lung, cu tristeţe. **amşw* **
— Aşa cum am spus. au fost lucruri pe care nu le^ ^
avea "oi încredere

Asta nu e o scuză, a spus ea şi. frate, mi-am | ^ **a sâ sară cu gura pe el.m ar fi vrui să zâmbească.**
Buzdc lui« ᵖᵗresUit 0,0,1 « CUm 3

t^ ci nu pot face nimic ca să schimb ce s a lâcul. dar ' n d „„ ^ va mai întâmpla niciodată. Şi vă asigur P°' a respirat adânc. Dar în clipa asta ne aflăm

ÎSTunui dezastru global fârâ precedent. Deocamdată nu l!âmâ gândesc la altceva.

_ Dezastru global, a repetat Luc şi a ridicat o sprânceana. Asta suni incredibil de dramatic, ca şi cum.

L a întrerupt un bipâit înfundat. A băgat mâna in buzunar şi şi-a scos telefonul.
A lovit cu tenişii în podea şi a sărit în picioare, cu o expresie concentrată.

— Am ceva de rezolvat.

S-a îndreptat spre uşă fără să se mai uite înapoi, cu mâna liberi încleştată în pumn şi telefonul bâzâind periodic. Nu-l mai văzusem niciodată pe Luc aşa de... agitat.

EOK, s-a insinuat vocea lui Archer in gândurile mele. Problema pe care o are de rezolvat nu are nicio legătură cu toate astea.

S-ai decât să mă crezi paranoic dacă iți spun că aici e ceva nasol, i-am trimis eu răspuns.

Generalul e În regulă, a replicat Archer, uitându-se la mine. 5» cum am spus, problema lui Luc nu are nicio legătură cu asta. d To•nu eram sută 'a sută convins, aşa că am luat-o pe Kat pe JJpi umeri, pentru orice eventualitate. Mă uitam când la ge- ". and la Nancy. N„-mi dădeam prea bine seama ce se "•Umpli aici de fapt.

~»edil.lt undee?am întrebat. Sergentul Dasher.

<Cr∗11› vedeţi pe monitor e oraşul Los Angeles. a explicat ge- ""^coto „ fost un număr considerabil de luxeni care au „mane. in general de oameni cu funcţii in guvern dnerse ponţu de putere. Au asimilat rapid ADN-ul ** oameni care au vârsta potrivită pentru a putea avea o fa- TZ Avem acolo oameni care ne-au ţinut la curent cu ce se ^fcnpli. dar. începând de aseară, am pierdut complet contro-

Ujmjul Nancv Asta ştim **până acum. Singurul oraş pe** care **■a** reuşit să-l protejăm de **luxeni este Washington, dar** invada**torii** pi adună forţe masive **in apropiere - Alexandria. Arlington.** Mount Rainier şi Silver **Spring sunt controlate de ei** apnnpe in totalitate.

Fa ar!

- Şt as ştim sa existe vreun origin **in Washington care sâ şi** fina **torţele** cu **ioxenii** invadatori, a **adăugat el. Speram să nu nun plan.**

JKNNIHJ» L ABMENTROUT

Umerii generalului s-au ridicai mull când a «ras aer adi in piept "c

- Evident, din acett motiv, posibilităţile noastre Wnl '<* limitate. 1

Archer sa desprins de perete ţi s-a apropiat de noi ca \ â cum s-ar fi aşteptat de la minesă fac ca toate alea, văzândjă " ' j se confirmi suspiciunile. mi

- Preşedintele Sutelor Unite. împreună cu secretarul d,

^REM™ aPirare 3U aPf0bat U« at4C dC Pr«bi »Upraora^ < M-am uiut fix la general.

- PEM? s-a mirat Kat, cu ochii mari. *

- Armă cu pulsaţie electromagnetică, sub forma unor bombe non-nucleare, a explicat el, şi am simţit cum mi se prăbuşeşte stomacul in picioare. Când bomba va fi detonată la | 1

arca nouăzeci de metri deasupra oraşului, va avea acelaşi efect I 31

ca o armă cu proiectil pulsatoriu, numai că pe o suprafaţă mai mare. Am estimat câ pierderile de vieţi vor fi reduse şi se vor limita doar la persoanele cu afecţiuni cardiace sau boli care pot fi afectate de un impuls electric de mare magnitudine. .. şi. evi- I 00 dent, oamenii care sunt conectaţi la aparate.

— Două minute, două sute zece metri altitudine, s-a auzit din faţă, după care s-a auzit o altă voce, prin radio, care anunţa j -n locafia. ^

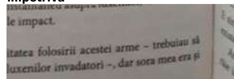
Archer era acum lângă mine.

- Majoritatea oamenilor vor experimenta o durere puter j, nicâ, urmată de o paralizie temporară, a continuat generalul

180

in timp ce Kat întorsese capul spre ecran. PEM va acţiona a o , ^ armă letală cu efect i--------------------h,bnnh∗ 1

originilor din zona < Mama mâ-sii! Pricepeam neces facă ceva împotriva

le impact.

itatea folosirii acestei arme – trebuiau să luxenilor invadatori –, dar sora mea era şi

_„.,<, sptijm ti nu in

™""" ",'!Si«i. aill o«"»!- ci> ii '»«"'■ ■ *"»

2? I

^ZT riiiva ca sâ-i salvăm pe cei mulţi.
„.«m întors cu privirea spre e< I^eput să tremure o clipă. înainte de a vedea şi mai bine tot ce mişca pe sol.

_ Nu face numai asta, a spus Archer calm. PEM a fost creată cu un alt scop Generalul a dat din cap.

- Iniţial, a fost creată ca armă de distrugere in masă cu pierderi minime de vieţi omeneşti. Arma distruge iremediabil orice dispozitiv electronic şi orice sursă de curent.

Mama mâ-sii!

Numai asta puteam gândi.

- Adică tot, a şoptit Kat. Adică absolut tot ce există in oraş... telefoane, maşini, spitale, comunicaţii... tot.

- Un minut, o sută douăzeci de metri altitudine.

- Practic, va trimite oraşul L.A. înapoi în Evul Mediu, a »pus Archer, privind fi* la marele ecran. Veţi fi martori Ia refăcea istoriei, a unei istorii care nu va putea fi rescrisă

~ N'u puteţi face asta, am spus eu clătina din cap.
citate N!!L POate Sunt oameni acolo care au nevoie de electri-
- fc^ri ^ neVm0Vaţ»care vor mur*- Nu se poate..
•f vocea
F 5"*ura vanam^1"*i2bUCn" **** C" och" aprin^ " *» de mii ° âVem Ca 0P'im Ca să mai ie stabiliza. Acum se

secunde. nu ave am cum sâ împiedic asta. Se întâmpla chiar n tata ochilor noştri.

M-am apropiat de Kat, cu ochii lipiţi de ecran, la maşinile care mergeau spre ieşirea din oraş. Poate erau şi luxeni in maşinile alea. luxeni buni şi luxeni răi. Poate erau oameni cu afecţiuni cardiace. Undeva, pe ecranul ăla, erau şi spitale cu oameni pentru care următoarea respiraţie nu avea să mai vina.

Şi apoi s-a întâmplat.

KA: şi-a dus mâna la gură când o explozie de lumină orbi :oare a tăcut ca imaginea de pe ecran sâ tremure o secundă sau deci înainte de a reveni. Totul arăta exact ca înainte, doar că acum nicio maşină nu mai înainta pe şosea. De fapt, nimic nu mai mişca şi...

Toc oraşul era in întuneric

.CAPITOLUL 13

KATY

0, Doamne, simţeam nevoia să stau jos, altfel cădeam.

Nu-mi puteam lua ochii de la ecran. Nu se intămpla nimic. Sigur că nu se întâmpla nimic. Milioane de oameni din oraş erau acum împietriţi. Şi câţi dintre ei aveau să-ţi revină? Câteva sute? Câteva mii? Nu-mi venea să cred că am fost martoră la aţa ceva.

Din difuzor a hârâit o voce care anunţa detonarea cu succes a bombelor PEM. Nimeni din sală nu a izbucnit in urale. Mă bucuram că n-au facut-o, pentru că altfel eram sigură că eu sau Daemon am fi ajuns să fim stropiţi cu onix in faţă.

— Iniţiez scanarea impulsurilor electrice, a anunţat cd care făcuse numărătoarea inversă. În două minute voi avea datele

Generalul Eaton a încuviinţat din cap.

— Mulţumesc.

— Luxenii şi variantele lor generează impulsuri electrice, a «plicat Nancy, dar eu ştiam deja asta.

De-asta erau aşa de periculoase armele PEP **Ş«** PEM

JENNIFER L. AR.MENTROUT Ne prăjeau la nivel mare

pului să. Era furios' £

aducea pe piele energie statică. Eram aşa de t

că Ştiam că nu avem prea multe opţiuni, dar asta > ^

Magnitudinea celor întâmplate depăşea cu mult pierderea de vieţi omeneşti. Ziua de azi, indiferent ce dată ar fi, va intra în neagra istorie ca ziua în care Oraşul îngerilor pur şi simplu *s-a oprit*. Nimic nu va mai fi la fel acolo. Toate reţelele electrice, toate comunicaţiile, toată infrastructura aceea complexă, care depăşea puterea mea de înţelegere, toate erau distruse.

— Nu există posibilitatea de a se recupera ceva, nu? am întrebat eu, cu vocea brusc răguşită.

Archer avea maxilarul încleştat.

— Ar fi nevoie de zeci de ani, dacă nu mai mult, pentru a reconstrui tot ce a fost, a răspuns.

Am închis ochii, copleşită de implicaţiile cuvintelor lui.

— Nu există semnale de activitate, a anunţat omul acela. (Nici măcar intermitente.
L-am simţit pe Daemon încordându-se şi mi-am lipit mâna de , pieptul lui.
Probabil că au pierit o mulţime de oameni nevinovaţi.
Şi era numai începutul. Ştiam asta. Vor face acelaşi lucru şi , în alte oraşe, în toată lumea, şi alţi oameni nevinovaţi vor muri, , iar lumea va deveni... la naiba, toată viaţa, aşa cum o ştiam ^ noi, se va transforma într-un tâmpit roman distopîc. aşa cum citeam eu, numai că de data asta va fi realitate.
M-am desprins de Daemon şi m-am întors spre gener Eaton.
_ Nu se poate să faceţi asta în continuare. ^
Ochii lui cenuşii s-au uitat in ochii mei şi mi-am o cam ce gândeşte: *Cine dracu'mai e şifă(a a:*
ta care are impresi

", Si „oate chiar nu aveam niciun drept.
'<• a lucrurilor eram un nimeni, o sim-
nu Puteam să stau acolo ftrâ să P» c^Z "¡"distrugeau, la propriu, lumea, oraş cu oraş. 1*»
de rfaţâ a milioane de oamen,, ca să nu
^ïTelpecareliucideticc.bombe,, am spuseu.cu Z, tremurătoare. Nu puteţi să mai faceţ. asta. 'decizia asta nu s-a luat uşor. Crede-mă. au fost şi vor mat ₙ multe ore fără somn, a răspuns el. Dar altă soluţie nu există. Daemon şi-a încrucişat mâinile la piept. _ Practic, ceea ce faceţi voi aici e genocid. Nu a răspuns nimeni, poate pentru că nici nu aveau ce. Chiar *era* genocid, pentru că bombele acelea aveau să-i şteargă de pe faţa pământului pe toţi luxenii. Archer şi-a frecat obrazul.

— Fraţilor, treaba e, ce altă opţiune aveau? Ştiţi şi voi la fel de bine ca mine că, dacă luxenii invadatori nu sunt opriţi şi originii care colaborează cu ei nu sunt puşi la punct, în câteva săptămâni vor controla toată planeta.

— Poate într-un timp şi mai scurt, a comentat Nancy, trân- tindu-se pe un scaun.

Expresia ei era la fel de impasibilă ca întotdeauna, dar mă întrebam dacâ nu cumva se temea ca locul acela unde îi ascunsese pe origini să nu fie prea aproape de oraşele care urmau să fie bombardate.

— Dacâ sunt implicaţi aici şi origini..., a început.

— Sunt, am spus eu, gândindu-mă la Sadi şi la seniorul de care imi spusese Daemon. Unii dintre ei sunt implicaţi.

ᴿ/?amii).
pentru a
or lui. iul acela.
it mâna d«
levinovaţi
şi lucru P
vor mu".
no?»³ⁿ¹
, aşa cu«¹ ■

— Privirea ei rece şi întunecată s-a oprit asupra mea. -Atunci chiar nu există altă variantă. Originii au fost «eaţt ca o specie perfectă, cu abilităţi cognitive mai presus de ale oamenilor. Originii...Am priceput, a izbucnit Daemon. Ochii îi străluceau ca nişte smaralde multifat

_ Poate dacă nu **te-ai fi băgat tu peste** mamaVaL creezi... Uc»«4.|

— **Hei, a mormăit Archer. Unul dintre ei stă chiar Daemon nu l-a luat în seamă.**

— **Poate dacă n-ai** fi făcut tu asta, **n-ar fi venit nici** lu^

— **N-ai de unde** să **ştii,** a spus ea, **ridicând din umeri. Ar'fi putut să...**

— **Dar ştiu că ei** colaborează cu luxenii, **a întrerupt-o d** Şj **nu trebuie să faci un** efort imens de gândire **ca să-ţi dai seama că e o legătură intre** ei şi sosirea luxenilor. Tu **ai mâinile mânjite cu rahatul ăsta, tu** şi Daedalus.

— **Ceea** ce e al naibii de ironic, nu crezi? a spus Archer şi, **când Daemon** s-a uitat sumbru la el, am crezut că o să-şi dea **ochii peste cap. în** mitologia greacă, Daedalus era tatăl lui Icar. **El i-a construit** lui Icar aripile cu care zbura, iar prostul ăla s a **apropiat** prea mult de soare. Aripile s-au topit, el s-a prăbuşit **in mare şi s-a** înecat. Cum ar fi, invenţia lui i-a adus moartea. **Ca şi lui Prometeu.**

Daemon s-a uitat lung la Archer, apoi s-a întors din nou **spre Nancy.**

— **În fine,** oricum aţi suci-o, voi aţi făcut mizeria asta. ^

- **Şi acum încercăm să reparăm lucrurile, a replica' ge** ralul **Eaton. Altâ opţiune nu avem, poate veniţi voi cu o soi**
la care nu ne-am gândit. g „
~ Nu ştiu, am zis eu şi mi-am apăsat tâmplele. Ac«nl nevoie de Avengers.
- Lasâ-i naibii. **Ne** trebuie **Loki,** a ripostai **Daemon** Generau,, Eaton a ridicat **o** sprânceană.
^

Adatin*tc

_ Există c< ne putem foloj Generalul I **[ors privirea sj** citeşte **gânduri**

prea încântat.

Când a vort s-a confirmat.

- **Asta e o r meargă.**

Daemon i-a ~ Bine, mă,

- **A, nu. Ar** *■*'■Plaurii

c& 141 b,ne- d'n păcate universul Marvel nu e real.

- Cnut să râd. pentru că eram gata să răd nebuneşte,

AW mC dar I am văzut pe Daemon clipind repede din ochi, ^vuÎ-ar fi pocnit ceva peste ceafă.

?a spus el, trecându-şi mâna prin părul ciufulit. Avem nevoie de ceva echivalent cu Loki.
- Chiar nu-mi dau seama la ce te gândeşti, am spus eu.
A clătinat din cap.

_ Există ceva de care ne putem folosi, de care ştiu sigur că ne putem folosi.

Generalul Eaton a lăsat capul pe un umăr, iar Archer a întors privirea spre el, atent. I s-au subţiat buzele, şi ştiam că îi citeşte gândurile lui Daemon. Nu ştiu ce citea el, dar nu părea prea încântat. Când a vorbit, cu o voce şoptită, parcă uluită, bănuiala mea s-a confirmat.

- Asta e o nebunie, demenţă de-a dreptul, dar s-ar putea să meargă.

Daemon i-a aruncat o privire criminală.

- Bine, mă, de ce nu îi dai înainte să le spui tu ce gândesc?
- A, nu. Archer a refuzat, fluturându-şi mâna. Nu vreau să-ţi fur laurii.
- Am impresia că i-ai furat deja, aşa că...
- Haide, am intervenit eu, cu nerăbdare. Spune-ne nouă,

or care nu avem abilităţi aşa grozave de citire a gândurilor.

uaemon s-a strâmbat intr-un simulacru de zâmbet.
nu au jh i U" Smgur lucru în fat a căruia luxenii invadatori absolut nicio apărare.
NăriS em A arma PKMıa comentat Nancy sec.
~ În af 100 fremă tau.

Ea a ţ chestia asta care distruge totul pe Pământ, discuţia a?, C, apuiı ""ându-se la monitor, de parcă toată când i-^ J a g ° ™ eaı Mă întrebam dacă s-ar supăra cinei
picior peste ceafă, din ii
-An*miU spusD
Am clipit încet din ochi cu, ~ Poftim? senzaţia că am cre| eru | ^

chiar deTeidr da, ori?,iUCÎe ^ -mi A ^Oarşuti de existenţa lor, asp^^^^

dacă n-ai văzut niciunu. în «alita^S ul^tt£ au plecat mai demult încoace, iar luJTi^K dţrecţ,a opusă.
Dacă au văzut vreodată un aL l a J cand erau copii.

Câţiva ofiţeri din sală, cei din faţa monitoarelor, se întorseseră în scaun şi îl ascultau cu mare atenţie pe Daemon.

— Eu aş fi fost mort după prima întâlnire cu un arum, daca Matthew...

A inspirat adânc, şi poate ceilalţi n-au sesizat expresia de durere care i-a trecut fugar peste faţă, dar eu am vâzut-o şi m-a durut. Matthew, cel pe care toţi trei il consideraseră un adevărat tată, îi trădase, iar eu ştiam că aşa ceva lasă urme adânci. . .,

_ Dacă Matthew. care era mai în vârstă şi cu ma. mult experienţă, n-ar fi fost acolo, acum eram mort. La naiba, multe ori era gata să mor până să învăţ să mă ^u ^ j

_ Arumii au fost creaţi de legile nebune * to în şah pe luxeni şi să se bată cu ei, a spus cu entua
Ei ^singurii prădători **speranţă,** dar

Am simţit că mi se aprinde in piept un ucar nu i-am dat voie să crească prea mult. eu
_ **Dar originii ar şU să** se lupte cu ei, am rp
r llnu suni mii de origini, a «pus Daemon.

■"¡¡SL* aţa repede pe luxenl cum si .ebgjjc»
O să cread» câ arumil pot fi o pro
mormăit eu.
"l^t c» u" col) al gurii, cu zâmbetul ăla al lul sexy ţi
*** ur Archer a** rânjit.
t *» ci **origini,** s ar putea să fie ţi mai aroganţi, a spus

•te RinieiBl de pe faţa lui Archer s-a şters.

_ u«u' Acum ar trebui să se audă vocea lui Morgan Free- fc o» spunând ceva gen „Punctul lor slab e ceva care se află hc am as eu ţi când am văzut toate perechile alea
ie ochi uitându-se la mine cu aceeaşi neînţelegere, am roşit O- £ din *RÂzboiul Lumilor* şi cred că se potriveşte perfect in

lui Daemon s-a luminat de un zâmbet sincer, şi, în i-am topit toată, cum făceam mereu când zâmbet aşa. fiindcă zâmbetul ăla era incredibil de rar.

- îmi place cum funcţionează creierul tău.

Vai. acum at privirea aia de lovită cu măciuca de care te itrrcfwi când eram in cameră la Beth şi Dawson. Cuvintele lui Archer pluteau În capul meu şi m-am făcut mică. Mi-am dres "»«a. umţind cum mi se înfierbântă obrajii:

- Chiar crezi că o să meargă?

lm ~ ^ arumi iU "t aici? s-a adresat Daemon generalului şi
^ Una dintre cele mai tari chestii care ne luase prin surprin-
ani, ăştia fusese faptul că Daedalus colabora cu arumii « m-I puni' fi abjecte.

Nancy „ strâns din buze.oraş în oraş. Ral naibii de
~ ?' voi eraţi mai pr^^T^ crun pe care le putem face. a T^oTj * ,
- Dec, de câţi ştim noi că sun afe ' ca discuţia s-o ia razna. am "»'*>>« eu. i,^
- Pentru noi au lucrat câteva aut»
^^«ATSSISSS

-Mulţi? s-a strâmba, Nancy, frecându-şi co palma. Toţi au plecat. N-ar trebui să ne surprindă. NU^M
mai loiale creaturi.
Mica scânteie de speranţă a început să se stingă, când a început Archer să vorbească.
— Dar încă se mai află aici, pe planetă.
— Şi? l-a înfruntat Nancy. Te duci şi îi rogi să ne ajute? Pe faţa lui Archer s-a instalat un zâmbet misterios.

— Eu, nu, dar cunosc pe cineva care datorează altcuiva o mare favoare.
Nancy şi-a dat ochii peste cap.
— Chiar dacă ai reuşi să-i convingi să ne ajute, tot ar
^Lo^eintredouăvârs^^
„a ceafa într-un coc mic. Stăt-n Ptoo^
Generalul Eaton a încuvnnţatchn CP **: ^ Ci» nui muin luxeni au aterizai În Statei,** Uni.,. |„ ccle f
hhc **t*" numirul lor find mal mic. Noi credem ci** cxpl,c,, 1 ¡¿¡n numiml **mare de luxeni care**
emu de**|a ,ici |,upi cu'm I «i** in **ultimele rece ore Ic am** moniloriral inişcinle O mare **I Zic dini»** luxeni
s au deplasat spre esl. cllre capiul» |)ici I bridde noastre se dovedesc a fi corecte, iţi vor reuni
forţele. I giciiiun»' astfel un grup apreciabil, a spus ea. uitindu ce spre I paemon i< Archer. Unii s-au
integrat deja in oraşele pe care iMin pierdut. dar daci am reuşi si ii lovim la Washington, am I itduce
considerabil numărul lor.
- Exact acesta e planul, a replicat generalul Eaton. ■ — Dar planul vostru e să aruncaţi o
bombă electrică, sau ! <je-o îi asta, asupra capitalei ţării, am spus eu, indeştându-mi fMUm
C — Ca si fim precişi, dacă intr-adevăr va apărea un numir l ove de luxeni. va fi nevoie de mai multe
bombe, a spus Nancy. Atit de multe, incit aproape toati suprafaţa statelor Virgima, ilarvi2nd şi chiar
coridorul I-81 din Virginia de Vest vor fi *ăectzu*
— Dumnezeule! am şoptit eu, cu ochii strânşi. : Acolo se aflau mama şi prietenii mei.
[r — Şi ce aveţi de gând să faceţi cu oraşele deja pierdute, cu Houston. Chicago şi Kansas City?
— În următoarele douăzeci şi patru de ore vor fi lansate b«nbe PEM.
» În **vocea lui se simţea emoţia.**

Oraşele acelea **sunt pierdute, domnişoară Swartz. Ma jWHatea luxenilor şi-au luat formă umana şi °amenn °°Bsideraţi de ei nepotriviţi au fost ucişi. Nu mai avem** »Ptoap« **deloc contacte de la surse in care P^u,em^nuL ,n d^te Mă rog pentru oamenii care au mai rămas, e> tarile acelea.**'^•«LA.M^KOUT
- Bine. o
¡1 pu.cm opri? , «'"«I«* n, „
«cdaţi lucru, dar ¿Z^T'"' ^ **
«»* tabere şi J ««*«•
ajungă de nelocuit? ^ «W J
de^ericani dezrădăcinaţi ş'p^^^^ne
Pe obrazul generalului Eaton a tresărit un muşclu - Credeţi că nu ne-am gândit şi la asta? Am început de« pregătirile. Chiar în timp ce vorbim, se lucrează la planuri pTn tru eventualitatea unor situaţii şi mai grave decât pierderea unor oraşe mari. Avem planuri şi pentru eventualitatea in care bombele PEM nu vor avea efect, dintr-un motiv sau altuL
Generalul a început să ne spună ce măsuri de precauţie se iau, cum sunt mutate computerele şi alte echipamente electronice valoroase în buncăre subterane, aprovizionate cu chestii nealterabile, şi a tot tocat aşa, până când am simţit că o să vărs.
Când mă gândeam că invazia luxenilor e naşpa. habar n-aveam. în realitate, eram chiar in pragul unei catastrofe
mondiale.
_ Putem să-i aducem pe arumi, a spus Archer. Sunt con
vins că putem să-i aducem. ^
Inima a început să-mi bată mat tare.
aducempearumi^Mâindoi^ar^^^
venea să cred când generalul ■¡Mtui**-"'
Era g*» <° pe individ, a„ m-am bucurai ci n am focut-o, fiindcă ar fi fost ciudai din
pum.el.de vedere.
_ Dar nu avem prea mull limp. Aven» şase zile, poale şapte, dup* care va trebui să apelâni la Pl-M, a spus generalul. Va rbiii să dau o mulţime de telefoane.
_ £ ridicol s-a ridicat Nancy, cu mâinile in sus. Nu pot să ^ ci vi gândiţi să le permiteţi ăstora să.
_ Ţi-ai uitat locul, Husher. Ca de obicei! a izbucnit genera hd Eaton şi s-a ridicat in picioare, cu spatele drept, emanând auioritate din toată fiinţa lui. Şi eu, ca şi preşedintele Statelor L nite. sunt dispus să găsesc şi alte tactici.
Generalul Eaton a continuat s-o muştruluiască pe Nancy, şi aş ti crezut că o să fiu fericită să văd asta, dar în final am avut un sentiment idiot de jenă la mâna a doua şi chiar mi-am dorit in clipa aia să fiu in altă parte.
Oaemon, insă, părea absolut încântat când m-am apropiat de el, in timp ce Nancy îşi primea perdaful.
Archer începuse o discuţie despre diverse variante în care aromii i-ar putea ataca şi ucide pe luxeni în mai puţin de cinci secunde, şi nu mi-aş fi imaginat niciodată că Daemon ar putea să participe la o astfel de conversaţie cu atâta entuziasm.
În cele din urmă, Nancy a plecat, probabil să se legene undeva. într-un colţ de cameră, şi să facă planuri de răzbunare, «r generalul Eaton s a apucat de dat telefoane. În clipa aceea Coniacul ni a anunţat că ar fi capabil să primească imense «•"'"aţi de mâncare. Uimiţi că pot si mănânc după tot ceea ce văzusem şi auzi- mi am apăsat stomacul cu palma şi am zâmbit mânzeşte <i băieţii s-au uitat în jos, la mine.
— Poate. Puţin.
— E mâncare la cantina de lângă camera cher. Parcă v-am spus. «Pu,
— Nu am avut timp..
M-am întrerupt şi am început să mă gândesc I u dezbrăcaţi care dansează, ca să nu mă mai gândX, ^ pentru care nu am avut timp. "»'ivu)
Archer a ridicat din sprâncene.
— Cum naiba?
Cu obrajii în flăcări, m-am întors la Daemon. în*, plec mai repede de acolo. înainte ca Archer să asiste laT* Z*
tacol erotic. P«' acolo şi
— Cred că mă duc să mănânc ceva.
— OK, a răspuns şi m-a sărutat uşor pe frunte. Ne vedem in - Î cameră.
M-am întors fără să mă mai uit la Archer. I-am lăsat pe băieţi - N
în camera de control şi am ieşit repede pe hol. Nu simţeam doarpriu. M

Şi o mai văzusem.când mâ dusesem cu Daemon şi... Blake, ca să ne AlUn.:l. I uc Era pe scenă, dansa superb, fluid, şi apoi a bă "^""Vn biroul lui Luc ţi el s-a încruntat de mama focului.
acum arăta altfel.
ot o fată ***umană*** frumoasă, dar avea sub ochi cearcăne ^ "te pomeţii erau mai proeminenţi, faţa trasă şi palidă, in'Un^aRa ei înfăţişare îţi dădea impresia de fragilitate, ca şî »' -^cut mari eforturi să stea în picioare. '"DC fapt, nici nu prea stătea în picioare. Luc o prinsese de e parcă s-o susţină. Nu trebuia să fiu doctor ca să-mi dau r^g ci suferă de ceva. Nu de răceală sau gripă, ceva grav. Ceva care îmi amintea de tata. E Mi-am muşcat buzele. Luc părea să nu fi observat că sunt acolo şi mângâia uşor braţele fetei
- De acum o să fie bine, i-a spus el. Aşa cum ţi-am promis. L Ea a zâmbit, cu un aer sfârşit.
B — Ai idee ce se întâmplă acolo? Nu cred că va mai fi vreodată ceva bine, Luc. L." _ Nu-mi pasă de asta acum, a replicat el, in stilul lui propriu. Mai ştii ce ţi-am spus despre medicamentul ăla nou? BP - O, Luc! L-a prins de încheieturi cu mâinile ei slabe şi palide. Cred că am trecut de faza în care mai poate avea ceva efcct. .
1 - Nu spune asta.
În vocea lui se simţeau forţă şi hotărâre. . - Va avea efect. Trebuie să aibă efect. Altfel îl bat.
Fata nu părea convinsă, dar a zâmbit, apoi s-a apropiat de el P ' a prins de mijloc. c"Lu.: a închis ochii şi a respirat uşor, cu buzele întredeschise.
Cear <î să intri in cameră şi să te odihneşti puţin. Nadia? Pjwras şi s-a uitat in ^ |a ea ^mbind. Mai am câteva ches- Şi pe urmă vin şt eu. OK?
m dat scama câ e perfect conştient de n " .nl a Părut râu că am tras ci in vedere nenumăratele situaţii in care ne-a spi^**'
Fata şi-a aruncat privirea spre locul unde eram' curioasă la mine. începând de la picioare şi când'"' foţă. am văzut din ochii ei mari că mă recunoaşte I ^ h secundă, apoi s-a strecurat în cameră. A**iito
Luc a închis uşa în urma ei şi s-a întors spre mine A , încă o dată şocată de inteligenţa care se citea în ochii violeţi şi ciudaţi, de expresia lui, care îl făcea să pară muk.2
— Cine e? l-am întrebat.
— Ai auzit când i-am spus pe nume.
— Nu la asta m-am referit. M-am uitat la uşa închisă, foi amintesc de ea. Era la club, dansa pe scenă.
El şi-a lăsat capul pe un umăr.
— Am ucis oameni numai fiindcă s-au uitat la ea, şi tu vrei să ştii cine e?
Luc putea face asta într-o clipă, iar pe mine putea să mi facă să cârâi ca un pui dacă ar fi vrut, numai câ voiam să ştiu ce înseamnă fata asta pentru el, şi chiar nu credeam că măva minţi.
Sau cel puţin speram.
Şi-a îndesat mâinile în buzunare şi a venit la raime.
— După tot ce ai văzut şi ai auzit, încă mai vrei sâ-l v tesc despre ea?
Mi-am încrucişat braţele. orice al"^
_ **în cUpa asta, mi-ar plăcea** sâ mă gândesc la **decât** la ce am văzut şi am auzit.
Atunci i
ea, şi totuşi
-E luci -N, Amr
gândesc.
«ătâi
Pe

A urmat un moment lung de tăcere^nP u atenție, apoi «-a rezemat cu umărul d__ Nadia abia a venit din Maryland. mai precis, din Hagers- wn. Am pretins câteva **favoruri** când am ajuns in baza asta. puștiul avea mai multe favoruri cuvenite decât avea un ju- y rftor de cărți **datorii.**

la _ **Evident,** am încuviințat.

■ 1 A zâmbit ușor.

_ o cunosc pe Nadia de vreo doi ani, am cunoscut-o când am vizitat pentru prima oară sălbatica și minunata Virginie de Vest. Fugise de acasă - abuzuri, un tată care te-ar face să vomiți.

În clipa când a terminat enunțul, deja mi s-a format in minte un scenariu oribil.

— Ce gândești tu acum nu e nici pe departe ce a fost în realitate, a spus Luc, cu o voce dură. Nu-ți face griji. Și-a luat răsplata intr-un mod foarte lent și dureros.

Mi s-a oprit inima când i-am văzut zâmbetul rece și sumbru. Nici măcar nu trebuia să-l întreb ce a făcut. Știam deja.

— Era mică și locuia pe străzi când am întâlnit-o, așa că am luat-o cu mine. Paris nu a fost prea încântat. La urma urmei, e un simplu om, dar... în fine, Nadia are ceva special.

Părea pierdut in gânduri.

— E iubita ta? Luc a hohotit sec.

— Nu. N-am eu norocul ăsta.

Am ridicat sprâncenele și nu m-am putut abține să nu mă gândesc la asta. Era îndrăgostit de ea. Dacă Luc mi-a citit gândurile, nu mi-a dat de înțeles că a racut-o.

■ ^în urmă cu doi ani și jumătate, au început să-i apară vâ- n pe corP' obosea imediat și nu putea să mănânce nimic. E cancer al sângelui cu o denumire din prea multe cuvinte «re nu contează. A îngustat ochii și a adăugat: Incurabil.

Am închis ochii.

— Luc... Îmi pare râu.

— Nu e cazul, a spus și. când m-am uitat din nou l privea fix. Tatăl tău a murit - mulți oameni mor d asta. Dar Nadia nu va muri. Știu

— Pentru ea ai vrut serul Prometeu.

De când o văzusem. începusem să pun lucrurile c

— Luc, ei spuneau că nu e bun pentru... capla<*p

— E bun pentru *unele* boli și pentru *unele* tipuri de N-au apucat să-l testeze pentru toate tipurile de afecțiu^ întrerupt ei și eu am tăcut. Cât de aiurea erau ăștia de la fc,' dalus. au făcut totuși niște chestii bune. Să sperăm că și âsu să fie un punct pentru karma lor.

Aș fi vrut să fie așa. Nu o cunoșteam pe fată, dar după ce pierdusem pe cineva din cauza cancerului, după ce pierdusem orice contact cu mama, știam cum e să ai o pierdere. Nu dispare niciodată, rămâne cu tine ca o umbră vagă, mai intime cată în anumite zile.

— Sper să aibă efect, i-am spus eu în cele din urmi

A dat scurt din cap. A mai trecut o clipă, apoi m-a întrebat

— Deci vreți să vă folosiți de arumi în lupta cu luxenii? Am clipit.

— Nu te plictisești niciodată să fii atoateștiutor? Luc a râs.

— Nici măcar o dată.

M -am uitat la el fară expresie. ^ ^

— E cam greu să-i pui pe arumi să se lupte, cred seama de asta, nu?

Am oftat. ,.. aecarearu"

— Știu. Archer a spus că știe pe cineva față s ^ sunt datori cu o favoare. Fac o presupunere că persoana aia ai fi tu.

c], râs din nou. cu capul lipit de perete, și arăta ca un ado- fLj^rtre se distrează pe holul școlii. ^^^^^^^^ hi Da exjștă un arum care imi e dator,

¡u yn ^mbet fermecător i-a apărut pe buze.

_ Și numele lui ar fi Hunter.

P.

t

CAPITOLUL
14

DAEMON

— Hunter?

Luc a oftat şi a repetat:

— Hunter.

— Nemernicul ăla care era la tine în club? Luc venise cu Kat în camera noastră, şi nu-mi plâceaddoc **povestea asta.** ᵈ

— Hmmm. Luc se bătea uşor cu degetul in obraz, uitandu-se la Kat, care se aşezase pe marginea patului.

— Erau doi nemernici acolo. El era unul dintre ei. Dea tu u fost...

— Ce nostim! am spus eu.

— Cam aşa. Luc a zâmbit şi s-a aşezat lângă Kat. Ştii wᵛ ʲ aia, milogii nu-şi permit să fie mofturoşi.

Am îngustat ochii.

— Eu nu sunt niciodată milogul. întrebat: q„

_ Băieţi! Kat şi-a dat părul după urecht ş. a ^

de ce nu vă place de Hunter ăsta?n prefăcut că mâ gân-
,ul rind. e arum.
dat peste cap ochii«
_ Şi în af
,, afară de asta? Mai trebuie ţi altceva? p^ru mine, asta era suficient să-l antipatizez cu înverşunare Luc a înghiontit-o uţor cu cotul.
_ Nu contează dacă ii place lui de Hunter. Arumul îmi e dator ţi. da ci e cineva care să ştie in ce gaură se ascund asasinii „oştri înnăscuţi. atunci el e ăla.
- Şi putem avea încredere in el? a întrebat ea.
M-am strâmbat. Să ai încredere într-un arum? Da. vezi să nu!
Luc nu m-a băgat în seamă.
_ N-ar îndrăzni să mă înşele, când are aşa multe de pierdut. Aveam o întrebare pe vârful limbii, dar s-a dus ca o amintire indepărtată. Mi-am adus aminte de femeia cu care îl văzusem la dub - o fiinţă umană. Era dar de tot câ cei doi aveau o relaţie, îmi venea să vomit numai la gândul ăsta.
- Am vorbit deja cu el, a spus Luc, întinzându-şi braţele deasupra capului, ca o pisică la soare. O să ne întâlnim cu el in Atlanta.
- În Atlanta?
Vocea lui Kat era plină de uimire.
- Şi cum zici să ne ducem acolo?
- Cel mai probabil cu maşina, a răspuns Luc şi a ridicat ' «mer!- ioanele nu mai zboară de când ET a dat telefon «Mi a doborât un axion comercial.
__ Si vedem. am Inccput eu ţi
ttnpnrm
D* P**" Nu «ram la curent cu ştirea asta. l * Jt +nU PrM 34 SUgera un ∗bor f* cenui neprietenoase. I 4cort d e eSa« dC«a»3 continuat el- E un drum cam de treizeci l f e l » i 0 s4 fic 0 călătorie ca lumea. Dar cu Hunter o să vi a|«opon . . la curse interne
Apoi a zâmbit, ca şi cum ceva l-ar fi amuzat in
le scrin.
- Deci c
mi-am dat seama că e un tip aşa de important.
— Hunter e important, dar nu cel mai important.
Luc şi-a întins picioarele cu o mişcare rapidă. Nu cred ci puştiul ăsta putea să stea liniştit vreodată.
— El e biletul vostru de intrare în părculeţul arumilor. Şt» unde îşi răcoresc ei picioarele. N-o să fie o problemă sâ-| convingeţi să vă ducă la liderul lor, sau la stăpânul lor, ce-o fi el.
Am ridicat o sprânceană.
— Problema e să-l convingeţi pe marele ştab. Arumii seamănă niţel cu voi. Le trebuie doar un lider, şi după aia sunt gata să se arunce în prăpastie după el. Luc a făcut o pauză şi şi-a frecat nasuL Nu-l cunosc pe tip. Am auzit nişte chestii despre eL
— Ce chestii? a întrebat Kat. El a ridicat din umeri.
— Nu contează.
Sprâncenele lui Kat s-au unit când s-a încruntat.
— Oricum, eu va trebui să rămân aici. Sunt destul desigur că e nevoie de prezenţa mea, ca să nu ne trezim că Nancy 6« ceva care să dezechilibreze balanţa universului. Va veni Archer cu voi. Vă duceţi amândoi, nu? Luc s-a uitat pe rând la noi. « dubii serioase că vreunul dintre voi va sta deoparte.
— Nicio şansă. ,„,i£at-*« Mi-am frecat falca. Treizeci de ore în maşină cu κ ^
^
putea fi interesant şi distractiv, dar cu Archer? Puie
sinucid. -„rhisâin«0»
lui în cl dacă er. termina Ciud Kat „ Ean-
^care "nii.a|1 . - E u

^dlr |

o să ne ajute Hunter să-i găsim pe arutnp N„ ia că e un tip aşa de important.Colţurile gurii lui Luc s-au întins într-un zâmbet larg, care .«a <i ceva sinistru în el.

JNu-ţi face griji. Nu e ca problema. În final, toată chestia cu «se va rezolva de la sine.

În dimineaţa următoare, stăteam la o masă dreptunghiulară, ae mi-a amintit de cantina şcolii. Nu prea ştiam ce să înţeleg de aici. Îmi era dor de şcoală? Nu chiar. îmi era dor de viaţa pe care o aveam înainte de toate rahaturile astea, când eram doar eu, pixul meu preferat şi Kat, care stătea în banca din faţa mea?

Mda. Câteodată.

Numai că nimeni nu se putea întoarce în timp.

Dawson stătea în faţa mea şi descărca omletă din farfuria lui in cea a lui Beth. Fata asta se hrănea în mod clar pentru doi, dacă era să mă gândesc la cantitatea de mâncare pe care abia o terminase, şi încă mai mânca.

Ciudată chestia asta cu sarcina!

Kat a şterpelit o felie de bacon din farfuria mea.

Ea n-avea motiv să mănânce aşa de mult, numai că-i plăcea mâncarea... şi baconul. A rupt zâmbind felia de bacon în două 5" mi-a dat şî mie jumătate.

— Eu cred că tu trebuie să stai aici, i-am spus fratelui meu, ■uânddin farfurie jalnica mea porţie de bacon.

Dawson se juca, încruntat, cu sticla de ciocolată cu lapte, tom la ce se gândeşte. Puteam să-l citesc ca pe o carte des- c «ă. scrisă cu litere mari şi ilustrată cu poze. ; "Ascultă, trebuie să stai aici, am repetat. M-am uitat în omU* 'a Beth'C8re Îşi încărcase furculiţa cu o bucată uriaşă de

Betha 6 "eVOie de tinC' E prCa Pericu,0S pe"trU Wne Ş'

ks-a uitat la mine.

~~ Nu e la fel de periculos pentru tine şi Kat?

— Ba da.

Kat s-a uitat la mine, muşcându-şî buza. încă nu le sp răm ce ne dezvăluise Nancy, că noi doi nu eram conectaţii" ca ei. Kat a respirat adânc, a deschis gura, după care, din J a apărut Archer.

S-a aşezat lângă Kat.

— Ăştia doi. a spus el. făcând un gest cu mâna spre noi. nu sunt conectaţi, nu aşa cum sunteţi voi.

Dawson s-a încruntat şi s-a uitat la noi pe rând.

— Cum adică? El a vindecat-o. Ea e hibrid, la fel ca Beth.

— Da, dar se pare că la Daedalus lui Beth i-au administrat un ser, iar lui Kat i-au administrat altul, Prometeu, a explicat Archer. Ceea ce înseamnă că nu sunt conectaţi aşa cum eşti tu cu Beth. Cum era de aşteptat, Dawson a spus că e imposibil, dar după ce i-am povestit ce ne-a zis Nancy, s-a lăsat pe spătarul scaunului, şocat.

— Deci, înţelegi? Pentru voi e un risc prea mare, i-am spus. Tu trebuie să ai grijă de Beth şi de copil.

Dawson s-a rezemat de spătar, înjurând în surdină ji frecându-şi ceafa.

— Şi voi chiar vă duceţi după arumi?

— Dap.

Părea o nebunie, dar tot era mai bine decât să nu faci nimic

A clătinat din cap.

— Nu m-aş fi gândit vreodată că va veni ziua în care o să le cerem ajutor arumilor.

Am rânjit.

— Normal.

— Luc o să stea aici. a spus Kat. jucându-se cu on,le^ mai rămăsese în farfurie. Ca să fie sigur că Nancy se po^1. frumos. Noi plecăm în câteva ore. Pe urmă, după ce- 0

pe arumi să ne ajute, îl anunţăm pe generalul Ea*- convin«6"1 r ă dupj aia ne întoarcem. '^Sies* de nelinişte.

voi sun«» taf^S „Hi, a spus Dawson, şi îmi venea ^S^X^-eLbuiaelsă-şi^gr^ Îrflăsâm si plecaţi ca să vă întâlniţi cu nişte arum. nenoroctţ. pe «re să-i convingeţi să ne ajute? Pare al naibii de riscant. Era. Nu se putea contesta asta, iar eu niciodată n-am minţit, aşa că nu aveam de gând să încep acum. Archer s-a aplecat, sprijinindu-se cu coatele pe masă. I-a căutat privirea fratelui meu.

— Ştiu că tu şi cu mine nu ne cunoaştem prea bine, şi deci nu ai cum să mă crezi pe cuvânt, dar îţi promit că o să fac tot posibilul ca Daemon şi Kat să se întoarcă aici *cu* Dee. Poţi să fii sigur de asta.

M-am rezemat de spătarul scaunului, cu ochii la origin. N-aş recunoaşte asta nici într-un milion de ani, dar Ar- r- "!fme'câteodată era destul de tare, şi chiar îmi plăcuse vorbise. Hotărât sâ-şi îndeplinească promisiunea de a ne
sa afleTce^d * M * * PC ^ Dar "U trebuia
n«tmJielT!CUl dej"n ca în oricare altă zi, încercând să ini T{ " " fl putut fi ultima °ară când ne ^^umine rm Promisiunile ftcute ^
Archer sau Luc. Arch«r ni le adusei 'mpache,at schimburile de haine pe care

mtle «S l^inima "nd mă uitam la ea îndesând şi ulti- rucsacul pe care îl găsisem în dulap. Odată„lecati lucrurile aveau să se desfăşoare foarte repede, şi habar Ueam ce o să găsim pe drum sau după ce o să ne întâl^

CU EfecUv putea fi ultima oară când eu şi Kat eram singuri.

Nu că eram pesimist. Dar adevărul era că o să fim legaţi de Archer. Toţi trei o să fim lipiţi cu scotch unul de celălalt 1„ vii- torul apropiat, iar dacă lucrurile aveau s-o ia razna, atunci asta ar fi fost ultima oară când mai aveam câteva minute împreună.

Kat a tras fermoarul şi s-a întors la mine. Nu îşi legase părul, şi mereu mi-a plăcut cum îi stă aşa. Obrajii ei erau uşor îmbujoraţi, iar ochii cenuşii păreau mai mari ca niciodată.

A zâmbit, iar faptul că putea să mai zâmbească, aşa, pe bune, când în jurul nostru se întâmplau atâtea nasoale, spunea multe despre ea.

— Ce e? a întrebat ea.

- Nimic.

Am făcut un pas spre ea, apoi altul, până m-am apropiat şi a trebuit să ridice capul spre mine.

l-am prins obrajii în mâini şi am privit-o atent, încercând să memorez linia frumoasă a pomeţilor, genele dese şi curbate care se ridicau la colţul ochiului, vârful uşor ridicat al nasului şi buza de jos, plină.

La naiba, nu voiam să risipesc minutele astea. Voiam »le petrec venerând-o. Dar, mai presus de toate, aş fi vrut ca dru_ murile noastre să fi fost diferite. Nu în sensul că să nu ne întâlnit sau ceva de genul ăsta. ci să fi fost şi eu om, să fi «Pj l'nut amândoi aceleiaşi specii şi să nu existe nicio inva*e ^ extratereştri. Să terminăm liceul ca doi adolescenţi norn«J^ P ecam împreună la facultate şi, in loc să ne facem bagaj"' « Plecăm la 0 întâlnire cu nişte sociopaţi, să ne fi pregăti' "n weekend la plajă sau unde naiba se mai ducea lumea c
in război. Dar să-ţi petreci timpul visând la ce planeta »« crfo treabă pentru rataţi. Pierdeam şi puţinul timp
^^^la înc6put i_am 3tinS bUZCle doar UŞor>

^ Ţ . s mâinile pe umeri şi apoi pe ceafă, am săru- ^pâMt Doamne, aş putea să supravieţuiesc numai cu

^¿Imm aşa de puţin timp, i-am urmărit conturul Loidor, imprimându - mi în memorie senzaţia. S-a lipit de mine, nun geamăt slab, şi şi-a strecurat mâinile prin părul meu. Am amţit brusc nevoia în fiecare celulă.

Mâinile mele au alunecat pe trupul ei, întârziind o clipă pe taiie, apoi i-au mângâiat şoldurile cu rotunjimi aşa de dulci. O voiam mai aproape, voiam să mă contopesc în ea. Eram dornic de afecţiune ca un copil, dar ei îi plăcea asta.

- Două minute? m-a întrebat ea.

Am zâmbit cu gura pe buzele ei, apoi am trasat un drum de săruturi până spre ureche.

- Mmm, îmi place cum gândeşti. -Nu mă surprinde.

- Mâ cunoşti foarte bine.

Kat s-a retras puţin, eliberându-se din îmbrăţişarea mea. °dui in ochii mei şi cu un zâmbet obraznic, a apucat mar- V* trioului şi l-a tras peste cap.
u naiba, da!

PANTA!0' ^ 'oGICE MI"AU FUGIT DIN CAP CÂND SCOS «3Sş' ^ CELELALTE'TOT TRUPUL EI AVEA 0 SUPERBĂ NUANŢĂ

Ffa(e " "U a lăsat capul jos şi nu s-a ascuns de mine. V 1 ma fascina complet, din toate punctele de ve- ^J**. dar nu numai din cauza asta. Era aşa de Unui adevăr Plîternică # Pierea asta îi adusese cicatrice, ca fat luP,ător- Era deşteaptă şi hotărâtă, dar mai
presus de toate era bună, iar cadoul suprem pe car cuse a fost să mă iubească. re mi"l flj.
Asta era cel mai important lucru din toate. Iubirea era un dar.
Mi-am scos şi eu hainele şi am îmbrăţişat-o. Nu trebu spun că o iubesc. Cuvintele erau goale de sens, pentru <3 f *' seră rostite de prea multe ori. Faptele erau **întotdeauna"*** grăitoare, mai puternice. I-am arătat.
În genunchi, apoi pe patul îngust, cu pieptul ei Upit de ,1 meu. apoi iar mai jos. Voiam să fee mai mult, mult mai mult. dar nu avusesem prezenţa de spirit să iau cu mine prezervative du, casa primarului, şi ultimul lucru care ne-ar mai fi lipsit acum ar fi fost să ne gândim la un mic Daemon sau o micuţă Kat.

Dar, la fel ca altă dată, mai erau şi alte... lucruri de făcut. Şi le-am făcut până când simţurile mele s-au scurtcircuitat total, şi m-am îndrăgostit de ea iar şi iar. Eram lacomi, mergeam prea departe, ca doi nebuni, apoi ne retrăgeam în ultima dipâ. după care ne prăbuşeam iar împreună, cu buzele lipite de buzele celuilalt. Era perfect. Ea era perfectă.

Iar eu eram cel mai norocos tip.

Când, în sfârşit, am plecat să ne întâlnim cu Archer, Dawson aştepta la intrare, ţinând-o pe Beth pe după umeri. Ch^ ştiam ce să-i spun. „La revedere" nu mergea, era preadut■. ^ că m-am oprit şi m-am uitat la ei, sperând că fratele bita lui vor merge mai departe, chiar dacă noi am eşua m cel mai grav. Că vor fi în siguranţă. Că vor fi OK. ^

Mai întâi s-a apropiat Kat. I-a îmbrăţişat pe amân i-a spus ceva şi Kat i-a zâmbit.. rrebuit « iaU ° »
.....
nd, fiti bine aici.
^î, a aplecat spre mine. până mi-a atins fruntea.
_ şj voi o să fiţi bine. SI fii sisur!
n,wson a zâmbit, apoi m-a îmbrăţişat. Ştiam amândoi care icurile şi cum se putea termina totul. Dar
Opoz'tif 1

niciunul din- ^V „u a vorbit despre asta când ne am luat rămas-bun. Să plec de lângă Dawson, lăsându-l in aceeaşi clădire cu femeia are ii dăduse viaţa peste cap, era insuportabil.
Dar trebuia s-ofac.
Trebuia sâ-l las să aibă grijă de el însuşi, de Beth şi de copilul tai. Asta era acum misiunea lui.
Când am ieşit pe uşile alea nenorocite, mă mânca pielea să mă întorc, dar m-am abţinut şi am continuat să merg. Generalul Eaton ne aştepta lângă un Explorer negru, tipul de maşină pe care îl foloseau şi cei de la Daedalus.
Îmi venea să o arunc în aer, dar n-ar fi făcut o impresie prea bună. Mi-am ţinut sub control impulsurile. Eram mândru de mine.
- Aşteptăm să ne sunaţi, a spus el când ni s-au întâlnit pri- Nu cred că trebuie să vă mai spun cât e de important şi ce Swnate apasă pe umerii voştri, dar dacă veţi reuşi să faceţi asta. ^ zilelor voastre n-o să vă mai facem nicio problemă. O **toate „T Că+indiferent ce va fi ma'** departe, o să fiţi imuni la »ncliunile. O să fiţi cu adevărat liberi, **rea in ' ""** ^ Să înţele8 ce vrea să spună, şi am văzut uimi-datSM PriV ,lrea +Ui Kat Când "cierul meu a procesat, mi-am
la ce se gândeşte, numai noi.

Gen«alul m-a privit lung.Vreau ca toată familia şi toţi prietenii m • de asta, i-am spus, uitându-mă spre Archer ^** nuri îşi făcuse e! pentru viitor, dar nu mă in[*U Şt.amcepla- şi familia lui Kat - mama ei - să fie protejatădeTltu^ astea în care ne-aţi băgat numai fiindcă suntem
Kat a strâns buzele, pentru că ince ^ Ochii i se umeziseră. 1 tremure„
— Ai înţeles ce spun? l-am întrebat.
— Da. A dat scurt din cap. Pot să fac asta pentru voi.
— O să-ţi aduc eu aminte.
A mai dat o dată din cap, şi nu mai era timp de pălăvrăgeală. Am trecut pe lângă el şi am deschis uşa din dreapta pentru Kat. li plăcea sau nu lui Archer, dar el avea să fie pasagerul din spate.
— Ce ţi-a spus Beth? am întrebat-o eu, cu mâna pe portieră.
Kat a zâmbit uşor când mi-a întâlnit privirea.
— Mi-a spus acelaşi lucru pe care vreau să ţi-l spun şi eu ţie.
— Că sunt minunat?
A râs, şi râsul ei m-a făcut să zâmbesc
— Nu. A spus mulţumesc.

CAPITOLUL 15

KATY

-Ştiai..., a început Archer şi eu am închis ochii, înăbuşin- du-mi un oftat.
Uită-te la ei. De zece ore pe drum, începuse să mă doară fundul, şi ei se ciorovăiau ca doi bătrâni căsătoriţi de multă vreme.
- ... că în mod normal există o limită de viteză pe drumurile astea? a încheiat el.
~ Dap, a fost replica lui Daemon.
- Eram doar curios.
bin^cher stătea "m spatele nostru, dar se putea spune la fel de « ne stătea în poale. Se aşezase în aşa fel încât să fie între
- **FUNDASTRCICII BRATDE SPRIIINITE PE ELEII**
lin că sunt aproape sigur că pe indicatorul ăla scrie no- ^ ^U_s° Sută «ncizeci şi cinci.
Archer
*°are c» \ C»teŞti? Daemor> s-a uitat la el în oglinda retrovi- , ^chestie! Sunt uimi,
a oftat.
- Ce replică inteligentă! A urmat o pauză.
făc-PUrl« Simp»U «U Vreau să ajung să
— Eşti origin. Nu păţeşti nimic.
— Nu vreau să fiu un origin mânji, de raha, sau
— Mmm, a făcu, Daemon. Un origin crocLn,
gând^lapui prăji, Mi-ar plăcea săS^^^
— KFC? a întrebat Archer, şi am fos, s..m, T, ^ gust avea puiul de la KFC. Sau de la Popev^ ^ **«
Uau! Ştia şi dePopeye's.
Daemon a zâmbit cu un colţ al gurii
— Nu. Mă gândeam la puiul făcut în casă. Trecut prin ou 51
W* ^ tigaie. Dee face nişte pui demenţial. *
— N-am mâncat niciodată pui prăjit făcut acasă.
Daemon şi-a dat ochii peste cap.
— Frate, ce ciudat eşti!
— Poate o conving pe Dee să-mi facă şi mie, a replicat Archer dezinvolt, ignorându-l pe Daemon. Când n-o să mai fie in echipa Omoară Tot, ştii.
— N-o să-ţi facă niciun pui, a ripostat Daemon.
— Ba o să-mi facă pui prăjit. Archer a început să râdă a gura până la urechi. O să-mi facă pui prăjit când vreau eu.

Missoun, ca Archer sa., Încercat să dorm, şi nu era de vini doar guerile îndoielnice ale lui Archer in corpul meu era un ghem de nerv, Intmş, la £v,nl» muzM,J, practic, intr-o fortăreaţă a arumtlor şt, **^UcS-Starecâ Hunter era un tip OK,eu** S* până acum niciun arum de care să nu fi vrut

'^^de mama-'mi era dor de Dee şi de Lesa. Îmi era -Irtile mele şi de blogul meu. Şi în orele alea În care nu adorm, iar Daemon se odihnea pe bancheta din **jjm-am** Uitat pe geam, incapabilă să-mi imaginez cum va

^'ce va fi peste o lună.

_ Te simţi bine? m-a întrebat încet Archer. Nu-mi dădusem seama că mă tot foisem. -Da.

-Nu poţi să dormi?

re problema as

K

it* *y*

mon se întinsese pe spate, cu un br ridica şi cobora liniştit şi regulat. M - — Are nevoie de somn. Am ridicat din umeri. -Dar tu?

M' a aruncat o privire cu subînţeles.

tu nu mi-am petrecut tot timpul liber giugiulîndu-mă W»« doua zi venea sfârşitul lumii, luat foc obrajii.

""¡mim ^ "" e Cazul să»mi aminteşti că nu se poate vorbi de

a7aw tlneinpreajml

Se pare că el n -—>. J|--------

i aruncat privirea spre banchetă şi am zâmbit. Dae-

"------------------- -------1 braţ peste ochi. Pieptul i se

K/t., întors.

zâmbetul ' j pnv,rea sPre Şoseaua întunecată, a zâmbit, dar dispărut la fel de repede ca steaua pe care o urmărisem mai devreme pe cer. I-am studiat cu coada ochiului ^Î^bala mine,-a stropşit el. _ Scuze.

Dar am întors ci gândit la...

— Da, a zis.

M-am încruntat. . . . ,

_ Ti-am mai spus, îmi fac griji pentru ea şi mă gândesc la ea. Mult. Archer bătea cu degetele în volan. O plac. E o fată... in fine, e o fată specială.

Probabil era bine că Daemon dormea când aveam discuţia

— Şi ea te place.

— Ştiu. A râs încet. Dee nu se pricepe prea bine să-şi ascundă gândurile. De fapt, cred că nici nu încearcă. Asta e unul dintre lucrurile care îmi plac la ea.

— Şi că e absolut superbă, am zâmbit eu.

— Da, şi asta contează într-un fel. Şi-a strâns mâinile pe volan.

Mi-am încrucişat braţele la piept şi am început să mă uit de-a lungul şoselei, amintindu-mi de grădina pe care o plantasem cu Dee în faţa casei mele. Tristeţea mi-a înţepat pieptul. -O s-o recuperăm, a spus el pe un ton care nu admitea

-O contrazicere.

«eiîalT "iCiUnUl diMre ™ ™ scos un cuvânt, şi ochii DaemonT. "" Pk»pentru că atunci când am deschis

~ S începea să se lumineze,

' • tr I umeri'-

să n-o faci.

Se vedeai Una era aple '"cercat cu d o, D, erau

focare **1$**

întins după sticla de ™ 1 cu vocea răguşită şi m-amv » ochi de maşini abandonate aiurea şi ^
^StlrÎ încet, ca să .e ocolească. Eu ^ trebuia - cu mâinilc de câte ori ne apro-
Î^T^p a^şini părăsite. Cu câ, ¡naintam cu ^.Cniîe nu erau doar abandonate. Multe dtn-
^^r^aemon m-a prins din spate de amândoi
umerii-
_ sta te uita, Kat.
Jera prea târziu. Treceam pe lângă o furgoneta arsă şt a «bui, să mă uit. pentru că e în noi ceva instinctiv, foarte uman. care te obligă să priveşti, chiar dacă totul în tine strigă dn-ofoci.
Furgoneta fusese incendiată, lovită, probabil, de Sursă, dar, spre deosebire de celelalte maşini pe care le văzusem, asta nu era goală. O, Doamne, nu era deloc goală.
Se vedeau in ea patru siluete. Două în faţă şî două in spate. Una era aplecată pe volan, alta era lipită de uşă, ca şi cum ar fi încercat cu disperare să fugă, dar nu avusese timp. Siluetele din spate... o, Doamne, erau aşa de micuţe şi fragile! Toţi erau de nerecunoscut din cauza arsurilor. Şi nu era singura maşină aşa. Una după alta, toate maşinile pe Ungă care treceam erau arse şi aveau înăuntru cadavre, îngrozită, mi-am lipit mâna de gât, ca şi cum aş fi vrut să-mi voma. Din tot ce văzusem, asta era cel mai rău. Era ori- 7 de em°ţ'e mi-a încleştat pieptul.
fel~În«tiă!US Daem°n C= blândeţe Şı m»a StfânS Umer» sămi iau °chii de ia *°sea $am văzut un
iat peobr r«d Pe o^tazul lui Archer. Daemon m-a mângâ- ^ Dlaz şis-a „¡ut urât la el.

- am PWea să mergem mai repede?Merg cât de repede pot, a replicat el. Poa,e vr,i , maşina de pe şosea, ceea ce nu cred că ar fi prea 5001

— *Rahat!*

Daemon şi-a retras brusc mâna şi s-a uitat cu ochii m faţă, pe şoseaua plină de maşini. W" *n Archer a înjurat.

Am înţepenit.

- Ce e? Când am văzut că nu îmi răspunde nime„i am început să mă agit pe scaun. Ce e?

— O simt, a spus Archer.

Eu nu simţeam decât o tulburare şi o iritaţie din ce în ce mai

— Jur că dacă nu-mi spune nin nesc pe amândoi.

Daemon a zâmbit fără veselie.

— Sunt luxeni prin apropiere.

O, nu!

M-am aplecat în faţă, cu mâinile pe bord. Se vedea o singură bandă liberă dintre cele patru de pe autostradă.

— Nu văd nimic, am spus.

— Nu te uiţi în direcţia în care trebuie, Kat.

Mi s-a oprit inima când m-am întors să mă uit prin luneta maşinii.

— Mama mamelor mă-sii!

Un Hummer cât un tanc venea în viteză exact din direct* de unde veniserăm şi noi, lovind din mers carcasele maşui o abandonate. „„,

chera PI

misiune.

cu gura n

-Nu când ave: săruţi?

— Int<

retras şi s "«ocupai * se ţină

ÎN«

— O să fac o presupunere hazardată şi o să spun ca ^^ prea prietenoşi, am murmurat, simţind cum mi se >

Daemon a mai înjurat o dată.

:e se întâmplă, vă poc-Opoziţie

^ V "¿^MKbat Archer încruntat, apoi a apăsat ,ccde«tfa păn podea, lăcând rotile să scârţâie.
' laM asta cu radioul luxenesc cu două frecvenţe e

" '^dati. am spus eu, fiindcă trebuia s-o spună cineva. ' - Nici nu-ţi imaginezi.

Daemon s-a repezit în faţă şi s-a întins printre scaune. Archer a ţipat şi S-a uitat urât la el, dar Daemon era un om cu o misiune. Mi-a prins obrajii în mâini şi m-a sărutat.

Atingerea a **fost** aşa de bruscă şi neaşteptată, încât am ră**mas nemişcată,** in timp ce el făcea tot felul de lucruri prieteneşti

- Nu zău? Ăsta e cel mai bun lucru pe care trebuie să-l foci când avem pe urmele noastre nişte extratereştri nervoşi, s-o săruţi?

- întotdeauna cel mai bun lucru e s-o sărut. Daemon s-a retras şi s-a prins cu mâna de scaune. Trebuie să ne oprim şi să ne ocupăm de ei. Nu putem să scăpăm de ei şi nu avem nevoie să se ţină după noi pânălaarumi.

Archer a oftat.

- Asta n-o să fie deloc distractiv, a spus el.

Eu rămăsesem ca o idioată, cu gâdilaturi pe buze. v»i. o să fie super-distractîv, a replicat Daemon şi s-a ui- mine. Eşti gata de joacă, Kat? Mda, am mormăit eu. Sigur. OK.

u«mon a chicotit.

~ La treabă!

Archer a tras brusc de volan spre dreapta, oprind scurt la b,|eLneaautos,ră*ii. Portierele s-au deschis şi. oricât de peni- •ăm fost ultima care şi-a desfăcut afurisita aia de centură coboare din SUV.

JENNIFER L Armentrc

- los! a ordonat Daemon.

faţa maşinii, de parcă neduceam,u

putea fi un semi-ninja. " h ben*"* Sî*

I-am aruncat în fugă un zâmbet.

- Mulţumesc.

V" sexy-°"ja. a spus Daemon şi mi , ft

ochtu. când m-am uitat la el. Vreau să staţi de^;^'^

să sar în mÎ T? "" ^ să ^ ^

să sar tn mt,locul străzii, Archer m-a prins de mâni

- Serios, a spus el, ţinându-mă pe loc. Rămâi aici.

Am vrut să-mi eliberez braţul, dar tocmai atunci Humme- rul a lovit o maşină şi bubuitura asurzitoare de metal strivi! m-a făcut să înţepenesc. Hummerul venea spre noi trecând peste maşini, în timp ce Daemon se ducea spre el direct pe mijlocul străzii, cu capul aplecat şi cu mâna întinsă. Pe&ţaiui nu se vedea decât concentrare.

Avea o înfăţişare uluitoare, cum stătea aşa, cu picioarele depărtate şi cu umerii drepţi. Ca un fel de zeu care se pregiw să-i înfrunte pe titani.

A fost învăluit de o lumină albă şi, din locul unde st««* vedeam cum i se albesc venele din interior, o luaunâs^ toare care alcătuia o reţea de linii pe obraji, pe gat. ^ sub gulerul tricoului şi reapărând pe ^ cânj opn*

îl mai văzusem aşa. nu prea des, de «emp camionul acela care era gata să mă strivească.

Daemon îngheţa timpul ^ ^jF

Maşina s-a oprit brusc, ^ ' „a^ ^

tere înainte, în timp ce aerul vâjaiap. r nu reuşise să-i îngheţe şi pe luxenii din ea. Chiar maş«na» JLusem făcând asta. tot eram uluită de abilitatea să atragi o groază de energie ca să poţi opri timpul, rt făcuse^ asta o singură dată şi fără să vreau» .
emon a tras repede mâna înapoi, şt ziceai că maşina ar fi **de mâna** lui. A dezgheţat timpul şi forţa vehiculului a **¡acţionat, dar** era cam mult pentru chestia aia numită
Maşina s-a dus în faţă pe două roţi, a rămas câteva clipe pe mmătate în aer, după care s-a dat peste cap cu forţa unui elefant. Metalul a scrâşnit când capota s-a turtit.
— Hopaaa! a spus încet Archer.
Luxenii n-au rămas acolo mult timp. Portierele au gemut, apoi au zburat într-o lumină alb-roşiatică de explozie. Au ieşit din maşină - cinci - şi au pornit în viteză spre noi, in formă umană.
- Am eu grijă de ei, a spus Daemon şi s-a lăsat pe vine, pregătindu-se pentru impactul uriaş cu cei cinci luxeni.
- Ce naiba?
M-am uitat la Archer. El a dat din cap.
— Păi, da, n-o să stăm aici să ne uităm şi el să se distreze. Mi-a dat drumul şi am plecat în fugă de lângă SUV spre locul acţiunii, exact în clipa în care capota unui sedan din apropi- Tes-a smuls şi a plecat in zbor ca un pumnal uriaş. L-a nimerit Pe unul dintre luxeni, pe care l-a despicat în două, iar dintr-asta n" ^ avea «"n să-şi revină, cât era el de extraterestru.
Ftr-ar!
.riumfăto«Prit brUSC Ş»» am VăZUt PC AfCher eta,ând un rânjet ~~ Punct lovit.
A fost destul de mişto, a spus Daemon, apucându-l de mijloc pe un luxen.s"«>, se Ii, ' *"»*. Când 1 ""
....«.
«uea Ast.
care aş fi vrut să-l uit dartrehi T "" bufn« "Z*' cat braţul U, dar«^buta să merg inain,.

F CE^RCSS?:

H stinge repede.
Daemon îl ţinea de umeri pe luxenul pe care Blowt A n dicat genunchiul şi l-a izbit în piept. Oasele au păriit»hncnl

Na scos un urlet. M-am întors exact când Daemon Iţi pnţto braţul de lovitură şi forţa Sursei ţâşnea din mâna lui.
M-am trezit faţă în faţă cu Archer şi cu Glock-ulpeoi* ţinea în mână. Ni s-au încrucişat privirile şi în pKfW W«, groaza a explodat ca o bombă. Am îngheţat, cu U fată. N-am mai văzut decât ţeava pi,ohM£££ ^

Irută după apăsarea trăgaciului. ^^^ glonţului de metal care avea să-nu sfâşi

e^TWasri "spus Daemon, răsucindu-se ca să-l lovească pe ^dintre luxeni cu o bubuială de Sursă care l-a lipit de un
poate. Archer şi-a băgat arma în tocul de la spate. Sunt principiul că atunci când pot, trebuie să-mi conserv energia. Mi-am dat părul din ochi şi m-am uitat în jur, la scena
_ Ăştia au fost toţi?
Archer şi-a rotit privirea.
— Deocamdată, cred că da.
Deocamdată? Nu prea credeam că aş putea face faţă şi altor încăierări. M-am întors spre Daemon şi inima mea a avut un spasm. Din colţul gurii i se scurgea o şuviţă de lichid roşu-albăs- trui. M-am repezit la el, îngrozită. Nici nu văzusem când a fost lovit.
— Eşti rănit!

.i, cu atât mai mult înţelegeam cât de greu ne va fi -
•""""lumii „onstre - să o luăm de la capăt, indiferent ce s-ar ' la cu luxenii invadatori. Acum, că oamenii ştiau că ei ""*'"P „tre noi. cum puteau să meargă mai departe? Cum ar S*"1'[lutea avea vreodată încredere într-un luxen? ^jumi-am permis să mă gândesc prea mult la lucrurile as-

3

fiindcă nu trebuie să te grăbeşti să treci, de exemplu, peste un pod şubred şi găurit decât dacă e cazul. Chiar nu puteam jj.mi imaginez cum va arăta viaţa noastră de acum încolo.

În mod surprinzător, aproape toate drumurile fuseseră curăţate. Maşinile abandonate erau scoase de pe carosabil, iar oraşul, văzut de pe autostrada care îl înconjura, părea OK, în mare

Poate că asta se datora prezenţei militare considerabile din zonă sau Gărzii Naţionale, dar nici aceştia n-ar fi reuşit să-i ţină pe luxeni la distanţă prea mult timp. Se făcuse aproape şapte seara când am ajuns la aeroportul acela mare, unde părea că se dăduse stingerea, fiindcă nu vedeai pe nimeni acolo. E adevărat, însă, că nimeni nu mai aştepta să plece cu avionul

— Aia e. Archer a arătat cu mâna o maşină străină, elegantă, cu geamurile fumurii. De maşina asta ne-a spus. Frumuşică.

— Ştiu că e prea mult să-ţi cer să stai in maşină, dar, te rog, nu te îndepărta de mine, mi-a spus Daemon, încetinind în vreme ce traversa parcarea şi se îndrepta spre eleganta maşină neagră. Poate că Luc are încredere în jigodia asta, dar eu nu am.

Am rezistat dorinţei de a-mi da ochii peste cap.

— De parcă voiam să mă reped la el să-l iau în braţe! A făcut o faţă indiferentă.

— Sper să nu. S-ar putea să fiu gelos.

— Tu ai fi gelos şi dacă ar îmbrăţişa un copac, s-a băgat şi

- Poate. Daemon a oprit chiar tn spatele maşini

gat: Aşa sunt eu. posesiv. "·'»dj».

N ani mai putut să mă abţin să-mi dau ochii peste deschis portiera. ClP 5' »m

- Amândoi sunteţi nişte caraghioşi, le-am spus.

Când ne am dat jos din SUV, s-au deschis trei pon

odată de la maşina neagră. Muream de curioziutVaT'^ mai văzusem niciodată un arum care să nu **viseze** sâ-mTf"" energia. Deci era un soi de noutate să văd şi să interacţi^^T unul care. mai mult. speram să se transforme intr-un arum care să lupte pentru noi. M-am uitat cu atenţie la silueta inalii care coborâse de la volan.

Sfinte Sisoe...

Bărbatul brunet era la fel de înalt ca Daemon. dar mult mu solid. Tricoul negru cu care era îmbrăcat plesnea pe umere s pieptul ăla care mă făceau să mă gândesc la un boxer. Putea să-ţi dai seama că numai cu atât putea să facă nişte victime Cum vedeam eu profilul ăla parcă sculptat, îmi dădeam seama că are pielea deschisă la culoare, aşa cum o au toţi arumii. dar nu avea nuanţa aia fantomatică. Mai degrabă te gândeai la porţelan sau alabastru. Ochii şi-i ţinea ascunşi in spatele odtr larilor negri. Cu blugii lui negri, semăna mai mult cu tip« & din revista *GQ* decât cu versiunea extraterestră fări iniol i unui chupacabra care suge sânge de capră. ^

Din spate coborâse altul, identic cu el. Numai cl i» ^ pantaloni de stofă şi o cămaşă cu nasturi, Pecarest^,.^ plictisise s-o încheie până la gât. Prin deschizătura c vedea pieptul puternic şi palid.

, unUl <)'

Arumii erau cvadrupleţi - trei de sex sex feminin. Mă aşteptam să mai văd un tra persoana care stătea lângă portiera din dreap nici alta.Ce naiba că-
dacă;
ei? S-a **întors cu faţa spre noi şi** am **putut s-o**
,м femeia asta c
rfd bine pe blondă. Era frumuşică - chiar foarte frumuşică - **şi Z puteam să** pricep ce caută aici. **Apoi Daemon** a **deschis** gura. _ **Care**-i treaba, fraiere? Mi-a picat faţa.

_ Te pricepi foarte bine la saluturi, a mormăit Archer. Arumul care condusese a lăsat capul în jos, oftând. -Iar tu.

- Pari la fel de fericit ca mine că mă vezi. Daemon a zâmbit batjocoritor şi şi-a încrucişat mâinile la piept. Hai să lămurim o chestie înainte de a merge mai departe. Dacă ţi-ai pus în cap să ne tragi cumva in piept, să ştii că ăsta va fi ultimul tău plan.

Hunter a rânjit şi a întors capul spre fratele lui.

- Ţi-am zis că e simpatic rău.

Celălalt arum s-a sprijinit cu mâinile de capota maşinii şi a înălţat o sprânceană pe deasupra ochelarilor întunecaţi.

- Simpatic ca un afurisit de mistreţ. Daemon a ridicat degetul mijlociu. Mergea bine treaba.

Cu toate că Hunter avea ochelari de soare, am simţit deo-
^ că se uită la mine.

- Deci văd că ţi-ai scos fata de la Daedalus. Ce naiba?

~ Şi eu văd că mai ai şi acum o femeie pe lângă tine, necum, a replicat Daemon. Poate că ar trebui s-o întreb
nu cumva e ţinută cu forţa.
tn o femeie umană.
Am rămas cu gura **căscată la combinaţia**
un-er a scos un hohot scurt de râs, ca un lătrat, ţinută cu forţa, Serena? **"'°nda** şi-a dat ochii peste cap şi a clătinat din cap.

IENNrrt,,, . Prima r.,soil

-¿ASÎ-CSAS«-.

H«nter si-a -
Sunt^i s i g u r i P " jUf Câ *«*a .a^ A
asta nu s u n a d J ? ^ * m ' n t P-'orpealtu, nadel0Cb,n^i-am m u tatgreuUtadepe
gheaţa, era al naibii de sinistră. ' ^ "

— Aţi auzit vreodată de Lotho?

— Altceva în afară de faptul că e un mic lider de-ai voşrn sau ceva de genul? a întrebat Daemon. Nu.

— Un mic lider? Celălalt arum a Început să râdă, cu birbu în piept. Mai degrabă un mic descreierat.

— Sau un mare descreierat, Lore.

_ Lore? am făcut eu şi imediat m-am simţit penibil Suc
Aşa te cheamă? Lore?

El cj-a dezvelit dinţii albi şi regulaţi.
şin,Lore? Chiar d
.—~7lli~huitt er ¡nse " ' * ^ Cl M^Ts U a niciodată să se
Său—
„Sparert.^«cÎSic.acontinua.Hunter.Sehrâneşte
pnu.l.**p.te**^pide.
Am Scut ochii mari.
I Siestă oamenii, a intervenit Lore. Dar pe luxeni H de- ^ mai mult. Şi nu e fan nici al hibrizilor, nici al originilor. Treaba asta începea să sune nasol.
_ Am impresia că o să ne distrăm de minune, a comentat Daemon, sec. Hunter a răs, dar răsul lui te îngheţa.
- Arumii ii sunt loiali Vor face oricând ce vrea el, chiar daca asta înseamnă să moară.
- Şi tu, nu? l-a întrebat Daemon.
- La naiba, nu, a răspuns Hunter, apucând-o foarte protector de umeri pe Serena şi trăgând-o mai aproape de el. Nu ştiu to mă crezi sau nu, puştiule, dar înainte de tot rahatul ăsta, ",am avut nic'o dorinţă să fac război cu luxenii. Acum se pare
"-am încotro, dar după ce se termină toate astea, n-o să mă
IBIUMT* " FACI TU SA" Ă'LALŢI DIN SPECIA TA' A FTCUT 0 PA"
mtandu-se în jos. spre femeia de lângă el. şi a adăugat: Am u niri mai importante de făcut. La fel şi Lore.
• ^Tr m0n " CITCA UIMIREA" ACE^ ™ PE
indrieosti, H„r S® Ulta Hunter la Serena? U™1, Chiar era
8°«« de femeia aia-o femeie umană.
-oV:^»..^'»-.»,,,,
Hunter n , ^a», "««nitate. "Vm8 * Vr„
aveţi I, a-.. Cti sl.i 'Mru.
MoHoratcuo?^".^"'
nâncelacin.Săfiusince^Sr:^^
Sinistră. S-a uita. repede la Hunter şi la Lore: Fără
Lore şi-a desprins mâinile de pe capotă, zâmbind. a răspuns:
— Nu ne-am supărat.
— Deci, copii, sunteţi gata? a Întrebat Hunter.
Nu chiar, dar nu am început să urlu „nu" când Daemon i încuviinţat din cap. N-am făcut decât să mă uit la Hunter ca» se întoarce spre Serena şi ii prinde obrajii in mâinile Atingerea lui era aşa de delicată, încât mi se parea incredibild
e făcută de un arum. d pieptul^
A aplecat capul şi a ®uta^j c„ e jfi sil«® a"

'<«N 'Sic,

-»V

şi cum ar fi vrut să se contopească cu\

,mţitâ să mâ uit aşa ta ei. dar nu mă puteam opri. Un arum r0 femei« umană. Mamă! Apoi am avut revelaţia câ probabil

V- L gândea« şi ei când vedeau un luxen şi o femeie împreună.

** L Mâ întorc repede, a spus el, ridicând capul.

Hc| Serena s-a încruntat,

w -Pot sâ merg şi eu cu...

" - Ştii bine că nu vreau sâ te apropii de Lotho sau de Sin, şi

im ştii că n-o să păţesc nimic, a asigurat-o el. Lore mi-a promis câ

^lijT1 **0 sâ** aibă grijă de tine.

Lore a dat din cap, cu buzele strânse. Sercna nu pârea deloc mai fericită, şi eu mă gândeam că dacâ ea işî făcea griji pentru Hunter, fiindcă se bagă în chestia ista, atunci noi sigur ar trebui să mai cântărim lucrurile. Dar JIU aveam nicio altă variantă.

Ea l-a strâns tare în braţe, a rămas aşa câteva clipe, apoi s-a îndepărtat. Când a trecut pe lângă el, l-a bătut uşor cu palma

Privirea pe care i-a aruncat-o Hunter m-a făcut să roşesc, sătenii- dar apoi Serena s-a oprit şi s-a întors cu faţa la noi. miiecam _ Ştiţi> in trecut eu am avut câteva experienţe urâte cu lu-

wnii, cu luxenîî ăia care ştiau că o să vină şi alţii. Daemon şi cu mine am schimbat o privire. - Ai putea sâ ne dai ceva detalii? a întrebat-o Daemon. Serena a respirat adânc. Era un senator luxen, care avea doi băieţi. Cea mai bună n-O«» Pri«enă a mea... a văzul din întâmplare faza aia cu ilumina- D» efi rea, iar ei au ucis-o, ca sâ nu vorbească. Au vrut sâ mâ uodi ş.

e ^ Doamne! am şoptit eu. wu

tft* ~ Hunter a fost însărcinat de guvern să mă pro ^ •. ^

"^pi.

Pentr" că le păsa de mine, dar nu le convenea ca «cidă pe cine vor ei - fără să le urmeze regulile.

~~ **A mai** fost **?"î** ,r'steţe Cei doi băieţi !i Ceva- Priete«

Pe obrazul lui Archer a tresărit un muşchi.

— Adică de origini maturi? A dat din cap.

— Dap.

Mama mă-sii, am avut perfectă dreptate.

— Am ştiut că 0 Să se întâmple ceva de genul âsta. sau am ştiut Că cel puţin vor încerca să facă asta dar nu puteam face nimic, a spus ea.

— s_au pu; Hun•

ter. Să zicem doar că am catca. h ?P1 mcovali

Ipe cei de la Daedalus. Eram pru.Mj-» Amvmtsăfacemce^n^sănufacernnu^

: in fine, e mai bine aşa u este

du-vă pe vo..- "mj_am dat seama câ P ^ ^Ţt-am înţeles-
IB.ne.^sPunsea
de ea.
îmi plice*
HUrS"Nu avem prea mult de mers.

Ke-am dus toţi trei după el lângă un stâlp de lumtnă, la nici de metri de maşină, unde s-a oprit.
^ridkTdin sprâncene şi m-am uitat în jur, fără să văd

E **un** soi **de** poartă magică, la fel ca în *Harry Potter?*

El s-a uitat la mine fără să răspundă.

- Ce? l-am întrebat eu, puţin stânjenită. Nu ştii, Camera necesităţii? Unde uşa apare deodată... în fine, las-o baltă.

- OK. A făcut un gest spre picioarele noastre. Intrăm sub pământ.

M-am uitat şi am văzut un capac de canalizare, apoi el s-a aplecat, a ridicat capacul greu de oţel şi mie mi s-a strâns inima, •«ram la propriu sub pământ.

- Aici? a întrebat Archer.

Hunter a dat din cap, cu un zâmbet crispat.

- De ce credeaţi că v-am spus să ne întâlnim la aeroport? Ue&aţi că îmi place să mă plimb pe aici?

-De unde era să ştim? a răspuns Daemon, uitându-se la

Pr ^lizare ca la ultimul loc în care ar fi vrut să se ducă.
tram de acord cu el.
- E?« anim, <jeci
Da!LbUne Speram A renunţi măcar acum la atitudinea asta.
Uaetnon a rânjit.

^ JV-mă-n fund! adevăr^i™ ^1, S replicat el_dar niciunul dintre ei nu era cu

Hunter a ridicat capul şi s-a uitat la mine. apoi la Daemon.

_ presupun ci vrei sâ cobori tu înaintea

M-am abţinut să-mi dau ochii peste cap şi mi-am prins re- pede pârul cu un elastic. Archer s-a apropiat de gura de canal, ne-a salutat şi apoi a dispărut pe scară. După câteva clipe. i-am auzit vocea din marele întuneric.

— Pute. Nasol de tot.

Perfect.

Am coborât repede şi noi şî am văzut că Archer nu minţise. TUnelul abia luminat mirosea a mucegai şi a fund - a fund mucegăit.

Hunter a coborât ultimul. Nici măcar n-a folosit scara, a aterizat lin lângă noi, pe vine, fiindcă aparent era un tip special

S-a ridicat in picioare şi a luat-o înainte, întorcând capul

— Avem ceva de mers.

S-a dovedit că expresia „ceva de mers" însemna la Hunter cam vreo sută şi ceva de kilometri. în ciuda genelor mele mutante. începuseră sâ mă doară picioarele tot mergând prin pasajele alea

pustii, unde nu se auzea nimic, în afară de paşii «*rL Am trecut dintr-un tunel de metrou într-altul. pe lângă trenuri abandonate, de la care părea să şî vină mirosul oribil Wa, „nce ă mă uj(pe m gMm ^
™ * ZI :?" 3 apărW di» seni» in mea!. Speri- aat un pas înapoi.
T* Koale. Nişie ™ .'aş U1,a Prea a ent la trenurile astea. Nu
c°r m iniu«' xs mAna pe e,e_^ndia'_ au ,epenit aici_ ci
« întoarce stomacul pe '"Rroiitorşj mi-a luat mult timp limpezea

creierul Am pătruns adânc in labirintul de Jn"intrat pe o uşă de oţel care părea că nu mai fusese ""Tiside eel puţin zece ani şi am ajuns Intr-un tunel larg, f^mat puternic cu nişte torţe prinse pe perete. Hunter s-a <Lt în faţa unei alte uşi de oţel, circulare.

Mi-am muşcat buzele, pentru că am simţit că e ceva aiurea. Ca şi cum dintr-odată aerul devenise închis şi îmi era greu să respir. Am avut o senzaţie neplăcută în măruntaie, de parcă fusesem invadată de mii de furnici.

Daemon s-a oprit în faţa mea, a lăsat capul într-o parte şi a întins mâna spre uşă. Pe spate î se vedeau muşchii încordaţi.

— Sunt o groază de arumi în spatele uşii ăsteia.

Hunter s-a întors cu faţa la noi şi a rânjit.

— V-am spus. Aici sunt *mii* de arumi.

Nu-mi venea să cred.

— Dar unde pot sta atâţia? am întrebat. Sunt doar nişte tuneluri de metrou.

Arumul a pus pe uşă mâna lui mare.

— Şi-au creat aici o adevărată lume, micuţo.

Am rămas şocată de ciudatul apelativ. „Micuţă" era ultimul adjectiv pe care l-aş fi folosit dacă mă punea cineva să vorbesc despre mine.

— Lotho stă aici de ani de zile cu mulţi arumi, şi au creat aici un oraş subteran, ca să-i ajute pe cei loiali. Vin şi pleacă oricând vor, dar se întorc întotdeauna. Hunter a apucat mâne- rul greu în mână. Modul lor de trai e puţin arhaic, aşa că ceea «veţi vedea...

— Mă va face să am nevoie de psihoterapie? am zis Ş» am da< din cap, oftând . Am înţeles.

El a zâmbit cu un colţ al gurii, apoi s-a uitat la Daemon.

— Gata?

rcV

'"torcând ca»
ta m«arSp<n»

— Hai să terminăm odată.

Daemon m-a prins de mână ţi asta nu m , *a*

Ştiam că ceea ce urma ,5 vedem ,i ceea '«T** depăşeau cu mult noţiunea de periculos, ţi avl?!!^ asta împreună. m # «*«„

Hunter a şovăit o clipă, ca şi cum n-ar fi vrut deloc a , făcea. dar apoi şi-a încordat bicepşii şi a deschis uşa. Er„„" mnel, dar arăta altfel. Pe pereţi erau grinzi de Z ZT1 fuseseră puse plăci de rigips. Torţele erau fixate pe ni* ^ care semănau cu totemuri, sculptate cu simboluri care amin

teau de cele celtice. La capătul culoarului larg era o uşă delem„ care mă trimitea cu gândul fix la o scenă de pe vremea Renaştem

Chiar în clipa în care am pătruns pe hol, până să apuce Hunter să pună mâna pe mâner, uşa s-a dat de perete şi a aparat un alt Hunter.

A, iată-l şi pe cel de-al treilea triplet.

Cu toate că arăta la fel ca celălalt Hunter, cu excepţia faptului că avea părul lung şi strâns la spate, mi se părea că seamani cu un pirat. Şi nu cu un pirat simpatic, varianta Disney.

Fratele ăsta părea că iradiază animozitate şi că respiră uri S-a uitat lung la fratele lui, apoi ochii lui albaştri ca gheata s-au mutat spre noi. Am avut un frison, simţind cum scade temperatura. Mi se făcuse pielea de găină şi, când am expirat, am scos aburi mici şi albi.

— Chiar nu trebuia să-i aduci aici, a spus el.

Când i-am auzit vocea, am avut senzaţia că a început ii plouă cu gheaţă.

Hunter a înclinat capul.

— Chiar nu am nevoie de permisiunea ta, Sin.

Sin l-a fixat câteva clipe pe fratele lui, apoi a chicotit.

— Cum zici tu. tă ca ^

Daemon se încordase ca şi cum se pregătea să se ba»

*Kt***

Ora«[5*] ^tă tav**

Sg

sugera o rncn

Doamne fi Aveam oct camerei De-a cu sculpturi f< teva dintre ac P<rfect norma ~ E aşa de S a dat din

-Nici n"

SS5

nt

-N-o

ntre pe uşa aia şi nu s-a relaxat nici când Sin s-a În««*

relaxat. Presimţirea **sum-**

' **a povestit** despre Lotho

,i *a* plec®[1.] Hunter

Era

J ******

[3e] perete Şi, jpj.

ta Disney, şi că respiri uri

tri ca gheaţa s-au

ZtOlA^.^nnmiC

^„. proporţii «tronomi«- ^ după

J--."MelareÎcl Până sus. alcătuind zeci ^^rt'reTnconiurau toată încăperea. La nivelurile mai

S^S^aepeanumite ^le atârnau uns^

g"»se. cu aspect blănos. Toată construcţ.a asta uni jageia o închisoare făcută din lemn. **Doamne** fereşte să se joace cineva aici cu un chibrit! **Aveam** ochii cât cepele când ne-am îndreptat spre mijlocul **camerei.** De-a lungul pereţilor erau împrăştiate mese şi scaune cu sculpturi foarte

elaborate, sau dulapuri mari şi înalte. Câ**teva** dintre acestea erau deschise, dând la iveală un conţinut perfect normal - conserve, şerveţele, sucuri.

- E aşa de ciudat, i-am şoptit eu lui Daemon. HI a dat din cap.
- Habar n-aveam că poate exista aşa ceva, a murmurat. -Nici nu trebuie să se afle, a spus Hunter, peste umăr.

aacâ nu sunt eu fânul lui Lotho, totuşi a făcut asta pen-
i de c
""chicot
- N-o să spunem, ;

a promis Archer. N-av
m,n^iv0^Cr A a¡n!inS màna sPre u*ă îi a spus: Mă lăsaţi pe
0«mon stincÎmT,""1"4 ** gUra Daem0n_ Seri0$_
M-^,tn^ainsistat Hunter.
'-am uita.n " ""»"«i nunter.

a"a Daemon cu sprâncenele ridicate şi eIIfNNIfER L ARMlNrROUT
m icţit din încăperea aceea şi am ajuns pe ur al pe altă uşă. Se auzeau discuţii, ră
un soi de bubuieli. N-aveam idee ce aveam să găsim in jp,^ acelei uşi şi am încercat să mă pregătesc sufleteşte pentru ori« Hunter a deschis uşa şi am văzut o cameră imensă.

Doamne. Maica Domnului, erau acolo o groază de arum Peste tot. unii aşezaţi la nişte mese lungi de lemn, alţii in pj cioare, printre ei. M-am oprit brusc şi Daemon m-a **strâns** mai tare de mână.

Toţi arumii din cameră au încetat să mai vorbească, de-ai fi zis că, efectiv, au ingheţat. Unii rămăseseră pe jumătate ridicaţi Alţii rămăseseră cu mâinile in aer, ţinând nişte cupe uriaş« care păreau pocaluri medievale. Erau acolo şi femei cu copii in braţe. Toţi erau palizi. Majoritatea aveau părul negru ca noaptea. iar asta, in combinaţie cu ochii ăia albastru-deschis, le dă dea o înfăţişare şocantă. Câţiva aveau părul vopsit blond sau roşu aprins.

Şi toţi se uitau la noi.

Băi, frate, am simţit fiori de gheaţă pe şira spinării şi mi s-a ridicat părul pe ceafă.

— Ce dracu', Hunter? a bubuit o voce groasă din spatdf

M-am întors, cu ochii holbaţi, simţind cum mi se laie respiraţia. în camera aia, care era. evident, o sală de mese, * afla un soi de podium mare de lemn. Nu erau foarte mul« trepte până pe podium, dar erau foarte abrupte, adică, dacă aş fi căzut pe ele, ml-aş fi rupt sigur gâtul.

£

je cor«,,, c> ţ'peie „

Îp

¿vsa'&V Hun«'
mai bine la
Frate, hi oase- Ceva subţiri şi i " modelat 5 bistruie. 1
Era oase c Asta eran
a spună prea -Ştiu ce! 1 e*act cân, Au omorât nis ^udau5 c er a dt bit^da
oS'Vd.

Pe podium era cineva şi, chiar dacă nu stătea in picioare, puteam să-mi dau seama că era cât Colosul din Rodos. U" arum masiv, cu umerii largi, cu pieptul lat şi cu coapse putef; nice. Avea un aer cumva somnoros, dar se vedea bine în ochii lui palizi cât e de atent.

fcrJ era frumos, la modul rece, ireal. Avea trăsături pre- părei era sculptat în marmură, buze pline şi expresive, un ^drept fi pomeţi înalţi. Părul era vopsit alb. dar sprâncenele "rJu negre. Nu Ştiu cum, dar combinaţia asta ciudată mergea. Se uita la noi, ţinând in mâna dreaptă un pocal de sticlă in care un lichid chihlimbarul.

işimîs-a in spat* ni se ta>< ■ie mu'"
¡.dad«
Deci ăsta era marele ştab. cum ii spusese Luc? Eram oare-
Hunter a făcut un pas în faţă, şi eu am avut timp să mă uit mai bine la Lotho, care stătea pe un soi de tron făcut din...

Frate, fug in munţi şi nu mă mai uit înapoi... alea chiar sunt oase? Ceva mai ciudate, sigur nu erau oase de om. Erau mai subţiri şi păreau mai flexibile, ca şi cum cartilagiul lor putea fî modelat şi remodelat la nesfârşit, şi aveau o nuanţă palidă, albăstruie, cumva luminoasă...

O, Doamne!

Era oase de luxeni.

Aste era nasol, foarte nasol.

- Ştii ce se întâmplă sus, a început Hunter, dar n-a apucat sâ spună prea multe. Luxenii au...

- Ştiu ce se întâmplă, l-a întrerupt Lotho, sorbind din pahar. exact când eu mă aşteptam să-l pună jos. Au venit luxenii. Au omorât nişte oameni, bla, bla, bla şi tot felul de rahaturi pe W nu dau doi bani. Dar asta nu explică de ce i-ai adus aici.

Hunter a deschis gura.

- Decât dacâ ai vrut sâ ne aduci de mâncare. Lotho a zâm-
arâtându-şi dinţii albi şi ciudat de ascuţiţi. În cazul ăsta. Iţi
mulţumesc ţ,c şî calului cu care ai venit.
nicic® -----1"- şi caiuiui cu care ai venit.
i8t«i«l 5i '«Pi
«*<*5

Îl; Peuriaşj « copii io canoap.

f ţjl> ~ Nu suntem aici pentru cina voastră, a spus Daemon cu <
v°« la fel de
Nici pentru desert. 01 'uxenii invadatori.
ea, şi
vă cerem ajutor in lupta
no"5, VOo l, f. i , r _ ... În, iill
strâns din
precum ci

Uau! M-am uitat la **Daemon, cumva mândră de el câ reuşi,,,** să spună asta ftră **niciun pic de sarcasm.**

Dar Lotho **părea câ e gata să se înece cu lichidul pe care il** ingurgitase.

— **Ajutor?**

Hohotele de râs care s-au auzit în jurul nostru au stârnit **ecouri** şi **mi-au** făcut inima să bată mai tare.

— **Da. Daemon a** ridicat bărbia, zâmbind. Ajutor. E un cu**vânt destul de simplu.** Aş putea să-ţi dau definiţia, dacă vrei.

Dap, cam atât cu lipsa de sarcasm la Daemon.

Paharul s-a făcut ţăndări în mâna lui Lotho.

Daemon s-a încruntat, privind cioburile care cădeau pe jos.

— **Din cauza asta** nu putem să avem şi noi lucruri frumoase,

Mi-am înăbuşit râsul, fiindcă eram absolut convinsă că dacă **mai** râdeam şi eu, aromii s-ar fi hotărât să ne facă friptură.

A urmat o lungă tăcere, şi simţeam cum arumii se ridică de **pe scaunele din** spatele nostru şi se apropie de noi. Aveam fiori **pe şira spinării şi din nou** senzaţia aia de sufocare îmi strângea **pieptul.**

^Sin a apărut in raza mea vizuală şi s-a oprit la capătul

240

C/

D«i. rezolvăm prot Ef a varianta cea

^cut unpas

*rherD ^treb

''.el^să

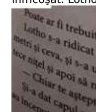
-Ce **vrei să faci cu ei»**

luim-a

^^^'-^dareac

se auzea în vocea

înfricoşat. Lotho a ri ~ Omoară ¡ şi U^.)

Poate ar fi trebuit
Lotho s-a ridicat
metri şi ceva, şi s-a u
nce niţel şi apoi să r
— Chiar te aştept
Şi-a dat capul

PE DUMNEZEUL LOR SĂ-I AJUTE.CAPITOLUL 17

DAEMON

e ^ ^ Deci, rezolvăm problema din părţi.

veam fj Era varianta cea mai nasoală de răspuns.

îi strâng« A™ ^ "" P 3 S f a ţ ă ' " S"o Pozi-tionez Pe Ka» Intre mine şi Archer.

Dacă trebuie să **dau foc camerei ăsteia ca s-o scot de**

la capătul fie' ^ după aia> Ce? Misiunea asta " un total, gu

vernul ar începe să bombardeze toate oraşele cu rahaturile alea electrice şi lumea ar ajunge un loc în care eu sigur n-aş , . vrea să trăiesc, plus că, ce era mai rău, mi-aş pierde şi sora. Definitiv.

Poate ar fi trebuit să-mi ţin gura? Lotho s-a ridicat în toată splendoarea lui, adică la vreo doi metri şi ceva, şi s-a uitat la mine de parcă ar fi vrut să mâ mestece niţel şi apoi să mă scuipe din gură.

— Chiar te aşteptai la un alt răspuns de la mine? Şi-a dat capul pe spate şi a început să râdă. În jurul nostru, au început şi ceilalţi arumi să chicotească

— Credeaţi ci **vreunul dintre noi** va ajuta **un** 1 ^
brid. sau ce **drocu'** o **mai** fi ,t **ă.ta?** A **ftcut un** *ij**** **hi-** *¿¿P*■ ii
OH eşti **incredibil de arogant, ori eşti Iremcdili 7* ^ 1 VV'V'**
Din cauza iritirii. am simţit furnicături pe ceafă"*" 'r i >
început să-mi zumzăie de electricitate. Ştiam că **iret^*** *r.* **<i< ^ ifl**
păstrez calmul, măcar până la momentul unui ac '""V^* oiP
Oricât era de naşpa, aveam nevoie de ei. wt.
- Ce? Lotho a coborât o treaptă şi eu m-am i
mai ai nicio replică şmecheră? '' ^
Am mijit ochii. C" ^ să **
- Dă-mi o secundă. Găsesc eu ceva.„.-ii« u, Hunter a gemut. ^liin«*" Am simţit două mâini mici pe spate, impingându-mă uşor. ai târZJ
ca să mă potolesc. ^ Dar to ^
— Nu mă aşteptam să ne strângem mâinile şi să cântămixum ^ „Kumbaya", am spus eu, şi Lotho a ridicat o sprânceană. Nu mă- W* aşteptam să fim întâmpinaţi cu braţele deschise, dar nici nu mă aw-jn®. Nicioc gândeam să fiţi o adunătură de idioţi. - Să-ţi rtP^
— O, Doamne! a murmurat Katy şi şi-a înfipt unghiile inti spatele meu. My-Pinky
— Cu asta n-o să-ţi faci niciun prieten, a murmurat Hunter- Noi nu ne £ şi s-a uitat la mine de parcă mi-ar fi lipsit câţiva neuroni ca să _ ^ fie setul complet. ^ ar primea
Fratele lui, Pinky sau Binky - habar n-aveam, le uitasem nu- ^ . ^
mele amândurora - părea că e gata să se ducă după o baveţică.^ ^ ^^
Am respirat adânc. . ""«ta.
a st,
V >
St
- Băieţi, sper că vă daţi seama ce o să se întâmple da« ^
— uaieţi, sper ca va uaţi .... -»u
xenii preiau controlul asupra Pământului, da?% Expresia lui Lotho spunea că nu dă doi bani
_ Ai impresia că ne pasă de soarta oamentlor? Pentru ^ ^
sunt... inutili. . „„: NnriJ*

începeam să mă
îndoiesc serios de
intel.genţa lut. ^ ^

— După ce vor prelua controlul și îi vor subjuga pe oameni, vor veni după voi, i-am explicat. Poate că acum nu simt nevoia să se ocupe de voi, dar o vor face. Și ultima oară când am verificat eu, bozenii îi aveau *la degetul mic* pe arumi.

Lotho s-a strâmbat.

— Nu ne aveau la degetul mic.

— Pe bune? a intervenit Archer. Fiindcă văd că sunteți aici, sub pământ, și locuiți în tuneluri de metrou. M-am gândit că e bine să subliniez asta.

— Cam are dreptate, am adăugat eu, rânjind. La momentul în care vor vrea să se ocupe de voi, vor ști și cum să vă învingă, am continuat eu, cu speranța că măcar unul dintre ei gândea logic. Acum încă nu știu. Pentru voi ar fi exact ca un bufet suedez. Dar mai târziu? După ce vor începe să mai rezolve câte un arum pe ici și colo? Se va repeta istoria.

— Istoria nu se va mai repeta niciodată, a intervenit o femeie-arum. Niciodată nu vor mai avea control asupra noastră.

— Să-ți repeți asta mereu cât stai ascunsă aici, am ripostat eu.

Hunter de cap.

Am încleștat pumnii.

Stai calm

PinicY - Pinky parcă ¡1 chema - a început să se foiască.

- Noi nu ne ascundem, a protestat el.

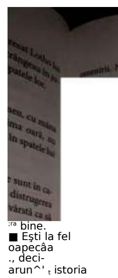
- Bâieţi, exact aşa pare acum. Kat scosese capul din spatele ««. ar privirea lui Lotho s-a îndreptat spre ea într-un fel care ^ toneasâ-i smulg laringele şi să i-l bag pe gât. Adică, pen- ^^ooservator oarecare, aşa pare, că vă ascundeţi, a conti- a strâns tare din ochi, ca şi cum îl luase durerea . mai făcut 11

- Nu ca 8> ajunsese în bătaia picioru-

avertizat Archer, - St«.. Dă ml **voie. Kat a ţâşnit din ,p«e**

ridicaţi. În primul rând. când am verifica, | eram târfa *nimănui.* În .1 doilea rând. nu MâteamT

ca să mă ascund. Spre deosebire de alin. "P"*1* ^
Lotho şi-a lăsat capul pe o parte. - Şi in al treilea rând? Niciunul dintre cei care «,„, ,„ mera asta - nici măcar unul - „u a particip« h Z planetelor voastre, nu? E vreunul aici destul de în vin,/' fi putut lupta în războiul dintre speciile voastre' *
Nu a răspuns nimeni, şi ea a clătinat din cap.
— Fraţilor, sunteţi penibili! Cu toţii.
Din toate direcţiile a venit spre noi aer rece. Nu era bine
— Hei, Kat...
— Taci din gură, a ţipat ea, şi am făcut ochii mari. Eşti la fel de rău ca ei.
— Ce puii mei...
Clona lui Hunter a ridicat din sprâncene.
— Cred că aş vrea să văd cum se termină asta. De la galerie s-au auzit chicoteli.
— Voi doi vă urâţi doar pentru ceea ce sunteţi, aproape d» strigat Kat.
—
-N ramte t
«lN'ul Asta vr
"cunde l
*P«W*lor
Eşti o Ulrfl dc luxen. care u Am înţepenit.
Păi, ei au fost într-un fel creaţi ca să ne distrugă, deci-m oprit.
- Iar ei au făcut un adevărat genocid îi ne-au înrobit, a spus Lotho, cu vocea sâsâită.
d în rândul nostru?
,a arun«1
Kat a
- Oaa, oaa, oaa. Văicăreli. Doar asta aud. Kat şi-a an** mâinile în sus. Daţi-mi voie să vă prezint pe scurt îs»
oi. in mod constant şi sistematic, ne am mâncat motiv de religie sau rasă, şl ne-nm făcut mai mult i*** îll altora decât aţi făcut voi. aşa de mult. că niciun profe- "IU Istorie nu are la dispoziţie atâtea ore ca sa povestească, foci de'»¡«ceP ul "c am ,upta| Uni+CU alţ« pe Cele ma* s.up id«: jj jsta-i un frumos elogiu adus umanităţii, a comen- Mt sec fratele lui Hunter. _ N-ai priceput nimic.
0 clipă, am avut impresia că o să bată din picior. _ **Chiar** dacă pe pământul ăsta sunt atâtea rase care au **în** comun o istorie sângeroasă, atunci când rahatul le ajunge la **gât, se** unesc cu toţii. Întotdeauna. De ce? Fiindcă ne dăm seama că sunt anumite situaţii în care trebuie să luptăm cot la cot, şi aşa facem. După aia, când se termină, ne întoarcem iar la urile noastre. Şi toate-s bune şi frumoase. Silueta lui Lotho se solidificase uitându-se la ea.
— Doamne! De data asta Kat chiar a bătut din picior. Nu puteţi şi voi să vă comportaţi ca oamenii, măcar o dată?
Tăcere, după care Lotho a întrebat:
— Ai vrea să uităm ce ne-au făcut şi să mergem înainte?
— Nu. Vreau să ţineţi minte tot, a spus ea. Vreau să ţineţi minte tot ce v-au făcut, fiindcă luxenii ăştia care au venit acum sunt exact ca ăia care şi-au bătut joc de voi. Nu Daemon. Nu eu. Nu luxenii care au trăit aicL Invadatorii sunt inamicii voştri. Asia vreau să ţineţi minte.
El şi-a întins buzele într-un zâmbet.
— Ca şi cum ar fi vreo diferenţă între ei.
Kat a clătinat din cap, ca şi cum nu-i venea să creadă.

ra bine.
■ Ești la fel
oapecâa
., deci-
arun^' ; istoria

Nu toate lucrurile sunt în alb şi negru. Şi dacă voi chiar credeţi că nu e în interesul vostru să-i atacaţi pe luxenii inva «ktori, atunci... în fine, vă urez baftă

.Lotho ţi a luat. ca ma».i supu»ili Mi sc ridicase pirul dc pe braţ»
«sucit Si ml am luat forma roalâ^i Atinsese pe Kat. l-a pus mâna În gât şi a izbit-o d
" U,h" " Am simţit cum explodează în mine o furi ' P<,e,e Sunetul care mi-a ieşi, din gât era sălbatic, an.rj** '<*«L pezit in feţi. şi am început sâ urlu când fratele lui H m " alt arum m-au prins de mâini. Intr-o fractiun Un

Opoziție 1

mi-a sărit un altul in spate, care m-a trânti, pe şi rece. Nu trebuia să mâ uit ca să-mi dau seamai «medi înconjurat. seama ci 71 A,^ t
M-am zbătut, apelând la Sursă, dar cei trei ar • mari - clar nu erau copii - şi foarte puternici.ca şi cum,."™ hrăniseră cu nişte luxeni. Lumina pulsa intermitent, iniiZ in cameră. Am ridicat capul şi am văzut totul în alb şi roş*

— Ce crezi că mă opreşte să-ţi iau viaţa chiar in clip» ^ a mârâit Lotho, la câţiva centimetri de faţa lui Kat.

— Nimic, a suflat ea. Dar ce ai rezolva... dacă m-aiomori?

— M-ar distra.

Lotho s-a aplecat spre ea, ocupându-î complet spaţiul personal. Chiar de jos, de unde mă aflam, l-am văzut lăsându-şi capul pe o parte şi măsurând-o cu privirea.

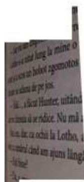
— Şi sunt absolut convins că ar fi savuros. Mi-am ieşit din minţi.

/// /

m

W wsy*

de la ca şl privi iii. fixa fcropSn ca

Energia pură a început să se adune în trupul meu, explodând într-un fulger. Arumul din spate a zburat ca un sac cartofi. M-am ridicat, luându-i cu mine pe fratele lui Hunten pe celălalt, care mă ţineau de mâini. Energia se ^^ mine în valuri, şi mi-am lovit puternic braţele m spa cându-î pe cei doi arumi cap în cap. Au picat la podea.

N.ri V M-am rep«i' Kal. oprindu-mă doar o secund» ti |

N - 01 ^nc pe unul cil colo. apoi l-«m luai pe altul de bărbie ţii-am aruncai in gloată.

_ DJ-i drumul, am spus eu. apoi am trecut !n forma umani, iar energia de la Sursă pârâia şi vuia pe braţele mele. podeaua a început să tremure sub picioarele mele. in vreme inima Uni bubuia cu putere. —— , _ Sau dărâm toată maghemiţa asta peste noi. dej^ Lotho s-a uitat la mine peste umăr.

Că sj t ^ _ Vai, ce mare şi rău eşti. Mrrr!

— încă n-ai văzut nimic, am mârâit eu. tţi dau cinci secunde să pleci de lângă ea. Una. Patru. Cin...

A lăsat-o şi s-a întors cu faţa spre mine.

— Am impresia că nu ştii să numeri.

— Iar eu am impresia că nu vrei să mai trăieşti. Lotho s-a uitat lung la mine o clipă, apoi şi-a dat capul pe

clipa asta: sPate a xos un hohot zgomotos de râs, în timp ce fratele lui Hunter se aduna de pe jos.

— Ăăă..., a făcut Hunter, uitându-se încruntat la fratele lui, care se chinuia să se ridice. Nu mă aşteptam la asta.

Nici eu, dar, cu ochii la Lotho, am pornit spre Kat şi l-am lovit cu umărul când am ajuns lângă ea.

— Eşti bine?

— Da, a spus ea, apoi s-a uitat la Lotho, înghiţind în sec. Râde...?
Am dat să plec spre el, văzând şi acum totul în alb şi roşu. Voiam să-l iau de piept, dar Kat m-a ţinut de mână şi m-a silit sâ mă opresc.
— Intr-un fel, sunt simpatici, i-a spus Lotho lui Hunter, care părea la fel de tulburat

ca noi toţi. Ceea ce e o veste minunată pentru tine, fiindcă n-o să te mai omor că î-ai adus aici.
CUni abia K
'«diico > Şi roşu.
'-ai omori
u, exp'0
Hunter s-a încruntat foarte tare şi şi-a încrucişat braţele la

— E bine de ştiut, a murmurat.
— Lâsaţi-l pe ciudat. le-a ordonat el celor ca,r tt, seră pe Archer " "
In«>n|*,.
A urcat apoi tacticos treptele spre caraghioslâcul »1, d şi s-a aşezat plin de sine în el, tolănit pe snate ... 011 desfăcute. picioj,^ \f
— Aşa, deci. Vreţi armată. O să vă dau o armată.
Toţi arumii au început să se foiască şi am simţit o parte di / tensiunea din umeri dispărând.
Probabil că ar fi trebuit să $pu" i mulţumesc, dar era un cuvânt pe care limba mea nu reuşea să" formeze.
— Vă dau cuvântul meu, dar cu o condiţie, a spus el, cu H bărbia ridicată.
— Desigur, am mormăit eu.
Lotho s-a uitat la mine aşa cum te uiţi la o insectă sub lupa microscopului.
— Nu vreau decât un lucruşor mărunt.
Archer a aprobat din cap, dar cu coada ochiului am văzut că li Hunter îşi îndreaptă umerii şi strânge din ochi. L-am auzit I cum înjură în surdină.
— Mă laşi să mă hrănesc cu ea.
Am tresărit.
— Sunt convins că n-am auzit bine.
— Ba da. Ai auzit, a răspuns Lotho, calm. Mă laşi să mă hrănesc cu *ea.*
A ficut semn spre Kat.

Ei i se scursese tot sângele din faţă, dar in mine sângele fierbea nebuneşte.
M am°r?'" D?3: ° gUră iau"Sau două- Poate trei.

creL" ¡nS ^^"^»-^-fie-ucis. O parte din faptul că ~
63 ,n mine> **răspândindu-se cafocul iadului. To.** universul **ţi**-a schimbat **culoarea ai privire mis-a** Împăienjenit. prmrea
Hunter şi-a frecat ceafa şi a clătinat din cap.
— Frate, asta-l chiar aiurea.
— Da. Aşa sunt eu, aiurea, a zâmbit Lotho.
tn clipa aceea, furia mea atinsese pragul maxim
— Asta e condiţia • - Plecaţi naibii de aici.

«..lis»!: pragul maxim, a spus el. Acceptaţi, bine. Nu

*?ff**

CAPITOLUL 18

KATY

O să vomit pe tenişi.

Âsta.. creatura asta voia să se hrănească cu mine? Asta era condiţia pe care o punea? M-a cuprins panica instantaneu, strecurându-şi veninul în sângele meu.

Daemon a explodat. S-a repezit în faţă şi a ajuns la prima treaptă înainte ca Hunter şi Archer să-l oprească. Cuvintele care ii ieşeau din gură erau un flux constant de propoziţii cu J" în variante pe care nici măcar nu le crezusem posibile.

— Eşti un nenorocit bolnav la cap! a strigat Daemon. Ochii lui erau albi şi strălucitori ca diamantele, în timp ce se

îndrepta spre el.

— Scârbă idioată!

Lotho a ridicat o sprânceană.

batSrrlrr1"'Ul Daemon Scânteia' —când raze sil-
-N ai sT" rA°bSCUrita,ea acdei ,Umi -bterane.

R

A

şDl

> £

- - - - -

Lotho a ridicat din umărul lui masiv, uitându-se in ¡o, i p^mon cu dispreţ.

__ Am spus, accepţi sau. .

Altă bombă de „I "-uri s-a aruncat asupra lul.

_ Dacă iţi iaci iluzii că o să te poţi apropia măcar de ea, eşti nebun.

Mi s-a strâns stomacul văzând că Lotho continuă si rânjească.

_ Hei. dacă nu vrei să ne jucăm, ai grijă la uşă când bunul Dumnezeu o va trânti peste tine, a replicat el.

Daemon s-a repezit înainte, gata să-i trântească la pământ pe Archer şi Hunter. A urmat altă tiradă explozivă şi inima mea bubuia în piept.

— Chiar asta e condiţia ta? am întrebat eu.

Vocea mea era răguşită.

— Nu vrei să ne ajuţi decât cu condiţia asta?

El a dat din cap. Ochii lui morţi s-au fixat pe mine şi mi-am dat seama că nu va ceda. Urma să plecăm de aici fără sprijinul arumilor. Armata va lansa bombele electronice în toate Statele Unite. Oameni şi luxeni nevinovaţi vor muri, la fel hibrizi şi origini. Dee va fi pierdută, fiind cel mai probabil ucisă. Lumea va plonja rapid în trecut, pierzând sute de ani de avans al tehnologiei.

Nu puteam permite asta.

Am simţit că mi se întoarce stomacul pe dos când am avut o revelaţie care m-a zguduit cu forţa unui camion încărcat cu dinamită. Trebuia... trebuia să-l las să o facă. Asta era. Nu aveam altă soluţie. .

Archer şi Hunter reuşiseră să-l tragă pe Daemon înapoi caţiva Paşi, dar expresia lui era de-a dreptul criminală în vreme ce• n arunca priviri ucigătoare liderului arumilor. Ştiam că daca u »u liber, se va repezi la el cu toată furia. Poate chiar asta voia

Lotho

 Su poate Lotho era doar un ticălos nenorocit, cu bolnavă. . .

Nu îmi dădeam seama, dar de fapt nici nu conta. Ml-am trecut încet mâinile tremurânde peste coapse.

- Daemon.

Parcă nici nu m-a auzit, atât era de concentrat asupra aril teului. Tot aerul din jurul lui radia violenţă. Pieptul i se umfla din cauza respiraţiei grele şi precipitate. Era ca o sticlă al căr(i dop fusese aproape scos.

- Poţi sâ ne laşi câteva clipe? am întrebat eu. Lotho a făcut un gest indiferent cu mâna.
- Eu am tot timpul din lume. Voi? Nu prea mult. Daemon a început să se agite.
- Ai mai puţin timp decât crezi, idiotul dracului...
- Daemon! L-am prins de mână şi el a întors capul spre mine, cu ochü în flăcări. Trebuie să...
- Nu trebuie nimic, a mârâit el. Singurul lucru care trebuie esâ-l termin pe ăsta chiar...

- Opreşte-te, i-am spus ei Trebuie si vorbim

Sâ VOrbim- îndrePtat din nou pri- d3Că Vrei să au* « plan am pentru

^^S^r^vorbimcâtvre-

»m *Ü Daemon'Archer « uita< in ochii

camera asta?

^cr^tho. ar 'î ajuns să se încheie cu al"

L bon e sâ

1 Con.

_ Nu pot să cred ca tit el cu o voce tăioasă.

:u ochii în ochii lui arzători tine.

-Nici eu nu pot, < lui luminoasă s-a fixat Daemon a deschis £ — Nu-mi pasă nici xeni doar frecându-şi r

- Dar dacă nu o fc blândeţe. Niciun arum Nu. îmi. Pasă
ea°lcăn-

^tlîeo ia

<_ Hai. forţosule. Să facem o plimbare
puţin.

A durat mult şi bine până să reuşim sâ-l scoatcm pe Dae- m0n din cameră, in tunelul de alături. Amândoi băieţii ezitau să-l lase singur cu mine, de teamă să nu se ducă iar peste Lotho.

Din felul în care se uita fix la uşa de metal, Iţi dădeai seama d sunt şanse bune să facă o gaură în ea şi să se repeadă pe acolo la Lotho ca un Rambo pe steroizi.

Mă uitam la el, aşa cum stătea la câţiva metri de mine, respirând precipitat. Conturul trupului era încă înceţoşat şi, efectiv. simţeam gustul amar şi metalic al furiei lui.

— Nu pot să cred că a îndrăznit măcar să spună asta, a rostit el cu o voce tăioasă ca o lamă.

— Nici eu nu pot, dar... Am respirat adânc când privirea lui luminoasă s-a fixat în ochii mei. Dar asta e condiţia lui.

Daemon a deschis gura, a închis-o, apoi a deschis-o iar.

— Nu-mi pasă nici dacă ar putea să-i focă să dispară pe lu- xeni doar frecându-şi nasul. N-o să-i permit să se hrănească cu tine.

— Dar dacă nu o face, nu ne va ajuta, i-am răspuns eu cu blândeţe. Niciun arum nu ne va ajuta.

— Nu. îmi. Pasă.

— Ba da, iţi pasă. Ştiu că îţi pasă. Sunt prea multe in joc aici ca să nu iţi pese.

El a râs răguşit şi s-a întors cu faţa spre mine.

— Credeam că mă cunoşti mai bine.

— Exact! Te cunosc, şi ştiu că în clipa asta eşti furios...

— Furios nu acoperă nici pe departe ce simt eu acum, a izbucnit el.

— OK. Am ridicat mâinile. Dar trebuie sâ-l facem să ne ajute.

ca să te răcoreşti

ÎN

ors capul „

ru care teta

ii lui anătw

it dinnoupn m amP®"[1]
„itat îi"

Nu şi dacă pentru asta trebuie
să treci tu prin aşa ceva.
Daemon a început să umble de
colo-colo. Nu pot să permi

tasta în mc,un caz n-o să-i permi(^ se mic m lumea as,a nu merita aşa ccv, Nu^^ K
— Ştiu ce înseamnă asta. i-am aniintu ^ "V
Jur Că era prima oară când îl vedeam tresă'ind
— Când m-au prins la Mount Weathcr. am m asta. Ştiu că nu e plăcut şi nici frumos, că c-dureros!?*1 P».
— Nu! a ţipat el. cu pumnii încleştaţi. A începu, 1 - jure, trecându-şi mâinile prin păr, apoi s-a întors pe ju spre mine. Mă ucide numai gândul că ştii deja ce înse^T'' ai trecut prin asta şi eu nu te-am putut apăra.
— **Daemon...**
— N-o să permit să ţi se întâmple asta din nou. În mciun I caz, aşa că nici măcar nu te gândi că ai să mă poţi convinge
— Şi atunci ce facem? Spunem la naiba, şi gata?
— Mi se pare un plan bun.
M-am uitat fix la el.
— Ce? Putem să trăim şi într-o peşteră nenorocită, a spus 1 el, începând iar să se plimbe. Uite, eu sunt egoist. Doar o ştii!
Şi nu vreau să treci prin asta, aşa că sunt dispus s-o las baltâşi s să minimalizez pierderile.
— Serios? Şi ce fel de viaţă am avea?
— Nu aduce logica în discuţia asta.
Eram plină de frustrare, şî m-am dus în faţa lui. apucându-i obrajii in palmele mele. l-am simţit ţepii aspri ai bărbii.
— Daemon, nu va fi niciun fel de viaţă pentru noi dacă nu-i convingem să ne ajute.
— O să ne descurcăm. Ştiu sigur că putem.
— Daemon...
S-a îndepărtat de mine.
— Nu-mi vine să cred că mai şi discutăm aşa ceva.
— Ştiu că te supără povestea asta.
/
/Â* y/

I

V

y
j .-A
— Chiar ştii? Nu mi se pare.
mijit ochii şi am pus mâinile În şolduri.
¡4 fac asta. Numai gândul
¿¡osU simt iar chestiile alea mă îngrozeşte şi m4 scârbeşte d*tei* .'5'" de ftcut ca sâ ne «unei asta o sâ fac'
*ₛra trebuie sâ facem
_ Ba nu trebuie să iaci asta. a strigat el.
Am respirat adânc de câteva ori.
_ Trebuie. Pentru sora ta.
_ Vrei să mă pui să aleg intre tine şi ea. a ţipat Daemon, cu odtii complet albi.
_ Nu eu te pun să alegi, am replicat şi am pornit-o după el in plimbarea pe care o făcea în cerc. Tu trebuie să faci alegerea asta. încercând să mă protejezi pe mine, o abandonezi pe ea.
El s-a oprit şi s-a uitat fix la mine. Am crezut că o sâ izbucnească iar, dar a închis ochii, iar faţa lui frumoasă era crispată şi tot corpuJ încordat.
Atunci mi-am dat seama că am reuşit să-l fac să gândească, În loc să simtă. Am profitat de moment.
— Eşti pregătit să faci asta? Fiindcă cel mai probabil va muri. Nu îmi place s-o spun, nu-mi place nici măcar s-o gândesc, dar ăsta e adevărul.
A strâns buzele şi s-a întors cu spatele la mine, cu capul plecat. Au trecut câteva clipe.
— O să te atingă. O să. ..
- Nu e ca şi cum Lotho ar vrea să facă sex cu mine.
El s-a întors spre mine, cu nările fremătând.
- Doamne, îl omor. Numai când aud numele lui şî cuvântul „sex" în aceeaşi propoziţie...

— Daemon.
tfi-ain „ Hei. şl« câ nici ei

¡S

Í-Okstói;
apuá¿

- Ce e? S-a întors spre mine, trecându-şi mâinile prin păr. Cum poţi să-mi ceri să mă împac cu asta?

L Dar nu-ţi cer aşa ce«! Nu-ţi cer să te împaci cu ^ cer să înţelegi de ce trebuie s-o facem.

să-ţ. da. seama ce ŢJESe mi»- * cer sâ nu te mat gândeşti la mine ¡J tine. Iţi cer...
_Imi ceri imposibilul.

Daemon s-a repezit la mine şi în clipa următoare m-am trezit lipită cu spatele de perete şi cu gura lui pe buzele mde Sărutul ăla. .. Doamne, pe toţi sfinţii extratereştri, sărutul ăla era un amestec pur de dorinţă şi posesiune. Am simţit gustul furiei şi disperării când buzele noastre s-au atins, dar atingerea mâinii lui pe obrazul meu era aşa de delicată, şi simţeam în sărutul acela toate emoţiile, dar mai presus de toate simţeam

Cu buzele lui pe gura mea şi auzind geamătul surd care reverbera in creierul meu, nici n-am mai perceput umezeala zidului sau gheara aspră a groazei care-mi cuprinsese măruntaiele din clipa in care Lotho îşi exprimase condiţia.

Daemon mă săruta ca şi cum ar fi vrut să-mi arate că sunt a lui, dar deja eram a lui, cu totul. Cu inima. Cu sufletul. Cu toată fiinţa mea.
Î?u^,t*!¡ CaPUlxi am Simţil resPira<ia caldă pe buze.

~ ^cepottă'ţTp4 S»5Unâ cuvintele alea ^Z^-^^ZZT firUmea fruntea lui.

" °*mon 1 * * Breu * Poate cel L "" *Vea să fie uşor. vut vreodată de dat vara t test

pe carei mei erau întinşi la maximum. Intre ceea ce avea să ur- ** _ Doamne, nici măcar nu voiam să mă gândesc la asta! - ""felul in care Daemon măsura cu paşi mari încăperea largă în '-3re fuseserăm conduşi după ce îi spusesem lui Lotho că li acceptăm condiţia, simţeam că mai am puţin şi o iau razna. [1] Dar Daemon îi pusese şi el o condiţie - voia să rămână cu „oi. Lotho zâmbise puţin cam prea larg şi prea vioi când a auzit asta. În loc să-l refuze, i-a întins, practic, covorul roşu.
Archer rămăsese afară, în camera cea mare, şi, deşi ştiam că se descurcă, erau în jurul lui o mulţime de arumi care îl adulmecau ca pe un aperitiv.
Daemon s-a oprit în mijlocul camerei, privind furios în faţă. Cu inima strânsă, i-am urmărit privirea spre un pat masiv, care părea acoperit cu blănuri de animale.
— Dormitorul lui, a spus el, cu umerii încordaţi. Nemernicul trebuia să facă asta în dormitorul lui.
Dap. Trebuia.
începeam să cred că toate astea erau doar ca să-şi bată joc de noi. Existau o grămadă de locuri unde Lotho putea face asta. M-am cutremurat, parcă nu mai eram aşa de sigură că pot face faţă.
Dar trebuia.
Amândoi trebuia să facem faţă.
îmi simţeam fierea în gât, gata să iasă în orice clipă. Mi-am scuturat uşor mâinile, am închis ochii şi am încercat să scap puţin de tensiunea care mi se adunase în muşchi.
Pot să fac asta. Pot să fac asta. Pot să fac asta.
-Ce faci?
M-am oprit, dându-mi seama că mişcările mele semănau cu un fel de dans.

>ebuM- le asia-

— Scuze. De nervi.

— Nu le scuza, a spus şi a ridicat o sprânceana, Era . sant. Intr-un fel. semânai cu una din păpuşile Muppets de sub control. Am râs chinuit.

_ **Serios?**

Daemon a dat din cap.

^itperttW-a .amtpirttieoinuşni icndiitnll

■Mâ^tit

iu regreţi.

_ Dap. S-a uitat iar la pat şi a început să înjure. Kat, asta

Abia am şoptit, simţindu-mă gâtuită.

— Ştiu.

Ochii lui de smarald strălucitor s-au fixat pe mine.

— Te-ai fi gândit tu când ai bătut la uşa mea că o să ajungi aici?

Am clătinat capul şi m-am dus la el.

— Nu. Nu m-aş fi gândit vreodată la asta. Nici măcar nu puteam să-mi imaginez aşa ceva când am bătut la uşa ta. Am tăcut şi m-am uitat la el, chinuindu-mă să zâmbesc. Apoi am spus: Singurul lucru la care m-am putut gândi atunci a fost abdomenul tău.

Daemon a râs scurt.

— Şi la faptul că eşti un nemernic arogant, am adăugat.

A zâmbit cinic.

— Uneori mă întreb dacă

-Ce să regret?

^ambetul îngrijorat mi s-a şters de pe buze.

-WMitmTaiaSPUSelînCet_Noi_

Niciodată. " P" mâinile de Pi«Ptul lui încordat. Nu.

— Adevărat?

wM

W

W,

w /

! *fZk*

Şe simţea neîncrederea în vocea lu'

Opoziţie ^

fost perioade nasoale. nasoale ca naiba perioade ^ care n-aş vrea să le mai retrăiesc vreodată, dar nu regret că suntem împreună.

Degetele mi s-au încleştat de tricoul lui. t N-aş putea să regret, fiindcă te iubesc. Chiar te iubesc.

ituncns
fH iar iubirea. . vine şi eu bune, şi cu rele. Nu? Vreau sâ spun, de [1] exemplu mama mea sunt convinsă că nu şi-a dorit vreodată sâ treacă prin ce a trecut cu tata şi apoi să-l piardă, dar nu regretă nici acum că l-a iubit. În ciuda durerii şl a inimii frânte, iar cu
S
n-aş putea sâ...
Daemon m-a sărutat, oprindu-mi cuvintele cu atingerea dulce şi delicată a buzelor.
— Ştiu că au fost multe momente când nu te-am meritat, mi-a şoptit, mai ales atunci, la început, dar am în plan să folosesc fiecare secundă să răscumpăr momentele alea.
— Deja ai făcut-o. L-am sărutat şi eu. De mai multe ori. Tocmai când ne îndepărtam unul de altul, uşa masivă a camerei s-a izbit de perete. M-am răsucit în braţele lui Daemon şi am avut parte de o imagine neplăcută.
în cameră a intrat Lotho, cu pantalonii lui de piele coborâţi mult pe şoldurile înguste - mult prea mult. Se vedea o groază de piele palidă. Abdomen. Piept. Dar nu numai asta. Când a trecut pe lângă noi, am văzut şi eu ce ne spuseseră Hunter şi Lore înainte de a veni aici. Opal.
Pietrele luceau pe spatele lui, fixate de-a lungul coloanei vertebrale. Să le vezi aşa, lipite, efectiv, de piele, era. . o nebunie. Am strâns tare pleoapele.
— Dumnezeule!
— Ţi-ai pierdut cămaşa? a întrebat Daemon, strângându-mă **mai** tare în braţe.

Lotho **a** început să râdă..ARMENmOUT
" dc ce trebuie să « » foarte liniştită, eu ş viani
Jnatorul extraterestru piin de
ci e g«'4 ** sc .r:"
dibu- ln, poii s& te murdăreşti, a replicat el nonşa-
cămaşa preferată.
SÎ»"*
ttUneajuta c1 l-am pn° vintelemele
beasca.cu o Du-te Amexpi aflarea, ap Am vrut să ^Ucat şi a
Mi.,a. î?| ^br
I,iiii. N" vreau s m 1.1 Daemon era ca suflul unei explp.
„„ N„ vrea» s < r acmoneraca sutiul unei explo- Fierbinţeala care ieşea , am văzu, pe Lotho traver-
"tS.Cd.i.l şi. bit«, uşor cu palma Ungi d.
- Hai să facem asta.
Mi se lipiseră picioarele de podea.
- Eu...
Braţele lui Daemon mă ţineau ca nişte benzi de oţel.
- Nu. Nu aşa.
- Dar eu vreau aşa, a susurat Lotho, rezemându-şi capul în pumn. În fond, o să fie mai confortabil.

Clar aveam să vomit.

- Întinzi prea mult coarda, l-a avertizat Daemon.
- Nici măcar n-am apucat s-o întind. Ochii palizi i-au strălucit.
- Nu eu sunt important aici, nu? Important e cât de departe sunteţi voi dispuşi să mergeţi ca să obţineţi ajutorul meu.

O'n pieptul lui Daemon s-a auzit un sunet adânc, inuman, în g&t. 3m mCerCa‹Să reSpir> dar Parc*
oxigenul mi se oprea
«ha de W^f ami«teSC Că CU n«am nevoie de niciU»
«r vouă o favoare \J Un UŞor> 3PrOaPe jucăuŞ* Dar îdtă variantă nu p A VrCţ* să facet*

cum vreau eu, bine- [e]-Aşa că puteţi să plecaţi dra...1 Opozifle
CV[r7] -Nu.
S^V Cuvântul mi-a ţâşnit din gură.
_ o s-o facem.
Os-o facem.
^pjj, ţ __ n-o s-o facem, a spus Oaemon.
Lotho şi-a arcuit sprâncenele. Sltfly ^ _ Sunt confu?
pe r Nh., M-am întors în braţele lui Daemon, ca să-l privesc !n ochi. [1]) [0] - Ai promis că Încerci.
ifl ^^ _ Am promis. Privea pe deasupra capului meu, cu pupilele albe. Am încercat. E un...
¡^ — Deocamdată nu s-a întâmplat nimic, l-am întrerupt eu,
încercând să-l fac să înţeleagă. Deci nu ai încercat. încă nu. Mi-aş fi dorit ca Lotho să nu stea pe pat, rânjind, fiindcă asta nu ne ajuta cu nimic. Te rog, i-am spus lui Daemon.
I-am prins obrajii în palme, silindu-l să se uite la mine. Cuvintele mele erau încărcate de greutatea situaţiei.
— Trebuie să facem asta.
Daemon a închis ochii şi a trecut mult timp până să vorbească, cu o voce care mi-a frânt inima. Nu a spus decât atât
— Du-te.
Am expirat, nici nu îmi dădusem seama că îmi ţinusem răsuflarea. apoi am mai respirat o dată, chiar fără să am nevoie. Am vrut să mă retrag, dar mă ţinea strâns. I-am prins braţele ^fcb [delica]t Şi a trebuit să mă lupt cu mine însămi ca să-l forţez [e] sâ-mi dea drumul.
Mi-a dat drumul şi, după cum ţâşnea din el căldura, ai fi zis că asta îl omoară. La naiba, şi pe mine mă rupea. Cu ochii arşi de lacrimi pe care nu le puteam lăsa să curgă, m-am întors şi am pornit spre Lotho. Trebuia s-o fac.
Avea să fie dureros - foarte dureros. Avea să fie greţos - extrem de greţos. În timp ce mă apropiam de marginea patului.

 reflecţi din pereţi o lumini albă.
. „, ,um se reflecţi din pereţi o li
Am respiwt cu greu şi m-am aşeza. pe margine, „
Mâinile ....«murau aşa de tare. ci nici nu-mi mai ^ f^J
vârfuldegetelor. Nu era bine, nu era bine deloc ^
Lotho a întins mâna spre mine ş. a trebuit sa fac mar, ^
wri ca si rimân nemişcaţi când mi-a atins obrazul. Deget* J i^ L

lu, erau groaznic de reci şi am tresărit când s-a ridicat in co_ale &
spniinindu-se cu mâna de pat, lângă şoldul meu. S-a aplec, . > * 0
spre mine şi mâna lui mi-a alunecat pe gât, stârnind in mint ^
valuri de repulsie şi frici. Lotho nici măcar nu mă privea. Se ' 'j t
uita fix la Daemon. cu un zâmbet batjocoritor pe buze. ^ ho
tmi parc râu. Cele trei cuvinte parcă mi-au explodat în cap.
Nu pot sd *fac asta.* ^
M-am încordat toată, încercând să mă pregătesc pentru tot j _0.D°âmnt,
cc poate fi mai râu, şi asta s-a şi întâmplat. Daemon s-a repezit
la noi ca o pată luminoasă.
lotul s-a întâmplat foarte repede.
[tras din pat, departe de răceala aceea care îmi îngheţa
pwudM Urt S * aplecat asupra lui Lotho. M-a cuprins
Brt ™ am ** ^a că, de fapt, Lotho îl ţinea aşa,
■tt^1" ^.Pebune.î ' -Mda, a mor «lat nimic.
Pe faţa lui Loth> şwape... normal - Voi chiar er ^ clipit des c -Mamă, frat, cu tine.
Ctadu,u'Pir>ilw('^'rDin Spatele meu urla vantu1' aruD" a' La şi cuni
arumul era un vid care atră-
■Bte" ^Sl^T"1011 la perete '_a ţinul
s-a ridicat în picioare ia
U^^aemon, dar nid
""»i la el, rară să mă

V^V\ SN V

" hi. 1 Oi,
S^a I 'Ci,. % l0,n . ,1|H Ml-am îndreptat umerii.
r!'9 *tJ%S> Tridlcat genunchii şi s a sprijinit cu tălpile de tăblia
9 ar '' li S l Horţa care il ţinea pe Daemon lipit de perete a slăbit şi
' p |*W ^ .acul-o.* Lotho... H trimit pe spate, cu un rit m ftj "a . etJ, '»L V IUf iJKat genunchii g
«nrlllnll n. tilnll. Af lllJI Forţa care II ţinea pJ

r>eCa, '>1<L %SW.am întors spre Daemon. care era În forma lu. reală, la
) n Pe &t 5 < „mai câţiva paşi de pat. Vedea şi el ce vedeam eu?
' «IfcfLotho continua sâ râdă. un râs puternic, carc stârnea ecouri
'S'oc ""»Uin pereţi, de ciment ai camerei. M-am îndepărtat de pat şi
Par . >m-am dus spre Daemon. care acum revenise la forma umană.
3 n,i»iu e*j>u Nu pricepeam. Nup. Nu puteam să procesez.
^^Bţ. ¡a final, după ce mi s-a părut că a trecut o eternitate cu râsul
"ai73ânăla nebun, Lotho s-a liniştit şi s-a ridicat in fund, cu o mişcare
imn/,. V^ta» fluidă.
' aen>QDs ir., - o. Doamne, sunteţi tari de tot. S-a lovit cu palmele pe coapse. Pe bune, frate.
- Mda, a mormăit Daemon. Nu Înţeleg nimic din asta. Ab-
j/a aceea caretei solul nimic
lui LohPe faţa lui Lotho s-a întins un zâmbet larg, care îl făcea să pară
aproape... normal. Tot cam înfricoşător, dar cumva normaL
/apt, Lotho ilpmi _ Voi chiar eraţi dispuşi să faceţi asta, aşa-i?
veu urla vântul» Am clipit des din ochi.
iul era un vid cai«®-Mamă, frate, tu chiar erai dispusă să mă laşi să fee iami-iami cu tine.
S-a ridicat în picioare şi s-a întins, cu mâinile
/a perete fi l-'PicaSuPra capului, apoi şî-a îndoit spatele, rânjind. Chiar credeai

— Multă lume vrea. Vestea bună e că acum ştiu că sunteţi ,an chiar dispuşi să faceţi orice. Respect asta. Deci aţi obţinut armata de arumi.

Chiar nu ştiam ce să spun. Cu umerii căzuţi, trecusem p. atâtea emoţii, încât nu mai aveam cuvint.

Lotho a luat de pe masa două pahare, le **au** p Întins. Am luat paharul, în stare deşoc , de,,

TEMPORAR.

CAPITOLUL 19

DAEMON

A trebuit să fac mari eforturi să nu-i trag o gheată în faţă lui Lotho. Arumul era nebun. Complet sonat, trebuia să fie închis într-o cameră cu pereţi capitonaţi. Sau mai bine într-o cameră cu ţepuşe de fier şi zguduit bine.

îmi doream să-l pocnesc.

Totuşi, nu eram prost. Hunter şi fratele lui nu glumiseră când spuneau că e puternic. Numai sceneta pe care o făcuse in camera aia îmi arăta că e capabil de multe, şi dacă ar fi trebuit să ne punem cu el, chiar ar fi fost o treabă urâtă şi murdară.

Acum stăteam într-o cămăruţă care părea săpată de cineva "in pământ. Era un aer jilav şi torţele înfipte în perete nu dădeau prea multă lumină.

0 aveam pe Kat acolo unde o voiam întotdeauna, pe genunchii mei, şi îi masam umerii şi ceafa, pentru că avea muşchii Încordaţi. De când ieşîserâm din camera lui Lotho, nu

spusese nimic, şi imi dădeam seama că nu vrea decât să plece naibi

^ h>

Câ şl mine.

_ O si-nil 1« o îl sau două până II adun pt Lotho trecuse acum la votci şi, de când n. .„ camera asta. adică de vreo treizeci dc minute, dejZT^* b mAtate de sticlă. Eram curios să văd dacă arumii $e ⁰

— Am trimis câţiva băieţi sâ-i caute.

Hunter stătea lângă uşă, rezemat de perete. Părea detaşat, dar se vedea din ochii lui că e gata să sară la ac^™

— Cât timp aveţi la dispoziţie? ne-a întrebat.

I-am explicat planurile guvernului cu bombele electroni«.

— Avem timp, a spus Archer, de pe scaunul din spatele nov tru, unde se cocoţase. Cam vreo patru zile, dar cu cit „. mişcăm mai repede, cu atât e mai bine.

— Mda... Lotho a mai luat o gură zdravănă de votcă. Vi ₜ teamă că ii apucă nerăbdarea să apese pe trăgaci, este?

Archer a dat din cap către liderul arumilor.

— V-am spus, am nevoie de o zi sau două. Spuneţi-le stăpânilor voştri din rasa umană că vom veni.

Stăpânilor din rasa umană? Mi-am dat ochii peste cap şi am prins-o pe Kat de mijloc.

Lotho s-a uitat încruntat la sticla goală de votci

— Mai ziceţi o dată, unde mergem? Kat a oftat.

— Momentan, vor să vă duceţi la Mount Weather, in Virgi- nia, a explicat Archer.

Din nou.

— Dacă se schimbă ceva...

— Mă suni. Lotho şi-a pipăit buzunarul de la spate al pantalonilor de piele. Idiotul nu-şi găsise nici acum cămaşa.

Am înţeles, a zis. un_

/

"> pe toţi.

Silim nS

A făcut o pauză şi a aruncat sticla de votcă pe podea, deva, în stânga lui. S-a făcut ţăndări. El a zâmbit.

_ Aveţi cuvântul meu că vom fi acolo. Nu mă joc cu aţa ^¡.ani

aruncat ochii spre Hunter şi el a înclinat uşor capul.

__ Mu vă imaginaţi că eu. sau cei din specia mea. putem să rtiăm ocazia să le servim o mică răzbunare şi să ne mai şi hrănim. Lotho a tăcut un gest spre uşa închisă. Mi-a făcut plăcere si stau de vorbă cu voi, băieţi, şi ne mai vedem, dar acum trebuie sâ plecaţi. Niciunul dintre voi nu e bine venit aici, nici măcar tu, i s-a adresat el lui Hunter.

Acesta părea absolut distrus din cauza asta. S-a desprins de perete şi nici măcar nu s-a sinchisit să-şi ascundă zâmbetul.

_ Ţinem legătura.

Kat s-a ridicat, eu m-am ridicat după ea, mai mult decât pregătit să plec dracului din cloaca asta, dar când am trecut pe lângă Lotho, a păşit pe neaşteptate în faţa lui Kat. Am vrut s-o trag spre mine, dar s-a mişcat foarte rapid.

- Ai boaşe mai mari decât toţi bărbaţii din camera asta, a spus Lotho, cu faţa la doar câţiva centimetri de a ei. tmi placi. Şi te-aş fi oprit aici dacă n-ai fi fost pe jumătate luxen. Deci probabil o veste bună pentru tine. Naşpa pentru mine.

Şi apoi a sărutat-o. Direct pe buze a sărutat-o nenorocitul! Până ca vreunui dintre noi să poată reacţiona şî înainte să mă dezlănţui, Lotho s-a transformat in ceva care nu era decât fum şi umbră şi a dispărut.

- O să-l omor, am promis eu, simţind cum pârâie energia Pe pielea mea.

Kat s-a smuls din strânsoarea mea, cu faţa palidă şî buzele albăstrii, de parcă ar fi supt o acadea, şi s-a întors spre Hunter Şi Archer.

- Vreau să plecăm chiar acum.

HUNTER S-A UITAT LA ARCHER.° I - *

^ ,MI •"N",M JS

dimincaţA. wr «■ ,ţuflare, cr°°
**^^^Sihmţi câteva ore înainte de a porni h S-*
_ Dacă vreţi să va bine-veniţ» în casa lui Lore, băieţi, vocală-
drum. sunteţi Mâncaţi ceva. În fine. dat sea
S-\0fen,H*,eL?"u" pe bancheta din spate a maşina, jurul g UTr
hArcheCWar am fi avut nevoie de puţ.nă odihnă
S1Ta^abiadacăscoseseuncuv^tîntimpulin
^ străbătut nenorocitul ăla de labirint subteran şt ştiam că e
epuizată. Probabil şi tulburată. Ai
Ce zici? I-am întrebat pe Archer. nelin
El a deschis portiera de la şofer. Cred că ne-ar prinde bine conv
puţmă odihnă şi relaxare, şi cred că Lore şi Hunter sunt, ăăă, nişte mer
t,p, de treabă, dar, atenţie, Kat nu vrea să se întoarcă la bază. neli

Am ridicat din sprâncene şi m-am uitat la ea. Se chinuia să-şi pună centura de siguranţă. I-am zâmbit, m-am aplecat spre ea, i-am dat mâna la o parte şi i-am prins-0 eu. . H
fost

Ce vrei să spui?

Vrea să meargă acasă. Vrea să-şi vadă mama. Numai la asta se gândeşte de vreo oră şi ceva.

Am oftat. Nici măcar nu aveam curaj să deschid subiectul âsta cu ea. O vizită la mama ei era riscantă, mult prea riscantă.

^TT Pentm invitaţie'a SPUS Archer, întorcându-se spre arum. Cred că o acceptăm.
aia a loTcu umK T"* ^^ după care a ^ut chestia

^ A APUCAT R*

CĂIĂTORIEI -«•» *

a urcat pe scaunul şoferului, iar eu am preferatsă mă urc lângă Kat. nu tn faţă. Archer a scos telefonul din consola din mijloc şi a atins ecranul, apoi s-a încruntat. ^Cijj — Ce e? l-am întrebat.
Q a clătinat din cap.

— Un apel pierdut de la Luc. Stai să văd care-i problema, dar fni |ₐ cred că e nerăbdător să afle cum a mers treaba cu arumii.

âiₑp S-a aşezat mai bine în scaun şi a început să asculte căsuţa

vocală. În clipa în care a ridicat ochii şi s-a uitat la mine, mi-am dat seama că ce aude nu e deloc bine. Când a lăsat telefonul, în jf,ₙ.'

jurul gurii i se formaseră nişte adâncituri,

j jₙ — Luc a spus că... că a dispărut Nancy.

ᵢₐⱼₙ — Cum? a întrebat Kat, ridicând repede capul.

— Nu ştiu. Trebuie să-l sun, a răspuns Archer. Am simţit cum mi se formează în burtă un ghem de
nelinişte, care se făcea tot mai mare pe măsură ce ascultam conversaţia aia unilaterală. Archer a povestit pe scurt cum a mers întâlnirea cu Lotho şi că i-am convins pe arumi, dar neliniştea mea privitoare ia Nancy se făcea tot mai mare. A închis, a lăsat telefonul pe picior şi s-a întors spre noi.

— OK, se pare că Nancy e dispărută în acţiune. Nu a mai fost văzută după ce am plecat noi. Nici Luc, nici generalul Eaton nu au idee unde e.

Kat s-a uitat la mine.

— Dar ce înseamnă asta?

— Nu ştiu, a recunoscut el. Luc crede că e posibil să se fi dus după copiii ăia şi a trimis nişte oameni s-o caute, dar cu Nancy... frate, nu ştii niciodată.
bine

Adevărat. Nu ştiam ce să cred despre asta. Chiar dacă treaba cu arumii mergea bine şi reuşeam să scăpăm de luxenii invadatori, dar Nancy

vtt* N

jucându-mă cu părul lui Kat, iar Archer nu a scos un cuvânt.Nancy umbla brambura, cine ştie ce mai fii voia să meargă acasă sâ-şi vadă mama. *at..

La naiba!

O înţelegeam, şi ultimul lucru pe care voiam să frâng inima spunândui că nu avem cum să r— " "

riscăm a^demuu Puteam face er.

in clipa asta. Cel mai inteligent lucru pe care II p, să ne mişcăm mai repede fundul la baza aia şi « , arumi să-şî facă treaba, cu atât mai mult cu cât ITdau dispărută.

Dar nu-mi pica bine deloc, şi toată treaba asta o simţeam ca pe un lapte stricat în burtă. Faptul că mă întorceam la bază insemna să pierd controlul asupra situaţiei, şi mai însemna şi s-o las pe Dee... în fine, în voia unei sorţi necunoscute, care putea foarte bine să fie întruchipată de mii de arumi flămânzi.

Doamne! Nu eram convins că pot face asta.

Dar cum aş fi putut s-o găsesc? Ar fi însemnat să mă duc direct in zona de pericol, iar asta era mai mult decât riscant Era fix căutarea morţii cu lumânarea. Şi, la naiba, cum puteam chiar şi doar să sugerez asta, când nu voiam ca să ajungă Kat iar la Petersburg?

Era nasol ca naiba.

Casa avea o

Am început să mă agit când maşina a încetinit şi a întors pe o mică stradă de-abia vizibilă din şosea. Când am intrat pe aleea lungă, am zărit o casă mare.

Porche-nl lui Hunter era parcat în faţa gara)ului.

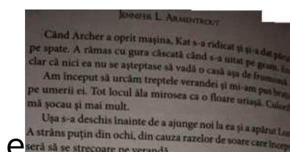
forcne-unuinuniereiapa.^«...... ' , „„„.stnare

verandă uriaşă, plină de ghivece cu flori şi plante curgătoa •

Uau! • **ne dar** surprinzător de

Casa era monstruoasă ca dimensiuiventuai dărăpănat - primitoare. Mă aşteptasem la ceva rece, e inchipu-

cu alte cuvinte, o casă
de rahat. Era depart

Când Archer a oprit maşina, Kat s-a ridicat şi şi-a dat părul pe spate. A rămas cu gura căscată când s-a uitat pe geam. Era clar că nici ea nu se aşteptase să vadă o casă aşa de frumoasă.

Am început să urcăm treptele verandei şi mi-am pus braţul pe umerii ei. Tot locul ăla mirosea ca o floare uriaşă. Culorile mă şocau şi mai mult.

Uşa s-a deschis înainte de a ajunge noi la ea şi a apărut Lore. A strâns puţin din ochi, din cauza razelor de soare care începeseră să se strecoare pe verandă.

e

— Haideţi în casă.

Am avut un moment de ezitare, pentru că eram in faţa unu. alt experiment inedit, pe lângă cele care au însemnat intrarea in bârlogul lor, colaborarea cu ei, iar acum să fiu găzduit de e, într-o casă care părea desprinsă din revista *Better Homes ani Gardens.*

La momentul ăla, am renunţat să mai încerc să înţeleg ceva.

Primul a intrat Archer, după care eu am împins-o uşor pe Kat înăuntru. Lore a închis uşa în urma noastră, apoi a pornit pe hol, cu picioarele goale, îndreptându-se spre o sufragerie unde transperantele erau lăsate.

Serena stătea în picioare în mijlocul camerei, uitându-secu atenţie la o hârtie.

— Numai asta ne trebuie?

Lore s-a uitat puţin pe hârtie şi a dat din cap.

— Eu zic că da.

— tu zic ca aa.

- Ne ducem repede să luăm ceva de mâncare, ne-a anunţ ea zâmbind. Lore are chef de gătit şi, credeţi-mă, o să vreţi mâncaţi ce face el.

i aruncat cheile lui Hunter, care

Am ridicat o sprânceană.

— Lore... găteşte? El a trecut pe lângă noi şi i-a; apăruse de nicăieri.

— *Fac* îi prăjituri. Sunt un soi de maestru al bucătăriei... ^d nu sunt plecat să ucid copil nevinovaţi de luxenl. Inţe-

' j,,l,,,., n-aveam ce să r&9pund la ironia lui.

Serena s-a apropiat de noi, şi am observat că şi Hunter vine maj aproape, de parcă nu ar fi avut încredere să ne lase lângă femeia lui. Schimbarea asta de roluri era... ciudată.

— La primul etaj sunt două băi pe care nu le foloseşte nimeni. V-am pus acolo şampon, săpun şi câteva prosoape.

_ Mulţumim, a spus Kat, zâmbind. S-a uitat la Lore şî apoi la Hunter. Vă mulţumim că ne daţi voie să stăm aici, şi pentru toate celelalte.

Lore a ridicat din umeri.

Hunter a ridicat din umeri.

Toată lumea ridica din umeri.

Serena a zâmbit larg.

— Pentru nimic. Eu mă bucur că putem să vă ajutăm cu ceva. Era şi timpul să începem să colaborăm.

Hunter se uita fix in tavan.

Lore a început să-şi facă de lucru la o plantă cu aspect de palmier, aşezată într-un ghivechi gigantic.

— Ei, deci e foarte bine.

Tăcerea atinsese un nivel stânjenitor, iar Serena şi-a plesnit palmele.

— Noi plecăm.

— Mai mult de o oră nu cred că stăm, a spus Lore şi, nu ştiu de ce, asta mi-a sunat ca un avertisment.

Adicâ. ce credea el că o să facem? O sâ ne apucăm să schimbăm locul nenumăratelor flori de pe pereţi, cultivate de el, se pare?
»si.

Au ieşit pe uşă, lăsându-ne în casă. Archer a fost primul care a spus ceea ce, probabil, gândeam toţi.

_ Nu-mi vine sâ cred câ ne-au lăsat singuri aici, a spUx . cu sprâncenele ridicate.

Am rânjit.

— Mi se pare câ ar trebui sâ facem nişte reamenajări prfo camere sau ceva, am spus. uitându-mâ lung la sufrageria şi lonul do alături, decorate artistic. Cred câ lui Lore i-ar plac* foarte mult.

— Nu, a spus Kat, privindu-mă printre pleoape. Eu ştiu că arumii şi luxenii nu sunt cei mai buni prieteni, dar, acum, se- rios. a fost foarte frumos din partea lor că ne-au chemat la ei.

— Cei mai buni prieteni? m-am încruntat eu.

— Cei mai buni inamici, a replicat ea, ridicând dintr-un umăr. În orice caz, hai să ne purtăm frumos. Ar fi o schimbare bine-venitâ.

— Mda, mai ales dacă unul dintre ei nu ajunge să te sărute, a remarcat Archer.

Ea şi-a răsucit părul ca într-o coadă şi i-a aruncat o privire urâtă, in timp ce eu simţeam că iau foc.

— Chiar trebuia să-mi aduci aminte de asta? am mârâit
El a zâmbit vesel şi mie îmi venea să-i dau un pumn în faţă. Orice îmi amintea de asta mă făcea violent, iar originul ăsta nenorocit era chiar neruşinat.
— Mâ duc să aduc bagajele, s-a oferit el.
M-am uitat urât la el.
Da, du-te.S-a întors şi a ieşit din
Fără să spună un întins şi mi-a atii
Am prins-o cu l
camera, iar Kat s-a apropiat de mine.
cuvânt, şi-a pus mâinile pe pieptul meu, s-a
uşor gura cu buzele. Asta a transformat
în ceva mai plăcut.
raţul de mijloc, lipind-o de mine cât se pu-
m strecurat cealaltă mână
un
Pâră:
agresivitatea mea crescândă
tea in poziţia aia. Mi-a
Şi am ridicat sărutul acela la
iră Să tnnr.4 ....
----------------u F> părui et

« nivel. Gustul ei mă face

aîntotdeauna sS-mi pierd minţile, ca şl sunetul «la pe cart l-a
^oscând ¡-am muşcat uşor buza de Jos.
Archer şi-a dres glasul.
_ Fraţilor, pe bune?
Am ridicat încet gura de pe buzele lui Kat şi m-am uitat la d printre gene. iar ca şi-a lipit capul de pieptul meu.
_ N-ai putea sâ te duci undeva? l-am întrebat.
— Păi, nu ştiu. Dar voi? Ce-aţi zice de unul dintre dormi toarele alea de sus, care au uşi şi tot felul de chestii? Hei, ştiţi ceva? Cred că ar fi o idee...
Am simţit în aceeaşi clipă in care a simţit şi Archer. Toate instinctele mi s-au trezit şi m-au înfăşurat ca într-o pelerină mult prea călduroasă. Am împins-o uşor în spate pe Kat şi am înjurat in surdină.
— Ce e? a întrebat ea.

Archer s-a întors spre uşa pe care abia intrase şi a lăsat bagajele jos.

— Sunt luxeni aici.

— Nu! a exclamat ea şi a inspirat adânc. Credeţi că sunt din ăia prietenoşi, care nu vor să...

imensa fereastră a sufrageriei a explodat. Bucăţele mici de plastic şi sticlă se transformaseră în proiectile periculoase. Kat s-a lăsat la pământ, ridicându-şi braţele în dreptul feţei, iar eu am făcut un pas în faţă, am accesat Sursa şi am folosit-o pentru a trimite înapoi explozia aia de cioburi ascuţite şi dureroase.

Au căzut pe podea la numai câţiva centimetri de locul unde eram noi.

— Cred că acum ai răspunsul, Kat.

Ea s-a ridicat, cu pumnii încleştaţi.

— Fir-ar să fie! Nu vreau decât să fac un duş, să trag un put de somn şi să mănânc puţin bacon!

Archer i-a aruncat o privire

.nor de lumină, iareu

m-am repezttsp lo;jt de un fotoliu vintage. Picioarele i.au după lovitura neaşteptată. Toată tapiţeria era ruptă in spate Umplutura capitonajului plutea în aer. Palmierul a deve-

m,r^ ™mot pe podea, mi-am luat avănt şi l-am izbit pe luxen în piept, dând drumul Sursei, şi l-am lovit drept i„ inimă pe nemernic, prăjindu-l din interior.

Lumina lui începuse să pălească atunci când m-am ridicat şi m-am întors. q

Nu ftiu.

,

Kat se îndrepta spre coridorul care ducea spre holul principal.

Am trecut iar în forma umană şi am intrat pe coridor, după ea şi Archer, cu o secundă înainte ca uşa să iasă, efectiv, din ba- '
lamale. A zburat prin holul cel mare şi s-a izbit de peretele opus.

Am ştiut dinainte de a mă uita.

,

Am simţit-o in oase; fiecare celulă a mea a ştiut înainte să vadă.

Sora mea stătea in cadrul uşii în forma ei umană şi. când me privirea ei a alunecat peste noi, a avut un zâmbet care nu-i stă-

in 1

tea bine deloc. — V-am prins.

SSTi r ** 3 răZbunării

c°b°râtâ direct din cărţile alea care îmi plăceau mie. Stătea cu picioarele ei zvelte depărtat

e• oi umeri» drept'- Soarele, care era in spatele ei. forma un ** u În jurul corpului, şi, cu ochii iia albi şi strălucitori, părea ¡¡¡L. dc-a dreptul înfricoşătoare.

Bine P«ate ani citit prea multe cărţi, fiindcă ce vedeam eu întâmpla in realitate şi ea părea că e gata să ne omoare. Adică 4„e omoare de-adevăratelea.

Archer a vrut să se ducă spre ea.

— Dec...

Ea a ridicat mâna, iar el, în mod normal, ar fi trebuit să se poată feri la timp, dar, ca şi Daemon, părea înlemnit. Fulgerul dm Sursă l-a lovit in umăr, făcându-l să se rotească.

Frate, fata asta nu glumea.

Dce s-a întors spre mine şi Daemon şi apoi, ca şi când nimic no s-ar fi întâmplat, a intrat în casă. în spatele ei am văzut mai mulţi luxeni.
Avea să fie nasol.
- V-aţi împrietenit cu arumii? Dee a ţâţâit uşor şi i-a aruncat in treacăt o privire lui Archer, care se chinuia să se ridice. Cât de jos ai căzut, frate!
Daemon a făcut un pas spre ea. -Dee...
Ea s-a repezit la el, efectiv, zburând pe distanta aia de câţiva metri care îi despărţea, iar eu am simţit cum mi se urcă inima in gât. Daemon nu a făcut altceva decât s-o prindă de umeri, a ficut nicio altă mişcare, iar ea a profitat din plin de asta. I-a pus mâna pe piept. El s-a mişcat abia în ultima clipă, ca să ewe o lovitură direct in inimă, dar tot a încasat-o ca lumea. S-a ^"Şit ia pământ, cu soră-sa peste el, şi eu am început să ţip. « clipa aceea am ştiut că ea ori îl va răni grav, ori îl va ucide, ' nu v a riposta aşa cum făcuse cu luxenul de dinainte. Archer se lupta acum cu ceilalţi luxeni, iar eu m-am repezit
^ ea. hotărâtă.
Probabil că Daemon mă va uri că i-am ucis sora, dar prefe ram să mă urască pe mine decât să ajungă să se urască pe sjnc pentru că a rănit-o.
Am apucat-o de păr ţi am tras-o de pe el. A căzut pe pode, cu mâinile şi picioarele împrăştiate, ca un crab. S-a uitat în sus la mine, cu ochii strălucitori ca nişte diamante.
— Nu vrei să faci asta, i-am spus eu. Tu...
Dee a sărit în sus. Adică, nici măcar n-a îndoit genunchii, pur şi simplu a fost sus, in faţa mea.
— O, habar n-ai cât de mult îmi doresc să fac asta.
Apoi şi-a pregătit braţul şi m-a lovit direct în faţă.
Lovitura m-a dezechilibrat şi am căzut în fund, simţind cum îmi coboară durerea din falcă în jos, pe gât. M-am uitat ia Dee. cu ochii în lacrimi.
— Ce mult mi-a plăcut, a spus ea, lăsându-şi capul intr-o parte. Cred că trebuie s-o mai fac o dată.
Frate, era pornită precum King Kong.
M-am ridicat în picioare, nici pe departe atât de uşor ca ea. În spatele ei am văzut un luxen intrând în cameră, exact în clipa in

care s-a ridicat şi Daemon. Ciocnirea dintre ei a avut loc chiar când primul meu pumn s-a izbit in obrazul lui Dee.

I-a sărit capul în spate şi şuviţele negre de păr i-au zburat în jurul feţei, exact ca şerpii Medusei. Simţeam o durere surdă in încheieturile degetelor, dar nu aveam timp să mă gândesc la asta.

,1

Dee s-a repezit la mine, m-a prins de coadă şi m-a smucit Am simţit o durere ascuţită pe şira spinării, am întins mâinile spale şi mi am înfipt degetele în braţele ei. Nu mi-a dat drumul ş) erau şanse mari să-mi rupă gâtul.

Era timpul să jucăm murdar.

faţă ***t***

efor

du-t bun.

«enIT r ,ă5UC" Şi am Prins o de braţe, după care am ridicat genunchiul şi am lovit-o in zonele ei feminine.

«nat răguşit, mi-a dat drumul şi s-a aplecat de mijloc, : S Smerii.

Am apucat-o de păr şi am lovit-o iSf Co Genunchiul, de data asta in faţă. A că,ut într-un ge- * V ,r eu m-am retras un pas, respirând greu. ^ Te mg. am icnit eu. Tu nu eşti aşa, Dee. Indiferent ce ar

& A fosTîn picioare într-o clipă şi m-a pocnit zdravăn în ^ trimiţându-mă într-o mică piruetă. Mama mă-sti, chtar m-a durut. .

M-a lovit apoi cu mâinile in spate, aruncându-ma in genunchi. pe urmă şi-a trecut braţul subţire în jurul gâtului meu şi a început să strângă.

Am icnit, încercând să respir.

Mi-am adus aminte brusc de cele câteva lucruri învăţate la Daedalus, am apucat-o de mână şi m-am repezit cu putere în (aţi

Am aruncat-o peste umăr şi a aterizat cu zgomot pe spate.

Mi-a strigat ceva mult prea furios ca să înţeleg, şi am făcut eforturi sâ nu iau ceva ascuţit să-i bag în ochi.

- Suntem cele mai bune prietene, i-am spus eu, ridicân- du-mâ in acelaşi timp cu ea. Iţi aminteşti? Suntem cele mai bune prietene, Dee.

- Eşti doar o fiinţă umană jalnică.

li curgea de la buză o şuviţă de sânge roşu-albăstrui.

- Asta eşti, de fapt, doar o fiinţă umană slabă şi inutilă, c*w sângerează uşor.

~ Dumnezeule! De parcă aş fi vreo încuiată faţă de sângele

^r sau ceva de genul.

fy| S"a muHum.t să se uite urât la mine. pentru m.,râS ""P0'1 cu ochii la ea_ Nu era momentul potrivit T^Med>nHarryPo„er.

^ De'3"131 fl∘ri ImPreună ţ»-am împrumutat o groază «re nu mi le-ai mai dat înapoi. L-ai făcut p

eDaemon să se poarte frumos cu mine, sâ-mi vi ascuns cheile. Şi ai...
M-a trântit la podea şi a început să mă tragă de pâr
Eram in plină luptă de pisici.
Ne rostogoleam pe podea, ţinându-ne de pâr. Pentru ' timp, am reuşit să rămân deasupra.
— Stăteam împreună de Halloween şi ne uitam la f^ tâmpite. Ne-am luptat împreună cu Baruck...
Dee m-a apucat de tricou şi mi-a rupt gulerul cu unghiile
— Toate astea nu înseamnă nimic, a strigat.
M-a apucat de umeri şi m-a trântit cu spatele de podeacn atâta putere, încât o clipă am rămas nemişcată.
Suficient de mult.
M-a înşfăcat de jos, s-a învârtit - cu mine cu tot - ţipând, iar în secunda doi zburam prin aer. M-am lovit de perete Tencuiala a crăpat şi a început să cadă. Un moment am văzut mimai nori albi de praf peste tot, apoi m -am trezit în salon, peste o canapea care s-a prăbuşit imediat la podea.
Afurisita - afurisita asta! A fost în stare să mă arunce prin-
Am rămas la pământ, incapabilă să mă mişc, cu ochii in ''' van, încercând să scap de steluţele care îmi întunecau privirea Când am încercat să mă ridic într-o parte, îmi vâjâiau urechii'
Dee a intrat prin gaura din perete, mărimea Katy. destul* mare.
Doamne, Dumnezeule, nu avea de gând să se opte**"*
îmi tremurau mâinile, şi m-am ridicat cu greu in p"^ abia respirând din cauza arsurii ăleia sinistre care in» c"P ^ sese coastele şi spatele. Probabil că erau acolo multe cW* rupte, chestii importante.
^
inp

f ar fi a?a acum? El iubea pe toată lumea, şi
^'^nevmov^ " "" f· plăcUt Ce face s pecia lui

A aterizat pe canapea, apoi s-a repezit la mine cu oexp criminală. M-am ferit in ultima clipă şi a nimerit în m4sU cafea din spatele meu. Sticla s-a făcut ţăndări.ătea inertă, cum stătea aşa. pe spate, cu ochii in ta- ACUm respiraţia grea. Nu am lăsat-o să-şi revină. van?1 re pCZ jt la ea, cu genunchii în cioburile alea, şi i-am im0bl <!un(em cele mai bune prietene, am încercat cu iar, neştiind ~ spun. Tu mi-ai ales numele fals, din cartea mea « ătCC j4 Tot tu ,-ai găsit şi lui Daemon numele. Am scuturat-o preferat du (capul şi am con tinuat să-i vorbesc: Nu cu

in urmă ţi-l imaginai pe Archer dezbrăcat şi visai o noapte perfectă cu el. A teuşit să mă lovească iar in faţă şi am icnit de durere. _ Am trecut prin chestii foarte urâte, dar întotdeauna am reuşit si ne descurcăm împreună, chiar şi după ceea ce s-a întâmplat cu Adam.

A luat-o razna, ziceai că e un demon coborât direct dintr-un coşmar, lovea, izbea, pocnea, zgâria.

- Tu şi cu Adam aţi vrut să mă ajutaţi, i-am strigat eu, încercând din toate puterile s-o ţin şi să evit loviturile ei în faţă şi in piept. Măcar de Adam îţi aminteşti?

- Da! a ţipat ea. îmi amintesc de el! Şi îmi mai amintesc. -. . . că din cauza mea a murit?

Mi durea absolut tot corpul şi simţeam că îmi curge sânge dm mai multe locuri, unele chiar neplăcute, dar trebuia să o si înţeleagă. Trebuia.

C am fi! o St V‹na mea‹ ?tIU 8Sta! nidodată n»o să»mi lert ce **Pc«eas»** Ut›CC im ftcut cu **P**rietenia noastră. Dar am trecut **DeeT-' ¡T™** Că imi eşti ca 0 soră»

<utalr?1l.at cu degetele înfipte în tricoul meu, ca şi cum f'C-o Sfâ››C> 5i in cli Pa nici nu m-ar fi mirat dacă arAm văzut cum începe să dispară lumina albă din ochii ci verzi.

— Nu i-ar fi plăcut să vadă cum ai ajuns. Nu înţelegi? Tu nu eşti aşa. Eşti...

Dee a lăsat capul pe spate şi a început să urle - să urle ca ţj cum aş f» vrut s-o omor,

sCAPITOLUL 20

DAEMON

După **ce** ultimul **luxen a căzut la podea într-o grămadă vâs-**coasă. am fugit **repede în camera unde le văzusem ultima oară** pe Kat şi **Dee.** în **perete era o gaură imensă, prin care se vedeau** grinzile de **lemn şi care spunea clar că acolo fusese o bătaie** zdravănă. **Trecuseră prin perete. — Doamne, Dumnezeule!**

Mi s-a strâns stomacul, am sărit peste luxenul mort de jos şi m-am repezit spre uşa care dădea în camera alăturată. îmi spuneam tot timpul că trebuie să fie în viaţă - amândouă - fiindcă aş fi simţit dacă vreuna dintre ele ar fi suferit o rana mortală. Dar asta nu-mi potolea bătăile inimii şi nici nu îmi atenua senzaţia neplăcută care îmi întorcea stomacul Pe dos.

^ Archer stătea chiar în uşa salonului şi vedeam cum i se ri-sp Ca ?ui coboară umerii din cauza respiraţiei precipitate. N-a mmic când l-am îmbrâncit ca să trec, dar apoi m-am opri

tbrusc. Camera era complet distrusă - canap zorul praf. vaze sparte pe jos. Covorul era pi ^^
petale rupte. y.,
Privirea mea disperata s-a îndreptat spre mijlo^,
al naibii să fiu dacă nu era gata să mă lase genuncL^
Erau peste o măsuţă de sticlă spartă, Kat peste s, se luptau, dar amândouă păreau înlemnite.
Apoi am '' netul acela profund, distrus, al unei fiinţe care se descătT
Kat, cu părul jumătate în coadă, jumătate afară, capul, s-a cutremurat, apoi s-a dat jos de pe sora me» S* ridicat in picioare. A făcut un pas în spate, trecându-,j nile tremurânde prin părul ciufulit. S-a uitat la mine cu^ mari. Ii curgea sânge din nas şi din gură şi respiraţia ej şuierătoare.
Am dat să mă duc la ea, dar m-am oprit. Am întors, un^ privirea spre sora mea. După ce Kat se dăduse jos de pe ea,* lăsase într-o parte, ghemuită. Sunetele acelea... de la ea venea.
— Dee?
Răguşisem.
— îmi pare rău, a spus ea şi şi-a acoperit capul cu braţtlt îmi pare aşa de rău. îmi pare aşa de rău.
Şi numai asta spunea, iar şi iar, printre suspine.
Cioburile de sticlă pârâiau sub paşii mei când m-am in dreptat spre ea, iar când am ajuns acolo, chiar m-au lăsat p nunchii. Am căzut lângă ea şi am atins-o uşor pe umărul cai« se cutremura de plâns.
— Chiar eşti tu, Dee?
Suspinele ei s-au înteţit, şi apoi a început un şuvoi de» vinte care îmi răsunau în cap. Cele mai multe erau incoel*» un carusel de cuvinte al căror înţeles era totuşi limpede.
Cumva, conexiunea cu luxenii fusese ruptă. Nu îmi dade**
P'f,no«
«1or°'
ceptat cu v Dar eu fusesem 1 alea pe ca care mă s Aşai- din toate put să sp rupea in -C« odată ce pul la p fibră re; Am cât
seama cum, dar nici nu mai conta
dintre resturile mesei rupte, din cioburi, şi ^'.¡"rund. trăgând-o după mine. iar ca s-a strâns la ivonine. i
mâj. ''och„
U Ştii Ci
lăsat ge- ,rul cite
i de O' cereña
*dădé***

Am inchis din nou ochii puţin, jurând ca o s-o răsplătesc pe Kat de un trilion de ori când voi avea ocazia.

După ce Dee s-a liniştit şi după ce m-am convins că e bine nu e grav rănită, m-am uitat în cameră. Nu-mi dădusem _ama câ Archer şi Kat plecaseră. Acum, când ştiam că Dee era bine. mi-am făcut griji pentru Kat. Am ajutat-o să se ridice. — Cum te simţi?

Dee şi-a şters cu mâneca hanoracului negru lacrimile şi sângele de pe faţă - sânge roşu aprins, care nu putea să fie de A respirat adânc, şi inima mea a început să bubuie pt.

N-am nimic, dar Kat... A fost o luptă destul de dură. 0, Doamne, cred că acum mă urăşte. Cred **că** mă urăşte cu adevărat...

- Nu. Nu te urăşte. Dacă te-ar fi urât, n-ar fi încercat să te aducă înapoi. Kat te iubeşte ca pe o soră, Dee. De fapt, acum chiar iţi e ca o soră.

Cuvintele mele au reuşit s-o scoată pe Dee din gândurile ei tulburi. Şi-a încreţit nasul.

P'0 fals

<>l!

Ai"

Schi. e'

— , „7 Vrei Să sPui? Fiindcă ^nă cam... ciudat, având in vedere ce faceţi voi şi toate astea.Kat şi cu mine ne am căsătorii.

Dee m-a privit şocată, apoi a Începu, să clipească din ochii

— Cum?

_ Bine. nu suntem chiar, chiar câsâtori,i. pentru că am fă cut-o cu acte false atunci, în Vegas... Au!

Am făcut un pas în spate, frecându-mi braţul drept unde mă pocnise Dee.

— Ce-a fost asta?

— V-aţi căsătorit şi niciunul dintre voi nu s-a gândit să-mi spună şi mie? A bătut cu piciorul în podea, aruncând scântei din ochi. Nu e normal! Trebuia să fiu şi eu acolo. Apoi s-a răsucit pe călcâie. Unde e? Chiar că îi mai dau una.

— Hei! Hei! Am prins-o de mână, râzând. Poate mai aştepţi cu bătaia până când o să vedem dacă se simte bine, da?

— Da, bine, poate n-ar fi râu. Apoi s-a răsucit spre mine, s-a aruncat la pieptul meu, m-a luat de gât, fâcându-mă sâ mă dau un pas înapoi, şi m-a întrebat: Chiar aţi fâcut-o?

Buzele lui Dee parcă au tremurat uşor şi s-au întins într-un zâmbet, şi nu un zâmbet de genul celor pe care le văzusem in ultimul timp. Nu rece. Exact zâmbetul ei.

— Asta-i minunat, a şoptit ea, indepârtându-se. Sunt aşa de bucuroasă pentru tine... pentru ea. Dar tot o să-î trag una. După ce ne asigurăm că e OK. O, Doamne!

Am văzut-o cum se schimbă la faţă.

-Dacă cumva...

— O să fie bine. iraeerie.

I-am pus mâna pe spate şi am împins-o uşor in su

Primul pe carci-am văzut a fost ^^^

mine se uita. A, nu. Avea faţa palidă, ochn mai ^^ latate. Şocat. Nu-l mai văzusem aşa n.ciodata, ş sigur că nu vreau să ştiu de ce e aşa.

_E afară, a murmurai Acu ochii la Dee.

Si ca sc uita la el: erau amândoi ca nişte oamen, care nu m

văzuseră niciodată o altă persoană.

Fir-ar!

_E OK, a adăugat el.

Dee nu-şi lua ochii de la Archer, iar eu mi-am reţinut o in. jurăturâ. Vocea ei a sunat cumva profund.

_ Du-te.

Măcar uitase de pumnul pregătit pentru Kat. M-am abţinut cu greu sâ nu-l avertizez pe Archer să nu cumva să... în fine, să nu facă ceva, dar după ce am plecat spre uşa dinspre hol, am întors capul spre ei, iar ce am văzut era gata să mă facă să ţâşnesc ca o rachetă.

mai mult.
— Nici măcar nu
de fruntea mea și a
M-am așezat lân
abținut, pentru că î
— Unde?
Știa la ce mă ref
— Chiar sunt O
— Se vede că t
împotrivi.
O clipă n-a spu
scos limba, făcând
— Cam peste t
perete.
Am respirat ad
fiindcă Dee nu ști
să fac eu „fața fio
mâinile pe mijloc
— Ei, trebuie
ca Dee să-ți mai
Kat s-a strâmb
— Oare chiar

dat in caP Şi am îngenuncheat in faţa ei.^ ^ to »-o »» m»li ¿tcâ) M«.
Il^iwirr- "-------------

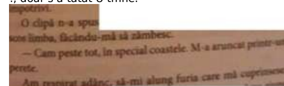
_ Sw. mkcu nu trebuia n spui uti Kjt f > fapt troian k »rta*ea mea a ţopOt Te mbesc M-am aţexat lingi ea ţi am vrot t-o iau in bf^e. dar

-Unde?

Şta k ce mi reter — Chiar sunt OK.

_ St ««de ci te doare. Hai! Ştii ci o si lt «

:, doar s a tatat U tmne.

împotrivi.
O clipă n-a spus
sos limba, făcându-mă să zâmbesc.
— Cam peste tot, în special coastele. M-a aruncat printr-un
perete.
Am respirat adânc, să-mi alung furia care mă cuprinsese,
fiindcă

I)ee nu »tiuse ci nu trebuia si *»c* * .**

*** tac eu tioroasA' cum ««« K* ^ ®4uuie pe mijlocul ei «• am**

- Ei, trebuie U te lac ui peri».«*. « I>ee si () mai dea una kat s a strirabat
^ I

JLDife măaţK.

UŞ«t«.

Oare chiar vreau si Şt*¹ de

JB*«R L ARMÎNTUOLT

— Nu te mişca, i-am cerut eu. I -am spus ci ne-am d«.

Se bucura, dar vrea să-ţi dea una fundei n-a fost j, j,*^*¹ '

_ Ah! A ras. apoi s-a crispat. Chiar s-a bucurat? avut nimic împotrivi?

— Evident câ nu.

În timp ce căldura vindecării o pătrundea, ochii au încţilr j să i se închidă şi s-a rezemat cu capul de umărul meu. îmi pt j cea. Îmi plăceau căldura şi moliciunea ei, cum stătea aţa. Iţ* de mine.

— De fapt, e încântată. Stai să vezi când o să-i spun ci a** I de gând să facem şi petrecerea mare, adevărată. Poate nu , mai pocneşte dacă aude.

De data asta, râsul ei uşor nu s-a mai încheiat cu o grura de durere. Am ridicat mâna spre obraz, ca să mă ocup **şi U '** vânătăile de acolo.

— Acum e cu Archer, i-am spus. Kat a oftat

— Nu-i băiat rău.

— Eorigin.

Şi-a dat ochii peste cap.

— Poate e origin, dar asta nu înseamnă că nu e băiat bun-ˈ ţine la ea. Daemon. Chiar ţine la ea. şi şi-a făcut griji tot tifflP- pentruea.
Ih!

^ - Ştii şi tu că poate s-o protejeze. Şi e bun pentru <* -k »«ta pace. Ştiu ^ ^ nevoje ded«maiak**.r
^măr^aremuîtechesUiincap. .
nu-^ ^ ^ ^ » ^mbi« larg. Sângek de pe
frUm^ ^ 1 -am şterscu deget"1 - X™ H SUm de tine, Daemon
290
jOI^

¿S
„ Cu"1v
cvtff
*m*as"»11 -Hopa. Kat s a -Le-am -A fost coborât o «pirat, şi pe Cu alte cm
Loreaopr. ^ Hunter "«•«tuns "»«re nu Hunter s-a
■~°arecl
P«a mândri, fiindcă tot nu-mi place tipul
Ş,' _ Jiu ce cred eu> Vai..horit v,„e«. «a „ iun» ivt
S, *goni* un (lm) t4 dr pU,e Ar, her. d., ,„ ci e*n În lua iniţială a unei p,i,,rilll „,„
Am pumn _ Cam do tu.
ä rfs i». ap«i. cind am Inccpui i o pnvc«c. .. u.„ Am vrut si mi aplec spre ca. dar zgomotul unn maţini jre* aprop» pe aleea lungi ne a «lit ti „e Indepinim Fra - ossioa hn Lore
_ Hopa.amftcuieu.
- A fot un accident. am spus eu, apoi m-am ridicat ţi am arit o treapta, aţa. pentru cazul in care Lore ar fi fott prea iraL si pe buni dreptate. O si înţeleagă. Ia atee cuvinte, o să-l fac eu să înţeleagă. *jart* a opnt maşina chiar lângă Explorer. ţi mai întâi au co k Hunter ţi Serena, cu vreo două sacoşe. Au ocolit veranda i aiuns in tata. unde s-au oprit brusc, cu ochii la uşi la or» Hanrer t-a uitat la mine.
- Oace chiar vreau si ştiu?
- , am început eu. incet. ta-cr a oftai, sa întors ţi l-a pnns de braţ * apucase ti vadă faţada case. - u*a lif»i. leprele
^ - « stătea acolo, pur ţi simplu.
- Am OTt o mici problemă, a început kal. ^
- Ce-« Ucul cu casa mea? a întrebat Lore. vam
— — noori. Doaroori.Pebune^^ndoinlnl „,

că m-am gândit că o si vădi singur ce Kat de mijloc şi l-am urmat iniuntru.
— Sfinte... Vocea lui Lore sa pierdut de uimire. Hunter şi-a rotit privirea şi a începui si fluiere
— Băi, fraţilor, e destul de impresionant.
Mi-au zvâcnit un pic buzele, dar am fost destul dc ¡„ să-mi şterg zâmbetul de pe faţă când Lore s-n întors
— Cineva o să facă curăţenie aici, şi nu eu o să fiu «ccIT Suporta destul de bine situaţia, dar mă gândeam cl fi,..
arum şi tot restul, probabil că nu era prima oară când ca»|» arăta ca lovită de bombe.
M-am aplecat puţin, pe lângă Hunter, ca să mă uit În» ! mera în care o lăsasem pe Dee, şi, cum nu i-am văzut acolo nu pe ea şi nici pe Archer, mi-am aruncat ochii spre scări.
Am mijit ochii. Eu am încercat să fiu dcschis şi inţelegito, să nu fiu javră, dar ar face bine să nu fie sus. Am fost şieusur \ prins de schimbarea asta de dispoziţie, dar nu am mers na
Hunter a lăsat sacoşele jos, atent la cioburi şi la unul dinw cadavre.
— O să fie o treabă mizerabilă.
Serena s-a lipit de el. uitându-se şi ea în jur, şi a spus
— Mai mult mă deranjează faptul că *nu* mă deranjea de mult chestia asta.
Kat s-a întors spre ea, zâmbind.
— Cunosc senzaţia asta. ^ I înainte ca momentul de apropiere să se dezvolte. ^ ^

lu»¹ Im' Pᵃᶠˡ

RSU-

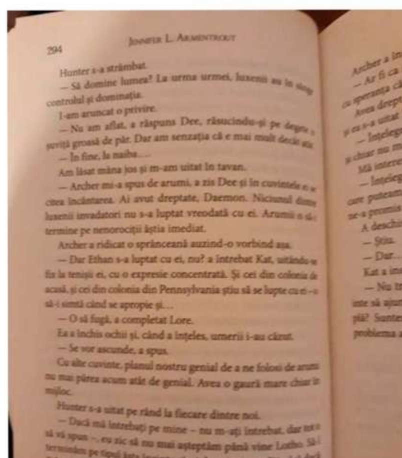
dintre discursur
dintr or«"—--
_ F. Ethan - un senator şi cu daci obţin c< Dawson vă v Ethan Si Seniorul e: Mi-a veniţii]
eram şocat. I ʳᶜa omenirii d inceput?

- Pun p vizibil. -Nuc. ,n vocea li
-t>ard
cher au apărut cam din direcţia bucătăriei. Uşurarea tot* au fost sus n-a durat mult. ^ ¿»
Sora mea avea faţa palidă şi tocmai voia să spună ce * dat cu ochii de Hunter şi Lore. A făcut ochii mari-

█* sA v^d oi ochu «aei
te* 51 jt-« tiwN braţele la ptept.
psire riu. E o casă foarte fonie tale
ca si nu ajungi la unul Despre ce votai si discutăm? Archer, apo» ţi-a dat drumul. Tocul
- E Esses - e crṭBB. st soṭi din cokxiie ştiau asta. Lucra cu ■ser ¿sc trac de kixeni din Pennsylvania. Crede ci i ars caaaor- iscpra capitalei, o si aibi totul. Pe tine şi «*x *â *re* âe pnoşi. ne ucişL
3te momentul in care a văzut-o pe Kat penai s**-a** uitai **la** ea. cu o iritare abia ascunsă. ■ **a tost un mare tan al** oamenilor şi s-a **terit** intot- •(«! să **aâi** ieşjran oi **ei. Deşi** bănuisem că este ongin. tot **mx** iro^i: **cu care** crescusem noi plănuiau distruge- ***»o®«arn** de atâta **ump? Chiar** sub nasul nostru, de la bun
l-cep«?
7 par» <* ştiu care senator, a spus Setena. pălind

k »«ea lai Hunter se simţea duritatea. - frtodcă senatorul ăla nu mai e o problemă, datont^ ~~

Hunter s-a strâmbat.

— Să domine lumea? La urma urmei, luxenii au în sânge controlul și dominația.

I-am aruncat o privire.

— Nu am aflat, a răspuns Dee, răsucindu-și pe deget o șuviță groasă de păr. Dar am senzația că e mai mult decât atât.

— În fine, la naiba...

Am lăsat mâna jos și m-am uitat în tavan.

— Archer mi-a spus de arumi, a zis Dee și în cuvintele ei se citea încântarea. Ai avut dreptate, Daemon. Niciunul dintre luxenii invadatori nu s-a luptat vreodată cu ei. Arumii o să-i termine pe nenorociții ăștia imediat.

Archer a ridicat o sprânceană auzind-o vorbind așa.

— Dar Ethan s-a luptat cu ei, nu? a întrebat Kat, uitându-se fix la tenișii ei, cu o expresie concentrată. Și cei din colonia de acasă, și cei din colonia din Pennsylvania știu să se lupte cu ei – o să-i simtă când se apropie și...

— O să fugă, a completat Lore.

Ea a închis ochii și, când a înțeles, umerii i-au căzut.

— Se vor ascunde, a spus.

Cu alte cuvinte, planul nostru genial de a ne folosi de arumi nu mai părea acum atât de genial. Avea o gaură mare chiar în mijloc.

Hunter s-a uitat pe rând la fiecare dintre noi.

— Dacă mă întrebați pe mine – nu m-ați întrebat, dar tot o să vă spun –, eu zic să nu mai așteptăm până vine Lotho. Să-l terminăm pe tipul ăsta înainte să-și dea el seama. Fiindcă dacă

Ethan

puncTn leucoplast peo r*n» de |M
fie bine.
K ,„' jniândoi aveau dreptate. M am uiUt la kat aaT lalc

^'^^TnTen să ne ocupăm de F.than. l-am spus cu.

^Jnu mi interesa ce credeau ceilalţi. * vii interesa ce credea ea.

Înţelegerea **era ca noi să rezolvăm treaba cu arumit. după** xe puteam **pleca - la naiba, puteam pleca oriunde. Ştii ce ^ pavros Eaton. Nu trebuie să facem asta. A deschis uşor gura. -Ştiu. -Dar...**
Kit a inspirat adânc şi şi-a îndreptat umerii. - Nu trebuie s-o facem, a spus. Dar dacă Ethan fuge ¡na a» sa ai ungă cineva la el sau dacă scapă, atunci ce se intâm Suntem terminaţi. Aşa că, ştiţi ceva? Hai să rezolvăm prottema asta

.CAPITOLUL 21

KATY

***** «* duş şi destul de od,hn«i d^ nk ^ la biULa epoca), cu Dee se doZ^ sufragerie, la ceilalţi. Înainte si mi duc si Zc^^Z de mizene şi si trag un pui de somn. apucaseră a Z puţtn sulragena şi salonul.**

Mat puţin uşa lipsi, geamurile sparte. mobila J*txm ghivecde sfărâmate - a, ş» gaura d.n perete, normai

Chiar îmi pirea riu de ce se intimplase Lore era Jri casa lut *fusese* driguţi. De fapt. era chiar *toarte* drip* *« l* gândim ci nu ţipai* la noi şi nki nu laceKwe ti or w*— | cind a vi«n ce am (acut cu casa lut Începeau si *nu* placi arumu**

În fine, cri puţin iţtia dm Ceilalţi. În spevui lu*" dideau f risoane.**

Dee îşi ceruse deja s*. u/e de un milion <k un. d» in care terminaserăm discuţia dnprc tihan p pini l" care am ieşit de la duş ţi m ani du* si nu toi ******

()/»>riļir

_ Aţ. ci nu m a surprins deUn ci imediat cum am f""" cmert. a întors spre mine ochii iU mari şi verzi in"*' K«ty. a început ea ţi a dat ai se ridice, Iar eu am şimt ce o Pingi ,S•Şi CCart 8CUM_

M ₊m dus la canapeaua pe carc stătea, singura piesă de mo- ^ rămaşi intactă, şi am luat-o in braţe.

___K in regulă, l-am şoptit cu la ureche. Totul c OK Intre ooi-

Şi chiar aşa simţeam.

Viaţa asta chiar era prea scurtă şi complicată ca să ţii supărarea, mai ales când era vorba de o situaţie de care ca efectiv nu fasese responsabilă.

Mi-a strâns mâna şi mi-a şoptit:

- Iţi mulţumesc. Acum nu te mai pocnesc că nu mi-ai zis ci v-aţi căsătorit.

Zâmbetul lui Dee s-a făcut mai larg, transformându-i frumuseţea in ceva intr-adevăr din altă lume, şi, Doamne, ce mult imi lipsise zâmbetul ei cald.

- Tocmai discutam despre plan. Daemon a venit la mine, ţi-a lipit buzele de obrazul meu, apoi a ridicat capul. Ne intoar cem acasă, şi avem ceva mai puţin de o zi inainte ca Lotho să apară cu armata lui, aşa cum a promis.

M-am uitat la cei din cameră, sperând să aflu un plan mai detaliat.

- OK, şi?

~ Nu e numai asta.
Archer şi-a încrucişat braţele la piept.

- E simplu, a răspuns Daemon. ridicând mâna de pe uma 011 nieu ca să şi-o treacă prin părul meu incă umed.

- Ne ducem acasă... şi ei vor veni după noi.

W

Al« ridicat o sprânccanâ.

m »înmimi i A»MM«,»„„

l'nrr«am prra simplu ll *r* lene «l ilra datalll, a i«p|i at | j Sau nu«c poate«<>u. eiilia, «, »mani*,, tt Am m»n lat. pentru t A dupA ir «i „ „,„, mm fi a început kt ml Ir Ura« A uştn pr ,i in put si«mi ci Inii «devii nu »•• poair < ..iM mit» Va trebui •« ne prefacem ■« »untem <»f) itifeţa »prr noi Ştiu ci probabil lJi tuni aiurea, lai cm Putem U I pAcAllin

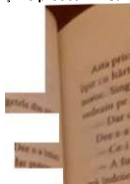
PkL thlar tmi «una aiurea, şl În «cclaţi limp i*,,,^ ignor mina de pe spatele meu. Dee ţi-a umerii buzele.

El nu ştiu cA eu am de/.crtul «au L**A** ceilalţi |n Bm « mai suni printre noi. — De unde ştii?

Dee a primit ordin ***si*** nu *hc* Inloarcl decAl dup*«-. rolvA problema cu Dacmon fie «Al ducA la ci. I» . omoare, **a** explicat Archer, ţi. din felul În care nAvAlis* Mc Dee **În casA,** nu cred **ci** era interesat A »A I ducA pe Do» **undeva,** decit. poate, pc lumea ccalaltA. **Iii** aţtcapti curii **veste de la ea, dar sunt şanse mari sA** nu ft aflat **IncA uv* întâmplat.**

Şanse mari? am repetat eu, stupid. Mina lui Dacmon era acum la sud de betelia blugi»« »

Singura ţansA pe care o **avem. Iubito l>eii mergem, pur şi simplu, ucasâ şl ne preUccm<* sunteţi malefici, cu speranţa cA o** ai **f**)e **bine?**

«punciWi wa,uW
Inâi*1* fc

a met ist
« spus Archer, cu ochii lu, limpezi de

U ■I'«>g«n la Ethan prin **Dee** și **Dacmon. Tr«**^l >111)1111'
" t u r cu Nancy ce **fiwwni * I**iui*!>*i
- A fugit, «nttmuril-o«». Nu ■ ,

ci »-a du» **in miezul «pu«)i W * / . . « ,** cred ci e **ultimul loc** unde 6 ar du** Daemon m-a **tr»** ușor d« **beteli* pMtfJaMfe*, 4* m.**

_ Are dreptate. O **cauți** ti, **dar** sunt ot»i/» ţ*/> v tivfej la Pwertburg. **O si** iau **legătura cu l**JM **»4 1 yun ,« ,> t* >**

>pun ci luxenii care au **pus La cal*** K/atr **a«**** t,wi , prtenburg, cu Eihan, a **continuu Archer f /■.</* . ..«/.•,** tara cu **Lotho** ţi ii **spunem unde** ti *te* **duci ¡«fi»**

Avea sens. Daci **informația lui Dt» era** *cont* **ti primai rand** si-l **rezolvăm pe d ți pe ry-, <:.r,'//. . / <i»r** aceea tot mai rămâneau **o mulțime de oripm de termwm**—M-am strâmbaL

Sd-l rezolvăm. De terminat începeam ti wfec*c ca m
- Bine, atunci, am spus eu in cele dan «nai f, ft £> pfan

D*emon m -a bittii uțor pe cpste ~0 si «veţi nev»« ie n*e ¿htmn. * V» H"** ^ ^ in K». la pirul Hood ai Sereoei PW»«*

«faifce*aici

dta cap Ar fi fo« tme *i or ap«e • w« *** * orto iei* de arufcx de fapt ¿ar daci *
01

doi «vuml dupA noi «lin mAnrcA
i ne înţelegeţi greşii. a spus Sciens, IIIJn. •a »4 tăcem mal multe, «iar " "I.

Dar. v um am mat »pus. a c «<ntlnuat llunter. .„, „ dc Inamici În guvrm. Chiar clac A I)acdalus «• acum ctcj,lrv pot să am încredere În cineva c arc a avut lcgAiurA, u cl i |ul1| * strâns mal tare braţul În jurul Screnel, adAugAnd >iii)ni[11_' car n o s o mal pun pc Serena În pericol.

I absolut dc înţeles, a spus Dacmon, ulmlndu midnt mal adaugă şl o rcmurcA dc ala şmecheră dc a Iul.

Lorc şi-a îndreptat spatele şi s-a dus la un dulap cirr Iru mai avea uşi. CAnd l a deschis, am /Arii «colo un mic anenc De pereţii dulapului atArnau pistoale. Puştile erau puse În p doare, pc dimensiuni, de la cea mal micA la cea mai marc Mu erau şi alte arme fixate acolo, nişte arme care scmAnau cu pis ţoalele, dar... nu erau pistoale.

- Uau! am şoptit eu.

- Probabil ar fi trebuit să vă spun de astea, a spus el. du , tând in dulap. Am adunat o adevărată colecţie de a lungul uns I pului. A scos un pistol şi I l a întins lui Archcr: Lucrul pe«« j se pare că toată lumea 11 uită e că luxenii, sau chiar noi. P".t'5 I fi afectaţi de anumite răni.

- Un glonţ În cap sau În inimă c o catastrofă, mditcrcni specie, a remarcat Hunter, cu un zâmbet cam s,im»u jnw| I blcma e că şi noi, şi luxenii, suntem cam rapizi, aşa cA e de dificil să nimereşti capul sau inima. ¡.

- Acum nu mai c o problemă, a replicat L«>re și *111
fel dc sinistru **ca** fratele lui. ^

~ **Mama** mA-sii! **a** murmurat Archcr. InvArtind
» " »'«vAluii ||
11 H
''t^rnon»1
u eoergK P

na ciudată. Cum ai făcut rost de asta?.„re a rânj't- An, eu metodele mele.
^her a clătinat din cap.
_ La naiba, chestiile astea nu au primit niciodată aprobare
n7ru uzul comun. Le aveau şi cei de la Daedalus, dar nu am ^«it <* 0 să vreo<lată arme›e astea Şi in altă parte.
Daemon şi-a retras mâna de pe mine.
- Ce-i aşa deosebit la arma asta?
_ E concepută special pentru luxeni. Nu e chiar ca o armă cu energie pulsatorie. Acum şi Archer zâmbea in felul ăla ultra-sinistru. Arma e proiectată pentru gloanţe încărcate cu acelaşi material ca al armelor cu energie pulsatorie. Nu e o armă MI.
- MI? s-a mirat Dee.
- Adică „moarte instantanee", a explicat el. Dar dacă nimereşti cu asta un luxen, un hibrid sau un origin, în orice loc, il dobori. în general, lovitura e mortală, mai ales dacă glonţul rămâne înăuntru şi respectivul nu îl poate scoate rapid. Ucide mai lent, de-asta nici nu au primit aprobare.
- Pentru că seamănă mai degrabă cu o tortură, am remarcat eu.
Simţeam că mi se face rău.
- Da, dar avantajul e că nu e nevoie să fii un trăgător prea °U!>- Tot trebuie să fii rapid, dar, oricum, decât să accesezi Sursa 5' să absorbi energie, asta e mai comodă. Archer părea "" C0P›! «are tocmai primise de ziua lui tortul cu glazura sa lavorită. Da, mult mai comodă! r ,
~ Fiecare dintre voi o să primească una, a spus Lore. ca "u z*eţi niciodată că eu nu v-am dat nimic. Şi mă aştept să-m. o felicitare de Crăciun.›peri›

A(n p„s nrn I» «âiulul «.(a M.m. c„ i„„. M,
M nh 1*1*1« n a. Im«ta.A ...A .... ^

U!V. buu, !
«ar tl intAmplai I» .... i» »«»«,n
IkIn«lmt|»vrm«wm.»i.i*„»„,I..M la mam„,ia, ,<„„,
'"ij ' IWM« am*» oin cm iv./Ui er.u eav«»md» D, ui fi»^ | i.ortegindeştif
^ „n plan pn* de tot. ml am ■„*,„,„„ w irlni|,,U(M
1 |i un rtdtcat privirea iptrv ci. - Mc
M am uitat În ochii Iul.
Asta nu suni prea încurajator. A limbii cu un colţ al gurii
— Ai o idee mai bunAf
Am stat sA mi gAndcsc vreo douA secunde, apoi am oltai
- Nu. nu prea. Ducă el nu au aflat cA Dee «I echipa lor au fcraiat. atunci se aşteaptA a-o vadA ferlcUA cA I au omortt
A Înclinat capul ţi ml-a atins uşor gura cu bubele
- Eşti îngrijorată.
- PflT. daan!
- Ştii că o sA am griji de tine. d* | - Nu dc-asta sunt îngrijorat A.
junfi I Nu? PAnA sA rAspuiul. rn-a sărutat delicat. IAindu ml
"«Piraţia. Atunci de ce eşti IngrijoralA?
Pentru line. Pentru Dec. Pentru Archer. IVntru Dawson Beih. chiar dată acum se aflA Inlr-un loc sigur Sunt Ingr'l» „J„ «Uchiw şi pentru l.uc Am file ut o pau/A ţi m am Încruntat y »
Probabil el e ultima persoană pentru care ar trebui »A "" R"l' liindcA e *IM,* . dar mă tem pentru el. mi tem <M» ţl l*»u Hunter, lore ţi Serena. MA tem CA

\L

Daemon m a sArutat .ipâsat. IntrerupAndu inA. şi* du»» «cela Intr-o altA stratosfcrA.
JuMH» **L** A«MINT*,xri
Al o **inimi mirt.** Ml
Iul te plimbau pe «Ic mele in timp ce vorbea I* mia Ir iube«c »M de 1" «ne. de asta ţi p^ ci tuni un lan tnfcMtf «I corpului liu minunat, dar minu? Bl. **d<.** inimi **u.mpletcarJ pcrlcct pachetul il leagi aţa. cu o lundi irumuatâ. Te lacc perfecţi pentru mine.**
Uneori. . Mi uitam 1« d. Inccncind tf-mt reţin lacn- **mile Uneori »pui niţte lucruri cart mi uimesc**
Şi **Imi mai place cum w vid mâinile melc pe fundul tio.**

Am izbucnit În rit.

- O. Doamne, dupi care trintcfti o chestie dc-asta.

- **Trebuie** U **fiu cu in»umi M-a** tirutat **iar. Kal.** nu c rin **câ-ţl foci griji pentru toţi. dar toţi** mntem capabili si ne pur **tim dc gri**)i. **Dacmon** şt-a **lipit** Iruntca de **fruntea** mea. **Şi** mai **»nu** ci **oricât** dc proa»ti ar **fi** idcca atu. **oncit** ar fi de pencu loati. **o** ti icţim **cu** bine din povrtlra asta. Cu toţii Am eu gr* **dc atu.**

- **Promiţi? am** ţoptit **eu.**

- **I'romit** Şi a ndicat birbta >i m-a UruUt pe vârful o«» · W * d niciodată nu mi-am incâlcat promisiunea, nu'

- **Nu. NiciodaO.**

CAPITOLUL 22

KATY

Drumul spre Petersburg a fost mai puţin lipsit de evenimente decât drumul spre Atlanta, dacă nu punem la socoteală cioro- văielile dintre Daemon şi Archcr sau starea anumitor şosele.

De data asta, ştiam **ci nu trebuie să mă mai uit În maşini,** dar Dee se parc că nu ştia. Din **când in când, o vedeam pe sca**unul din faţă, privind pe **geam, iar distrugerile din jur o făceau** si scoată un sunet înfundat, ca un **plâns înăbuşit. Oare partici**pase şi ea la monstruozităţile astea? **Nu** neapărat **direct, dar** poate că ceva din ce făcuse ea avusese un soi **de efect de do**mino. care dusese la pierderea atâtor vieţi.

Mi se rupea sufletul pentru ea şi mi bucuram când Archer mtindca mana spre ea când o vedea că rămâne cu ochii pe B,earn« când am început să ne apropiem de Virginia de de casă. n**-am mai** putut **să mă** gândesc la Dee.

and am intrat din autostradă in Petersburg. inima a tnce- r * mi ««4 aşa de tare. de «ceai că o să-mi sară din p.ep«. «« a executat un mic dans Părea totul foarte normal, ca

JFCNNIFUI **L. A**RMINTWJUT

şi cum acest colţ de lume. orăşelul cu câteva scmafoa« (scutit de evenimentele cu care se confruntase restul lunii, că in tot oraşul nu era nimeni pe stradă. Nici mâcar Un sufl^ trotuare. Am văzut câteva maşini, dar in rest. aveai impr^* toată lumea s-a baricadat in case. Şi nu era numai asta. *

- Doamne! a şoptit Archer, şi i se albiseră incheiet^ mâinilor pe volan când a virat in viteză pe strada pe unde t». buia s-o luăm. Sunt peste tot.

Nu aveam nevoie de nicio explicaţie. Se referea la luwtu. Daemon s-a aplecat printre scaunele din faţă şi i-a pq, mâna pe umăr surorii lui. Nu a spus nimic cu glas tare, d» când Dee s-a întors spre el, am văzut că işi ţinea buzele stran* şi era palidă la faţă.

Stomacul meu a început să fluture în sincron cu inima. Dee a dat din cap şi a spus cu voce tare:

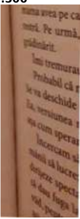
— îl aud, dar sunt OK. Sunt lângă voi, băieţi. S-a uitat b Archer cu o privire care aproape m-a leşinat şi m-a făcut sâ ua ce se intâmpla. O să fiu bine, a zis.

Eu doar speram asta. Era clar că ne aflam in plin teritoriu inamic şi nu mai era mult până să-şi dea seama că suntem a» Poale deja ştiau.

Iar ajutoarele noastre, arumii sau armata, mai aveau multe ore până sâ ajungă. Toată treaba se putea încheia foarte râu foarte repede, fiindcă intram cu capul inainte într-o capcani Dee şi Daemon trebuiau să fie extrem de convingători păcălească, pentru a ajunge la Ethan.

Aşa de convingători, încât speram să nu ajungă să treacă partea lor.

.506

Poate câ nu era cazul sâ mă tem. pentru câ eram foarte « gură a sentimentele pe care Daemon le are pentru mine sui* destul de putcrnice ca să treacă peste asta, dar ingrijorată t<* ^ * «m aveam un „I L K,----------------------------- ând ca«*

, a ditp-ri *nu vuiţii* **di» <*p,„ ^^**

'Vy VV

^ ll *laţii irtiht* **a*ta po«r. a n* *fU4met** AM

< L , ne im aornniat <io nrunl .. ..

r V O* « «» «1« pt tMtr* ZT *h*

^ *«** ump.* **m ,................................ „ „, ııu „ • w**

\ Alunul Iu4 l>er «Jutd maţin* a intrai fx rtr, firma ui ere,. «ttof*« larba era netiiati„ „rrvi,»,K n.up^ +

| h»f*dc ci nimeni nu te *preocup»*, de Wnmwttţa,«, h ^tot **dai** m **am** gindn ci e fi normal. cind lumra jr f« **.f*** **« apocalipU** extraterestri **ţl** t/«u **ceWaJu** N-am u .
^^ gindeu La nicio **alti** varunri Mama mea **trei**, a u fa»**
trebuia si mi aţtepte. CU«^ ! Era acasi, fundei i~am vâzut Priutul parcat p»alee. ta iaţa verandei, unde leaginul de lemn te *rmvj>* **uşor in bacău**
s«« rtnl,,lu.
ifiw - Archer a ritual cheia in contact, oprind *maiorul* **ar ai am**
" u rima» cu ochii la jardinierele din jurul verandei Erau au*-, mai multe buruieni decât flori, dar ţi asta era normai, (unta
i&KV- man" avea pe cap dispariţia unei fiice piu* apocaiipaa eatrate rwtri Pe urmă, nkiodati n a *(ou* **prea pricepuţi ta flon » gridinint.**
Îmi tremurau mâinile când mi-am detficiil centura Probabil ci mama era iniunlru Oare nu ne vizate mapna' Ve vj deschide oare uţa În clipa uimitoare fi ea w *tev*
V(T»»unea mea mai frumoati. mai eleganţi, mai «ii«â - •H cum «peram ţi eu ai fiu cind voi fi maturi
'«cream ti trag cit mai mult **aer ta piept, ca** ii mi f* p*i "•»nil ti luocze. *< Amform* planului. **ştiam ci Datmon urma** ti T*2® 'P«ctac/jlul nostru, aţa **ci nu era ddoc oportun ca cu «'dau** (uga U mim vta **Simţeam ne-«'' t-o**
' P^ru ci mi fuaeae **croaznic de dor de ea «i trebuia ti m***
**M5Ur ci e (JK

Numai pe mine mâ avea, ţi trebuia să ştie că m

Dec şi Archer au coborât, uitându-se spre casa ei cu 0 exn^T dc ingriiorare.

— Sunt luxeni in apropiere, a spus el, mângâindu-mi c getul mare mâneca hanoracului, la incheietura mâinii Ni dau seama dacă sunt in vreuna dintre case.

— De ce ar fi in casele noastre?

Dm clipa in care am rostit întrebarea, mi-am dat seama«, de stupid a sunat, fiindcă erau o groază de motive pentru ca« ei ar fi putut să fie în casa mea sau a lui Daemon.

El a zâmbit puţin, dar îngrijorarea care i se vedea În ochi a mărit ghemurile care începuseră să mi se formeze m stomac.

— Ştiu că vrei s-o vezi pe mama ta. Şi te înţeleg, dar nu poc să te las să fugi. O să ne ducem acolo, dar dacă ceva nu e in regulă ţi eu iţi spun să pleci...

— Ce să fie în neregulă?

Daemon şi-a lăsat capul intr-o parte.

— Kat...

— Ştiu, am şoptit eu.

îmi ieşeau din gură numai prostii.

— **Nu-ţi uita arma.**

O aveam in spate, băgată in pantaloni, ca gangsterii El s * uitat in ochii mei şi a dat din cap.

— Eu o să cobor imediat după tine şi, Kat. .

Privirea i s-a făcut deodată intensă, concentrată, atentă ^

— Dacă va trebui să iţi vorbesc sau să mă port cu tiiw atunci, in Idaho, ¡mi pare rău.

— înţeleg de ce. Mă descurc. ^

Daemon mi-a susţinut privirea încă o clipă, apoi » ^

cap. Am respirat întretăiat, m-am întors şi am deschis po OttMftfc

«H•P lwal d"pâ minC m''B Pfins ccafa in Palmâ. Inij irna
*,nc7 «i g«,ul aces,a PArca din afarâ u""l dc control »1 dorn. ¿,rr. dar mâna lui avea ceva liniştitor. Ştiam câ c acolo

^ra Im II luase dc bra| pc Archer, conducându-l sp rc trep iele de la veranda casei lor. S a oprit doar ca să-i mai arunce o privire lui Daemon, şi nu-mi dădeam seama daca atunci co municau sau nu. fiindcă era posibil ca un alt luxen sâ le audâ gândurile.

Daemon m-a luat de mână şi am trecut pe lângă maşină, iar În timp ce nc apropiam de casa mea mi-au atras din nou atenţia buruienile. Făcuseră de acum o mulţime de tulpini groase, care începuserâ si sc caţere pe marginile verandei, înfâşurându-se printre stâlpii balustradei. Mi-am îndreptat privirea spre uşă. Era deschisă, numai uşa de sticlă pentru furtuni era închisă. Inima mi-o luase razna, efectiv, şi făceam mari eforturi »i merg încet, in pasul lui Daemon.

Treptele pârâiau sub paşii noştri, iar scârţâitul familiar al «cindurii desprinse m-a făcut să tresar.

— E dar câ sunt luxeni in apropiere, a spus el încet. Asta insemna că pot fi oriunde, în pădurile din apropiere wu in casă. Când prezenţa lor se simţea aşa de puternic, pu- 'eau foarte bine să fie şi in sufragerie. Daemon a întins mâna Pe lângâ mine şi a deschis uşa, iar pe mine m-au cuprins fri- •^nele. Am intrat cu paşi neauziţi şi imediat ne-au întâmpinat *eruJ «va mai cald din interior şi mirosul acela de care îmi ,u**dor de rufe curate.

M am uitat in hol, cu ochii umeziţi. Nimic nu părea schrm 7 Doamne, lângâ uşă erau nişte colete dc la Amazon, ş. mari şi gr„aSe. in care ştiam câ sunt cărţi: P^bab'' a v<-»'*râ. panâ când editorii îşi dăduseră seama câ nu

Rucsacul meu era lângă frumoasa grămadă de corespondenţă, alături de sandale. Mama le lăsase acolo, ca şi cum ar fi ştiut că mă voi intoarce. Ca şi cum le-ar fi pus acolo pentru mine. Au inceput să-mi tremure buzele şi am clipit furioasă, ca să-mi stăpânesc lacrimile.

Am mers mai departe, încercând să nu facem zg0 am intrat in sufrageria goală. M-am uitat spre scara ri^'* coridor, către spălătorie. M-au copleşit amintirile, cândd^ sam in şosete şi am căzut în fund in clipa in care Daemon > intrat peste mine pe neaşteptate. Respiraţia mea devenise tremurătoare. Atât de multe amintiri. Mă încălzeau şi mă dureau în acelaşi timp, erau dulci şi amare. Daemon m-a strâns uşor de ceafă şi apoi am intrat in salon. De acolo se vedea şi bucătăria.

Mi s-a oprit inima în piept, după care a început să bata nebuneşte.

Daemon m-a strâns mai tare.

O văzusem pe ea - pe mama.

Era la chiuvetă, cu spatele la noi, şi, Doamne, ea era - cu părul ei blond strălucitor prins la spate într-un coc frumos aranjat. Nu avea pe ea uniforma de la spital, era îmbrăcată in blugi şi un tricou subţire. Au început să-mi curgă lacrimile. Nu le mai puteam controla.

— Mamă?

Mi s-a gâtuit vocea.

O clipă, a rămas nemişcată, iar eu m-am repezit la ea, fără să mai ţin seama de precauţii. Daemon m-a prins de mână, dar eu eram foarte rapidă atunci când voiam, şi am reuşit să-mi smulg braţul din mâna lui.

Mama s-a întors.

Era *aici*. Era OK. Era *in viaţă*.

-KatlaţlpatDain fugă bucătăria, cu lacrimile care mă făceau .W ,rtV«rSa|n' ceaţă. Ca un adevărat ghem de emoţii, am I ,-jd iot"' P" . ajuns la ea in câteva secunde, apoi I ai f* lăn«a t

- Ma^' sirâns, ii inhalam parfumul, mă lăsam pătrunsă de ° Surite pe care le simţeam in stomac începuseră să...

^ft neaşteptate, m-am trezit apucată de mijloc şi m-am lovit alele de un piept şi un abdomen ferm. Mi se învârtea ca- Z Nu înţelegeam ce se întâmplă. Apoi am simţit cum îmi alunecă picioarele pe podea şi mi-am dat seama că Daemon mi trage in spatele lui. Mă ţinea acolo cu braţul.

- Daemon, încetează!

M-am zbătut să ies de acolo, ştiam că trebuia să fiu calmă, dar situaţia asta era diferită. Nu mai era nimeni în casă în afară de noi. Toată lumea era in regulă şi eu voiam să mă duc la

- Katyl

Daemon mi-a rostit numele cu o voce răguşită, iar felul în l-a spus m-a făcut să înţepenesc.
^ ridicat capul, respirând greu, şi din spatele lui Dae- "»nm-am uitat la mama, cu atenţie.
<* universul meu a făcut implozie - s-a spart in mici cioburi. ^^. tiioase, care îmi sfâşiau măruntaiele, mă făceau praf.
AtâtdT CraUdeun «Rastrustrălucitor.nefiresc, ocjjij m a'baştri, încât ai fi zis câ sunt două safire şlefuite, iar mamci ar trebuit jă fic că I maj muj, venEi decât

^'»funqie de dispoziţia ei. Manîi ^ ^ clătinând din cap. Na Nu

<4®4 la D^ 3 Capul inir o parte, uitându-se când la mine, °nct călduţ°"'** ap°' pe buze i-a apărui un zâmbet lipsit de— Te aşteptam.

Nu. Nu. Nu.

M-am eliberat din strânsoarea lui Daemon şi m»m ^ câţiva paşi înapoi, cu ochii la mama - *nu,* nu la mama. Asta nu era mama. Nu era *ea.* Ochii aceia reci şi albaştri îmi urmâreau mişcările, continuând să zâmbească; se uita la mine cu o indiferenţă căreia aproape ii simţeam gustul.

-Nu!

Vocea mea suna ca un disc stricat. Nu eram in stare să spun şi altceva, pentru că după ce înţelesesem adevărul oribil, aveam senzaţia că mi se rupsese pieptul în două.

Mama nu era aici.

Niciodată nu va mai fi aici. Niciodată.

Pentru că fusese asimilată. Mama era pierdută. Pentru totdeauna.

DAEMON

Ar fi trebuit să-mi dau seama.

Numai asta aveam în cap, doar la asta mă gândeam. Trebuia să-mi dau seama că era posibil şi asta. Că luxenii invadatori se vor duce la mama lui Kat şi vor face ceva oribil, în speranţa d eu. sau Kat, sau altcineva va veni aici. Sau poate, de tapt. "u făcuseră asta ca să venim noi. poate o făcuseră doar din cruzi"* pentru că Ethan ştia că e mama lui Kat şi ştia ce înseamnă

a spus că Dawson a dată aşa ceva, dar nu i

perei

În clipa în care Kat şi-a simţit inima sfâşiată de d""^,^, simţit asta şi eu, aceeaşi durere insuportabil* ca atunci eW

mt»«1^

rit. Aş fi vrut ca ea sâ i tm cum sâ-i alin durerea.

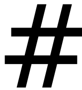
perele, parcă fără să simtă, şi a râmas acolo, repetai

f^

N-a in situaţi

«. Femeiadin ¿j^oi o secundă pr ¿arin timp ce eu mi κ-odinect in piept, înv ^ de chiuveta, de:

^¡ncofi GFE

HH$> cuvânt.
Lacrimile ii curgeau şiroaie pe obraji. Şi-a ridicat mâinile in
I a şi cum ar fi vrut să se ferească de realitate, să o ţină la ^jj ,,poi s-a încovoiat, ţinându-se cu mâinile de mijloc.
Mi-am întors privirea spre femeia-luxen care stătea lângă chiuvetă şi zâmbea cu răceală, uitându-se cum suferă Kat. Asta ¡¡ficuseră nenorociţii.
I Furia m-a aprins din interior, împrăştiindu-se în fiecare ceha „ corpului meu. N-am folosit arma - nu era bine să se audă I împuşcătură în situaţia asta, pentru că, deşi nu era mama ci, arăta ca ea. Femeia din faţa mea şi-a dat seama ce o să se in- cu o secundă prea târziu. A vrut să-şi schimbe forma, ^B1 timP ce eu mă dezlănţuiam, iar fulgerul Sursei a izbit-o direct in piept, învârtind-o pe lângă dulap. S-a apucat cu mâinile de chiuvetă, dezechilibrată, dar eu i-am mai trimis un Ilger in ceafă.
Lumina luxenului a mai strălucit o dată, şi încă o dată, apoi a început să se stingă, ca un bec ars. A căzut peste o sacoşă cu canofi de pe jos, cu un zgomot surd. Acum în forma reală, s-a stins şi ultima lumină din reţeaua de vene, după care a rămas doar o carcasă humanoidă.
Kat a căzut în genunchi, plângând cu bărbia in piept.
M-am repezit la ea.
~ Katy... iubita mea, îmi.. .
Chiar nu aveam ce să-i spun în afară de „îmi pare rău".
E» a făcut o mişcare bruscă, apoi s-a sprijinit cu mâinile în Şi-a dat capul pe spate şi a scos un ţipăt, iar ţipătul acela
3 Phn de durere şi de suferinţă,
A 'nceput ca un cutremur uşor. pe care il simţeam sub pi- cTe> dev«nînd tot mai intens; masa din bucătărie se zguduia. 'T1^ şi paharele din dulapuri zăngăneau. Apoi a urmat un alt să huruie surd. şi din tavan au început sâ
iasă norişori tic praf. Masa «a răsturna« *pr ptnU» /* scaun, apoi altul. Undeva, În sufragerie, u tln
Katy dărâma casa.
— Rahat!

Mam aplecat spre ea, am lual-o În braţe ţi m lià mine. Mam aşezat jos, cu ea În braţe; tremur» din u,¬¡t, ¡r T' ieturile. Am strâns-o În braţe, mi-am Irecut mâna p,,tl pér•jl' şi i-am lipit capul de pieptul meu. Hohotele dr ptim ' cutremurau corpul nu s-au domolit.

Doamne, nu ştiam ce sâ fac. Nu ştiam cum sii alin rea, şi in clipa aceea doar asta voiam să fac

— Iubito, o să fie bine, I am spus cu. cu buzele lipite de pi rul ei. Sunt aici, Kat. Sunt lângă tine. Sunt aici.

Nu a dat vreun semn că mă aude, şl-a Îngropat capul În rmw pieptul ii cobora şi urca repede, iar pulsul era mult prea accdc rat. Se făcuse ghem, iar plânsul ci răguşit şi dureros mi «fişa.

Trebuia să-mi fi dat scama.

Dar nu aveam cum să ştim dacă luxenii pc care ii simţiseră» erau aici sau afară. Probabil că urmau sâ vină şi alţii, dar eu ne puteam să fac altceva decât s-o ţin in braţe, s-o ţin căi strâns, cu ochii în tavan. Apăruse acolo o crăpătură mare,chi' in mijloc, dar casa se linişţise, doar fundaţia mai trepida pupfr din când in când.

Am mângâiat -o pe spate şi am sărutat -o pe păr, deşi suni«*"" că se apropie un luxen.

După ce uşa de la intrare s-a dat de f* rete, am auzit-o pe Dec strigându-mâ.

- Suntem aici. . ^

Kat încă mai tremura in braţele melc şi, cu toate ca p"
i se mai domolise puţin, durerea ei era la fel de marc. ^^

Ce se întâmplă aici? Dec s-a oprit brusc in f riei, pe hol. S-a uitat întâi la luxcnul mort. apoi la noi3t5

I /V«părut şi Archer in spatele ei şi a luat-o pe după umeri A ^ imediat ce se întâmplase. F.u mi-am îndreptat din nou jient» ' asupra lui Kat. am prins-o uşor de ceafă, i-am lipit c a- pjjdc l»ePtul meu şi am ˈinut o a?a- L Mi -am dat seama când î-a spus Archer lui Dee ce s-aintâm- plot. pentru că în clipa aceea ea a scos un ţipăt şi a venit ime di* lângă ea, a prins-o de umeri, încercând s-o tragă spre ea, dar eu nu i -am dat drumul.

— Am simţit cum se cutremură casa, mi-a spus Dee, când mii întâlnit privirea peste capul lui Kat. Ştiu că nu ar fi trebuit si «mm. Nu aşa fusese planul, dar eram îngrijorată Bibanul se dusese naibii. Era imposibil să ne mai ţinem de el după tot ce se întâmplase. N-aş fi putut sâ mă port cu ea aşa cum stabilisem. Trebuia s-o scot de aici.

^Hp- La naiba cu toate, a spus Archer cu voce răguşită, ca un ecou al gândurilor mele. Trebuie să plecăm de aici, sâ ne ducem într-un loc sigur şi să vedem ce facem. Nu putem să

Nu puteam s-o facem pe Kat să treacă prin toate alea. indiferent ce s-ar întâmpla. Eram gata să o urc în maşină şi s-o duc cât mai departe de locul ăsta nenorocit. La naiba cu planul şi cu toate. Ne tăcuserăm treaba. Arumii urmau sâ apară, şi acum nu reuşisem decât s-o expun pe Kat la una dintre cele mai groaznice dureri din lume - să pierzi o fiinţă dragă şi să vezi »«a cu ochii tăL

Dee s-a retras încet, iar eu mi-am trecut mâinile peste •»raţele lui Kat

-Trebuie sâ plecăm, i-am spus eu. ridicându-mâ încet.

o<UUcuea Ma si

Am reuşit s-o aşez in picioare, dar P^j^tra m«rgâ şi, când a înălţat capul spre mine.

erau

- Să plecăm?

I s-a tăiat vocea.

Am dat din cap, dar ea »-a smucit deodati din b S-a răsucit ţi. când am prins-o iar, mi-a tras un pumni Abia dacă l-am simţit.

- Kat...

— Nu. a spus ea, şi m-a lovit iar. M-a plesnit cu palm, braţ. Nu!

Iar s-a repezit la mine şi mi-a dat o palmă peste obraz. Dee a pornit spre ea, cu ochii mari, dar eu am ridicat rrana făcându-i semn să nu se apropie. A clătinat din cap când a »i zut că mă loveşte din nou.

— E in regulă, le-am spus eu. Ne întâlnim afară. Dee a ridicat din sprâncene.

-Dar...

— Plecaţi!

Dee a avut o ezitare, dar Archer s-a dus la ea şi a luat-o <k mână. Au plecat spre uşă, iar eu m-am uitat la Kat. Nici micat nu eram sigur că mă vede. Pupilele începuseră să-i strălucii« de o lumină albă. S-a repezit să mă lovească iar, şi am lisate

- Fă ce trebuie să faci, i-am spus eu, şi vorbeam Kat a început să mă lovească cu pumnii in piept, la

chiar icnea, dar eu am rămas nemişcat şi am lăsat-° « ^ până când ritmul pumnilor a slăbit şi umerii au ^P"! ¡«. tremure. Nu avea cum să-mi provoace o durere care Jă e^ leze cu durerea ei. ^

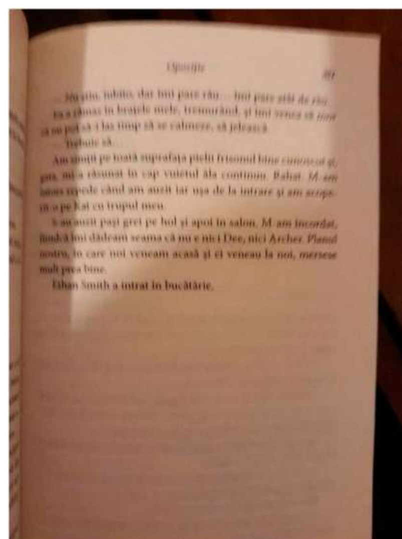
///

'// ¡t v y s

- O. Doamne! a şoptit ea şi şi-a lipit fruntea de P

meu. O. Doamne, e moartă, e cu adevărat moartă. Braţele i-au căzut pe lângă corp. i-au făcut... asta. De ce?

mm.

Ea a rămas în brațele mele, tremurând, și îmi venea să

Am simțit pe toată suprafața pielii frisonul bine cunoscut și, mi-a răsunat în cap vuietul ăla continuu. Rahat. M-am repede când am auzit iar ușa de la intrare și am acoperit-o pe Kat cu trupul meu.

S-au auzit pași grei pe hol și apoi în salon. M-am încordat, fiindcă îmi dădeam seama că nu e nici Dee, nici Archer. Planul nostru, în care noi veneam acasă și ei veneau la noi, mersese mult prea bine.

Ethan Smith a intrat în bucătărie.

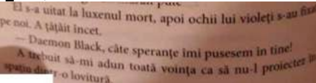
CAPITOLUL 23

PAEMON

Nenorocitul mergea ca la el acasă, perfect relaxat şi Rkrâ un strop de teamă. Ba chiar părea scos din cutie, cu pantalonii iu negri şv cămaşa lui albă.

Arma ascunsă in spatele blugilor îmi ardea pielea, dar pini s-o scot. a început să vorbească

- N>ci măcar să nu-ţi treacă prin cap să faci ceva. Ştiu ci nici tu. nici sora ta nu sunteţi cu noi. Cu *tine* **ştiam** că va **fi mai greu. dar sora ta m-a uimit. Jocul s-a terminat.**
vor fi nimiciţi intr-o di
"■•'-mic.

El s-a uitat la luxenul mort, apoi ochii lui violeţi s-au fix
pe noi. A ţâţâit încet.
— Daemon Black, câte speranţe îmi pusesem în tine!
A trebuit să-mi adun toată voinţa ca să nu-l proiectez în
-o lovitură.

Aproape ci nici nu s-a uitat la noi, s-a dus la masă, a ridia» un scaun de jos şi s-a aşezat.

- ^ora ta şi individul care e cu c P«i daci **mi superi. Să nu uiţi asta. Mi » ieşit din cit un mArAit nnu**
cu ea

{ludin V "»*"'»•« »**< '«■»«<< uno«iiii|» ii* J

A IUFLHL< «nu» dlimv »piân.unele aton II„κ,,.

Hm»..» •>.! **uliu «•■» Ndmy 1 lu.hcrf An. planii tlln dinţi**

- Suni' li .'".uif Ithan "••

t « r 1 ' I · M t * ptajoi! ™

Nu. IM ». IWmon. li- rog. A Intim mâna ţi două dinirr »..iun«' .cvcntt În poxlţta normal». I uaţl Im

- Nu. mml. am spus cu. şi Kui i>a apropiat mal muh dc

Habar n aveam cam cc era În capul el acum. Kthan a zâmbit strâmb.

- Nn era dcloc o Invitaţie. Siaţl |os sau le spun celorlalţi i-o omoare pc sora ta. l.cnt.

Simţeam lurla ca pc o arsură amară in sânge când mă uitam I pid«.Jt« la cl, seniorul nostru, sau cc drneu' era cl dc fapt.

Kat a fost cca carc a răspuns, cu o vocc surprinzător de calmă, după tot ce se întâmplase.

- O sA stăm.

M am uitat la ca şl am văzut că c palidă, dar ochii el cenuşii emu limpezi şi alerţi, chiar dacă pleoapele li erau puţin umflate Am luat-ode mână. Ethan s-a uitat la noi şi a început să râdă

\- Spune-ml, Daemon, cum ai ajuns să te Indrăgosicşti deo "»nţă umană?

naiba puteam să răspund la întrebarea asia? M-am Pe scaunul care era mai aproape dc lîlhan. ca si stea Kal "»ai departe.

23

■^POM,

\- Dar de ce te-ar interesa pc tine? ~ Sunt curios. $i-a lăsat capul pc o parlc. Râspunde mi.

Dinţii mei probabil urmau să crape.

— Şi de ce n-aş fi putut să mă îndrăgostesc de ea?

— Păi. e om. S-a uitat la ea. şi a strâmbat din buze. M dar. oricum, tot om.

UUml.

— Şi? l-a înfruntat Kat.

Nu a băgat-o in seamă.

— E om. Daemon.

— Pentru mine nu contează.

— Serios? Fiindcă eu îmi amintesc de acel Daemon care ii ura pe oameni pentru ceea ce îi făcuseră fratelui lui, pentru suferinţa adusă familiei lui, a replicat Ethan. îmi amintesc de acel Daemon in care îmi pusesem speranţe.

— Am greşit că i-am urât pe oameni pentru ceea ce i s-a întâmplat lui Dawson. De fapt, nu Beth era de vină, şi nici dra gostea lui pentru ea. De vină era Daedalus.

— O organizaţie condusă exclusiv de oameni.

Am mijit ochii. Tot ce puteam să fac era să-l las să turuie, a să nu poată citi in gândurile mele planul pe care il aveam.

— Mda, mersi pentru precizare.

Nu era deloc impresionat.

— Nu poţi să-mi spui că dacă fratele tău n-ar fi intâlnit-op« fata aia de om, situaţia ar fi fost aceeaşi. Ca şi în cazul tiu Poate că întreaga lume ar fi fost altfel. Până la urmă. acţiunik voastre din Vegas ne-au creat oportunitatea perfectă.

începuse să mi se zbată un muşchi al obrazului Fau ai"l' *om.* Mi-am amintit că aşa ii spusese şi lui Kat. de două on. ^ atunci nu mi-am dat seama de ura care stătea în spatele cu"" telor. mi se păruse că e numai neplăcere, dar acum pricepea"' O, da! Acum pricepeam foarte bine.

al

u

C

Ştii ce, Ethan? Simţeam privirea lui Kat asupra mea schimba absolut nimic, nici dacă aş putea. La fel ş

i! i,, \ lolet s a «prins o scânteie strdlucitoS

câ P4rinţ" 141 Cr*U V'ală Cân<J |" ^^maJKunJ.V nici nu am gând.t nu puteam. <

uvtn-

BhM mol bicar nu s-a uitat la ca. Se uita numai la mine. I ^ avea <k gând sâ-mi ceară o întâlnire.

_ părinţii ti Daemon. Ce-ar fi dacă ai afla că au ajuns aici, *iu ci* oamenii au ucis? Cum te-ai mai gândi tu atunci la iu iw a? La oameni, în general?

En imposibil să nu tiu afectat de cuvintele lui. M-am lăsat pc ¡piorul scaunului, cu ochii la el. Am simţit iar privirea lui :<£ asupra mea. dar nu trebuia să caut prea departe răspunsul.

— Da. Aş gândi la fel.

S-a uitai la mine curios.

— Chiar... trăiau? l-a întrebat Kat.

— Nu contează, am izbucnit eu.

$i era adevărat. Acum nimic nu mai conta.

— Asu-i abureală. Numai abureală! Mi-am încleştat pum- f* masă. Ce vrei, Ethan? De ce faci asta? Vrei să preiei con- tro W lumii, sau ce?

— Dominarea omenirii? A început să chicotească. Ce clişeu! >

ritaT^'' NU ^ ban' PC controlarea Plane,ei ăs,eia sau

A* ridicat sprâncenele.

~ Părinţii mei au fost ucişi, Daemon. Dar tu probabil îţi dai *** deja de asta, dacă ştii ce sunt şi sunt convins că Nancy ţi-a În fine. ţi-a spus doar jumătate din adevăr. Ethan şi-a im J^nat mâinile pe picioare. Am făcut parte din primul grup de sâ apară Nanc>' ca o tânără speranţă la Daedalus.

Din primul **grup? OK,** dacă ceea ce mi-a spus Nancy despre d e adevărat.

înseamnă că ăştia din primul grup nu au cine şt ie ce puteri.

_ când şi-au dat seama că tatăl meu t-a adus mutaţii ma. mei, i-au capturat. Au început să facă experimente. Dragostea pe are şi-o purtau a dispărut după câte le-au făcut acolo ş, după câte i-au silit să facă, inclusiv să mă

creeze pe mine, a explicat el, fără pic de emoţie. Am făcut parte dintr-un mic grup de origini şi am crescut într-un laborator.

- Naşpa.

I-a apărut iar zâmbetul ăla strâmb.

— Nici n-ai idee. Ani de zile am trăit ştiind că ei sunt gata să mă extermine dacă fac ceva greşit. Ani de zile m-am uitat cum originii, prea mici ca să înţeleagă ce e cu ei, sunt luaţi de acolo şi nimeni nu-i mai vedea. Erau ucişi. Apoi i-am văzut cum "uni ucid părinţii pentru o infracţiune comisă de mine.

Mă mâncau palmele - la naiba, mă mânca tot corpul - termin odată povestea asta.

— Cum ţi-am zis, e naşpa, dar nu pricep de ce îmi spui"1" toate chestiile astea.

- Nu? Ethan a râs, şi pentru prima oară am văzut pe^ lui o emoţie autentică.Am trăit in laboratoarele de la D a . , pană când m-am maturizat suficient ca să fiu p!asai jc ¡ntr-o poziţie controlată. Nu am fost pus. ca alţii, in senator sau doctor. Nu. Eu am fost plasat in comun."«-l * „ L sen;

n,lor› cu whnul să-i supraveghez. A râs. Ca şi cum e"J ^ « aş a ajutat. Sau oricare alt origin din clasa mea ar fi

■ Uinclasata? ^

■ ^a. Au fost cam cinci dase. Eu am fost in pr'"'» ^ atari * fost intr-a doua. iar in afară de aste*

Opotltlc

pupi pirercle». din ultimele **două** erau „ ^ ^

,,ţ| originii din grupul Mu »unt ta lin«?

___d mine! a pufnit el, după care a dâilnat din cap Adici

ml ¡ntrebi dacă ci vor ccca ce vreau fi eu, iau daţi mai unt controlaţi de Dacdalus» Sunt două Întrebări. Nictun origiri nu poale fi cu adevărat controlat de cineva. Practic, «uniern fiinţei« care se aseamănă cel mai bine cu zeii.

Vaula făcut Kat din gură. fără sunet.

_ Şi puţinii care au mai rămas din clasa mea vor acelaşi lucru ca şi mine.

Kat s-a aplecat, cu mâinile pe masă.

— Puţinii? Deci nu mai sunt mulţi din... ââă, clasa ta?

£1 s-a uitat la ea şi asta nu mi-a plăcui deloc. Dar absolut deloc.

— După ce aţi evadai voi dc la Daedalus şi s-a întâmpla! chestia de la Vegas, a început curăţarea - eradicarea originilor.

Kat a ridicat din sprâncene.

— Spuneau că au lăcut asta după sosirea luxenilor. a zis ea.

— Şi tu crezi tot ce spun oamenii? Sigur că da, că doar şi tu e>li om.

Ethan s-a strâmbat cu un dezgust evident, şi acum *chiar* începea să mă irite. Au început curăţenia imediat după ce »ţi atacat Vcgasul. Peste tot in ţară, cădeam ca muştele, aşa ci venise momentul să terminăm povestea.

— Să terminaţi povestea... Abia acum înccpeam si ¡"|deg ce vrea. Şi aţi găsit o metodă să luaţi legătura cu luxcni. care nu

fu«eseriaici.

, ~ Căutam mai dc mult metoda asta. ha, sâ z.ccm ci*»' 'e-am deschis uşa S-a potrivit pcrlcct. A dcsflcul larg W» 5' W* ne aici. Majoritatea luxenilor. şi cc. nou -vemţ.. V CWc crju deja aici. îmi dau mie raportul.

Zâmbetul i s a liţn)»iil ai llu foarte tonvlngifor. Kal» II uitat iu nlenţlc În el. A trecut o clipi ll urAţtl pc oameni.

li dlaprcţulcu, a c< »nllnnai cl, Mi de/gutiâ Sunt Iraglll. VlcIcnl >l periculoşi. Meriţi din plin ie urme»,;^ nil voi »4 I conduci, şl o vor (ace. Deja o iac. iar cu n am „" împotrivi. Nu lini pnsft cc foc, atâta timp cit oamenii cxact ceea cc am suferit şl eu.

!>i tonte astea. . doar pentru tot cc ţi s-a întâmplat ţ*' , Întrebat ca, clitinând uşor din cap.

Sc vedea din vocea ei că nu-i vine să creadâ. Nu puteam M condamn. Şi cu eram şocat.

Măcar stăpânirea lumii putea fi o aspiraţie. Dar asu? Aaatn ură, pur şi simplu, răzbunare şi... da, nebunie. Cum rcuţuen atragi de partea lui atâţia luxeni, mi-era imposibil sâ pricep.Cum dc nu văzuseră cine e? Deşi, la naiba, nici eu nu văzusem anet

— Faci asta doar pentru ce ţi-au făcut ţie, a repetat Kal

— Şi pentru ce le-au făcut altora ca mine.

Din nou i-au strălucit ochii.

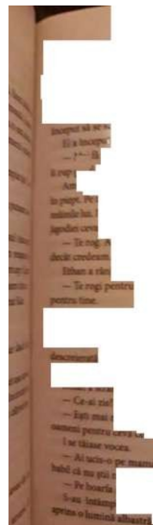
— Şi pentru că ci ar continua să facă asta. chiar daca » desfiinţat Dacdalus cu toate proiectele lui.

— Dar sunt o mulţime de oameni care n-ar fi făcut Care i ar fi primit pe luxeni, cu braţele deschise, a inceKT0, sâ-i explice. Nu poţi sâ judcci toată omenirea după c#* meni care ţi-au făcui ţie râu.

Deja am fâcut-o, a replicat el. Dumnezeule! Nu existau cuvintc pentru asta.

— Ho nebunie! jr.< 1 'l>rajiilu» Kat se aprinseseră de furie şi. la naiba. av*> lie furioatâ.

Asta-i mai râu decât relaţia dintre luxeni şi arU•»■"■V"*! itlm^m^» rvrrrt U rt K>nn. mea a A»*"*1' ^

început să se
Îi a începu
— ...
a rup
Am
în pupe. Pe
mâinile lui.
jupuie ceva
— Te rogi
decât credeam
Ethan a râs
— Te rogi pentru
pentru tine.

descreierat

— Ce-ai zis?
— Ești mai
oameni pentru ceva
I se tăiase vocea.
— Ai ucis-o pe mama
bine că nu știi
— Pe boarfa
S-au întâmp
aprins o lumină albastră.

, „„„,1 I ir «i»»"'»" n,',r nrr pâ„.,u 1 '
1(„,,,,„, |)|n ţoale fUrţIlf alinau ţlprlr
mU ••'I'''

r.H. .... r,dk ' tedc

Mi «1,1 linpl'" «O"""1 »' ■ r,t,lt", P,ctorul nimerit j*

wJ, „, «Momcn A,ml.............. . rclra« »1 el a tA/ul p„tr masi
........,........,„ ,il 1« ea (I «m I""' " I,c ,,,u rl,, ° nu «■•di. An
,„„, „,|. IAng» «"I «I •«• «wcui ,n ,orm' m" rCI,IA

IM. OI.IC tir demupr* chiuvetei, care dAdeau ipre curi« ,H„ iuţii, «u eaplodat. Ani «uimi» o pe Kal În »palele meu.io in.« dr. Inburlle i «re «burau prin cameră,

I * 1.«i t.1 Inlr un lllni dr acţiune, În bucAtAric au alertai nl|t(i.aînrnl ImbrAcaţl În negru, cu cA*ll dc protecţie, strivind »»îl Iilictc cioburile dc «UclA. În line. am presupus ci armau «au .. rclilpl SWAT, teva. a nimerit din grcţealA in casa «U- Armtlt m««lvc pc tare Ic aveau arme PBl' m au lâcutsl-mi «l»u «cama t» primo vurlantA era cea corectă.

Am ţinui II pc Kal În «palele meu. ca s o protejez dc mize 'În urma «A «c InlAmple, dar nu eram singurul preocup» «âlatâ dc Del.

***** În clip31

«jirJcaH- gisim nunx mai ii plătit Am ţintit Toile asii m lunile 51 j dipiii. Ethan s-,
'"muiat Mori '

S.

;S> >„>«

......„.; "'""I" »Avallscra asupra mea. Fu»e«e ca "
k. . »''-"«ccviiHâmpla«- ,llncâ.em«l'n|> coborâser» in rapel
În ^ ^'
« din ruT ,m0»rrt <" J» * ....
N|fnk unportani
NniMtocliul dc Uihan « a rAsucit pc cAlcAic ţi a luat-o la fug*
t.,rc schimbase lumea cu totul - lumea mea. Nu era ^X.igici in asia Nicio justificare
Ii han sa întors si fugi. n am mai stal pe gtodun , ■ ezitat nicio clipi, am dus mina la spate ţi im ^^ gj ,1. arma modificaţi. S a întimplat intr « secundă. În
um«> <•»**<",,paU ıa CU am ţi^,ı,ı
E |,pa aceea era lingi chiuvcti, se pregătea si iaai pe fe
rf4Str, a Houdini. şi ştiam ci daci apuci si iaşi, n-o si I mai
Ll „iciodati. Trebuia s-o luim de la zero şi niciodati n-ar
Oplâi.t pentru ceea ce a făcut
Am ţintit capul şi am apisat pe trăgaci.
Xba!< astea s-au întâmplat intr-o secundă, maximum două,
iar lun i anii care au dus la toate astea s-au încheiat intr-o
clipită
Fih s a prăbuşit la podea cu faţa in jos.

pipj el s-a terminat repede, cat mişti un deget. Pentru mama mi i nu fusese aşa, fusese mult mai dureros. *Ethan a avut noroc,* mi a trecut prin minte, cu simţurile amorţite. Acum era in viaţi şi **in** clipa următoare nu mai era.

Îmi tremura mâna când am lăsat pistolul jos, eram vag conştienta că Daemon se uita la mine, ci ciudaţii ăia de mascaţi ˢ » lators spre mine şi, cu toate ci aveau feţele acoperite, le iimţeam privirile

Fjhan era mori

Nu »-a Intimpl.it la fel ca la luxeni. N-a existat niciun spec^ •acol de lumini înainte de a muri. În mod **ironic,** părăsise ac« Pământ la fel ca oamenii pe care ii ura - ca oamenii din care *

'râgea. şi cât de aiurea
era asta? Mama Iu.
fusese h.t>r aditâţ.
jumătate om. Oare se
ura şi pe el? Nici nu ştm
de n la inate astea.
Fiindcă oricum nu mai co

mAm Inccrcat să respir, dar m-am poticnit, mi s-a făcut f.j. ţ| apoi caid. prea cald.

Unul dintre mascaţi s-a întors şi a ridicat mâna înmânuşau În dreptul căştii. S-a simţit un puseu de energie statică şi e| a spus:

— Sunt aici.

Iniţial, am crezut că se referă la arumi, dar luminile intermitente care incepuseră să se vadă pe geam m-au făcut să-mi dau scama că nu despre ei e vorba.

I)ă-i drumul! Dă-i drumul! le-a ordonat unul dintre d mascaţilor cu aer de luptători SWAT.

Soldaţii - erau cinci - au plecat pe acelaşi drum pe care veniseră, adică pe fereastră. Am vrut să le arăt, prosteşte, uşa, carc era la câţiva metri de ei, dar Daemon s-a întins spre mine, vrând să-mi ia pistolul din mână.

M-am îndepărtat imediat şi am strâns arma mai tare.

-Kat...

Mă uitam când la Ethan, când la luxenul mort care o asimi lase pe mama, şi, cum stăteam aşa, am început să aud strigate de alară. Deşi era ziuă, aveai impresia că afară sunt fulgere«« tad orizontal Daemon a tras o înjurătură, cu atenţia împart'" intre mine şi locul unde se afla sora lui, aşa că am luat eu dea «ia pentru el.

Inci *nu* s-a terminat, i-am spus eu, pe un ton puţ"1 oU" prea ridicat.

!••! a focul precaut un pas spre mine, a lăsat capul jos V'" «'Ut În ochii mei.

I N d*PCn,fU =0i* Kat S=a terminat.

Nu w terminase. Se adunaseră prea multe în mine. o * I"T"itbuni »««dl de ahe emoţii.

M jin' rjsucii *pe* călcâie ţi am ieşit În fugi din bucătărie. drepU'Klu-mJ spre uşi. Când am deschiso. Dacmon era ¿fa, ¡n spatele meu.

BBfcpăduricile dese care ne înconjurau casele apăruseră vito zeu-luvcm' P°atc chiar mai mul'i- Plus cd P< in trei ori' nL Pe Dee şi Archer nu ii vedeam, dar pe jos era plin de ca**davre,** de luxeni şi de oameni. Toată curtea strălucea de focul inneĵ0. ptp ţi de fulgerele din Sursă. În picioare erau mai muMuxcni decât oameni şi, fiind in forma lor reală, lumina brHhicea la fel de puternic ca lumina soarelui care începea să iB dintre nori.

Era (adevărată scenă de război, care semăna foarte bine cu cealb Vegas. Copacii din apropierea curţii erau carbonizaţi şi catjp crengi goale încă mai ardeau, trimiţând în aer rotocoale deftn negru. Mirosul ăla de ars plutea în aer, întorcându-mi Bwnacul pe dos.

Luxeau aruncau cu boltă fulgere spre mascaţi, unul după altul, de **parcâ** iucau baseball. Unul dintre fulgere l-a lovit pe un soldat iu piept, iar acesta a făcut un soi de piruetă şi a ateri- M in apropierea verandei. Arma lui s-a lovit de pământ şi s-a u^cărcai, tdaCţându-şi proiectilul mortal chiar în direcţia noastră

Dacmon m-a tras repede lângă el şi proiectilul a nimerit în dt '•'■dă jh spatele nostru, făcând-o praf. ^ L-am vizut cu coada ochiului pe Archer, fugea pe alee şi rig<a întruna cu pistolul - acelaşi tip de pistol pe care îl folo- riiCni M eu devreme. A lovit un luxen, împuşcându-l ca un

lueM"^ UnU" apoi altu1, şi altuL Cand cădeau la P4 ™ 4 ™ ' gti , ** începeau să lumineze intermitent, după care se stin- ^ iar pe jos rămânea doar o carcasă umană.^

Apoi am văzut-o pe Dee. era in spatele maşina mamei _ U doua secunde se ridica şi trimitea câte un fulger ¡n ^
luxenilor.

Un origin venea in fugă spre verandă, iar Daemon s-i<Jtv pnns de mine, s-a dat un pas inapoi. in timp cc lumina aibi ii cuprindea braţul cu o viteză alarmantă. S-a lăsat si a|un^ pe balustradă şi l-a placat pe origin înainte ca acesta si ^
tace ceva.

Frate, era ca un ninja, rău de tot

Nu puteam să stau acolo degeaba, aşa că am ridicat arma ? am inceput si trag in direcţia luxenilor, până când ara apăsa: pe trăgaci şi nu a mai ieşit nimic. Am nimerit vreo doi-trei. No fuseseră lovituri mortale, dar Archer a fost pe fază şi i-a terrni- nat cu lovituri de Sursă.

Când am văzut că un alt origin se îndreaptă spre locul und< Daemon se lupta cu unul, am coborât treptele in fugă şi am aruncat arma. Daemon era peste nenorocitul ăla, tocmai ridicase braţul şi se pregătea să-I lovească. Dintr-o altă direcţie, dinspre casa lui Daemon, a venit spre d un fulger de lumină alb-roşiatică, şi am simţit că mi se opreşte inima in gât. L-am strigat, dar era prea târziu. Energii l-a izbit in umăr şi l-a trântit pe spate. Faţa ii era crispată df durere, şi-a strâns braţul cu mâna. iar din gura lui înjurături ieşeau şuvoi.

Apoi a trecut in forma lui reală, s-a ridicat în picioare, cu '»•".na, lui albi brăzdată de Unii roşii, strălucitoare. Se preg**
aduntdrCheria 13 U" n○U nivel' dar eu sim'Mffl * ^
Mi m,ne ceva riu îi P'in de furie,
ri Ene«, P,a' privirea sPre oriBinul din curtea de a» ,„ toaS.?,iCâ Pari'a Pe P^ea mea.
Iritarea mi-a pi«^» deja acolo A. amestccă"du-se cu furia ş. durerea care ««»

'Au Uînu din mine ca un val de şoc. rostogolind«"*

_______________Oporif*-
mir un Ho» d* 'nciţie. Maşina numtt ,., p, rt w » înapoi, speriat» M . ¿T* „„„.
te budelr negre i se ridicawri În vJnt **¿u, „»mirlc** el s au pierdui. *
l^i
i l-xt» «»«l!" ', a £a vintul uraganului S-, j.. 1 wr.l andicat pedoui roţi ţi |.„
răsturnat. MaţInan Nl spre ongin. care s-a întors ţi a luat-o la fugi.
Fuge!
f Creierul m< i j fceut un declic ţi ghetele nu
pămint and am pornit in urmărirea lui. Am auzit ci mă anei cineva. dar*i puteam să mă opresc ţi nu puteam si ascult. Am tocepK si prind viteză, şi forţa energiei imi străbătea tot corpul Cind am aiuns la marginea pădurii, am auzit printre gin dori ci mâ strigă iar, dar nu m-am oprit Am ci aletg. din ce in ce mai repede. Inima imi bubuia ci cu care baţi in ament, iar sângele se zbătea in vene ca aripile una păsări captive.
Pirul Imi zbura În spate şi imi simţeam pielea fierbinte. Crengile copacilor mi loveau, imi sfâşiau hainele, imi biciuiau obrajii şi braţele ca nişte nuiele. Nimic nu m-a oprit. Am sărit peste pietre şi trunchiuri de copac, şi muşchii mei începuseră urle, pentru că mă forţam tot mai mult. Fugeam pe lângă eopaci şi pietre dupi originul care era la vreo doi-trei metri in faţa mea, infundându-se in pădure. Un- dev». intr-un colţ alcreierului, mă întrebam de unde vine ««rgia asta violentă şi dacă antrenamentele lor imi diduseri destulă forţă ca «& nu mă autodistrug, precum Carissa. Ce-ar fi să nu am acea forţă, iar ceea ce simţeam eu acum erau sem-
"deautodteru.enr
Simţeam ¡că ard pe dinăuntru, plină de furie criminală, de "Uslrare şi *L* durere, toate aşa de profunde. încât parcă mă ^^^Bat. o fântână de suferinţă fără fond. Şi n»®[1]
X

veiipa »«t tril (A inima mea pulea si bată aşa dc „ »A ning tntufl înainte.
rcPcdc, ^
Kall
I **am** iHiflt lar vocca. dar singurul meu gând era |„ sA I tllslrug, sA nu las pe niciunul să scapc.

N «vcain Idee cât de departe ajunsesem, dar copacii in« puseră sA se rărească În momentul în care originul m-aprIVj peste umftt (ova din expresia lui m-a făcut să şovăi puţin l >ai era prea târziu.
În laţi sc vedeau Stâncile Seneca, înalte până la cer. cu frag mentelc dc cuorţlt strălucind În lumina soarelui, cu vârfimi< ascuţite ca nişte gheare întinse spre cer, şi abia atunci mi-am dat senina ci am alergat o grămadă de kilometri.
Originul ieşise deja dintre copaci, iar eu mai aveam calea secunde, când m-nm oprit, sau am încercat să mă opresc. TS- pilc mi au alunccat pc jos. smulgând in alunecare iarbă şi buac dc pâmint. ain văzut întâi acoperişurile caselor de la poakk stâncilor, apoi privirea mi s-a îndreptat, înnebunită, spre mas de oameni din faţa mea.

Sule. daci nu mii. şi nu erau chiar oameni. Nup. Erau lu- seni Poale şi câţiva origini. Nu mai conta. Am crezut ci-n» •arc Inima din piept când am realizat îngrozită ce vid Rahat! am Icnit eu. i nul dintre ci. o femeie, a zâmbit când a vizut ci tac un f* înapoi, încercând si ini înăbuş groaza. *Idioată. Uhoald* Eram «IM .!«• incredibil de idioali şi nesăbuiţi şi iaridioa^ Alergasem fix *În mijlocul* coloniei de luxeni. ^

N aveam nici mftear <» secundă si lug naibii de moment .1111 lost orbiţi de un fulger de lumini alb-r0?*"^ •I">l am simţit o durere cumpliţi În uniir. Forţa '"'''"'"Li
»cal În spIllc Am pjerrfut comaaul £U so|u| şi dintr 1 **avut În laţ» ochilor cerul albastru**

.V ^ O. Doamne'
t,,^ S par nu am căzut la pământ.
\1-a invăluit căldura. Nişte braţe puternice m au Inconiu S, V ral. O clipă am fost suspendaţi in aer. firi si at.ng pimăntul \ dup« care m-am trezit strâns! la pieptul lui Daemon. care sti-
i, tea in faţa coloniei in forma lui reală Mă proteja in faţa alor lui. Ilfp.
Luxenii au inccput să se transforme şi el, unul după altul, ca instalaţiile de Crăciun ale căror luminiţe se aprind pe rând , - Erau aşa de mulţi, mult prea mulţi. Era imposibil să ne luptăm
j. cu ei. N-am fi reuşit să scăpăm. Şi asta numai din vina mea. '■Wr
Imi pare rău am spus lui Daemon. Singurul lucru pe care
^ 11 aveam in minte era că poate măcar unul dintre noi ar reuşi să scape, dacă celălalt le distrage atenţia. El nu merita să i se "întâmple asta. Cu durerea din umăr şi, probabil, fumegând, am încercat să mă desprind de el. *¡mi pare rău. CtiUs* . Daemon m -a strâns mai tare, şi nu am putut să mă mai mişc. s *Nu.* Vocea lui parcă se înfăşură în jurul meu. *Nici măcar să nu te gândeşti Dacă am ajuns aici, o să înfruntăm asia împreună.* Lumina lui a început să scadă in intensitate, dând la iveală B® forma de care mă îndrăgostisem. Buclele negre, dezordonate, j. Af pometii înalţi, ochii de culoarea smaraldului strălucitor. ifili' * ~ împreună, a repetat el, cu glas tare.
Respiraţia mi s-a gâtuit puţin şi am simţit cum aerul din jur se umple de energie statică. îmi tremura corpul de energia necon- «umată şi de conştientizarea faptului că nu mai aveam scăpare, b!-' J ~ împreună, am şoptit eu.
Daemon a aplecat capul, şi-a apropiat buzele de gura mea. dintr-odată s-au auzit nişte zgomote care mi au îngheţat ^ngcle În vene. Am crezut că asta era - sfârşitul.
^jarii şi pinii imenşi din jurul nostru s-au zguduit, cren-

bătut din aripi deasupra caselor din colonie, după care ,. întors in direcţia de unde veniserăm noi. Ce naiba?

Atunci s-a întâmplat ceva foarte ciudat. Din cer. de deasu pra Stâncilor Seneca, au coborât rapid nişte nori negri şi groş; care s-au lăsat până la pământ. Atâta doar că nu erau nori.

— O, Doamne! am şoptit.

ARUMII!

CAPITOLUL 24

KATY

Mulţimea aia de arumi a ajuns jos, după care au început să-şi I solidifice forma, ridicându-se deasupra caselor ca nişte umbre e care acopereau totul ca o zăpadă neagră. O pală de | vânt arctic ne-a izbit din spate.

Ne-am întors şi am văzut că dintre copaci veneau alţii, îna- I intau în viteză chiar pe lângă noi, umplând pământul ca o ar- | mată de furnici.

- Au venit, a spus Daemon. Lotho e aici. Băi, frate, chiar veniseră! Erau peste tot ^ ca Şi cum ai vedea o sută de mingi de bowling aruncate e"<7 P0Pice.

Arumii de pe pământ au atacat prima linie de ^-valu.ndu-i in întuneric, de parcă îi înghiţeau. Ide,, ' 6sus'" înşfacau şi îi aruncau în aer, unde erau prinşi Inuen^'''Unii se transformaseră în ceva, ai fi zis solid, dar

5i s-a ::ud;1 Speriată înapoi când unul dintre luxeni a zburat 'ntr"un copac. înainte să cadă, a apărut fulgerător

< "l.l «plin» pe lut*)) ,,,

"toii Plnni.

de copac cu ui Atu lorţi, im Al uoarţa copacului i zburat prin aer bucAţelc de le

Arunuil i i »olldiflcat Inir o lemelr Inalti tu))|(tuşul. A ridicat braţul şi 1« lovit ui putere În |>IP)>, |ir Urletul acestuia ml-a spart urechile, Iar femeia arum 1,1„ " format iar În fumul «cela uleios.

Un origin a aterizat de undeva nkl mAcar nu mi didr seama de unde. Impactul cu solul u făcui iâ se zguduit crriwfc copacilor şi. În timp ce origlnul aluneca pe Jos, aruncind p. lingă el pământ şi pietre, a început »A ploui cu frunze Birt., tul s-a chinuit să se ridice, apoi a aruncat o lovituri dr Sur- spre o umbră densA, dar fulgerul a ricoşat din umbri. Iiup»i - pămănt. l.uminaalbă a lovit un copac, un ulm gros.pccarri. rupt in două. Apoi s-a indreplat spre locul În care te bJifi luxenii cu arumii. Unii s-au dat la o parte şi luminile strtJun toare ale arumilor au fost ecranate de un alt val de arumi arr au intrat În luptă.

Băi. frate.. , am şoptit eu, cu măinile tremurând*.

M am intors şi am văzut un alt luxen tnhă|at din «bor. Hri nirea era în plini desfăşurare, iar eu... nu mai văzusem dată aşa ceva. Eru o brutalitate crâncenă, dar cu toate ciudat de fascinant - fulgere de lumină şi umbre neg" contrast!

Din marea masă s-a desprins o siluetă care » * ^ chiar in faţa noastră, o siluetă inaltă. cu pielea ca dr »leiuit. tare a căpătat formă. ()saturi perlectâ. »urc ^^ Piept gol «i pantaloni dc piele. Pâr blond argintiu.

Lotho siiiea În laţa noastră, cu bărbia ridicaţi. M * de .ilah.islru era stropii dc lichid albastru strălucitor.R*

H

L

- Ora de masi!

(minte vreunul diiitr«!^,.

a j i**.«»« nu.........,, ^

^ . v , aţa a kvki viMI «mviU«nii naiivt | \\ j mtMonail

»»<"' v,, , ^Imr), ' ' «!•

\\ ufurtnţl I'n «deva.... i.,tu h . w m e f t t . * " 1 » 1 < » . 1

Singvl»«ObiaUrui ţAţn«, tn toate "" n. ^¿J uotuatvle micului MI».

UU»MW **s,** "j**"· "">«»'

cil,.« in pn mrt s» enn de lupt* »r mut«,, urk 1

I 1« **«*« protejate** de **beU cuUl,**

te»..1 1 mun(i

Acoperişurile caselor se prăbuşeau ctad arumtt aliaţi u, încleştarea pfcJuxenii cădeau peste ele. Stilpii de curent picau la pimint, sooţ.ind scântei. Din case Izbucneau Sleiri În de pirtare. .un vi/ut o clidire care explodeaii. după car* a

venit spre noi un val fierbinte de aer. care m-a tăcut si mi cutremur, iar suflul acela roşu şi fierbinte s-a răcit rapid.
A mai explodat o casă - se vedeau scânduri şi cioburi de sticla zbiHând in aer. Am tresărit, pentru ci mi s-a părut ci m-a strigM Daemon. dar nu-mi puteam lua ochii de la distru Flăcări înalte se ridicau spre cer. Ţipetele. . se au din toate părţile, îmi răsunau în cap şi parei se loveau de pielea mea. pe care o simţeam prea strânsă. Mi se intorsese stomacul pe dos. Ceea ce era ridicol, fiindcă şi eu ucisesem. Gândul ăsta m-a izbit ca un vânt rece. Privirea nu s a ®ceţoşat. De câte ori am ucis? Doamne, cred ci pierdusem Şirul.

- Kat. inima ta. ., a spus Daemon şi mi-a pus mina pe obraz.

srih^
W**
P-LÎ >R_ -

Nu «"i mai ţinea aşa de strâns de mijloc şi. când ne-am u. la ahuUuJ venea sâ cred că poate exista o ast.el < Useţe in plm carnalul.

I inişteşte ic. Katy.S a irrmlnit. Ortirf CAiul **I» «in uitai Iar la ororii« alea. am „ mine InţcpAturilc energiei şl m mn îndepărtai dc el**

Brusc, simţeam **nevoia** *A **nu ştiu** i c **şi** atum lln| ||(n pielea prea strânsă, plină de **furnicături. Trebuia** sft **p|P,** departe de Dacmon. depurle de **tonte.**

Cu capul vraişte, m-am întors şi am luat-o **iar** la lugtllu **mai** că de data MU nu urmăream pe nimeni. **Sau** poair „.j urmăream pe mine. Nu ştiam nimic şi nu înţelegeam num Pur şi simplu lu gen m, şl abia după ce nu s-a mai vâ/.ul colonu şi am început să urc pe o cărare abruptă, printre pietre, m dat scama că alergam spre Stâncile Sencca şi În **sus** pe ele.

Urcuşul era dificil, abrupt, şi picioarele imi alunccau dn Presiunea pe care o simţeam in piept era tot mai marc pe mi sură ce înaintam, dar am continuat să urc, până când am În« put să gâfâi şi mi-a fost greu să mă mai gândesc la cc naiba tăceam acolo. Şi, de fapt, nici nu voiam să mă gândcsc la fiindcă era o nebunie.

Mi-am dat seama că nu sunt in curs de autodistrugere I* fapt. cred că lml dădusem deja seama dc asta pentru d ţ* chinuindu-mâ să urc pe poteca aceea, Impiedicându-«* ' tufe şi alunecând pe pietre, mi-am amintit cum se IniăwP[1]^ cu Carissa. Ea dispăruse la fel ca ceva băgat într-un cup'[0] microunde şi carc n-ar fi trebuit să fie pus acolo. ^

Aproape câ imi cedaseră picioarele când am ajuns la F" vârf al muntelui, carc nu era altceva decât o lespede de«* unei prăpăstii adânci. M-am opr.t m am oprit di" m-am oprit din gândit şi m-am oprit din urcat. ,„r

Respira,,, greu. Am ridicat capul şi m am uitai '"^.vJ'1 fcgmuia.-pul si văd fantome din trecut. Mi s-a P ârU" ¡„.ii* pc Dawson şl Bethany privind În jos. spre mine. M **vciu.1, v4ri m, umelui**
| iț,]|) erau fantome.

Era o amintire, o conversaţie legata de ce li se intâ lor Totul începuse aici. Dawson o vindecase pe Beth dupT, rfruse pe stânci, şi dm pricina asta unchiul ei luase leduri cei de la Daedalus. iar din clipa aceea tot ce se întâmplase du" ^la acest deznodământ.
Totul începuse cu Dawson şi Beth. -K
I Mi s-a tăiat respiraţia când i-am auzit vocea. M-am întors încet spre el, cu bărbia în piept.
|Tş§ tdtul se încheia cu Daemon şi cu mine.
I El sc uita la mine de pe cărare, cu ochii aceia strălucitori. Pieptul i se ridica şi cobora la fel de repede ca al meu.
^^Hkat. a spus el iar.

jht nu-mi simţeam capul limpezit când el a urcat pe lespede. M-am lipit cu spatele de piatra netedă, respirând greu. Am închis ochii şi am văzut-o pe mama - am văzut-o nu cu ochii âia albaştri, ci cu frumoşii ei ochi căprui, şi când am inspirat, aerul ihi s-a blocat de plâns. L-am văzut pe Ethan stând pe scaun În bucătăria mea, apoi l-am văzut pe veranda casei lui Daemon, atunci, prima oară. L-am văzut pe Blake, cu zâmbetul »dezinvolt, fermecător, care ascundea atât de multe secrete. Am văzut-o pe Carissa, fata despre care n-o să ştim nkkxL'a nimic, apoi am văzut o mulţime de chipuri fără nume.

^^P^t. a încercat iar Daemon, şi am deschis ochii, •-•ani văzut.
HpCt' facem noi aici?
| Wo•-Nutu .*Noi.*
* ^fcn SUU•3m recunoscut eu•cu vocea răguşită• Am CreZUt
"" J"ut doar să plec de acolo.
înţeles.

u

.....................;·;cu

prăbuşit la pământ. Nu mi cra^pl*1* mi*» «"»«li dc ceva c,:;rCbr Au s i'

— Asta... asia e ca Pasărea Zăpezii

fcl s-a uitat la mine cu o privire dincar* _

^tcămi-ampi^L^^SS^ I

-Legenda aia pe care mi-ai spus-o tu.

M-am întors şi m-am uitat peste creastă. Mi dur™ muşchii. Era foarte posibil să am o gaură in umir * erim ' I de obosită, aşa de obosită.

— Cu prinţesa Pasărea Zăpezii.

Daemon nu a răspuns.

— S-a urcat pe stâncile astea şi un singur brav luptător» ţinut pasul cu ea până la capăt. Mi-am umezit buzele uscate am inspirat adânc, forţându-mi plămânii să se deschidă Mi-u spus povestea asta când ne plimbam, inainte si apari ursul.

M-am uitat iar la el. Acum, privirea lui era mai caldi.

— Mi-ai povestit... de nişte oameni nemaipomeniţi, de a simţeau ei. Am făcut o pauză şi m-am încruntat. Cum m povestit tu, părea aşa de frumos, am zis.

El s-a apropiat şi s-a oprit in faţa n ochii scânteietori.

— Îmi aduc aminte. Am spus: „Cei mai frumoşi oameni, oamenii a căror frumuseţe fizică nu poate rivali» decât frumuseţea lor interioară, sunt cei cam aşa ccva.

— Asta. am dat eu din cap.

El şi-a lăsat capul inlr-o parte.

_ Despre tine vorbeam atunci. La line se referea povestea.

i. A îngenuncheat.«

u fac caz de asta." Sau

M-am uitat iar la el şi am înghiţit. Cu greu.Opoziţie 34,

_ IU n-ai **'Jec ce frumoasă erai.** Ain impresia câ nici acum **- j„r ceea cee În tine.. Daemim** a întins încet mina spre miDfilnil-aat

5 pieptul. E cel mai frumos lucru din lume. Ce dai lacrimile şi am respirat întretăiat. Cuvintele alea... " iu schimbat ceva În mine. Nu eram o criminală. Nu eram ¡¡rfwn*. Hram obosită şi mai eram un milion de alte lucruri, dar ""^ru Daemon eram frumoasă, şi pe dinăuntru, şi pe dinafară.

_ Mulţumesc.

El **a** scos un fel de suspin înăbuşit, s-a apropiat de mine şi mi a cuprins umerii cu braţele.

_ Niciodată nu trebuie să-mi mulţumeşti pentru că spun **adevărul.**

M-am agăţat delricoul lui.

_ Măcar acum nu am râs de ce ai spus.

— Şi asta.

În vocea lulse simţea un zâmbet.

-O.Kat...

De unde eram noi, aveai impresia că nişte nori întunecaţi şi groşi acoperă nişte steluţe, numai că norii aceia negri nu erau nori. iar luminiţele care se stingeau nu erau stele. Daemon şi-a sprijinit bărbia in creştetul meu, mi-a mângâiat uşor spatele, şi eu am simţit iar căldura lui cunoscută. Mj-Spterminat, a murmurat.

În sfârşit, m-am lipii de el relaxată şi am închis ochii. Se

^»"u dacâ aminchis ochii in noaptea aceea. Poate am ador- ' * ''n moment dat, dar nu sunt sigur. Primul şi ultimul lu- "" '''-âaminteam era că mâ uitam la Kat.

«in line

.StMca ghemuit* lângă mine, cu capul pc braţul mc amorţit. Hram la mine acasă, şi aseară, înainte de a sc^'l ^ îmbrăcase cu un tricou deal meu pe care Il gSsisc Ura mult prea mare pentru ea, îi aluneca de pe utnăr.dS' iveală o porţiune de piele apetisantă. ' n<l

Eram de-a dreptul fascinat de pielea ei. Cu degetele dc braţul neamorţit ii urmăream linia umerilor şi clavicula. An, tăcut asta cam jumătate din noapte. Din când în când, rcuş« cumva să se apropie şi mai mult de mine, îşi punea piciorul peste picioarele melc sau se lipea de mine. Eram îngrijorat din cauza ei. Eram înnebunit de îngrijorare.

Ieri, după ce atlase ce s-a întâmplat cu mama ei, reuşise să-şi păstreze cumpătul. îl terminase pc Ethan şi fusese martora la invazia arumilor. Da, bine, s-a panicat şi a fugit. Dar, la naiba, -rad* ii mai târziu a reuşii să-şi revină, după ce arumii distruseseră ^ complet colonia, fâră să sufere pierderi prea mari, după care au . ^ plecat mai departe, în Virginia de Nord, să-şi termine treaba.

Mai târziu, spre seară, când am primit vestea că luxenii in- vadatori erau de acum un bufet uriaş pentru animi, a zâmbit şi nebu" 411ı 3U ınCepUt Să sărbă'orească victoria, sfârşitul

Dar nu am avut Prca mult «mp s-0 liniştesc, n-am \ in brâte ina',C' * VOrbim prea Nu am putut decât s-o ţin NÎ u emeStad∘armă- Nu -i se părea suficient.

lini si su"c'ent. dur«ea^n^ar Picptul a Pfcat de pierderea suferită de ea. de inoarte«şadccrud»,,a?1 Că ∘ S'∘ indure multă vreme' dUpâ 1 « murise de cancer u inU'Uă- ^ Pierduse toatâ famiUaıT

w /

£

*lo,u 5i. ca un fel a' mama ei muris e ucisă de unul de-ai mei Spus în *inte si ' m,rato'. ultimele cuvinte pe care mi N PU,eas4 "mUa n,ă iU* " ^ptul că incâ n*Ma*
^ fi fi», in stare si fac onc ca «i o vnaoc ^ ^^
¿t, aşa cun. se întâmpla cu multe alte lucnm pe care * fc d le ceva cu care trebuu * m4 I«npac. cer, p^ "
hui3 ai trecem Impreunâ.

Kal aâneeput să se fotască. apoi n intmi aţa. ca o pmtci. Sj cu ntO alintam eu. Am zâmbit când am vizut ci dnduse odw-

uita: la mine, cu ochii ei frumoşi înceţoşaţi de soma. ■T-Buna L - Btmaşiţie!

Şi-a lipit palnu de pieptul meu gol. cu ochii la mine. _ Te-ai trezii de mult?

— Nici nu ştiu dacă am dormit.

— Ai stat să te uiţi la mine cum dorm? Am zâmbit cuiin colţ al gurii.

L — Poate.

— Ia uite unde era ciudatul!

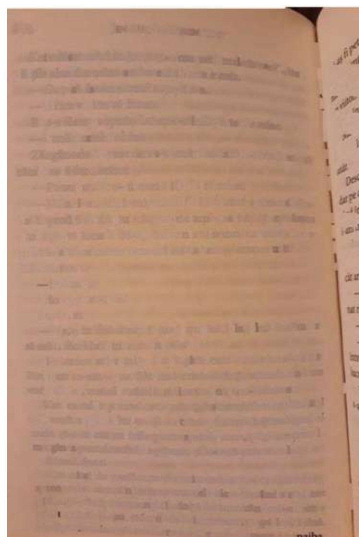
— Poţi sâ mă faci şi ciudat, nu-mi pasă. I-am mângâiat ca degetul buza de jos. Ore in şir am admirat cel mai frumos peisaj.

I s-au îmbujorat obrajii.

— Cu-complimente de-astea o să obţii totul.

— Deja am obţinut totul. -Oîdrâguţ eşti!

• mângâiat uşor pe piept, ca pe un copil cuminte, şi eu am ÎP"™ «ele părţi din mine care au devenit brusc fericite. rea a rătăcit puţin prin cameră, apoi a revenit la mine. ■"Chiar s-a terminat, nu? p4t am «râns braţul in jurul ei. farâ sâ iau in seamă inţe- y ^Uepc care le simţeam de la amorţeală. n -"Cred că da. Adică, in mare parte. O sâ fie altfel. Viaţa f' altfel, dar s-a terminat.

naiba,

Kala lăsat ochii în jos şi şi-a muşcat buzele inasa| 1 părţile alea din mine au devenit foarte atente. [Lil]»<4t I V V[1]

— Ce o să facem acum? a şoptit ca. I fi

— Orice vrei tu să facem. 1

Ea s-a lăsat pe spate, dar nu s-a îndepărtat de mine. 1 f '

— Sună destul de bine. 1

Zăngăneala de vase care s-a auzit deodată de jos a făcuta* 1 ^ zâmbească fermecător. 1

— Presupun că s-au trezit şi Dee şi Archer. I

— Mda. I-am auzit mişunând de ceva timp prin casă. Probabil profită de faptul că proprietarul casei îşi ţinea cămara I] bine aprovizionată. M-am încruntat. În mod normal, Archer1 trebuia să doarmă în camera lui Dawson, dar am auzit uşa deI ®[1]. la dormitor... > ^

— Daemon. A început să râdă. Am oftat.

— Da, ştiu. întoarcem o nouă pagină, bla, bla, bla. Am dat să mă ridic. Mai bine mă duc să văd ce...

Şi-a strecurat braţul pe după gâtul meu şi m-a tras spre ea. Bine, nu m-am opus. Nu mai exista voinţă atunci când era vorba de ea, mai ales când a ridicat capul şi m-a sărutat. I

Kat era caldă şi moale sub mine. şi sărutul ăla s-a adâncit şi a devenit repede altceva. Şi-a strâns piciorul în jurul gambei mele. şi-a trecut mâinile peste spatele meu. până a ajuns la marginea pantalonului de pijama, şi le-a strecurat acolo. Mamă, frate!

Am uitat de verificarea dormitoarelor, de cine era jos şi aproape de orice când a scos sunetele alea care îmi strângeau >

pielea. Şi-a înfipt uşor unghiile în pielea mea când mi-am stre- *

ITn^T Pe sub ,licoul ei de Pi°Pru™<. Pe Pielea ei fină. S-a Upit de mine. şi eu o doream. *Mereu o* doream. La

„ fi petrecut «1*tătari* eirmKJte Oi nevoia «ti dc fa. dai

„„nmp AW.«W<4r7.'u U no^xe Mâine. Awamosâpti.

,4 „ luni *ţi* "« •»> [Kum] În«««. În «firv» iream a na

|>«r În dtp* ea avea nevoie de mine.

Mtimlc ei ţiHu făcut loc spre partea din faţi. şi am seoiun pvnU înfundat < ><-

Clarificare Avea nevoie de mai muh de a/di

I Descoperind n i o voinţă pe care n-aş fi crezut ci o am, dar pe care acum ¡mi dădeam seama ca o puteam folosi atunci dnd intr-adevir conta, m-am îndepărtat de ea, doar puţm, şi »amtr»mHm c afară.

Ea a ridicai capul şi s-a uitat la muie mirată, cu ochii ăia adinei şi fumuri; Am sărutat-o uşor, întârziind mai mult decât tr fi trebu'

— Cum le simţi? am intrebat-o eu. şi propria voce mi-a sunat răguşită in urechi.

I — Hmm.pai, tocmai...

- MB asta. M-am ridicat in fund, punând puţină distanţă intre Mi, c . să nu mă răzgândesc şi să încep sâ-i iac tot felul de bcrurUCum te simţi după... după ziua de ieri?

Ea a^âmas o clipă nemişcată, apoi a închis ochii şi pieptul i s-a ridicai in inspiraţia adâncă.

) —Nu vreau să mă gândesc la asta chiar acum.

vreau.

ridicat şi şi-a strâns picioarele sub fund. Mi-a prins 5P»palme şi s-a aplecat spre mine. să se uite in ochii mei. (¡neeput să vorbească, jur că am simţit cum mi se rupe

În Piept. Durerea din cuvintele ei era aşa de reală. Jr ce vrei să faci şi, Doamne, te iubesc pentru asta. dar r ~jm ,ncă Pregătită, Daemon. Nu sunt, pentru că nu pot nicimăcar sâ mi gândesc la ce s-a întâmplat firi si vreau „ rim casa asta sau sâ mă ghemuiesc într-un colţ. Nu ^ simt nimic din toate astea. Când 1 am pierdut pe ^ jm ** ferit, am suferit foarte tare. şi nu vreau si retriiesc sufe^ aia. În clipa asta nu vreau si te simt decât pe tine. Nu vrej" mi gândesc decât la cum mă faci tu să *simt*. Asta vreau fc] tine.

Am rămas nemişcat poate vreo cinci secunde, apoi am iâni din pat. mi-am scos rezerva mea, din fericire, încă persor* . am luat un pacheţel şi m-am întors în pat, in faţa ei, lotr-o

fracţiune de secundă.

— Pot sâ fac asta.

Ne am mai uitat unul la altul cam încă o secundă, apoi ea

s-a ridicat şi şi-a scos tricoul peste cap. Am uitat sâ respir.

I-am urmărit toate curbele trupului, doar cu vârful

degetelor.

— Eşti aşa de frumoasă... I-am sărutat mica adâncituri de la gât. Şi eşti mai puternică decât îţi închipui.

Un alt sărut, în spatele urechii.

— Eşti perfectă pentru mine.

Am pus tot ce simţeam in gesturile pe care niciodată nu le am tăcut cu neglijenţă când era vorba de ea.

Am lipit-o cu spatele de pat, mi-am făcut loc intre ptc*>» rele ei şi am ajutat-o si uite de întuneric, si simţi numai mai nile mele. pielea mea şt tot ce simţeam eu pentru ea.

După ce am tăcut un duş şi ne-am îmbrăcat, am coborât din camera la timp ca sâ mâncăm ouăle şt baconul care mai rtn»i seseră. Mâncarea se răcise, iar Archer ş. sora mea ne pn«au ^ Si cum ar f, şttut precis de ce durase aşa de mult ca să cobori»' dar nu-m. păsa. Kat i, privea cu un zâmbet care avea ceva tn*.visv. Ml V
K «** *»»' • » • «MM! t> » » , Ml. „| | ,.„
. HW, S rt Al (I IU ,y «Al III,,1 ,„ „(„,„
a «a AK I)U|4 **, «Ui «pot ÎMI «IM ,U 4| o. V puţin Miv»urtu «»« ci mi îmi \ timi i„..t..t p< .a *tntot>s*pl«vt\«mpitn» od«lii«(ţi.iii .. di i dau un NAIUI .\|>.\MK ŢI n«rbtni< , MU.
rVu» V» ¡dl NC <JkOvlcaN\ A Ul Ut nfrt ce »0 IliUni|iU,
n ş» **ixm** aici sau ceva. »! am murmurat cu. «pot **t-am dit drumul** ţi ea iv^ie la taţi
Srt semn cu mâna. «pol întors ţi a leţit ine. M am reitmat de spitarul scaunului . Archer o privire care spunea *Taci din*
M mâinile şt s-a îndepărtat dc masă. apoi a luai s-a dus cu el la găleata de sub chiuveta. M-am
ci te-ai familiarizat al naibii de bine cu bucătăria
a pufnit .. .
se simte? m-a întrebat Dee. aşezându" lingi
- ştiu. **Am bAtut-o uşor pe braţ. Şi Kai ^**
- Ce **naşpa. a** spus **Archcr. dupA ce a Inchu uş,** d
ţi ţi a îndreptai »palele. Probabil cA ar fi mai bine iT*
deaid.
- Mda. am murmurat eu. **sperând ca ea să * deuhidj** mai curând fi U-mt spună **ce simte.** Şnam **din prop,„ *** experienţă cA o astfel de durere, **o astfel de sufennţi te** p^ distruge. O sAvAd...
Din buzunarul lui Archcr s-a **auzit soneria telefonului** t| s-a Încruntat, apoi l-a scos repede ft **a răspuns.**
- Care-i treaba, Luc? a întrebat. IntorcAndu**-se spre** chiu vet J sA ia un prosop de vase.
Cine s-ar fi gAndit cA Archer era aşa **de domestic? M-im** uitat la sora mea, care ii zâmbea de **parcA era mâreţia** Intru chlpată.
- Cum? Archer s-a Inton încet spre **noi. încruntat.** Nu

* era de aşteptat.
erau plini de compasiune. .
.căEthan i-a trimis să-i omoare mama.)ur.
s daci ştiam.

Deloc.

M-am ridicai imediat, alertat. El mi-a intâlnit privirea.

- I)a. >tiu ce planuri aveai. Se va rezolva.

A urmat o pauză, şi eu **am simţit cum mi se strânge stoiw** cui de nelinişte.

- Te sun dacă apare ceva pc aici.

Şi eu. şi Dec eram în picioare când a **închis telefonul.**

- Ce se întâmplă?

El Şi-a băgat telefonul in buzunar. Cineva a văzut-o pe Nancy.

Întrebarea — Mai ini —

- Cum?
- Ui ⁴ ,iŞn,SC d,n «ura « un glonţ.
- Mai multe detalii.

IUI (III fi" • <»»« M» Un ttwft f

,„,!, . Al» • «<• IO»âMI(tl»l, *II » ltUflI* «l *tiu* my *ui*

^„l'llll •|ll«»|'"" ..... >''»«<» IM tt*g p. wjl

lulMi' «« IH«il»â«U »ni plfa*,<Mot ttmâm

„1,1.1. A nul •W«lr*»i *•''"« •* »«halul *nu * uirmnm*

iu. r fui km Vfrn 0 omoare.

Al «urli bine < Wl. mu «vra <1 *r yjttu* « *i,* omoare. dupi *ce* * m. lu I« I"«I*

|)"V<»I' .i N a nvul nlclodalt de fj4 nd | *¿ea* înapoi originii

Nu . i« nUI mfc«f » pftrllcltft din *mine* **c***are a fie nemu l-* **(umiiA ilr |>l«nurllc iţMra, fl nu ml** pi«« *daci* **a*ta** *mi (icea* ti ptirlu

Anhn |i «lr»«! falca.

I >o«mne, lemelo «1« ar ptilc» na *(ie,* cfectiv, oriunde, ţi vi •pun . lai. i În tiare de ori« i-l întrerupt brusc, apoi »-a mi..i\ s.i »c ullc la «,ra»ul dc pe perete. Georgta.. noi n-am fl- . ut pie.i umil ile amin, venind Incoa. < *Kuhal!*

Sa Inlor» repede.

Iu deja pornisem »pre uţi. Treime mai mult dccit sufici <»• llmp «a Nancy aA ajungi aici, dar nu-mi Imaginam ci fe- •nna aia c al Al de Idioali Imit »A încerci ni «e ri/bune pe noi. Ani dat uva dc perele ţi am ieţit În verandi. cu ochii În curte.

.... din plAmAin . .m«l ■><„ v,./.

S,ll< •> În genunchi, cu pirul lidical Inir un coc, fi curiţa jardi «»erele .le buruieni. iB *mulgea,* ca >ă fiu mal exact.

'-*nd am lugit apa ca. a ridicai capul. Firi un cu

111 «m întins «l .im ridli at o În picioare, apoi am strins-o ⁴ l"'l>l. mai mal **>A** l**KO**l suflclul

Hei!_ s-a Întâmplat ceva?
Am ridicat-o pe sus, tot ţinând-o în braţe.
— Da, am spus eu, cu gura in părul ei. Doar câ mi-a f deţine.
— Am lipsit doar câteva minute.
Am pus-o cu picioarele pe pământ şi nu ştiam cum spun de Nancy, sau măcar dacă ar fi trebuit să-i spun. pıoţJ că nu era deloc în regulă, dar, Dumnezeule, nu voiam să-i da, vestea asta proastă. Nu acum, când abia trecuse prin atatea când ştiam că încearcă să se concentreze la viitorul pe ca« acum câteva zile se îndoia că îl are.
— Câteodată eşti aşa de ciudat, a spus ea şi a ridicat capul spre mine, zâmbind. Dar tot îmi place...
Nu ştiu ce a vrut să spună, dar s-a întrerupt cu un ţipăt speriat.
M-am răsucit, având impresia că timpul încetinise, şi am văzut-o clar pe Nancy, care arăta ca naiba, cu părul ăla negm in toate părţile şi cu taiorul ăla oribil şifonat. În mână avea o armă care nu semăna cu un pistol obişnuit. De fapt, semăna cu Glodc-ul ăla transformat.
Adică ceva cu adevărat mortal.
A fost o clipă in care creierul meu a înregistrat ce se întâii plă, a înţeles şi ceea ce avea să se întâmple, şi clipa aia mi s-» părut o eternitate, mai ales când i-am întâlnit privirea lui N»*? şi am văzut ura din ochii ei, care mi-a spus tot ce trebuia să $t'U Nu avea de gând să mă omoare.
Nu.
Voia să sufăr - ca un ultim premiu pentru ea.
Arma nu era îndreptată spre mine.
Nancy a zâmbit.
— Aţi stricat totuL

" Permiteam să risc să pierd timpul, acele câte« * <»re i mi trebuiau să accesez ^ ^ in iMAlnlr dc n închei« gândul. Am prins-o În braţe, in

………… ridic««« » ""Anii. prcgfttindu-se să-şi folosească

Ultâtilr Am trântit o 1« pâmânt chiar În clipa in care a apă- , „ |un,|„» «IbaitrA. urmaţi de un pocnet surd. Oihii mei S au întâlnit cu ochii lui Kat. ,,,„ , n venit o explozie dc strigăte, am auzit ţipătul 1 I),, un amestec dc groază şi de genul ăla de furie care l i.i v((.|| Apoi a (ost un fulger de energie, un urlet scurt l.lmrtr. îl zgomotul pe care l a făcut Nancy căzând la pă- moartâ. , apoi«-«făcut linişte. 1 am Uitat În (os. Intre noi. Partea din faţă a tricoului ei i nu arita ddoc bine, ziceai că fusese stropită cu o pensulă ilall În vopsea roşie şi... Kat? am icnit cu. ra sângele ci. vi Domnului, nu era *al ei.*

r nu înţelegeam ce s-a întâmplat. Nici măcar nu simţisem. " ciudaţi era chcstia asta? Nu mai fusesem împuşcat vre- dar Imi Imaginasem că ar trebui să te doară când se in- ' glonţ În tine, dar nu mă duruse, m Imi simţeam pieptul şi spatele in flăcări. Jacmon? a şoptii ca.

m ,cu au 1 "cercat să se dilate, dar s-au poticnit. Nu X j 1 dln ochii ei- ""am tras de pe ea. am încercat

AttcteuT™ ' mCU "U "lai ftcea conexiunea cu P'"

ev» ctld U' ntr'o mânS Şi am simţit alunecându-mi pe ' um«d. Mi-a cedat şi mâna şi am căzut pe o

1,11 ^ Jelm j °. PC 1(01 deasu Pra mea. eu eram culcat ^ Rochii ei cenuşii şi frumoşi-ochii

aceia care deveni seri viaţa mea. probabil chiar tn^ da eu seama de asta.

Dar ochii aceia erau mari de frici w etriiuce*, încât aş fi vrut s-o ating, să mâ asigur ci e in reg,^ * sâ ridic mâna şi să-mi trec degetele pe obrazui r e* . putut s-o ţin prea mult ridicată. Mâna mea era «

— Daemonl

Am vrut sâ răspund, dar nu puteam să fac akceva . mâ uit in ochii ei. Ea s-a aplecat peste mine, cu aproape de gura mea, cu numele meu pe buze. p că dacă o să mor, dacă acesta era sfârşitul, atuna cd mul lucru pe care il vedeam era ea şi numai ea

CAPITOLUL 25

KA

f aemon?

lima îmi **bătea să-mi spargă pieptul, dar era ceva în nere**gula cu **bătaia aia - era moale şi rară. Simţeam pe spate o ar**sură care circula **de sus în jos şi înapoi, dar ştiam că nu sunt**

tâ. Daemon era.

, Doamne, *el* **era rănit.**
am pus mâna pe piept şi, când am văzut că se umple de ttage **albastru-roşiatic, am început să ţip. Bto! Nu...**
ta auzit pe cineva că mă strigă. Am auzit că şi pe Daemon il strigâjpneva, dar nu m-am întors să văd ce se întâmplă. Mă uitam doar **în ochii lui Daemon. Buzele lui, lipsite de culoare,** |«mişcau, **dar nu se auzea niciun sunet.**

B **P * întâmplă aşa ceva!**

Era imposibil să se întâmple aşa ceva!

Nu am supravieţuit din toate astea, plus o invazie extrate-

k», ca Daemon să moară aşa.

- Nu! Nu! Nu!

Am căutat locul unde fusese lovit, dar glonţul

spate.

Nu fusese un glonţ obişnuit.

Forma lui Daemon a început să luminez« intermn groaza m a izbit in piept. I am luat obrajii |„ mâini, in^, cu disperare sâ respir. Ochii lui se inchiseserâ.

Deschide ochii! I.a naiba, deschide ochii!

Au început sâ-mi tremure picioarele de efortul pe ca« ftccam sâ stau aşa, ingenuncheatâ, apoi au apărut Dee şi Ar cher şi, fără să vreau, mi-am amintit de momentul ăla orfai când lucrurile stăteau exact pe dos, adică eu zăceam pe poda in casa mea. Pe atunci credeam că între noi există o conexiune şi că dacă moare unul, moare şi celălalt, dar acum ştiam adevărul.

Nu am băgat în seamă durerea care urla in tot corpul meu. nici slăbiciunea care imi cuprindea muşchii, întreaga fiinţă. ? nici răceala aceea, fiorul morţii. Inima mea, epuizată, pirea ci se răsuceşte.

- Nu! a ţipat Dee, aruncându-se lângă Daemon.

A aterizat cu mâinile pe umerii fratelui ei şi a trecut im«i[!] in forma ci reală. Lumina ei era strălucitoare, ca aura u»" înger.

Salvcazi-I, tc rog! am implorat-o.

Privirea mi s-a înceţoşat şi am început să alunec la P^'

- Te rog, ic rog, salvează-l!

, Archer in-a prins sâ nu cad. dar eu m am rbit"[1]'

du mâ de Daemon. cu lacrimile şiroindu-mi pe fol*- -Ce... ne facem? **Nu** puteam **sâ** mi iau ochii de la el. silueta lui pâlP[1]* „, initent. apoi frumoasa lui lumină a început să pilea*[4,1] împrăştiat răceala ca o boala.

_ Nu er.i o armă normal*. Ura **o** armă . cum am avut **poi. Vi rog- - faceţi ccva.**

__ tra o armă PKP. Archcr **ş**.-a **pus** mâinile peste ale mele. cu faţa încorda li de concentrare. Fir ar! Trebuie si verificăm dacă glontul a ieşit. Daci nu. alun.,
Am înţeles ce spune >1 am căzut pe o parte, incapabilă să-mi menţin poziţia. Una dintre mâini mi-a alunecai de pe obrazul Iu, Nu mai eram in stare să vorbesc, .ibia mă chinuiam să respir. Mi am adunat toate puterile sA încerc să ajung la el. Nu. *mă părăsi.* O, *Doamm. ic rog. nu... mă părăsi. Te iubesc, Dae-mor.. te iubesc. Te rog. nu pleca. Tc rog!*
Archcr a înjurat în **surdină, uitându** se când la mine, când laDee
— Kat, eu...
Nu mi-am dat seama că mă prăbuşesc, m am trezit deodată pe spate, cu ochii la cerul albastru, fără nori. Un cer aşa de frumos, dar mă durea inima. Pieptul mi s-a blocat, după care lot corpul mi-a devenit rigid. *Nu. Nu. Nu.*
Ar fl trebuii să avem **noaptea asta şi ziua** de mâine, şi multe săptămâni şi luni. dar nu am **mai avut nici** măcar un minut. I^ţa mea era udă, transpirată, **inima îmi bătea** tot mai încet. Lumea începea sâ dispară de tot. 7r Te *iubesc. Te iubesc.*
^Pol Daemon şi cu mine... n am mai avut nimic şi n-a mai •"•nimic.
tţ^k :u revcnea încet la viaţă, plitfde furnicături şi dedu- U^ ** Participat la un maraton cu zombi care intre
*-— ^""incaseră. Se auzea uobipăit ciudat. Era enervant, .«i-Voi,1m decât
«âalunec din nou în uitarea aia nu e nimic. Nu voiam să-mi amintesc deloc de ce
««Rochilli NN» i II I AH Ml NU" m i
Kcalltntca na pe undeva la marginea conştienţii mele, „ alliiiic. .irr era rece şi »ftşlcloarc, >» nu voiam si mă duc ¡cok Voiam să rlmAn aici. unde nu era nimic.
1
I w blplltul Ala nu niA lăsa «A mft Inlorc acolo. Se auzea slab ţi după el se auzea Imediat un altul, ca ţi cum acel bipăit ¡1 Ur & mărea pe al meu, sau cu il urmăream pe acela, aşa cå am incc ^ put să ascult, cu degetele încleştate. Braţele au început să-mi tremure. Iar tremuratul Ala mi-a cuprins apoi tot corpul.
Katy?
Am recunoscut vocea, şi vocea aceea mă durea, fiindcă îmi
■■de... *Nu.*
Nu trebuia sA mă duc acolo. Nu voiam să mă duc. O mână caldă mi-a cuprins mâna şi m-a strâns uşor. - Katy?
Bipăitul s-a îndesit, la fel şi celălalt. Celălalt.
Am simţit ceva in piept, o mică scânteie care **se aprinde.** Toate simţurile mele se repcziscră acum in partea **din faţă a** corpului. Simţeam ceva rece **pe** piept -

lipit acolo. **Bipâitui** o luase razna. Şi atunci mi-am dat seama ce **e.** Un monitor cardiac.

Şi erau două bipăituri diferite, **unul după altul. Două.** Nu l putea să însemne dccât **că... învăluită in cunoscutul pari"¹"**

I de pământ reavăn, m-am forţat **să deschid ochii** şi **am** iiwP"*
cu greu.
k Dec era deasupra mea. iar ochii ei verzi străluceau de ui"*'*
■ în sfere*« Începusem să mă îndoiesc că te vei m» .ff
vreodată.
i M am ui.al «'mită la ea. cu gura uscată de groază
■ ">' P'UU- p„iM, Sircsată l'irul h stătea cam aiure».ert'
*Hjn**

-Suni- -Di Miwof -Nuinţ S-a indep «odtjos.

-Crede; '^imluj

iS>>

p.llnl^ diU zini|K><i M a str▪|is iar dc

m▪▪lli

v(Bgpi,,n <• dati ţi am Intor» încet capul spre stânga.

A(" līJS,, explodează inima fi am ţipat fără sunet. Ah> r «XtukH. cu pielea lu. bronzată poate cu un ton

' a ai d" olorati. Nu ii vedeam decât o jumătate de
.'!"¹'"li.kil .cela era putcrnic ţi frumos - obrazul perfect fiţâ. dai pr»"»"

la"l >ee. confuză. apoi m-am uitat iar. repede Jnai de ii.,:., mine. ţi Îmi era frici si clipesc, ca si nu ¿q»r* AmŞccrcai si mi ridic, tremurând.

- suni fceazi'i

- Ha.

Mi i » oprit respiraţia, dar nu mi durea.

- Nulnţdc,

S-alndcpâr puţin de pat. ca si-mi faci loc sâ-mi dau planarele jos.

- Cred c4ar irebui s-o iei mai uşor.

Nu am lul-o in scamă, mi-am scos chestiile alea lipite de piept ţl mi-atl l isat tălpile goale pe podeaua rece. Abia atunci tmamdat seanu câsunt îmbrăcată într-un halat şi că suntem lntr-ttn salon de spiul.

Nu înţeleg, i»n <Spctat eu.

Dee i a dus lângă patul *lui* şi a zâmbit obosită.

- Glonţul a foit normal, numai câ era cumva învăluit in cu-

\ 1

Mat.

hHtn^tfl""" al>'a m am imPletiC,t Pân'â la Patul ^^^^■•c regulate ale pieptului său. *El* era viu. a nebuneşte.

esc, doar am întins mâna şi i-am atins dca lui «a caldă şi uscaţi. Iar mi s-a blo-

Dacă »r mai fi stat mult în corpul lui, l-ar fi ucis... **< ţi a** clătinat din cap. *Ar fi trebuit* sâ-l omoare, dar el

IINNI11K L. ARMtNIKUUI

Archcr I a sunai pc general şi i-a spus ce s-a întâmplai În apn>plcre mai erau trupele armatei, şi a trimis un eliCOpersă

va la.

Ii mângâiam braţul cu mâini tremurătoare.

V .111 luat pc amândoi. Acum suntem la o bază milita din Maryland. Aici aveau medici, a explicat ea. Au reuşit să-, scoată glonţul. Au spus... că o să-şi revină, Katy.

Ml-am culcat capul pe pieptul lui şi am auzit - bătăile accelerate ale inimii lui, la fel ca bătăile inimii mele.

O. Doamne... M-am aşezat pe marginea patului, cu urechea lipită de pieptul lui. Te rog... spune-mi că e adevărat, am şoptit eu, cu ochii plini de

lacrimi. Că nu o să mă trezesc şi o să-mi dau seama că a fost doar un vis crud. *Te rog.*

Nu e vis. Crede-mă. Dee a venit lângă mine şi m-a strâns uşor in braţe. E realitate. O să se facă bine, Katy.

Vă mulţumesc, am spus eu, cu vocea înăbuşită de emoţie Spune-i şi lui Archer că-i mulţumesc.

Dee a răspuns ceva, dar eu eram concentrată asupra bătăilor inimii lui. După un timp, parcă eram vag conştientă că Dee ieşise din cameră. Am rămas nemişcată, incapabilă să-mi stăpânesc lacrimile. Curgeau întruna, îmi şiroiau pe faţă şi umezeau pătura albastră subţire cu care era învelit.

Au trecut minute. Poate ore. Nu mă mişcăm - nici nu eram in stare şi nici nu voiam. În final, inima mea a început să se m» liniştească. La fel şi a lui, apoi a zvâcnit deodată când amsimP un braţ greu pc talia mea. Speriată şi plină de speran|ă. am' dical capul.

Ochii nici s-au intâlnit cu ochii lui strălucitori, de sma

Daemon, am şoptit.

■acrimile mele au început iar să se reverse, şi i an[1] ceaţă faţa frumoasă.

. Q

lui s-au întredeschis uşor.

(j \ ^

'_ Nu plânge. Kat. A ridicat şi celălalt braţ. ca ţi cum ar fi ot un mare efort, şi mi-a şters lacrimile de pe obraji cu dosul
mei- Hai.
Mi s-a strâns pieptul.
I - N-am crezut... că o să te mai aud spunând asta. Am ere
I că ai plecat şi...
1 ■Vocea mi s-a gâtuit, i-am luat mâna şi i-am dus-o la buze. m **sărutat** încheieturile degetelor.
a scos un geamăt înăbuşit. -Credeai că te părăsesc? d-am înfiorat.
- Te-am auzit, a spus el şi a încercat să se ridice.
- Nu te ridica, am spus eu, cu ochii mari.
P a scos din nou sunetul ăla, cumva frustrat.
- Te-am auzit atunci, in grădină. Nu te-aş părăsi niciodată, (. Niciodată n-aş face asta. Acum... vino încoace şi
Io-mă.
Dar... ai încasat un glonţ in locul meu, Daemon. tuit iar vocea.
ia să mă omoare pe mine şi tu... puteai să mori.
■ crezut că *ai murit.*
7 trecut o clipă, in care el s-a uitat la mine de parcă aş fi
I două capete, r ce-aş mai fi făcut?
ram uitat cu gura căscată la el, printre alte lacrimi. fj° '"besc. a spus el, şi când a spus asta, ochii lui aveau o ţci/e incredibilă. Dacă viaţa ta e in pericol, eu fac tot ce-mi f «te apăr. Dragostea te obligă să faci asta, nu? 1 » e. am şoptit eu, parcă tot şocată, k- A ?1SUaxicum n-ar fi fost mare lucru.

— **UISR—■** Daemon,eu... mulţumesc. S-a încruntat.

— Nu trebuie să-mi mulţumeşti.

— Ba da.

Un colţ al gurii lui s-a ridicat uşor.

— OK. Dacă vrei să-mi mulţumeşti, vino aici şi sărută-ma Aşa am şi făcut. M-am apropiat de el şi l-am sărutat uşor, ca
să mă bucur de gustul şi căldura buzelor lui.

— Te iubesc atât de mult, şi de acum înainte o să am grijă să-ţi demonstrez asta în fiecare clipă.

— îmi place cum sună asta, a răspuns. Am ridicat capul şi el m-a mângâiat pe păr.

— Unde... suntem aici?

I-am povestit pe scurt ceea ce îmi spusese Dee.

— Nici ei nu ştiu cum ai supravieţuit. Mi-am tras nasul şi mi-am frecat obrazul de umăr, să-mi şterg lacrimile. Eşti foarte încăpăţânat.

El a început să râdă încet şi m-a strâns mai tare de mână.

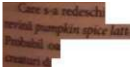
— Tu ştii ce mult îmi plac mie provocările.

Mi s-a strâns inima, amintindu-mi că-mi spusese asta în ziua in care aflaserăm că eram conectaţi; atunci mă certasem cu el pentru că sugerase să fim împreună. M-am aplecat peste el şi i-am atins uşor fruntea cu buzele. Am închis ochii şi am mulţumit in gând tuturor zeilor, Dumnezeilor şi profeţilor de care auzisem vreodată.

— Şi mie la fel, Daemon. Şi mie la fel.

a soarelui pătrundea pe ferestrele dormito- nostru de la poalele munţilor Flatirons. O **de** octombrie, acoperise vârfurile lor, acum

chiar **rrumos aici. În** Colorado - aer proaspăt şi copaci **o*- îmi amintea de casă,** de vechea mea casă, numai că tai acces şi la **chestii** mult mai mişto. **■ ar** fi Starbucks.

Care s-a redeschi
pumpkin spice latt

EPILOG

ibfrf wepfTzrvr luni. *HAU*

s acum două luni, chiar la timp ca acum să ***e,* «emu** clar că omenirea merge înainte, **i sunt cele** mat rezistente şi mai încăpăţânate **» k* universul. ⁸ Pe ca«** faunii invadatori, cei care au reuşit să IRu învăţat repede. La câteva zile după I nostru grup se adunase în Virginia de**să stabilim** cum **şi** unde să ne ducem. ᵤ

Nord şi încercam

luxcni au plec* de ^ z ,„ senS invers.

Oreintrcgi. in toată lumea s-au văzu. luminile care ţâ,„Cju una după alta. A fost o scenă memorabilă. |a fc, ^ Z* i -"¡«a lor. O scenă pe care nu o voi uita niciodată

Dar toată lumea ştia că e posibil să ma, fi rămas câţiva. * «ia că e imposibil să-i împiedici să se întoarcă. Poate intr-o bună zi chiar se vor întoarce, numai că lucrul pe care l-,m învăţat eu în ultimii doi ani era că nu poţi privi spre viitor daci trăieşti întrecut. A fost greu. Nu trecea o zi fără să mă gândesc la mama. Aşa cum fusese şi cu tata, în timp, a devenit ceva mai uşor, dar erau zile când se întâmpla ceva sau pur şi simplu mă plictiseam sau voiam sâ vorbesc cu ea, iar atunci întindeam mâna spre telefon şi în ultima clipă îmi aminteam că ea nu mai e, că nu va mai fi niciodată.

Zilele alea erau grele, pline de lacrimi şi de furie. Aş fi vrut să-l aduc iar la viaţă pe Ethan, doar ca să-l mai termin o dată p< nenorocit. Furia, senzaţia de neputinţă şi, o, Doamne, durerea, puteau fi atât de mari in anumite zile. Dacă n-ar fi fost Daemon i' prietenii mei - noua mea familie -, n-aş fi putut să rezist.

M-am uitat peste umăr.

Daemon se rezemase cu capul de tăblia patului king ' colee rl de mare încă< s* ¡ncapă acolo jumătate dintre ciorL"¹? r 'a eConomie- î?i ţinea mâinile sub cap şi «ⁿ f sigur că

'riC0U- o pereche de blugi uzaţi, şi

atras Z era t0<- Bicepşii lui frumos desenaţi m«-»«

Am inspirat adânc şi mi-am Ilexat puţin degetele. Daemon şi-a pus mâinile pe braţele scaunului meu şi s-a aplecat peste mine. Căldura carc iradia din corpul lui mă încălzea toati şl mâ tăcea să zâmbesc.

Am apăsat *publish* şi am tras aer in piept când am văzut pe ecran pagina mea nouă-nouţă dc blog.

Obsesia Nebună Pentru Kărţi A Lui Katy a revenit la "aţi. M a sărutat pc obraz. Tocilarol
Am început si râd, simţind cum mi se ridică, parcă, o greutate dc pc umeri.
- Cred ci se potriveşte bine rozul cu cafeniul.

El u mormăit ceva ca răspuns. în timp ce zâmbetul meu ci- pita dimensiuni stranii, imi venea să bat din palme. Eram ga"' * ni» ridic, gala să I trimese la pământ pe Daemon şi si dau fug» m cenial. dormitor, unde erau cărţile mele frumuşelele melc

După ce se întâmplase atunci, eu şi Daemon ne am întors n,int Au v enlt şl Archer cu Dee. şi toţi patru ne-"" ZZ PaCh ,CU» Du»4 - »-•»» hotirit si mergem in O
'-«lo. ca sâ încercăm să ,ıc stabilim acolo, am expedia. *

cărţile

Opoztfit

Bloaul era toarte b*H>rtanl pentru mine. Nu doar ..V aşa • reftceairt cA totul c tn reguli. c» «m acces la normalitalc, W efectiv apucam de Mrechi normalltatea şi o forţam si stea U'î* mine Imî pMcc* M scriu pe blog despre cârţl şt suferi , Umic v And na puteam face asta. Cărţile erau o parte S'JSa mea. o viaţi pc carc. din clipa asta. mi o re. Apitam.

Hn' Paemon J fecut un semn spre ecran. lV)a ,u un jy^Y, A ridicat oferinceani

neagră. *Surorile* VA? Hmm. suni destul de interesai
dat ochii peste cap atât de tare. încAt începuseră să si
midoari.
_ tştiaşadepervo-

El mi-a prins lobul învechii cu buzele, fâcându-mâ si mA foiesc pe scaun. M-am aplecat şi am închis laptopul, ca sA nu auep a urmăresc obsesiv toţi bloggerii de acolo. O s-o fac in aki zi. când voi ama mai mult timp.

Dupi ce Daemon s-a îndepărtat de mine şi m-am ridicat de pe scaun, mi-a cAzut sub ochi teancul de reviste de pe colţul biroului, de unde ma priveau tone de rochii de mireasă, care puţin respiraţia, i uitat la mâna mjta stângă. Diamantul strălucitor de pe inelar era un punct de atracţie Uneori, când lumina cădea pe el într-un anumit unghi, "iroâncam aşa. cu ochii]a el. minute bune. L.ma si ne căsătorim, cu toată pompa - rochie albă. cere- y»y«te şi cavaleri de onoaiv, rcicpţie. 1>I şi. mai
^deş,
/ t »xW .r IUIU •or,ul dc nunl1 De data asta pe bune. cu nu \'I ... "^re adevir.H,. u.. , ,
i i.
adeviratc. Actele false rămăseseră demult ii Parei îmi pirea rău de ele.
^ de fcvid R «nuse de promisiune. PEE - Pro-
aenlă««feratcreştr.lor ne-a lăsat in pace şi.

„inS ¡n siua de azi. "¡meni nu ne recunoscuse din Inregu,rl ¡7e acelea ftcute la Vegas şi publicate pe internet.

PEE fusese inventat de generalul haton şi de guvern ea ml suri prin care s-ar putea detecta luxeni. şi originii care zboan pe ceruri neprietenoase. Toţi luxenii. hibrizii, arumii şi originii trebuiau si fie luaţi in evidenţă - in afară de noi. Uneori. mi întrebam dacă excepţia asta nu va dispărea intr-o bună zi, (t atunci simţeam că mi se strânge stomacul.

Acum. că se aflase de existenţa extraterestrilor, după toate chestiile oribile care se întâmplaseră cu luxenii invadatori. Iu mea nu era chiar... încântată de ei. tn fiecare zi auzeai de un atac asupra unui luxen suspect sau asupra unei colonii. Mulţi luxeni nevinovaţi fuseseră răniţi in ultimele luni, unii chiar ucişi, doar pentru că erau luxeni.

Era înfricoşător să ştii că cineva, o persoană pe care o vezi in fiecare zi, despre care credeai că e un om drăguţ şi normal, poate să se transforme brusc in clipa in care află ce eşti tu. Fe rească Dumnezeu să afle populaţia cum ne afectează pe noi onixul sau diamantul, sau chiar o mică doză de electricitate!

Situaţia nu era nici simplă, nici perfectă, şi uneori viitorul mi se părea destul de nesigur, dar viaţa nu e o cutie frumos împachetată cu panglici.

Mi-am trecut uşor degetele peste nenumăratele semne pe "re le pusesem in reviste, la paginile unde erau rochiile mele preferate, decoraţiunile sau torturile.

Daemon n
dădea În vA„, i .... are lan al Panificării şi nu >'
fusese de?" . ^ dclali,lc de nuntă, chiar dacă

'IR ^-"<He°mb4nCa " "" ~ ^ CânJ ınCe

im,rr k"'"1" Când crn vorba de jartiere. in Mul ăla al lui f PrMreaxam VĂZUI că se uită la minealcni- care întotdeauna mă făcea să mi simt goală.Am simţit că mi se înfierbânt.. sA ng e|e. Mj ^e şi m-am uitat la ceasul din perete. muşcal h"

_ Avem timp. a spus el. cu vocea răguşită Am ridicat o sprânceană, in timp cc inima me. a sirii
o bătaie.

_ Timp pentru cc?

_ Ha-ha. Nu face pe inocenta tu mine. A trecut pc lângă scaunul pe care ¡1 abandonasem şi a venit spre mine, şi am simţit tn stomac o fluturare plăcută.

— Ştiu la ce te gândeşti. a zis.

— Nu ştii.

Am făcut un pas în spate, cu tălpile înfundate in covor.

— Ba da, a murmurat el, zâmbind cu un colţ al gurii.

— Acum vorbeşte doar eul tău hiperactiv şi dorinţa lui. A ridicat din sprâncenele alea negre.

— Chiar aşa, Kat?

Am dat din cap, chinuindu-mă să nu zâmbesc, şi m-am uitat iar la ceas. Aveam o groază de timp. Am ridicat din umeri.

Provocarea îi aprinsese ochii, care acum aveau o nuanţă mai intensă, de verde-pădure, care m-a excitat ca izbucnirea ''' unui foc de artificii.

— Cred că pot să-ţi demonstrez că nu e aşa.

— Dacă zici tu...

lntr-o clipă, era in faţa mea. Am început să ţip la el. fiindcă ma acum nu-mî plăcea când făcea asta. dar el mi-a prins gura cu un răvăşitor, care mi-a înmuiat genunchii. . - N am nevoie decât de zece minute, a spus el. cu voce «»buşită

f' V ~Cjc sa întâmplat cu cele două m 1 nule de până acum?

m

' tta! p^"" 3 chico,it- * Prins marginea tricoului şt m. l-a cap.

^cc mi-am propusfeu să fac durează puţin mai mult.4 hainele,
Daemon era fantastic de priceput să-mi scoată h timp record. Nici nu mi -am dat seama când m-am trez. lui. simţindu-mâ puţin expusă. ^
Daemon s-a dat un pas înapoi, ca şi cum ar fi vrut »â-tf ^
mire opera.
— Dacă nu ţi-am mai spus până acum... Se uita la min< întârziind cu privirea pe sânii mei până când i-am simţlt-o« pe o atingere fizică. Te doresc. Te voi dori mereu.
— Mereu? am şoptit eu.
El s-a apropiat, mi-a prins braţele şi mi-a atins obrazul oi
buzele.
Am respirat adânc şi pieptul meu s-a ridicat, atingându-i pieptul. Atingerea m-a cutremurat. El a scos un geamăt cart m-a dat peste cap. M -a sărutat iar, mâinile lui au alunecat de pe braţele mele pe talie. M-am înfiorat, iar în ritmul ăsta cred ci n-avea nevoie nici de două minute.
M-a luat in braţe şi eu mi-am strâns picioarele in jurul mir locului sâu. Niciun moment nu şi-a desprins buzele de guri mea. şi când am ajuns în pat nu mai aveam deloc aer. dar aveam tot felul de dorinţe.
— Câte minute ne-au mai rămas? a întrebat el, aruncându-i' blugii.
S-a suit peste mine şi eu am zâmbit, iar când s-a «Pkca*' vârfurile părului sâu mi au gâdilat obrajii.
— Am uitat complet de chestia cu minutele.
— L'au! Deja? a murmurat el peste buzele melc. ap4" prins de mijloc şi corpurile noastre erau acum lip*' in loa punctele alea uluitoare. Sunt puţin uimit de abilităţile mele

Am izbucnit in râs. el a zâmbit şi m-a amuţit cu un ^ după aceea nu mi-a mai venit sâ râd
A inceput si lrasf^j, cărare de sinitun fierbinţi de pe fruntea mea. mai)<»■ tos, pini când mi-a
şters din cap orice gând legat de timp şi de **alte** chestii pe care le aveam de (icul.

Când s-a ridicat din nou şi coapsele noastre s-au lipit, tremuram.

_ Kat. Doamne, te iubesc.

N-o sâ vini niciodati momentul in care o sâ mâ satur de ' cuvintele astea, şi nici momentul in care n-o sâ mai vreau sâ simt cât de mult mâ iubeşte. L-am prins de umeri şi l-am sâru tai in ploaie pe obraji, pe buze, şi când n a mai putut rezista, am cedat şi eu.

Nu ştiu cât de mult s-a mişcat, eram copleşită de senzaţii, dar când am deschis ochii, el stătea cu capul lipit de gâtul meu ""V şi ochii'ti străluceau.

ic3*, Zâmbeam moleşită, mulţumită, şi el a ridicat capul şi m-a sirutat pe tâmpla umedă, iar eu m-am îndrăgostit iar de el. După ce s-a aşezat pe o parte, m-a tras lângă el, iar eu mi-am pus capul pe pieptul lui, ascultându-i bătăile inimii, aceleaşi ca ale mele.

La un moment dat, s-a uitat peste umăr şi a tras o 'înjurătură.

- Avem zece minute până vin ei.
- Fir-ar să fie!

M-am ridicat intr-o secundă şi l-am plesnit peste piept. A început să râdă când m-am dat repede jos din pat.

- Unde te duci?
- Trebuie să fac un duş.

v" am desfăcut coada şi mi-am prins părul sus. l-am mai privire din mers. i. .

"lui erau Hxaţi mult mai jos de faţa mea.

V -^¡U trebuie duş.

i Kăsul t^ Am deschis repede uşa de ,a baic M iros_ • a tine!

pe" Daem(>n m-a urmărit în timpul celui mai scurt carv I am făcut vreodată, ceea ce era surprinzător.fundei intra»« ţi cl la du» ţi w Irnbâlasc nonşalant. N,^
aici. Niţel săpun acolo. GaU.

Detest băieţii!

Am avut timp doar să Inhaţ punga de cadouri din bibim^ mea improvizată, plină de cărţi minunate, ţi am coborât scârile in fugă, ca să ajung la uţă înainte să sune.

Dacmon a trecut pe lângă mine ţi. În timp ce cu lisam punga roz pe canapea, s a dus la uţă. Mi-a aruncat o privirr

— Tot miroţi a mine.

Am rămas cu gura căscată.

El a deschis uşa Înainte sâ încep să ţip ţi »-o iau la fugă Ina poi pe scări. Şi sunt convinsă că arătam ca o ciudată, fiindcă musafirii noştri se uitau la mine cu acceaţi expresie, care spu

Sau poate aiuritul ăla de Archer iţi băgase nasul În capul

Ochii lui dc culoarca ametistului sclipeau amuzaţi.

- Poate, a spus. ţi cu m-am uitat la el cu ochii îngustaţi

— Chiar trebuie să încetezi cu asta, a spus Dec, trecând p< lângă cl. cu părul ci des ţi buclat unduindu-se ca o pelerină lucioasă. Ştiţi ce a făcut ieri?

- Oare aş vrea sâ aflu? a mormăit Dacmon.

-Nu.

- Perfect.

Hram la Olive Gardcn, ţi. apropo, vouă trebuie >ă vi **mulţumesc ci** i-aţi **impuiat capul cu** gnsinclc alea itnBupU- **fiindcă luna asta** cred **câ** am **fost** acolo dc zece ori, **o sâ Încep ** turoi.** a **continuat** [>ce. **apoi s**-a trântit *pe* **şezlong)' » început** să bata in podea **cu** balerinii ci.

- Imi place cupa dc la ci. şi „|aU. a spus el. ridicând din **imrri. »pol »-, du. »4** aşeze **pe fotoliu.**

Dce îşi încreţise fruntea.

— Mă rog. a făcut ea. Am avut im

stătea numai cu ochii pe el. Adică non-s'toTc ^ de aColo eram acolo. p ŞI cum cu nu

Îmi era greu să-mi imaginez asta, s-o trate». ca şi cum n-ar fi fost acolo.

^ Cmeva Pe

_ Aşa că am făcut, ei. ceva normal, a spus ea _ Normal? Archer a scos un hohot scurt de râs. A început Să-Şi închipuie cum s-o calce cu maşina pe amărâta aia. Aşa, cu detalii sângeroase.

Ea a ridicat uşor din umerii săi delicaţi.

— Ţi-am mai spus, nu mai intra în capul oamenilor ca să te plângi după aia de ce ai văzut acolo.

departe.yj)|NNIII N I., A* MI N I IU XM

Am «Ambll şl mal largi And oi hll Iul '>«.tarc,ffmin|)U) dc mullcuochiilratclulel,»auîndreptai«pr*mine t,,* un luau la care mâ gândeam dr mulle ori. Una din(rc **Intreblrl** pc ^are ml le puncom. i um «r li. dr exemplu, ce,'J li întâmplat daci Dec nu var 11 pulul rupe de Influenţa |UWn,' lor. Ar li murii În lupt A. ar II supravieţuit, dup« tare ar f| ircbun sA pArâseasci Pământul, ca sA nu fie ucUA?

DacA aş li pierdut-o şl pe Dec, nu mimai pe mama, nu cred cA aş fi reuşit sA-ml revin vrcodatA. Iar Daemon? Nici nu vo iam si mi gândesc cum I ar fi afectat pc cl asia. Uor fi distrui. deja era aproape distrus cAnd nc-a atacai ea.

Ha a aruncat o privire spre punguţa roz ţi şi-a dat părul pe spate.

- Ce-I acolo? A! Am luat punga. Ceva ce am comandat cu.

Daemon a ridicat din umeri când Archer s-a uitat la cL

Nu ştiu ce e. Nu mi-a zis. Incântată de achiziţia mea, am băgat mâna in pungâ. am scos pijâmăluţa-salopelă şi le-am dat-o s-o Inspecteze.

— Ce ziceţi?

Daemon a ridicat din sprâncene după ce a citit cuvinte^ imprimate cu negru.

-Iubiţii din cărţi sunt mal buni"? 1 Am început să râd şi am pus pijamaua pe braţul fotoliu'«[1]

Cred că lui Dawson şi Beth le vu plăcea. Archer pârea confuz.

- Nu pricep.

- Nici nu mâ mir, I-a râ.puns sec Dee. Ml * adorabilă.

V mie. Am Impâturlt-o frumos şi am bâgat »

»«« asta o « o fa, dependentă dc bttţ" «"" *

„M*rt

altfel ar fi ct

Diwson aduce pe lu minte a fost opri din ras.

-Sunteţ **ta* la** ^.¡ntin cu Iustin Bie

^ODi

^cin, >

S Vr

¡ÎN

HL Incâ dc mic-â.

_ Pe *fotă*- Archer a clătinat din cap ţi «suspinat. Nu ştiu cât o sâ-mi trebuiască sâ mâ obişnuiesc cu asta

_ Ar cazul, fiindcă mă îndoiesc ***ci*** se mai schimbă ceva acum. a Daĕmon

__ pc unde ştii? a ridicat el din umeri. E prima femeie-ori- din lume Cine ştie de ce va fi in sure copilul ăsta. _ Mă rog, dar am mari dubii că ar putea să-şi schimbe şi sexul, a replicat Dee şi şi-a încreţit nasul. Cel puţin, aşa sper, că altfel ar fi ciudat.

Dawson şi Beth puseseră capac la toate cu surpriza de a aduce pe lume o fetiţă, încât primul lucru care mi-a venit in minte a fost *Ncssie,* şi după aia un sfert de oră nu m-am putut opri din râs.

- Sunteţi gata? a întrebat Archer. Deja deschisese uşa şi o ţinea aşa. la ghiciţi cu cine am vorbit azi-dimineaţă. A făcut o pauză, in timp ce Daemon a ieşit pe lângă eL Nu, idiotule, nu cu lustin Bieber, şi nu sunt indrăgostit de el. Ce naiba?

Daemon a început să râdă.

- Cu cine? am întrebat eu, înainte ca discuţia să derapeze. EJ mi-a zâmbit, a închis uşa în urma mea şi a incuiat-o. Dee

^ deja se instalase pe scaunul din faţă al maşinii lui Archer.

- Hunter m-a sunat, a spus Archer. M-a întrebat ce mai faceţi.

Daemon m-a luat de mână şi ne-am uitat unul ia altul. Mai ¿J CT4m cu Ş» Serena acum câteva luni. Hunter avea de " * mute dm casa fratelui său şi si plece undeva in vest. v*u mutat? «â nu foarte departe de noi. Am impresia că « v^ UndeVî ** aProaP^ fiindcă Serena e de pe aici. <ileiie maşinii şi am reluat conversaţia după ce

11 ne"a,r' urcat in spate. Cred câ mai devreme sau aştepta la o vizita de la ei. ne-a anunţat.

— Minunat, a mormăit Daemon.

În fiecare sâmbătă ne duceam acasă ia Dawson ţi &tth. n fetiţa era destul de mare ca să poată fi scoasă la plimbare, nu " fi fost... ăăâ, o idee prea bună. Avea ciudatul obicci de j lucrurile fară să le atingă, facea chestia aia cu ochii cart lumi nează, iar săptămâna trecută levitase.

Direct de pe podea.

Casa lor se afla in mijlocul unui hectar de teren, iar in faţa o era un pâlc de copaci groşi, care le ofereau intimitatea necesari Dawson ne-a deschis uşa. zâmbind, şi ne-a poftit înăuntru. M im încruntat puţin, pentru că mi s-a părut ceva schimbai la d

Dee s-a întins şi i-a frecat capul.

— Asta-i tunsoare de tătic?

A! Asta era. Se tunsesc. mai scurt in părţi Şi ceva mai lung pe creştet. Ii stătea bine. Dar. mâ rog, fraţii âştia puteau să fie s: chei şi tot le stătea bine.

— îmi place, a spus Archer, zâmbind, fiindcă tunsoarea au era aproape identică cu a lui.

A apărut şi Beth in uşa de la sufragerie. De piciorul ei stătea lipit un copil zâmbitor, cu un cap plin de bucle negre.

— Am comandat mâncare chinezească, a spus ea $i S»J strâmbat puţin. Am vrut sâ fac lasagna, dar...

— O! Pentru noi, mâncarea chinezească e perfectă, a sp"» Dee, aruncându-mi o privire, şi s-a repezit ia copil, sâ-l siruU Pe obraji.

Aflaserăm mai demult că Beth nu era in stare nici sâ apă. Mâncarea comandată era cea mai bunâ variantă ^

Am intrai cu toţii in sufragerie şi. ca de obicei, a"1 ioi'„ nită de cât se schimbase Beth. Avea pârul prins într» < ^

•us, in creştetul capului, şi faţa ei era proaspătă şi råd.°*7 nU < «vea şi acum momente de.. întunecare, când păr« ie ancorată in realitate, dar, oricum, era mult 0>"Daemon a lăsat punguţa pe măsuţa din colt.,1 u„de erau o grămadă de)ucării. În mijlocul mJSSt pluş erau cuburi pe care scria un nume.

Ashley.

A fost mai mult decât drăguţ din partea lui Dawson şi Beth să işi boteze copilul cu numele lui Ash, era perfect. Dacă ea nu s-ar fi sacrificat, azi ei trei n-ar mai fi fost aici.

— Te uiţi la astea? Dawson îmi urmărise privirea, şi nu avea cum să-ţi scape mândria care se vedea pe faţa lui. în dimineaţa asta a facut-o.

Am rămas cu gura căscată.

— Şi-a scris numele pe litere?

— Dap, a răspuns Beth şi s-a uitat la Dawson. Ash era pe păturică, se juca, şi, când nici nu ne gândeam, a început să-şi alcătuiască numele.

Dee, care stătea lângă Archer pe o canapeluţă, s-a îmbufnat.

— Eu n-am ştiut să-mi spun numele pe litere decât prin clasa întâi, sau aşa ceva, şi asta e foarte trist, fiindcă numele meu are doar trei litere, dacă nu ştiaţi.

Am început să râd.

— Vrei s-o ţii în braţe? m-a întrebat Beth.

Nu era politicos să refuz, aşa că am dat din cap şi am întins mâinile spre ea, neîndemânatică. Nu prea mă pricepeam la co- P». chiar dacă nu era vorba de cei foarte mici, care nu-şi pot ('ne nici capul. Pur şi simplu nu ştiu ce să fac cu ei după ce ii ,au in braţe. Adică, să-i legăn? Să-i salt în sus? Şi, Dumnezeule, Cu,J «trebui să vorbesc cu ei?

n c'«pa următoare, ghemotocul ăla de origin era în braţele
"'e.cuorh,. ....
cu ochii ăia mari şi violeţi fixaţi asupra mea, şi chiar spe
h^'eagâ" CUmVa COPlul ăSta Sămi citească gândurile sau să le
; P<fmrucá groaza mea éra **să n-o** scap din braţe, din greşeală.
ti tare la pieptul meu. iar t» diat in mânuţi doui degete şi a început si lA,^""l'l"»

Am râs. IM,

_ Uau! Strânge bine.

— E destul de puternic*, a spus Dawsnn şl a »¿mh(| s-a aşezat lingă el pe canapea. Chiar ieri a aruncat din sufragerie direct in bucătărie.

— Frate! a murmurat Archer.

— Poate se face jucătoare de softball, a sugerat De«. Râsul lui Beth a fost surprinzător de vesel şi dezinvolt

— Dacă se face şi mai puternică, mi-c teamă că o si irunu cu ceva prin perete.

— Mda, asta ar fi cam aiurea, i-am spus eu lui Ashley. oi, mi-a răspuns cu un chicotit.

Am văzut că se uită peste umărul meu şi mi-am dat scama ci Daemon se apropia de noi. Fetiţa îl studia cu multă seriozitate

— Nu ştiu dacă te place, i-am spus. El a început să râdă.

— Pe mine mă place toată lumea. Archer a pufnit.

Daemon m-a sărutat uşor pe obraz, apoi m-a prins de mii loc, ţinându-mă aşa, in timp ce eu stăteam cu copilul lui Daw son şi Beth în braţe. Ashley a întins mânuţa ei scurtă şi Şi» trecut degetele grăsuţe pe obrazul lui.

Ca întotdeauna, i se părea fascinant să-i atingă faţa. Poate intr-o zi o să ţin in braţe copilul nostru. Cine şti<? Dar ziua asta era departe, departe tare, cam peste câteva *zeii ¿<* ani. Şi nici atunci nu eram sigură. Ideea de a avea un copil nc «»e cumva străină, şi pentru noi era foarte bine. **Când** m-a «rans mai tare de mijloc, mi-am dat seama că noi **doi. sau noi**

' am fi oricum fericiţi. Dar eu chiar **speram** ca al **treil«**

[.^noastresâfieop^sauunc^Coplii

'",hrU wâ mult timp.

,,jk i;i j privirea asupra mea. eu am mceput

Ashley 5' a m ,.,anl zâmbit, şi atunci buzele ei micuţe şi Li orbesc mce ţ ^ 7âmbet larg. iar pupUele negre, din PTTrS'uT Violet. S-au lumina, deodată, căpătând o tâstrâîucitoare de alb.

e specială, a murmura. Daemon.

m Tox roi tu eşti mai specială, mi-a şoptit el la ureche, şi eu

TESSIISÎI-*—^

^her Dawson. Beth. Apoi m-am trezit pierdută tn ochit âlucitori ai lui Ashley. Se plictisise, in sfârşit, să-i pipăie faţa ji Daemon şi acum băgase capul sub bărbia mea, scoţând tot »lul de sunete. în timp ce părea că absoarbe realitatea ca un

Dee şi Beth începuseră să vorbească despre nuntă - despre •nta mea - şi de culorile pe care sperau ele sâ le aleg. Presu- D că Dee se ruga să aleg roz. Archer şi Dawson erau intre ele fi păreau complet bulversaţi de discuţie. Aveam impresia că imbetul meu o să rămână permanent pe faţă. Oricât de sumbru ar deveni viitorul, n-ar conta, ei erau familia mea şi aş fi făcut orice să-i ştiu în siguranţă, chiar dacă in

0bLU„nul dintre ei mi Qmp,eatricoul de bale_

taie in uşă m-a scos din reverie, m-am uitat la ei şi pri- *** PC Archer» « un idiot.

Daw-J ^ PUtCa ** fie? a întrebat Daemon. Suntem toţi aici. -NT,S*aridicall» picioare.

a°macuL pe bun ™n e U A ® d,crȘi am simțit că mi se strânge

, i.. . . At Ut ma* KânKtul ^r** tii-à. 1«, ^

M R^SX^ ,N ^TOI —

" ^ de când crw" M.mlwii

-TIS.-—,N I,MRRT- TU ,NLUL RSC**

Tmai iMh ilft« «unei cân«1 II viruwm uhiinaowft m Indriinlț» sâ bc(ți o astfel de întâlnire feri * M

inT*Ml fi P*

M T » • tntin» gura pâni la urechi, eram **gata »4 fi*** U **<1** ^ ,„' [^e. din atâtea motive. Dar nu am **ficw-o,** pot» **ci**

la* nu era lan Imbrițifân. IVe. inO. nu pricepuse asta.

A sânt dr pe canapea ca **fi** cum ar ft **avut un arc sub fund *** pi,,., fq apuic el sâ reacționeze, I a **imbrițițat in sulul ei gran** dios i)chu lui cam uimiți mi au întâlnit **privirea peste** umâruJ

lui Dec.

fira cam mult sâ spui câ Luc ne era prieten, **dar mie imi plicea t*** iml ci e ața. ți mâ durea sufletul pentru **eL Din cile aflaserim** noi. senil acela. Prometeu. nu avusese efectul **pe care el ¡1 spe»««** la Nada Asta era chestia aiurea la Daedalus. **Intr-un** td avise serii intratu bune, ți poate daci ar mai fi **avut timp. ar** fi **reuța** i inventeze medicamentul ila

capabil si **vindece orice boali.** Dar nu toati lumea are parte de **finaluri fericite.** Dupl ce a reuţit si scape **de Dee.** a **venit la mine fi b** moo. l>e tapt. nu se uita la noi. o studia **pe Ashley. ca V** •veam În braţe o specie complet **diferiţi.** Ceea ce ţi era L am întrebat. încet:

- <> mai iaci? El a ridicat din umeri.
- Ştii tu. dau fi eu din aripi o

*Ofxmfi**
p^tton a p
^ bune. «u a, spus? **^ am spus.** că **sunt** şmecher.
r^Tzăxnbit ş. el ţi a lăsat capul intr-o parte. ¿Tot cu originii? l-am întrebat.
7¿di» «P sa u,ut atent la
Deocamdată- Cred că e bine pentru ei, fiindcă, după p vam spus. sunt foarte şmecher, iar ei au şansa să înveţe de

Rentat nimeni afirmaţia asta. fiindcă, sigur. Luc Luc. **Evident,** copiilor le era mult mai bine acum, că nu «istau Nancy şi Daedalus, dar ce Dumnezeu putea să-i

îmeţe Luc pe ei?

jmn convinsă ci nu vreau si aflu. Şi nu voiam să ştiu nici ane are griji de ei acum. cind el e aici.

_ Îmi dai voie? m-a întrebat Luc şi a întins braţele. .^! M -OT uitat la Beth. şi ea a încuviinţat din cap. 5

-S*ur.

Loc a luat-o pe Ashley din braţele mele ca cineva care are o prazi de experienţă în manevrarea omuleţdor. A ndicat-o **in** as, n Aihiey părea ci se uiti ca şi cum *ea* îl studiază | >e el, **şi**

- SaluL i-a spus eL

i-a răspuns cu o pilmuţa pe obraz, după care. cu »"fcaa airă. l-a apucai de pâr.

- Asa înseamnă că te **place, a spus Dawson, care** se plimba ^ Beth „Lac.
- -«eua.atnannurateL

a scot nn 6d de ţipăt. sau poate un ciudat ris de co-
¿79
^»^piipeaaiâ, i a spus eL ca un ecou al cuvintelor
... ^ fc ^ «*v VW AshW>\ iw h»*l<s at
fotWNNtt
P a r » M » . S* ttM «>«« U Al« tnţrlr»
Jo*«fc vW nvwvMK^, de tocuri x tataf.

HW si «t«u :i»i w* vk aU»

— **kif a taunattra* EfcMMMi**

Ar» iKxrt S|**W <i ^ vi intoutrauiM. «m hwt u**

krt je - ««sefe* 'ui. aşa cui» se mtimpUse de prim« ,wrt, atuoa cted an biw* la ucja hu când visam sâ-l pocncac.En **al 3KU. cu totul - cu latura Ku cafiricioasă. $» cu partea aia Clici UCillii. piirti <k iubite.** -Cee?

Mi-a urechea cu butek, şoptiodu-mi nişte cuvinte care mi-au âcut odui nun şi mi-au aprins obrajii. Şi am recu ooscut cunotek.

Le scrisese pe btkţekil aceia pe care mi l-a dat in clasă cu toarte mdt timp in urmi.

— **Te bagi? m-a întrebat et cu ochii lui verzi scânteietori. Sper si te bigi. Mi tot gândesc la asta de vreo doi ani. Nu mă dezamigL KaL**

Irnma inu ixibuia in piept ca un tunet când i-am spus cele mai sincere cuvinte rasate de nune vreodată.

— **Cu tine mi bag in orke. Daemon Black.**

MULŢUMIRI

Niciodată nu e aşa uşor să închei o serie. E un moment superb, dar e şi absolut dulce-amar. Şi mai e un moment care n-ar fi fost posibil fară o groază de oameni care au muncit pe brânci in culise, ca să îi aducă pe Katy şi Daemon in faţa voastră.

în primul şi în primul rând, nimic din toate astea n-ar fi fost posibil fară Liz Pelletier. Vorbesc serios. Ea a fost cea care m-a întrebat într-o zi, când tocmai predasem o altă carte, dacă m-am gândit vreodată să scriu o carte despre extratereştri la liceu. Am râs şi am spus că nu, fiindcă, pe bune, extratereştri la Ittu? Dar după aceea am început să mă gândesc serios la asta, m'-a venit în minte Katy, apoi Daemon, iar restul e istoria lumilor. Aşa că u mulţumesc.

^ mai vrea să-i mulţumesc echipei de la Entangled Teen ş. ^oniUan - editorilor, redactorilor, asistenţilor şi tuturor ce- lor şi-au adus aportul la seria asta de-a lungul an,lor. u ^fcmesc agentului meu, Kevan Lyon. reprezentantelor me PCntru Septurile de autor din străinătate. Rebecca Mancm. ş

Tarvn Fagerness, agentului de **film. Brandy Rivers, şi editorilor K P.** Simmon. Deb Shapiro şi Heather **Riccio.**

Mulţumiri infinite lui Nancy **Holder. care nu a ftcut pentru** *Opul* un ,ro,no superb, la ici şi **lui Wendy Higgins. Laurei** kave. Un Molly McAdams şi **Sophie Iordan**

le mulțumesc ci mau lăsat să lenevesc ore in şir. La fel **şi lui Tiffany Snow, Jen** Fisher. Damaris Cardinali, Lesei **Rodriguez, lui Dawn Ransom** sau Tiffany King. pentru că **mi-**au răspuns **la telefon, chiar şi** atunci când nu aveau chef. Şi n-aş putea s-o **uit pe Vi, care mi-a** dat voie sâ-i împrumut copilul la **evenimente, sau pe Jena** Freeth, care a acceptat să bântuie pe **la toate evenimentele şi** sâ-mi cumpere cărţi.

Stacey Morgan - eşti tare. O ştii foarte **bine, chiar dacă tu şi** tehnologia nu veţi fi niciodată prietene.

Sunt aşa de mulţi oameni cărora aş **vrea să le mulţumesc, de** exemplu bloggerilor/recenzenţilor care **au susţinut această se**rie chiar din prima zi. Fraţilor, o bucată **din inima mea vă va** aparţine mereu. Şi fiecărui cititor care a **avut vreodată în mână** o carte scrisă de mine, ii mulţumesc.

Vă mulţumesc tuturor că **m-aţi însoţit în această călătorie.**Pentru comei

CRUPUL EDITORIAL CORINT
Formai: 16/54x84; Coli tipo: 24
Tt»»^! executat la:
jj ¿e Vlnzirt Str. Mihai Eminevm
lector I. Bucureţti. cod poştal 010SI7. " TeUF«: 021.319.47.97; 021 319.48 20 rwxrtjt clea
Plevnei nr. 145. sector 6. Bucure*!, ^od pojul 060012. Tel.: 021.310.15.30
E-mail vanzarigiedituracorint.ro Magazin virtual:

VOR AVEA NEVOIE UNUL DE CELĂLALT PENTRU A SUPRAVIEŢUI...

Katy ştie că **lumea s-a schimbat in noaptea în care au venit lUx^ Ea vede cu uimire că Daemon nu se implică atunci când rasl i"** ameninţă **să nimicească toţi oamenii şi hibrizii de pe Pâmâ_Ţ Dar graniţele dintre bine şi rău au devenit neclare.**

Daemon va face totul pentru a-i salva pe cei pe care îi iubeşte chiar dacă asta ar însemna trădare. Dar

când devine curând imposibil să deosebească prietenii de duşmani, iar lumea se prăbuşeşte în jurul lor, ei ar putea să piardă totul pentru a asigura supravieţuirea prietenilor lor... şi a omenirii.
.0 călătorie fascinantă de la început până la sfârşit... Această serie cu siguranţă vă va captiva şiyeţi vrea mai mult."
| fiTBook ReviewsTop Pkk
„O serie care nu trebuie ratată!"
SAMANTHA YOUNG